

KRISTÓF MIKLÓS

UFÓMAGAZIN CIKKEI

TARTALOM

Bevezető
Bizonyíték az éter léte
A Kvadromatika
Kvadromatika: Szintézis
A Mindenség szövete
Árnyak a kapu előtt
Az Ufók és az Akasa-krónika
Csodálatos elmék
Hivatásos tudósok és amatőr feltalálók
Ufók az álmainkban
A kapcsolatfelvétel egyszerű módja
Tudatos álom és kapcsolatfelvétel
Az Ufóélményeimről
Kvantumpszichomágia
Áramlik-e az éter?
A Multiverzum
Einstein nem tévedett: Van éter!
A gabonaköröktől az új világig
A semleges tér
Az időutazás
Az Univerzum szerkezete
Az Uranita vallás
Kozmikus szeretet
Az Út Istenhez
A korai Ufómagazin cikkeim
Az eseményhorizont
A létezés alapjai
Az Idegen Szemei
A relativitáselméletről
Ufómegfigyelés
Ufonauta a kórházban
Titkos földalatti úthálózatok...?
A Lacerta-interjú
A Kinyúló Végtelen Misztériuma

Bevezető

Itt olvashatók azok a cikkeim, amelyek az Ufómagazinban megjelentek. Nem mindenütt a végleges változatot közlöm, van ahol az eredeti, hosszabb verziót adom meg, amit terjedelmi korlátok miatt kellett megrövidíteni. Némelyik változat csak pár szóban különbözik a megjelent példánytól. A cikkek sorrendje sem feltétlen követi a megjelenés idejét. Némely téma több helyen is szerepel, esetleg más megvilágításban. Szó esik az éterelméletről, a Kvadromatikáról, a szintézisről, a Mindenség szövetéről, Lovecraftról, a csodálatos elmékről, azaz a skizofrénekről, akiknek „betegsége” az ufókutatás fényében egész más színezetet ölt, az Akasa krónikáról, ahol feljegyződik minden, így az ősi és a mostani ufókapcsolatainknak is nyoma van, a szellemhangok kutatásáról, ami konkrét bizonyítékot szolgáltat a szellemvilág létezésére, a hivatásos tudósok és az amatőr feltalálók közti konfliktusról, és a megoldás módjairól, az ufók és az álmok kapcsolatáról, és a kapcsolatfelvétel egyszerű módjáról, amit bárki könnyen megtanulhat, a tudatos álmokról, ami nagyon egyszerű módja a kapcsolatfelvételnek, a gyermekkori ufóélményekről, elfeledett emlékekről, és a kvantumpszichomágiáról, ami a tudat teremtményének gyakorlati alkalmazása. Ez a paletta korántsem teljes, még százféle témával lehet bővíteni, ezek majd a következő cikkek témái lesznek, amiket utólag szintén felteszek ide.

Bizonyíték az éter léte

Ufomagazin 2003.12.19, 2004.1.12

Kedves Ufomagazin! Már 6 cikkem jelent meg, amit nagyon köszönök. Most arról a nagy áttörésről szeretnék beszélni, amit most sikerült megtennem. Nem kevesebbről van szó, minthogy matematikailag igazoltam az éter létét! Sikerült megoldani az Einstein-egyenletet arra a gravitációs térre, amit az áramló éter hoz létre. Így végre bizonyossá vált, hogy a gravitáció valóban az éter gyorsuló áramlásának a következménye. Minden tömeg nyeli az étert, így az éter a tömegek felé áramlik, mégpedig annál gyorsabban, minél közelebb van a tömeghez. Ebből az egyszerű szabályból levezethető a newtoni tömegvonzás és a bolygók mozgása, de az einsteini általános relativitás elmélet is, annak minden következményével együtt. Kiadódik szépen minden olyan relativisztikus hatás, amit eddig az Einstein-egyenletből vezettek le. Az Einstein-egyenletek megoldása nem könnyű. Egzakt megoldás csak néhány esetben ismert, többnyire közelítésekre kell hagyatkozni. Most azonban én megtaláltam az Einstein-egyenletek általános megoldását. A megoldás kulcsát, az aranykulcsocskát éppen az éter adta! Az éter újbóli bevezetése a fizikába olyan hallatlan fokú egyszerűsödést jelent, hogy már pusztán ez igazolja a létjogosultságát. De ennél ő még sokkal többet is tud, mert megfejthető az elemi részecskék szerkezete, mélyebb bepillantást nyerünk az atommagba, jobban megértjük az Univerzumot. Úgy érzem, végre kézzelfogható közelségbe került az ufóhajtómű titkának a megfejtése is. Azzal a matematikai módszerrel, amit felfedeztem, olyan gravitációs teret konstruálunk, amelyet akarunk, akár antigravitációt is teremthetünk!

A jelenség szoros kapcsolatban van az elektromágnességgel, így az elektrogravitációhoz is közelebb jutottunk. A lifterek, amiket az Ufókongresszuson mutattak be, már ezt az elektrogravitációs korszakot vetítik előre. Persze sok munka van még előttünk, de a kulcs már a kezünkben van. A vicc az, hogy éppen annak az Einsteinnek az egyenlete igazolta az éter létét, akinek a relativitáselmélete miatt az étert kb. 100 évvel ezelőtt elvetették!

A dolog aktualitását az adja, hogy jövőre lesz száz éve, hogy Einstein híres dolgozata megjelent a relativitáselméletről az Annalen Der Physikben. Ideje, hogy a világ újra lépjen egyet ezügyben! A legérdekesebb az, hogy már Newton is úgy képzelte a gravitációt, hogy a bolygók és a Nap valamilyen párat nyel el gyorsuló sebességgel, és ez a pára, az éter a fényhullámok hordozója is. Az én elméletem tehát bizonyos értelemben visszatérés Newtonhoz. Milyen lehetőségek rejlenek ebben a matematikai bizonyításban? Nem kevesebb mint az, hogy végre a hivatalos tudomány is elismerje az éter létét! A hivatalos tudomány kezében olyan eszközök vannak, amelyet a kisemberek, a garázsban-barkácsolók soha nem kaphatnak meg. Ha megnyerjük a hivatalos tudományt az ügyünknek, akár néhány éven belül megvalósulhatnak a tértechnológia csodaeszközei, akár az antigravitáció, akár az ingyen zöld energia. De ha a tudomány nem áll mellénk, az új eszközök birtokában akkor is tovább léphetünk, és egyszerű eszközökkel nagy áttörést érhetünk el. Szent-Györgyi Albert mindig is vallotta, hogy ma is lehet egyszerű eszközökkel nagy felfedezést tenni. Ő a C vitamint a szegedi paprikában fedezte fel.

Mi vezetett rá engem 1980-ban arra a gondolatra, hogy mégis van éter?

Nos, a szilárdtestfizikában van egy hihetetlenül egyszerű modell, amely a kristályrácsban terjedő hanghullámokat írja le, és a hanghullámok leíró törvényei szóról szóra megegyeznek a relativitáselmélet képleteivel! Itt a kristályrács játssza az éter szerepét, és láss csodát, a hanghullámok mégis úgy viselkednek, mintha az éter, azaz a kristályrács ott se lenne! Na ha ez így

megy a kristálynál, akkor miért ne menne a vákuumnál? Isten nem talál ki két külön törvényt, ami bevált az egyiknél, beválk a másiknál is! A kvantummechanika óta tudjuk, hogy minden anyag egyúttal hullám is, és a hullámokból úgynevezett hullámcsomagok épülnek fel, ezek felelnek meg az elemi részecskéknak. A hullámcsomagok pedig úgy mozognak a kristályban, ahogy a relativitáselmélet leírja. Tehát igaz a relativitáselmélet, és mégis van éter!

És ez csak a kezdet, ha továbbmegyünk, akkor a gravitáció legtermészetesebb magyarázata az, hogy az éter áramlik! Az áramlást leíró képletből pedig kijön minden, amit Einstein a sokkal bonyolultabb egyenleteiből kihozott!! Azért ez már nem semmi!! Aztán jön a következő fázis, az új jelenségek megjósálása. Az éterrel könnyedén magyarázható az elemi részecskék szerkezete, és akkor mi akadályoz még meg abban, hogy elfogadjuk az étert?

Az éterfizika alaptétele az, hogy a görbült téridőben való mozgás nem egyéb mint hangterjedés áramló közegben! Az új mechanika alapja a hangtan és az áramlástan lesz.

Ezért az új mechanikát hidromechanikának is nevezhetjük.

Okvetlen szót kell ejtenem arról, hogy ezzel az éterelmélettel nem vagyok egyedül.

dr. Gazdag László, és prof. László Ervin szintén kidolgozták az éter elméletét. Lehet, hogy még mások is, akikről nem tudok. (Tassi Tamás, Weröczei Ernő, Nándori Ottó és Dobó Andor munkássága is jelentős, Friderikusz műsorában pedig bemutatkozott egy dr. Korom Gyula nevű belgyógyász is, aki szintén könyvet jelentetett meg: Einstein tévedett? dr. Gazdag László két könyve, a Relativitáselméleten Túl és a Homályos Zóna (Kornétás 2001) ír az éterről, ez utóbbiból idézek:

„Ha a tehetetlen és a súlyos tömeg ilyen nagy pontossággal arányos egymással, akkor a gravitáció hidrodinamikai modellje (áramló közegekre visszavezethető modellje) nagy valószínűséggel igaz lehet. A tömeg elnyel valamilyen kvantumozott szerkezetű mezőt, amely gyorsuló áramlásba jön, és kiváltja a gravitációs kölcsönhatást. Ugyanennek a közegnek az ellenállását kell legyőznünk, amikor gyorsítunk egy testet, és ez utóbbi jelenség maga a tehetetlen tömeg. (Ez volt Jánossy Lajos felfogása is!)”

László Ervin, a nemzetközi hírű tudós, a Római Klub tagja, a Klub 5. jelentése (Célok az emberiség számára, 1977) írója, a Budapest Klub alapítója írja a Kozmikus Kapcsolatok (A harmadik évezred vilásképe) című művében (Magyar Könyvklub, Budapest, 1996):

„A kvantumvákuum megdöbbentő sűrűségű energiát tartalmaz, ami annyit jelent, hogy a vákuumban rejlő energia nemcsak az anyagban megkötött összes energia mennyiségével egyenlő, hanem David Bohm számításai szerint még ennél is kb. tízszer több. Ehhez viszonyítva az atommag energiasűrűsége szinte elenyésző.” László Ervin szerint a vákuum egy hatalmas holomezővé válik szüntelen, a kozmikus hologram minden tárgyról, sőt annak mozgásáról információt közvetít. Ezt nevezi László Ervin Pszi-mezőnek, a Schrödinger-féle pszi-függvényre utalva. A szuperfolyékony vákuumban pici örvények keletkeznek, melyek információt kódolnak, és minden test, minden élőlény lenyomatát megőrzi ezek az örvények. Így az emberi agyban is ezek az örvények hozzák létre a hallatlan fokú információsűrűséget. A holomezőt már kísérletileg is kimutatták!

Kisfaludy György azt mondta, hogy még levágott végtagot is ki tudott növeszteni azáltal, hogy a végtag hologramja még ép, és ha megfelelő módszerrel anyagot juttatunk bele, akkor az beépül, és a végtag újra kinő!

Most volt nemrég a Spektrum TV-n az Univerzum évezrede című sorozat, ahol nagyon szép képeket láthattunk az Univerzumból, galaxisokról, fekete lyukakról, és többek közt azt mondták, hogy létezik egy vákuumerő, ami a gravitáció ellen hat, és amitől az Univerzum

gyorsulva tágul. Ez a vákuumerő bizonyítja, hogy a vákuum nem üres. Ezt az erőt laborokban kimérték. Ennek köszönhető Einstein kozmológiai Lambda-tagja is, amit ő később törölt, de úgy tűnik, mégis az volt a jó! Véleményem szerint ez több mint elegendő az éter létének kísérleti bizonyítására! Nem hiába mondta egyszer éppen Einstein: „egyszer még az étert vissza kell hozni a fizikába.” Most jött el az az egyszer!

Végszóként meg csak annyit, hogy a mikrohullámú háttérsugárzás segítségével ma már megmérhető az éterhez képesti abszolút sebesség! Ha jól emlékszem, 365 plusz-mínusz 18 km/s sebességgel mozgunk a Leó csillagkép irányába. (George Smoot). Íme az eszköz, mellyel megmérhetjük az éterhez képesti sebességet! Igaz, ehhez kevés egy labor, egy egész műhold-hálózat kell hozzá, de a lényeg az, hogy immár nem mondhatjuk, hogy nincs éter, nem mondhatjuk, hogy nem tudjuk megmérni az éterhez képesti abszolút sebességet, mert igenis meg tudjuk mérni!! Lezárult egy csaknem százéves időszak, a kozmikus délibábok korszaka, amikor az ember abban hitt, hogy egyedül csücsül a Nagy Semmi közepén. Az a „Semmi” nagyon is eleven anyag! Belőle épül fel minden. És belőle fog felépülni a szebb és emberibb jövőnk is! Gyermekünk már ezt a szép, új világot építik. Én ebben hiszek. Akit érdekel a matematikai bizonyítás, az megtalálhatja a <http://kvadromatika.fw.hu> weblapon, sok más érdekes írással együtt.

Ez az, amire az Ufók tanítottak meg engem még a gyerekkoromban. Végre lehullt a hályog a szememről! Az új fizika sokkal egyszerűbb lesz, mint a régi. Az igazság fényében minden a helyére kerül. Nemsokára Harry Potter is repülhet a seprűn!!

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufómagazin 2004. május, Kozmikus délibábok címen.

A Kvadromatika

Eljött a Vízöntő-kor. Az a világkorszak, amelyben minden eddigit összegezni kell. Ez a kor a tudomány diadalának kora, ugyanakkor kifejlődtek a szellemtudományok is, a mágia, az ezotéria, a parajelenségek kutatása és a természetgyógyászat. Úgy tűnik, a két tábor kibékíthetetlen ellentétben áll egymással, mások a módszereik, eszközeik, megközelítési módjuk és más a világképük. A tudomány többnyire materialista, az anyagot helyezi előtérbe, analizáló, deduktív, a részletekre figyel, az egyes szakterületek képviselői nem értik egymás nyelvét. A szellemtudományok a szellemet helyezik előtérbe, holisztikusak, a nagy egészre figyelnek, a jelenségeket a Mindenség egészének tükrében vizsgálják, nem elszakítottan, önmagukban. Legalapvetőbb nézetük az, hogy minden mindennel összefügg, a dolgok kicsiben tükrözik a nagy egészet, amilyen a kisvilág, olyan a nagyvilág. Az analóg dolgok hatással vannak egymásra, így mágikus eszközökkel befolyásolni lehet a világot. A tudat közvetlen teremtményeivel bír. Az emberi lét négy alapszférája a Tudomány, a Mágia, a Vallás és a Művészet. Ezt a négy dolgot egy új egységbe kell ötvözni: ez a Kvadromatika. Nem újkeletű dolog ez, hiszen ezt csinálta Hermész Trismegisztosz, ezt csinálták a pithagoreusok, ez a Kabbala és ez az Alkímia is. Az új az, hogy mindezt a XXI. század nyelvén kell újrafogalmazni, a kor követelményeinek megfelelően.

Az anyagnak lelke, tudata és teremtményeje van, és ez az anyag minden szintjére igaz, a kövekre, az atomokra, a bolygókra, csillagokra, kémiai elemekre vagy a primszámokra is. A KVADRON az anyag élő lelke, az anyagi világ pedig a lelancolt lelkek börtöne, sötétté vált, mindent elnyelő lélektömeg. A Kvadromatika célja az, hogy felszabadítsa ezeket a lelkeket. Ehhez egy saját vallást is kreáltunk. Ezt URANIZMUSnak, URANITA VALLÁSnak nevezzük. Ezt egyfajta abszolút vallásnak gondoljuk, amely független a tradícióktól, a meglévő vallásoktól, ugyanakkor azokat egybeöleli, új egészsé szintetizálja, a Nagy Egész részeivé teszi. Ezzel a vallások közti ellentéteket megszünteti. Az uranita számára Ozírisz, Ízisz, Jehova, Jézus, Krishna, Mohamed, Mózes vagy Buddha egyaránt szentek, egyiket se tagadja meg a másik kedvéért. Nem ismerünk hamis vallást, minden vallás az Igazság része, amely a nagy egészből kiragad egy részletet és azt abszolutizálja. Olyan mint a görög vagy a hindu Pantheon: mindenki kiválaszthatja a neki legkedvesebb istent, és azt imádja, de ettől a többi ugyanúgy létezik. Dánikenhez hasonlóan mi is kutatjuk az ősidők homályába vesző eredetet, de mi nem hisszük, hogy egyszerűen csak más bolygóról idecsöppent idegenek lennének az istenek, akik máskülönbén ugyanolyan földi halandók mint mi. Többről van szó! Az istenek nem anyagi lények hanem szellemlények. Nem jövevények, hanem kezdettől fogva idetartoznak a Földhöz, figyelemmel kísérik a fejlődését. Végső soron az abszolút vallás nem más, mint az abszolút szeretet. Az Uranizmus pedig az anyagból energiát felszabadító urán mintájára a lelancolt lelkek felszabadítása. Görcsök, kötöttségek, kötelékek láncaitól szabadulva, a lélek főnixként szárnyal az éteri magasba. Eléget mindent, ami múlandó, hamis, torz, hiábavaló. Elvezet az Igaz Fénybe, megtanít arra, hogy az egyetlen realitás az itt és most. Visszaad az Örök Jelennek.

A Kvadron az anyag élő lelke. A Kvadromatika az anyagban rejlő egyetemes teremtmény felszabadításának alkímiája. Az Eredendő Belső Végtelenség megnyilvánulása és kitárulkozása, az isteni szeretet kiáradása. A Kék Láng, mely mindent magábaölel, megtisztít, felold és újraformál, megszentel és újra istenivé tesz. A Végső Áldozás Gyémánt-Atomlángja, a Tiszta Tudás Prímgyöngye. A Teljesség Forrása, ahol minden megtisztul és beolvad az isteni szeretetbe. Mi ezt a teremtményt matematikailag próbáljuk megragadni. Hiszen a matematika nem más, mint az Örökkévalóság Tudománya!

A szó görög jelentése: Emlékezés az örök dolgokra, amiket a szellem birodalmában tapasztaltunk. Ennyiben tehát a matematika és a mágia rokon dolgok. Mindkettő szimbólumokkal operál, bár a részletek mások. De a mai matematika nem elég, gyökeres átalakulásra és megújulásra van szükség! A matematika nem csupán szimbólumokkal végzett műveletek halmaza, hanem az örök szellemi formák tükörképe, ezeket pedig meg lehet ismerni közvetlen úton is, akár meditációval. A kvadromatikához a Nagy Rendszerek elméletére van szükségünk, a fraktálokat, a káosz-problémát és a Mandelbrot-jelenségkört, az anyag végtelenszeres önegymástükrözése által létrejövő bonyolult mintázatokat és a Mandelbrot-halmaz formavilágát leíró törvényekre. A hagyományos fizika legfőbb hibája az, hogy mindent linearizál, azaz elhanyagolja a dolgok kapcsolatát, azt a képességet, hogy egymást tükrözik és egy bizonyos szinten megőrzik. A tükrözés és a megőrzés vált matematikánk kulcsfogalmává. Eljutottunk oda, hogy éter igenis létezik, a relativitáselmélet mint leíró tudomány helyes, de mint magyarázat (ti. hogy nincs éter) hamis. Kidolgoztuk az éter (Téridő-plazma, TIP) rugalmas elméletét, és arra a felismerésre jutottunk, hogy a relativitáselmélet és a kvantumfizika minden jelenségét megmagyarázza egy rugalmas, áramló közeg, a TIP, amelyben az elemi részecskék mint önfenntartó hullámcsoomagok (szolitonok) terjednek, a gravitáció pedig nem más, mint a TIP áramlása. Gazdag László szerint ez a közeg ráadásul szuperfolyékony.

Einstein modellje, a görbült téridő megkapható az áramlásból. Stephen Hawking termodinamikus modellje, a sugárzó fekete lyuk szintén megkapható. És ez csak a kezdet! A következő lépés az egész eddigi fizika új alapokra helyezése, leírása az új modellel, amelynek speciális eseteiként kiadódnak az eddigi eredmények, de annál sokkal több is! Mert megkapjuk a kulcsot a parajelenségekhez, a mágiához, a telepátiához, a fénysebességnél gyorsabb utazáshoz, az időutazáshoz, az energiakicsatoláshoz és az antigravitációhoz is! Nikola Tesla eredményeit újra reprodukálni lehet. Mindezzel pedig megteremtjük az elméleti és gyakorlati bázisát annak az új, zöld technológiának, amely megmenti a Földet a pusztulástól, megszünteti a környezetszennyezést, visszaadja az erdőket, megtisztítja a vizeket. Beláttuk, hogy ehhez a tudomány nem elég. A tudomány szintézise kell a mágiával, művészettel és vallással. Tudnunk kell, honnan jöttünk, kik vagyunk, hová megyünk. A Kvadromatika választ ad erre. A Mandelbrot-halmaz megmutatja, hogy az élet nem más, mint a Végtelen szövevénye, amely átáramlik rajtunk, cseppnyi fókuszába gyűjti a Mindenség áramait, tükrözi önmagát és a Nagy Egészet, és kiárad újra a világba. A szeretet a mindent összetartó erő. A szeretet matematikai megfelelőjét kell felismerni. Minden matematikus kiröhögne ezért a gondolatért, pedig ez a lényeg. A matematika rejtett textúrája mélyén ugyanaz a szeretet munkálkodik, amelyik a Mindenséget összetartja. És ez nem más, mint Isten! Amíg a matematika nem jut el ideig, addig csak axiómákból és szimbólumokból álló értelmetlen játéknak fog tűnni, ami csak kevesek tulajdona, de sohasem volt az egész Emberiség közkinccse! A tibeti lámák és a maya papok titkai eltörpülnek a matematikusok titkai mellett. Kézbeveszek egy mai matek könyvet és elrémülök: hát létezik emberi lény a Földön, aki ezt megérti?! Mi több, dolgozni tud vele? A matematika: Emlékezés az örök dolgokra. Vajon egy régi, kedves tárgyban, amit talán nagyszüleinktől örököltünk, nem benne van az egész elmúlt időszak történelme, íze, illata? Így tükrözik a dolgok a világot, megőrzik magukban, és alkalmas módszerrel újra életre lehet kelteni az emlékképeket. Vannak, akik megfognak egy tárgyat, és már mindent tudnak róla, kiknek a kezében volt, mi történt velük. A téridő görbületének megértéséhez azt kell elsősorban megérteni, miből áll az egyenes, görbületlen téridő! Minden pont kommunikál a többivel, tükrözi a többit, és e sokszoros oda-vissza verődő tükörképek feszítik ki a téridő látszólag egyenes világát. Mivel matematikánk alapfogalma a Kvadron, először azt kell tisztázni, hogy mi a kvadron? A teremtés fókusza és köldöke, a KVAX Fénymagja. Az Örökkévalóság Prímgyöngye, amelyből minden kiárad és amelybe visszatér. A szeretet végtelen lánc és körforgása. Egymásba épülő körök szövevénye, a Labirintus a térben és az időben. Minden a

Hiány Tükrében ragyog. A tükrök egymást tükrözve sokasodnak a végtelenségig és azon is túl. A teremtés óhajtomódja a csíryanaláb kezdete. A KVAX az önmagát szüntelenül bővítő végtelenség, sohasem lehet befejezett, mert bármely befejezett halmaz új teremtések kezdete és forrása. Nyitott végtelen, a teremtés kovásza, szüntelenül forrásban van, túlárad önmagán.

Hol az élet kezdete? Hol az élet vége? Az életnek nincs se kezdete, se határa. A végtelenből ered és a végtelenbe tart. Az ember él, és az ember sejtekből áll, melyek szintén élnek. Élnek az atomok, az elektronok, a kvarkok, és él a mindent magábaölelő tér, a vákuum, az Akasa is. Van olyan cseppje az anyagnak mely nem él és ne lenne szellemmel telítve? Nincs! Az anyag nem más, mint megkötött, sűrített szellem! Az élet nemcsak az élőlények sajátja, de minden létező dologé is, az atomoktól a csillagokig és a legtávolabbi galaktikus ködökig. Az élet áramló hiány, folyamatos teremtés és újjászületés, a lélek az anyagban. A tükör fénye. És ez a tükör minket is tükröz. Ott van a helyünk minden tükrőben, mint a karácsonyi gömbökben amelyek egymást is tükrözik, engem is, téged is, és az egész Mindenséget körülöttünk és bennünk. Mi a Mandelbrot-halmaz? Egy önmagát tükrözve tükröző matematikai objektum, a tükrök végtelen sokszorozódásában egyre bonyolultabb csipkékké szövődő káprázatháló. Ezek a tükrök olyanok, hogy a tükörkép kiléphet a tükörből és önálló életet élhet. A szellem teremtő kiáradása ez. Amit gondolunk, az megvalósul, kilép a világba, hatóerővé válik. Így lesz az ember álma a holnap valósága. Tőlünk függ, rémálom lesz-e vagy tündérvilág. Mert a tükrökben megannyi önmagunkat látjuk viszont, szeretetünk és gyűlöletünk egyaránt visszaháramlik ránk. Talán nem ismerünk a másik emberben önmagunkra, azért gondoljuk másnak, ellenségnek, idegennek. Pedig a legnagyobb felismerés ez: Én és a Mindenség egyek vagyunk! Minden, amit látok, hallok, tapintok, érzékelek, belőlem áradt ki és belém is tér vissza. Én a Mag vagyok, Isten lelke amely az időtlen vizek felett lebeg, mindent átölelve, mindent szeretve és befogadva. Ő mindennek a kezdete, tartama és vége. A forrás, a folyó és a tenger.

A Kvadromatika szerint a matematikai objektumok is élnek, bár ez az élet merőben más mint az anyagi világbeli élet, hiszen az örökkévalóság fényében ragyog: Szellemi élet. Élnek a számok, a prímek, él a pí, a geometriai alakzatok, egyenesek, síkok, gömbök, poliéderek, a valós számok. Él minden, amit az ember valaha kigondolt! Most persze azt gondolhatjuk, miféle élet lehetséges egy mozdulatlan és örökkévaló világban? Nos, a válasz az, hogy a számok világa egyáltalán nem mozdulatlan, a számok szüntelenül hatnak egymásra, átalakulnak egymásba, kölcsönösen meghatározzák egymást, tükröződnek egymásban és a Mindenségben. A Kvadromatika feladata leírni és megismerni ezt az életet, és közös nevezőre hozni az anyagvilágbeli élettel, ezáltal megtalálni a módját annak, hogy az örökkévalóságba mentsünk át mindent, ami érték, ne engedjük át a világot a Pusztulás Dögkeselyűinek!

A Kvadron az Élet Prímkristálya. Benne ragyog minden, ami megőrzésre érdemes. A gyermeki szív még képes kvadronokban gondolkodni, hisz érzi a Mindenség illatát és ízét! A Teljesség szívérványbuborékaiban ragyog minden gondolat. A Kvadron a Tiszta Tudás Prímgyöngye. Nem szennyezi semmilyen anyagi vágy, haszon, bűn vagy törekvés. Szeretet hatja át, mely elsődleges sugárforrás. És gyöngy, mert fájdalmakból, kínokból kristályosodik ki, ahogy a kagylóba beágyazott porszem köré nő rétegről rétegre az igazgyöngy. Minden rétege a tudás egy szintje. Szívérványzása mélyében az örökkévalóság titkai sejlenek. Az Univerzum gyöngysorán minden kvadron egy gyöngyszem, amely tükrözi a többit is. A karma láncára felfűzve sorakoznak sorsunk alapábrái, az életünk tükrei az örökkévalóság fényében, megmutatják, hol az ember helye a Nagy Szimfóniában. Isten szeretetének fénye aranyozza be ezt a gyöngysort, így emel ki minket a múlandóság káprázatvilágából, az üszkös hamuból a Tiszta Fénybe. Így lesz a Kvadron sugárzó drágakő, Csillagfényű Gyémánt.

A Kvadromatika célja tehát egy olyan egzakt tudomány létrehozása, amely képes leírni az anyagi világot és a szellemvilágot is, ezeket közös nevezőre hozza, így alkalmas a para-jelenségek leírására, sőt magyarázatára, és ennek segítségével olyan új dolgokat létrehozni, mint a vákuumenergia kicsatolása, a telepátiát megvalósító rádió, az auralátó számítógép, amely gyógyításra is alkalmas, közvetlen kapcsolat a szellemvilággal, gondolattal irányítható gépek, intelligens, érző robotok, mesterséges érzékszervek, melyekkel az univerzum hallatlan mértékben kitágul, virtuális valóság megteremtése sisak, centrifuga és más mechanikus kellékek nélkül, vagy akár a matematikai objektumok világának olyan megjelenítése, amilyen pl. a Mandelbrot-halmaz. Ez már művészet, ráadásul olyan művészet, amely a legjobban kifejezi a Harmadik Évezred szellemiségét.

Nos, ez a csodálatos új tudomány még csak körvonalaiban van meg. Valódi kidolgozásához segítők, szakemberek kellenek, akik egy-egy terület szakértői, ismerik a részleteket és a megoldási módokat. Ezért kérünk mindenkit, aki segíteni tud és kedvet érez ehhez, az kapcsolódjon be, írjon a kristmikl@freemail.hu címre, és vegye fel velem a kapcsolatot. A tét a Vízöntőkor Új Tudományának a megteremtése, amely talán megoldhatja az Emberiség nagy gondjait, a környezetszennyezést, az energiagondokat, új teret nyit az emberi létezésnek, ahol munka, művészet, szórakozás és öröm egybeolvad, nem kényszerül az ember önmagától idegen tevékenységeket végezni, nem kell külön házba költöztetni az ést és az érzelmet. Emellett a KVADROMATIKA olyan új világképet teremt, amely a legjobban fejezi ki a Kozmosz Végtelenségébe kilépő ember hitét, szellemiségét, érzelmeit és gondolatvilágát.

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufómagazin 2004. június, Kvadromatika címen.

Kvadromatika: Szintézis

A Kvadromatika a Tudomány, Művészet, Vallás és Mágia szintézise. Ha megnézzük az ezoterikus könyvpiacon található könyvkinálatot, jóformán mást se találunk, csak ezt a szintézist ilyen vagy olyan formában tárgyaló könyveket! Miben új akkor a Kvadromatika? Abban, hogy a matematika és a tudományok felől közelíti meg a kérdést! Mi, amikor kb. 30 évvel ezelőtt elindultunk, a tudományból indultunk ki, illetve hogy pontosabb legyek, az akkori tudományos-fantasztikus irodalomból. Asimov Alapítvány-trilógiája, Stanislaw Lem művei, Szepes Mária könyvei és a többi sci-fi formálta ki a világképünket, és elhatároztuk, hogy az ott leírt szép új világot megvalósítjuk valahogyan! Antigravitáció, fénysebességnél gyorsabb utazás, más civilizációk felkutatása, replikáció és a társadalom matematikai leírása lett a fő célkitűzésünk. Sokáig hittünk abban, hogy egy nagyszerű, új, átfogó gondolat segítene újra rendbetenni a szaktudományokat, melyek már annyira elbonyolódtak és elspecializálódtak, hogy még a közeli szakemberek se nagyon értenek szót egymással, átjárni pedig egyik területről a másikra lehetetlen, a betolakodó kívülállókat sehol se látják szívesen. Mi pedig már a kezdet kezdetén rádöbbszünk arra, hogy egy eredendően interdiszciplináris tudományra van szükségünk, amely összefogja és magasabb egységbe szervezi a szaktudományokat. Esetlen, suta szárnypróbálgatásainkkal egyidőben elkezdett kialakulni és körvonalazódni egy olyan tudomány, amelyet ma úgy hívnak, hogy Káoszelmélet. Ide tartoznak a fraktálok és a Mandelbrot-halmaz is. Ennek a tudománynak az első képviselőit ugyanolyan üldöztetés és meg nem értés fogadta, mint minket, sokan az állásukkal játszottak, és csak titokban művelhették a meglelt új utat, mely a (ragyogó?) jövőbe visz. Ez a Káoszelmélet szinte ugyanazokat fogalmazta meg, mint amire mi is rájöttünk. De nekik eszközeik is voltak a megvalósításhoz: számítógépek, könyvtárak, elfeledett és újra meglelt elődök munkái, melyek már magukban hordozták a jövő csírait. Mi az akkori korszellemnek megfelelően a dialektikus materializmusból indultunk ki, azt próbáltuk matematikai formába önteni és axiomatizálni, ettől reméltük azt a nagy szintézist, amit az alkimisták a Bölcsek Kövétől vártak: hogy újraformája a világot és mindent új, tökéletes alapokra helyez. Amikor aztán jött a Gláznoszty, és hozzánk is elkezdtek beszivárogni az ezoterikus tanok, rájöttünk, hogy ez az út nem jó, mert nem írja le a szellemvilágot. Viszont felismertük a fraktálokat Mandelbrot előtt, rájöttünk a Nagy Rendszerek igen fontos szerepére, felismertük az öntartalmazás és az önegymástükrözés jelentőségét, és rájöttünk, hogy igenis van éter, bármit is tanítottak a fizikusok 80 éven keresztül! Ám a tudománnyal van egy kis baj. Az egész mai fizika az energiamegmaradás elvére épül. Olyan tökélyre fejlesztették ezt az elvet, hogy a fizikában felvonultatott összes matematikai apparátus eleve ebből indul ki, ezt alapköként beépítik az elméletbe, így elvileg se jöhet ki olyan eredmény, ami ellentmondana az energiamegmaradás elvének, hacsak el nem hibáztuk a számítást! Bármit is csináltak egyes feltalálók garázsaikban és szobáikban, bármilyen ketyerék jöttek is működésbe a titokzatos éjszaka óráiban konyhaasztalokon és fürdőkádakban, mindegy hogy mit csinált Tesla vagy Sauberge, az nem lehetett más, csakis tévedés, ostobaság és a fizika elemi törvényeinek nem ismerete! Hiszen matematikailag bizonyított tény, hogy energia nem keletkezhet és nem semmisülhet meg! Na persze hogy ez jön ki, hisz ezt építették be az alapaxiómákba! A második alapaxióma a Relativitáselmélet. Ez egy olyan elmélet, amelynek a töretlen diadalútja 80 éven át tartott, amely elsőrendű vezéreszméjévé vált az atomfizikának, a kozmológiának, a csillagászatnak, a kvantumtérelméleteknek, úgyhogy egy fizikai elméletet csak akkor fogadtak el konzisztensnek, ha összhangban van a Relativitáselmélettel, és amely elmélet alapeszméje így hangzik: Nincs éter! Más szavakkal: nincs kitüntetett vonatkoztatási rendszer. Vagyis a kozmosz üres, olyan üres, amilyen csak a legsemmibb Semmi lehet! Valójában pedig ez a Semmi meglehetősen aktív, teremtő közegnek bizonyult, amely kölcsönhat az

anyag minden formájával, sőt az Általános Relativitáselmélet szerint ez a semmi még görbülni is tud, ti. a gravitáció a Semmi görbülete! És a vicc az egészben az, hogy egy olyan egyszerű mechanikai modell bizonyítja be az éter létét, amit akár Newton is kitalálhatott volna, és amely mechanikai modell létjogosultságát körömszakadtáig tagadták a fizikusok, olyan látszólagos paradoxonokra hivatkozva, miszerint a bolygóknak fékeződniük kellene az éterben, amely csakis sűrű lehet, hiszen a fénysebesség óriási! Nos, ebben igazuk is van, de csak félig, mert az éter csakugyan sűrű, iszonyatosan sűrű! Csakhogy a bolygók nem úsznak benne, mint a halak a vízben, hanem hullámként terjednek! Azt pedig éppen a kvantumfizika bizonyította be, hogy minden anyag egyben hullám is! Hullám és részecske egyszerre! Egy hullámnak pedig nem baj, ha a közege sűrű, sőt éppen ez a jó neki! Abban tud csillapítatlanul terjedni! Amióta felfedezték a szuperfolyékony héliumot (ez pedig elég rég volt, a XX. század elején!), azóta nem újság, hogy egy közegben egy tárgy ellenállás nélkül haladhat az idők végezetéig! Tehát az éter szuperfolyékony. (A szuperfolyékony éterről szól dr. Gazdag László könyve: A Relativitáselméleten Túl) És ha van éter, akkor energiát is lehet belőle kinyerni, nem is keveset! Vagyis mondjuk ki kerek perec: Örökmozgó igenis létezik! Aki nem hiszi, nézze meg az atomokat! Mitől stabilak? Mitől örök életűek? Attól, mert az éter szakadatlanul táplálja őket, az éterből nyerik az energiát! Vagyis az atomok táplálkoznak. Vagyis az atomok élnek! Minden él! Mivel minden atomokból áll. És itt jutunk el az ezotéria bölcsességeihez, amiket már évezredek óta tanítanak nekünk, Igaz a Taoizmus, igaz a Buddhizmus. Van reinkarnáció, van szellemvilág, az éterben töméntelen sok hely van a lelkek számára. Az aura maga sem egyéb, mint az éter áramlása által keltett hullámminták rétegei, melyek táplálják és fenntartják az emberi testet, és minden más testet, a kövektől a csillagokig. A testtől különvált szellem nem anyagtalan, hisz az éter rezgéseiből áll, mint maga a test, csak sokkal finomabb rezgésekből. Leadbeater nagyon szépen leírta ezt már a 40-es években, amikor még az atombomba se volt ismert. Ha az élet alapjait keressük, akkor óhatatlanul eljutunk a sejtektől a molekulákig, a molekuláktól az atomokig, elektronokig, fotonokig, vagyis az egyetemes Pszimezőig! A Pszi eredetileg Schrödinger hullámfüggvényét jelölte, de íme, kiderült, hogy minden létezésnek ez a végső alapja! Íme, ezért nevezi László Ervin éppen Pszimezőnek az Egyetemes Tudatmezőt! Nevezhetjük még Hologramnak és Tudatplazmának is. Ez Sheldrake Morfogenetikus mezője, vagy Mahárisi Mahesh Univerzális Egyesített Energiamezője. Ez a Teremtő Akasa, a Beszélő Fény Krónikája. Én úgy hívom hogy Karma Ríta, azaz A Karma Írása, lenyomata, világrendje, a Mindent Tükröző Isteni Szeretet, amely mindent magábaölel és egyesít. Természetesen Ő is személyes Lény. Az indiaiaknál van az Anyag-Prákriti és a Szellem-Purusa, akit Krishna személyesít meg. Nálam meg van Uránia, aki az Univerzum megtestesítője. Ahogy Gaia a Földanya, úgy Uránia a Mindenség-Anyja. A Wicca-hívők Magna Materja is egy Uránia-szerű Mindenség-Anyja. Sőt a Bibliából kiderül, hogy az ókori népek, a babilóniaiak is Égi Istennőt imádtak, Istárt, Íziszt, Asztartét. „Béléseket készítettek az Ég Királynőjének”. Most, hogy eljött a Vízöntő-kor, ismét a Yin van felemelkedőben, planétája a Vénusz, amely szintén Uránia megfelelője. Így a Vízöntő-kor uralkodó vallása az Uranizmus lesz, amely egyfajta Univerzális Vallás, minden vallást egybeölel, szintetizál, közös nevezőre hoz. Az abszolút türelem vallása, amely befogad minden embert, és szeret minden teremtett lényt, állatot, növényt, követ, csillagot és galaxist. Nem ismer kárhozatba taszítandó lényeket, sőt alászáll a pokolba is, hogy kiemelje az ott sínylődő szerencsétlen lelkeket. A Megváltó Elixírt hozza, a Tiszta Tudás Prímgyöngyét, amely eddig az Óceán fenekén pihent, ki tudja, milyen kagylóba zárva. Épp a Tudomány mutatja meg az utat hozzá! Az a Tudomány, amely már nem ellensége az Ezotériának, hanem vele karöltve halad a közös úton a Megváltás felé! A Titok Őrzője a Matematika. Éppen ezért nekünk, Uranitáknak a matematikai tudásunkat kell tökélyre fejlesztenünk

Az Uranita számára a kémiai elemek periódusos rendszere éppúgy szent, mint a Prímszámok táblázata. Hisz ez nem más, mint a Teremtés Könyve! Minden Tudás Forrása benne van! A pí (3.1415926535...) vagy az e (2.718281828...) végtelen sok számjegye: Kódolt Biblia! Az Univerzum minden története le van benne írva, méghozzá minden nyelven, csak meg kell találni a számsorok közt! Ehhez egy jó nanokomputer kell, több heptillió művelet per másodperc sebességgel, de kedves leendő Uraniták, ne türelmetlenkedjétek, mert el se hiszitek, hogy milyen hamar meg fog épülni ez a komputer, ha ugyan már ott nem áll a Pentagon valamely eldugott zugában! De addig se fogunk tétlenkedni. Kidolgozzuk az Éter, konzisztens elméletét, felépítjük belőle az egész modern fizikát, új alapokra helyezzük mindent, és akkor megépülhet végre az Örökmozgó, és a fénysebességnél gyorsabb antigravitációs hajtómű, és akkor kedveskéim, irány a Galaxis! Irány a Mindenség! Urániáig meg sem állunk! És akkor megvalósul végre a Kozmikus Emberiség! Sőt, szent meggyőződéseim, hogy a Kozmikus Emberiség már megvalósult! A kérdés csak az, mikor fogadnak minket is a tagjaik közé. A másik meggyőződéseim az, hogy amiért mi itt küszködünk, az valahol máshol már rég tudott dolog. A harmadik pedig az, hogy jó okkal titkolják még ma is előlünk. Az antigravitáció és az energiakicsatolás legfőbb felhasználója a hadsereg lenne, ennek pedig beláthatatlan következményei lennének. Kirajzana az űrbe egy olyan gonosz, harcias faj, amely csak romlást és pusztulást hozna a Galaxis egészére, megfertőzné a Világegyetemet! Az Univerzum hallgatása nem más, mint karantén, elkülönítés! Mi technikailag eljutottunk az atombombáig, de erkölcsileg gügyögő csecsemők maradtunk! Amíg nem hozzuk be az évezredes hátrányt, nem léphetünk ki a Mindenségbe! Addig ez csak azon kevesek kiváltsága marad, akik már most megvalósították magukban Istent. Ők egy magasabb világba születhetnek, ahol már megengedett dolog az antigravitáció és az energiakicsatolás. Én, aki olyan büszke voltam erre a szintézis-dologra, rá kellett döbbenjek, hogy pusztán ettől még nem lesz érett az ember. Kell valami más is, a szeretet. Az a szeretet, amely megvéd minket attól, hogy gonosszá váljunk és elpusztítsuk a világot. Amíg biznisz-centrikusan gondolkodunk, addig nem lehet közkincs a szabadenergia és az antigravitáció, sem a replikáció (a tárgyak másolása) mert mindenki gyémántokat és dollárt másolna. Addig az egyetlen járható út az, amit a Szabadkőművesek, Templomosok és Rózsakeresztesek csináltak, hogy a Titkos Tudás csak a beavatottaké lehet, beavatott pedig az lehet, aki kiállta az erkölcsi próbákat is. Akinek eredendő adottsága a lények iránti részvét és szeretet. Aki már nem fogja gonosz célra felhasználni a tudását. Az igazság az, hogy ma erre semmi más garancia nincs, csak az abszolút és tökéletes titoktartás. Én pedig egészen idáig arra esküdtem, hogy minden titkot napvilágra kell hozni, elterjeszteni, és akkor fű-fa-virág megvalósíthatja a tiltott találmányokat, nem kell gyártókra és támogatókra várni. És akkor végre megtisztul a Föld. Csakhát ez nem ilyen egyszerű. A XX. század megmutatta, hova vezet, ha atomtitkok gátlástalan politikusok kezébe kerülnek. Azt mondjuk, a középkor sötét és tudatlan volt. Nem igaz. Tudtak mindent már az egyiptomiak is, csak nem kötötték az átlagember orrára. A hieroglifák üzeneteit ma sem értjük, akik meg értik, jó okkal hallgatnak. A titkokat csak fokozatosan lehet átadni. A matematikusok is titkolóznak. Aki nem hiszi, vegye kezébe az Algebraic K-Theory című könyvet! Vagy bármely más mai matematika könyvet! Csodálkozni fog, hogy ehhez képest még a Tibeti Titkos Tanok is milyen egyszerű és érthető!

Harry Potter világában a nem-varázslókat muglinak hívják. Ehhez hasonlóan, a nem-matematikusokat is muglinak becézhetjük. Szegény muglik, abszolúte ki vannak rekesztve a titkokból, örülhetnek ha szorozni és osztani tudnak! Olyasmi mint a kontinuum-hipertér, már sötét fekete mágia nekik! És legyünk őszinték: még én is mugli vagyok! Olyan mugli, aki rájött egy-s-másra, de igazából nem kapott beavatást, így csak sejti, de nem tudja a titkokat. Harry Potter világában is vannak mugli születésű varázslók, sárvérűeknek becézik őket a született

varázslók. Ez lennék hát én is? Hát seprűn nem fogok lovagolni az biztos, és kviddicset se fogok játszani. De egy-két varázslatot azért tudok. Ezeket próbálom most továbbadni.

Megértettem, hogy ha rájövök egy titokra, akkor azt tovább is adhatom, mert az, hogy rájöttem, jelzi, hogy már továbbadható. Tehát már a karmám részévé vált, hogy továbbadhatom. Különben nem jöttem volna rá. Ez a tudós felelőssége. A Vízöntő kor a titkok feltárulásának is az ideje! Lehet, hogy ezek a titkok veszélyesek, de aki nem égeti meg magát, sose hiszi el, hogy a kályha forró. Ez is a megtapasztalás része, és mi azért születünk a Földre, hogy megtapasztaljunk dolgokat, megtanuljunk helyesen kommunikálni egymással, és főleg: megtanuljunk szeretni és elfogadni! Amire megérett a világ, az el is fog terjedni. Én sokáig attól féltem, hogy ezek a titkok elvesznek, ha nem adom tovább. Éppolyan buta félelem volt ez, mint attól félni, hogy a felhő megeszi a napot! Már hogy enné meg? Ezek a titkok készen várnak ránk. Nem én vagyok az egyetlen letéteményesük. Bárki más ráakadhat, ha arra jár. Nekem elég, ha a magokat továbbadom. Fenyőmagból száz is elfér a zsebemben, de vajon hány mammut-fenyőt tudnék zsebevágni nagyhirtelen? Szóval megértettem: a magokat kell továbbadnom. Mindaz, amit írok, mindaz, amit teszek: magvetés. Még egy apróság: az energiamegmaradás törvénye igaz most is, csak azzal a módosítással, hogy az energiába az éter energiáját is bele kell számolni! Tehát a látható világ és az éter energiája együtt marad meg! Boldogok lehetnek a fizikusok, mégiscsak megmentettük a kedvenc törvényüket! Éppencsak arról van szó, hogy az éter energiája iszonyatosan nagy, képletesen szólva elég egy tollpihével megcirógatni, máris szupernóvák robbannak, galaxisok keletkeznek és tűnnek el! Nemhiába félnek tőle annyira, hiszen lehet, hogy egy rossz mozdulat, és volt Föld - nincs Föld! Valamit az atlantisziak is elszúrhattak, azért süllyedtek el! Már az atomrobbantások korában attól féltek, hogy egy hidrogénbomba begyűjthetja az óceán teljes vízkészletét, vagy a sivatagi atombomba soha nem huny ki, örökké a Nap kicsinyített mása fog ott ragyogni. Lehet, hogy ezek a félelmek nem is olyan alaptalanok. De azért nem hiszem, hogy egy Orffyreus-kerékszerű mechanikai jószág nagy galibát okozna, hacsak az emberi agyakban nem. De ma, amikor a világ az Irak elleni háború következményeit nyögi, talán jobb is ha ilyen dolgok nem kerülnek napvilágra. Legfeljebb egy-két Superman, Pókember, Rocketeer vagy Batman kísérletezhet velük, ha van egy-két millió dollárja. Először az ezotériának el kell terjednie, gyökeret kell vernie az emberek gondolkodásában. Ha már mindennapos tapasztalat a Reiki-energia, vagy a tűzönjárás, akkor az emberek könnyebben befogadják az újat. De addig ki kell dolgozni egy konzisztens elméletet. Ez lenne a Kvadromatika. Legalább annyira lenne tudomány, mint vallás, mágia vagy művészet. És játék is! Én a legjobb ötleteimet játszva találtam meg. Játsoztam az Univerzummal! Csodálatos játék! Vajon kitalálom-e Isten akaratát? Szerintem Isten unja már, hogy örökké csak csúszva-mászva, alázatosan közeledünk hozzá, vagy ezt-azt kérünk tőle, vagy éppen káromkodunk. Valami jobbat akar: játszani velünk! Akár befogad minket társteremtőnek is, ha jól játszunk vele! Ez a játék nem olyan mint a lottó vagy a tőzsde, hogy ezt-azt nyerhetek rajta. Nem, ez teljesen öncélú játék! Önmaga jutalma és beteljesülése. Ezért a jó tudósok a legboldogabb emberek a világon. Pasteur, Koch, Einstein vagy Madame Curie a legtöbbet tették, amit ember tehet. Megnyitották Isten ajtaját előttünk, tudatlan muglik előtt, és feltártak valamit az Örök Igazságból. Megadták nekünk a legtöbbet: hogy ne úgy haljunk meg, hogy semmit se értettünk az egészből! A világ másik fele: önmagunk belső világa, ezt Freud és Jung tárta fel nekünk. Így lettünk végre teljesek: Öntükröző tudatok.

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufőmagazin 2004. július, Játék az Univerzummal címen, rövidebb verzióban.

A Mindenség szövete

Az indiaiak ezt mondták: Felfűzött gyöngysor a Mindenség. Indra gyöngye.

Ezen a gyöngysoron minden gyöngy tükrözi az összes többi, és ha mélyen a gyöngyökbe nézünk, akkor meglátjuk benne magunkat, és a sorsunkat. Elmúlt és eljövendő életeink egy-egy gyöngyszemek a gyöngysoron, ahogy következnek egymás után, mind-mind egy-egy mag, csíra, amelyben a Mindenség titkai fénylenek. Sorsunk csirái egymásba szövődnek, egymást tükrözik végtelenül.

Ha megnézzük a Mindenség szövetét, akkor az meglehetősen simának tűnik, ezért száz évre elfelejtették az étert, mintha nem is lenne. Ám ez a simaság csak látszat, valójában vad forrongást takar, a mélyben hatalmas erők feszülnek és dolgoznak. Ha felnagyítanánk ezt a textúrát, akkor tükörgolyócskák milliárdjait pillantanánk meg, amelyek egymást tükrözik a végtelenségig, és a tükörképekben sokszorozódnak a másodlagos, harmadlagos, milliomodlagos tükörképek. Nem csoda, hogy a kvantumvilágban olyan bizonytalan minden, hiszen amit látunk, az a tükörgolyócska, pontosabban a tükörben látott kép, az pedig attól függ, hogy éppen ki néz bele. Ezért van az, hogy a mérés eredménye függ a mérőeszköztől, nincs abszolút objektív eredmény, a tükörben a tükröző szubjektum is megjelenik, ott van. Nincs két független dolog, mert a tükörben az összes többi tükör képe is tükröződik. Ha kinagyítom a képet, a sokadik nagyítás után látni fogom bármely pontját a világnak, amelyik csak tetszik. Minden paraszimpátiás mágia alapja ez: a dolgok egymásban tükröződnek, ha hatni tudok a tükörképre, akkor magára a forrásra is hatni tudok. A viaszbabuba kalapált kis körömdarabka elég ahhoz, hogy megteremtse a kapcsolatot az alannyal, akit meg akarok bűvölni. Ma, a klónozás korában nem újság az, hogy egy darabka borostyánba zárt szúnyog által beszívott vérből klónozni tudok akár egy sereg dinoszauroszt is! A DNS egy kódex, egy könyvtár, amelyben évmilliók lenyomata van. Nemsokára eljön az az idő, amikor a jurakori erdőket is rekonstruálni lehet, a lakóikkal együtt. De ez még csak a DNS szintje! Mi van ha még mélyebbre hatolunk a titkok feltárásában? A téridő szövete nagyon sűrű szövésű, hiszen jellemző mérete a 10^{-35} méter! Ez a tizedespont után 35 nullát jelent. Ebben a mélységben az Univerzum egésze jelen van. Az itt látható tükörgyöngyökben szó szerint jelen van minden, ami valaha történt és történni fog a Világegyetem bármely pontján! Ennek alapján a kronovizor egyáltalán nem lehetetlen! De még ennél is többre vagyunk képesek, mert le tudjuk hívni bármely lény genetikai kódját, amely a nagy Mindenségben valaha létrejött!

Lovecraft nem tévedett sokat: a Kapuk hamarosan újra megnyílnak, és elképzelni se tudjuk, milyen Lények hada fog azon beözönlenni! Csak remélni lehet, hogy a Jó fog előbb jönni... persze sok múlik rajtunk is, mert elsősorban olyan rezgésszámú lényeket vonzunk be, mint amilyen a mi rezgésünk. Korunkban nagyon elterjedt az erőszakkultusz. És ez nem véletlen, hanem Michael Salla PhD jelentése szerint olyan földönkívüliek közreműködésének eredménye, amelyeket „barátságtalannak” nevez. *„...egy földönkívüli faj barátságtalannak tekinthető, amennyiben választása szerint hajlandó együttműködni a katonai-ipari-földönkívüli komplexummal, ennek folyományaként megosztja technikai tudását a titkosszolgálatokkal, mely tevékenységet úgy írhatnánk le, mint kölcsönös előnyöket nyújtó tervezeteket, ezek természetes szigorúan titkosak, mélységesen megsértik az emberi jogokat, súlyos károkat okoznak a globális környezetnek az árnyék kormányzatok tevékenységének eredményeként.”* (idézet a jelentésből, megtalálható Arany László weblapján)

Szerencsére „barátságos” fajok is szép számmal előfordulnak erre felé...

Visszatérve a téridő szövetéhez, egy viszonylag egyszerű matematikai modellt találtam, amely leírja ezt a textúrát, és azt is, hogyan jön létre az egész világ egyetlen elemből, amelyet úgy hívok, hogy *A Teremtő*. Ezt (Őt?) stílszerűen Alfának nevezem. Az Alfa először önmagával lép kölcsönhatásba, és megteremti az *Építőt*, aki egy végtelen hierarchia első lépcsőfoka. Nevezük így: $Fi(0)$. Ezután az Alfa a $Fi(0)$ -ból létrehozza $Fi(1)$ -et, abból $Fi(2)$ -t, és így tovább a végtelenségig. De van egy kis furfang is a dologban, mert a $Fi(0)$ -ból nem az egész $Fi(1)$ jön létre, hanem csak a fele, és még annak is a negatívja, a hiánya, azaz $-1/2 Fi(1)$! Ez két dolgot is takar, egyrészt minden csak félig teremthető meg, másrészt a negatívban, az űrben, a hiányban rejlik a teremtető! Tehát $Alfa * Fi(0) = -1/2 Fi(1)$, és hasonlóan $Alfa * Fi(1) = -1/2 Fi(2)$, $Alfa * Fi(2) = -1/2 Fi(3)$, stb. Ezekből a mínuszokból és felekből aztán összeadással és szorzással létre lehet hozni az egész Univerzumot! Ez maga a Pszi-mező, amely mindent tükröz, és mindennek a lenyomata benne van. Az Univerzum minden egyes sejtje végtelen számú teremtésből és tükrözésből jön létre, ezért ezek a sejtek valódi tükörhologramok, amelyek belsejükben tükröznek minden más sejtet, mintha minden sejtet egy-egy ideonszál kötne össze, amellyel kapcsolatban állnak egymással. De hiszen akkor ez nem más, mint egy agy ideghálózata! Íme Isten agya! És benne a gondolatok - a világ! A világ Isten álma.

És ha Isten felébred, a világ eltűnik. De nem kell félni, mert Isten újra elalszik, és új álmot lát... Ebben a szövetben minden pont egy új teremtés forrása. Mivel minden pontból világok sokasága árad ki, úgy tűnik, mintha a világ szakadatlanul tágulna. Ám ez csak látszat, olyan mint amikor a kavargó hóesésben úgy érezzük, hogy mi magunk repülünk. A teremtető kiáradása nem más, mint a Hiány, amely úgy jelentkezik, mintha minden pont nyelné azt a közeget, amelyet már ősidők óta éternek hívnak. A gravitáció oka éppen ez: minden tömeg gyorsuló ütemben nyeli az étert, emiatt a testek egymás felé vonzódnak. Taszítást sose látunk. Az áramló éterre felírhatók Einstein egyenletei, és láss csodát, kijön szépen minden! Az áramló éterből felépíthető az egész fizika, csak ezt a munkát egyedül, elszigetelődve roppant nehéz csinálni. Az éter ellentmondásai: látszatellentmondások! Legtöbbször abból a fel nem ismeréséből fakadnak, hogy az éter önmagával is kölcsönhat, és a fizikai világ tárgyai az éter hullámai, pontosabban önfenntartó hullámcsomagjai. A hullám a legkeményebb közegben is akadálytalanul haladhat az idők végezetéig, nem kell csillapodnia. Ha a közeg gyorsulva áramlik, az áramló közegben a hullámok elhajlanak, görbült pályát követnek. Íme ezért keringenek a bolygók a Nap körül, és ezért hajlik el a fény a gravitáló testek közelében! A fekete lyuk gravitációs tere már olyan nagy, hogy az éter áramlási sebessége eléri a fénysebességet. Mivel semmi sem haladhat (az éterhez képest) a félynél gyorsabban, a fekete lyukból semmi sem tud kijönni, még a fény sem. Ha a fekete lyuk még forog is, az éter áramlása egy lefolyó körüli örvényhez lesz hasonlatos. Ekkor van olyan zóna az eseményhorizont közelében, amelyből energiát lehet kitermelni, sőt még időutazásokat is tehetünk! De az a nagy kérdés, hogy az a rengeteg elnyelt éter hová tűnik el? Nos, átáramlik egy másik világba! Eszerint a világ egy kétlevelű (persze háromdimenziós) felület, és a két szintet egy ún. Einstein-Rosen híd köti össze. Ez maga a fekete lyuk, illetve ami az egyik oldalon fekete, az a másik oldalon már fehér. Az én felismerésem az, hogy a téridő minden sejtje egy pici fekete lyuk, tehát minden pont kapu egy másik világba. Ezek a mini fekete lyukak nem olvadnak össze hanem egy kristályrácsfélét alkotnak. Ennek a kristályrácsnak a rezgései azok az elemi részecskék, amik a tulajdonképpeni anyagot alkotják. De míg a legsűrűbb anyag (a neutron belseje) is csak 10^{15} kg/m^3 , addig az éter sűrűsége kolosszális, mintegy 10^{95} kg/m^3 ! Ezért van az, hogy még egy szupernova-robbanás se tud egy karcot se ejteni rajta - és ezért olyan észrevehetetlen! Íme ezért tudta Einstein olyan nagy sikerrel ignorálni szegény étert, hogy száz évre lekerült a fizika asztaláról, és mi, szegény éter-hívők, csak győzzük szépen visszacsiribálni oda!

Említettem, hogy minden pont egy új teremtés forrása. Ez azért van, mert a teremtő Alfa mindenben benne van. Ettől holografikus a Világegyetem, ezért őrzi minden kis részlet a nagy egész képét is! És valóban, ebben a világban létrehozható magának az Alfának a modellje is, és ez egy új teremtés kezdete!

A régi világ méhében egy új világ születik, és ebben az új világban szintén létrejön az Alfa modellje - a végtelenségig! Íme a Matrjoska-világ! Nem beszélt hülyeséget Hermész Triszmegisztosz, amikor azt mondta: *Amilyen a kisvilág, szakasztott ugyanolyan a nagyvilág!* Ha megnézzük, ez minden fraktál lényege is. A Mandelbrot-halmaz olyan matematikai jószág, amelyben utazásokat tehetünk, kinagyíthatunk részleteket és azt újra nagyíthatjuk a végtelenségig. Az egész csodát egy egyszerű képlet hívja elő: $z := z^2 + c$! A legegyszerűbb számítógép is ki tudja számolni, és lám, reánk nevet a Végtelen! Nos, az Univerzum szövete ugyanilyen, csak még bonyolultabb dolog. Hamarosan megtaláljuk azt az egyszerű formulát, amellyel maga az Univerzum hívható elő, a maga teljességében! E formula neve Ríta, ami azt jelenti: Isten írása. A Ríta afféle égi Internet, amellyel az Univerzum bármely részén élő lények kapcsolatba léphetnek egymással. Ez a LON, a Távolság Szíve. Aki ezt birtokolja, az minden titok ismerőjévé válik. Lehet, hogy a megvilágosodás nem más, mint a Ríta megpillantása?

A Régiek úgy nevezték, hogy Akasa-krónika. Több mint feltűnő, hogy ebben a szóösszetételben az Akasa étert jelent, és az indiaiak pontosan tudták, hogy az éter nem a levegő, hanem légüres tér, amelynek azonban teremtőereje van!

Krishna ezt mondja Arjunának a Bhagavad Gítában: *Úgy nyugszik bennem minden, mint a mindenben átfújó szél az éteri űrben.* A mindenben átfújó szél pedig nem egyéb, mint a gravitáció, vagyis az éter áramlása! Végül még a *tükörrezonanciáról* szeretnék írni, amely a teremtőerő kiáradásának a forrása. A tükörrezonancia akkor jön létre, amikor két tömeget közel viszek egymáshoz. Mindkettő áramoltatja az étert, ezért az áramló éter megnöveli a másik tömeget és viszont. Emiatt a tömegek még erősebben áramoltatják az étert, és így még jobban megnőnek. Egy kritikus távolságon belül ez a hatás olyan erős, hogy mindkét tömeg a végtelenre nő! Ekkor felfakad egy forrás, amely végtelen kiáradás kezdete lesz. Ezen az elven vég nélkül termelhető ingyen energia! Tesla biztos ilyesmit csinált. A titkát persze lenyúlták, és azóta is ülnek rajta, de hamarosan újra reprodukálni tudjuk ezt a titkot is, ha eljön az ideje. Az éter megvetett kőből újra szegletkövévé válik. Ein Stein, Egy Kő!

Kristóf Miklós
2005.3.28

Megjelent: Ufőmagazin 2005. július, A Mindenség szövete címen.

Árnyak a kapu előtt

Nemrégiben kezembe akadt H. P. Lovecraft könyve, az Árnyak a kapu előtt, amit kb. 1920-ban írt. Akkor még nem volt ufóláz, Roswellnek se volt még híre-hamva sem, hisz az csak 1947-ben történt, és mégis, ebből a könyvből visszaköszön szinte minden klasszikus ufójelenség, ami napjainkban foglalkoztat minket! Sőt, ha hinni lehet Lovecraftnak, akkor ezek a dolgok már akkor se voltak újkeletűek, hiszen sok évszázaddal, ha ugyan nem évezredekkel korábbi eseményekre utal! Most persze mondhatjuk, hogy Lovecraft történetei csak mesék, és ezzel a dolog el is lenne intézve, ám nem hallgathatok arról, hogy a leírások kísérteties egyezést mutatnak napjaink ufójelenségeivel! Íme néhány idézet a könyvből:

„Ne gondoljuk, hogy az ember a Föld legrégibb vagy utolsó Ura volna; sem azt, hogy élet és szubsztancia egyedül való. Az Öregek voltak, az Öregek lesznek. Nem az általunk ismert terekben, hanem közöttük. Nyugodtan jártak ősi módjukon, nem törődve a dimenziókkal, s számunkra láthatatlanul. Yog-Sothoth a bejárat. Yog-Sothoth a bejárat kulcsa és őre. Múlt, jelen, jövő; ami volt, van és lesz, minden egy Yog-Sothothban. Ő tudja, hol jártak be az Öregek régen, és hol járnak be majd eljövendő korokban, amíg a Ciklus teljes nem lesz. Ő tudja, miért nem tarthatja fel őket senki jártukban. Az emberek némelykor felismerhetik őket szagukról, mely kellemetlen szaglásunknak, émelyítő, olyan mint a nagyon koros lényeké, ámde képüket nem ismerheti meg senki emberfia, ama ritka esetek kivételével, amikor irtóztató ivadékokat nemzettek emberekkel. E sarjaknak különféle fajtáik vannak, melyek nagymértékben elütnek egymástól és az embertől is. Láthatatlanul járnak...

Az ember uralkodik most ott, ahol valaha Ők uralkodtak. Nemsokára Ők uralkodnak újra ott, ahol most az ember uralkodik. A nyárra tél jön, a télre nyár. Türelmesen várakoznak erejükben, mert uralkodni fognak Ők újra, s mikor Ők jönnek, senki sem vitatja majd uralmukat, s mindenkinek Nekik lesznek alávetve....

Ami az Öregeket illeti, meg vagyon írva, hogy a Bejáratnál várakoznak, s hogy a Bejárat mindenütt és minden Időben van, merthogy Ők nem ismernek Időt, sem Helyet, hanem maguk az Idő, és jelen vannak minden Helyen, anélkül hogy látnánk Őket, és sokan közülül különböző Alakokat és Ábrázatokat tudnak öltetni, s mindenütt vannak számukra Bejáratok...

Ubbo-Sothla a kiapadhatatlan kútfő, ahonnan jönnek azok, akik szembe mernek szegülni a Betelgeuseben uralkodó Ős Istennel, a Nagy Öregek, akik harcoltak az Ős Istenek ellen; ezeket a Nagy Öregeket Azothoth oktatta, aki a vak és esztelen isten, és Yog-Sothoth, aki Minden Egyben és Egy Mindenben, és akire nem érvényes az idő és a tér; az Ő megjelenítői a Földön Umr Attavil és a Nagy Öregek. A Nagy Öregek örökösen arról az időről álmodnak, amikor ismét uralkodnak majd a Földön és az Univerzumban, amelynek ez részét alkotja... A Nagy Cthulhu felkel R'lyehben, Hastur, Akit Nem Szabad Néven Nevezni, visszatér újra a sötét csillagról, a Hyádok Aldebaranja mellől; Nyarlathotep szakadatlanul üvölt a sötétségben, ahol lakik; Shub-Niggurath, az Ezer Gidas Fekete Kecské, újra és újra ellik, s elfoglal minden erdőt nimfáival, szatírjaival és Apró Népével; Lloigor, Zhar és Ithaqua nyargalnak a csillagközi terekben, és megnemesítik követőiket, a Cso-Csókat; Ctugha körbejárja fomalhauti birtokát, és Tsathoggua eljön N'kaiból... Ott várakoznak örökké a Kapuknál, mert közeledik az idő, eljön az óra, miközben álmodnak az Ős Istenek, mit sem tudva arról, hogy vannak, akik ismerik a varázst, melyet a Nagy Öregekre bocsátottak az Ős Istenek, s akik megtanulják azt megtörni, amint megtanulták már hívni a Külső Kapukon túl várakozó híveket.”

Na, eddig Lovecraft. Szinte félelmetes, hogy itt együtt van az Ufó-irodalom minden klasszikus kelléke, a Dimenziókapu, aminek mai divatos formája a féregjárat, itt vannak az Alakváltó Idegenek, akik el tudnak vegyülni az emberek közt, tehát láthatatlanok, itt vannak az ufonauták által nemzett különös hibrid lények is, és természetesen az Ősi Istenek, akik hajdanában uralták a Földet, és csak az alkalomra várnak, hogy visszatérhessenek. A Mahábhárata egy ősi indiai eposz, amely valódi úrháborúkat ír le, atomfegyverekkel, és tudjuk, hogy pl. Mohendzsó-Dáróban üveggé olvadt sivatagokat találtak, feltűnően magas radioaktivitással... Nem véletlen, hogy amikor Oppenheimer látta az első atombombát az Alamagordói sivatagban felrobbanni, épp a Mahábháratából, illetve a Bhagavad Gítából jutott eszébe egy idézet: Ha ezer nap fénye egyszerre lobban az égre, halállá válik az ember, pusztulásává a Földnek... Bizony, nem Hiroshimával kezdődött az atomkorszak!

Sokan számolnak be az idegenek kellemetlen szagáról: Lovecraftnál ez sem hiányzik.

Nyilván nem az ujjából szopta, ennyi egyezés nem lehet véletlen. Amikor Hitler és bandája megszállta Európát, sokan felismerni véltek egy visszatérő ősi gonosz hatalmat, amely újra testet öltött. Egyes vallások szerint 1914-ben a Sátán és angyalai levették a Földre, és megkezdtek utálatos pusztító munkájukat, ennek volt nyitánya az első világháború is. De ekkor kezdődött el Jézus Krisztus láthatatlan égi uralkodása is. És még ennek a világkorszaknak a vége előtt be kell következnie az Armageddónak is. Más ezoterikus nézetek szerint a Föld egy dimenzióváltás küszöbére érkezett el, ennek köszönhető korunk sok változása, de ez a dimenzióváltás egy jobb kort hoz el, nem pusztulás hanem ébredés lesz. Szokás 2012-t emlegetni e változások idejeként. Ezt már a maják is megjósolták sokszáz évvel ezelőtt. Az ember felelős a sorsáért, dönteni és választani tud. Rajtunk is múlik, hogy a lovecrafti borzalmak valósulnak-e meg, vagy végre elég érettek leszünk arra, hogy egy szebb és emberibb jövőt teremtsünk magunknak. Ne feledjük: a Démonok ott várnak a küszöbön ugrásra készen! Egy rossz mozdulat, és beözönlik a Rettenet! Legyünk hát résen!

Kristóf Miklós

*Megjelent: Ufomagazin 2005. április, Árnyak a kapu előtt címen,
a Csodálatos elmék cikkel együtt.*

Az Ufók és az Akasa-krónika

Minden megőrződik az időben. Mindennek lenyomata van. Ami valaha volt, van és lesz, az mind nyomot hagy valamiben, amit a régiek úgy hívtak, hogy Akasa-krónika. Az Akasa a mindent betöltő űr, az éter indiai neve. László Ervin óta tudjuk, hogy az étert miniatűr örvények trilliói töltik ki, és ezek az örvények időtlen időig megmaradnak. Minden tárgy, sőt minden gondolat ilyen örvényeket kelt, amiket akkor is ki tudunk mutatni, amikor az illető tárgy már nincs jelen. Végeztek is ilyen kísérletet, ahol egy kamrába tett DNS mintát lézerrel megvilágítottak, és a létrejövő elektromágneses hullámminta a DNS eltávolítása után is megmaradt! Ha ez igaz, akkor lehetséges a replikáció is! Helyezzünk el egy tárgyat ebben a kamrában, és világítsuk meg a megfelelő lézerrel, majd a holografikus sugártér kialakulása után vegyük ki a tárgyat. Ezután juttassunk megfelelő atomokat ebbe a sugártérbe, és azok a holografikus minta szerint fognak elhelyezkedni! Ezáltal létrejön a tárgy pontos másolata, amit az eredetitől semmilyen módszerrel nem lehet megkülönböztetni! Gyanítom, hogy az első másolt tárgyak gyémántok lennének.... hiszen a gyémánt nem egyéb mint tiszta szén, bárhol rendelkezésre áll, korlátlan mennyiségben! A klónozás is igen egyszerű lenne ezzel a módszerrel, elég a kívánt DNS-t, sejtmagot másolni, utána abból korlátlan számú egyed készíthető. Persze lehet, hogy az egymást követő másolások során mégiscsak létrejön egyfajta fáradási jelenség, ami miatt nem lehet a másolatok számát tetszőlegesen növelni. Kell egy önjavító kód is. Állítólag most fedezték fel, hogy a lótuszban ilyen öregedésgátló anyag van, valami L-izoaszpartil-metiltranszferáz. Hát akkor igaz a tibeti mantra: ÓM MANI PADME HUM: A drágakő a lótuszban rejlik! Ha minden megőrződik az Akasa-krónikában, akkor onnan elő is lehet hívni. Már a Jurassic Park is erről szólt: a jurakori borostyánba zárt szúnyog annak idején a dinoszauruszok vérére szívták, így a testében talált vérben megtalálható a dinoszauruszok teljes genetikai kódja. Nincs más dolgunk, mint a megfelelően preparált sejtmagba beültetni ezeket, és az ebből kifejlődő embriókat a megfelelő anyaméhbe helyezni. Így valódi dinó-bébik születnek, amiket aztán fel lehet nevelni. De az Akasa-krónika ennél még sokkal többet is tud! Mert nemcsak a Földön valaha élt lények mintáit lehet lehívni belőlük, hanem bármilyen lényt, amely az Univerzum bármely pontján létrejött, vagy létre fog jönni! És akkor semmi akadálya annak, hogy a távoli galaxisokban élő ufonautákat is klónozzuk! És ha ez lehetséges, akkor lehet, hogy már meg is történt! Valóban, az emberiség őstörténete tele van olyan beszámolókkal, ahol Isten vagy istenek embert teremtettek a maguk képére és hasonlatosságukra! Gondoljunk csak a Bibliára. Vagy vegyük elő Henoch könyvét és lapozzunk bele! Íme, ezt olvashatjuk: (Hamvas Béla előszava)

Henoch könyve az első emberiség pusztulásának, az özönvíznek előzményeiről szól. A próféta elmondja, hogy az Angyalok, a Felvigyázók egy része Azazel főangyal vezetése alatt az eget elhagyta, és az emberek leányaival meg nem engedett viszonyt kezdett. A szerelmi viszonyból óriás lények születtek, akik az emberek minden javát felemésztették, bűnt bűnre halmoztak, erőszakos tetteket követtek el annyira, hogy a föld segítségért az éghez kiáltott.

Henochnak angyali hírnök jelent meg, aki megparancsolta, hogy menjen a bukott Felvigyázókhoz, és közölje velük az Ég Urának az ítéletét. A Felvigyázók megrémültek, és megkérték Henochot, hogy a nevükben írjon az éghez könyörgő iratot és eszközöljön számukra bocsánatot. Henoch ezt megtette, a pusztaságba ment és ott hangosan felolvasta. Az ég angyalai elragadták, felvitték a szellemek birodalmába és az Úr színe elé állították. A Királyok Királya lángoló tűzpalotájában a könyörgésre élő szóban válaszolt, és lényegében elutasította azt. Ezután az ég angyalai Henochot körülvették a túlvilági birodalmakon, a tűzországon, a szelek kamráján át. Látták az oszlopokat, amelyek az eget tartják, a világ legkülső részét, az

angyalokkal szemtől szembe állt, látta a káoszt, az Ítélet Csarnokát, az üdvösség fáját és az igazság kertjét.

Na, hát nem olyan, mint egy mai ufó-eltérítés korabeli leírása? Szó esik az égi idegenek és a földi lányok frigyéről, a hibrid lényekről (óriások) és Henoch elragadásáról. Netalán az égiek űrhajón vitték őt fel? És látta a Földet felülről, kívülről. A tüzes palota minden bizonnyal elektromos fénnel volt kivilágítva. Tűz és jég paloták - így nevezhetnénk New York felhőkarcolóit esti kivilágításban, Henoch szemével nézve. Az Ég Ura vízözönt bocsátott a Földre - nem kevés hatalma lehetett, ha ezt meg tudta tenni! Egy másik verzió szerint azért lett a vízözön, mert a Hold akkor csapódott a Földhöz (szó szerint is, mert súrolta a Földet) és az is lehet, hogy a Holdat az idegenek hozták magukkal, mert az volt a bázisuk (és ma is az, mert nem véletlenül ebrudaltak ki minket onnan úgy harmincegynéhány évvel ezelőtt! Nem véletlen, hogy mindmáig nem történt több Holdutazás!)

Visszatérve az Akasa-krónikához, ezeknek az eseményeknek is nyoma van benne, és a látnokok látják is! Érdekes utalások vannak az Arvisurában is. Ha nem legyintünk rá, hogy á, ez csak mítosz, hanem komolyan vesszük, akkor nagyon érdekes történet bontakozik ki előttünk. A dogonoktól kezdve a maorikon át a majáig minden népnek megvan a maga mítosza, és ezek egyáltalán nem tűnnek újból szopott sztoriknak. Honnan tudtak a dogonok a Szíriusz B kísérőjéről, vagy a Jupiter 4 nagy holdjáról? Kiknek készültek a Nazca-vonalak, a leszállópályák, és a csak repülőről látható óriási rajzolatok? De nem is ez az igazi kérdés, mert az eddigiekből világos a válasz, hanem az az igazi nagy kérdés, hogy kik és miért akarnak módszeresen eltüntetni minden nyomot, ami az ősi múlt kódéba vész? Amikor az európaiak felfedezték Amerikát (nem ők voltak az elsők!), első dolguk volt elpusztítani minden ősi indián feljegyzést, kódexet. Csak remélni lehet, hogy valahol a hegyekben eldugva mégiscsak fennmaradt valami a régi tudásból, és hogy ezt nem gátlástalan kincskeresők fogják először megtalálni. Mindenesetre amit tudunk a majákról, aztékokról, toltékokról, az több mint elegendő ahhoz, hogy lássuk: ők is kapcsolatban álltak a földönkívüliekkel! Cortezről és bandájáról azt hitték, hogy maga Tollas Kígyó tért vissza, ezért nem tanúsítottak ellenállást. Ugyanígy a polinéz bennszülöttek is visszavártak valakiket. Sajnos helyettük a keresztény hit-térítők jöttek, és csaknem teljesen eltörölték a régi kultúrát, hogy helyette szifilisz és alkoholt adjanak. Az őseket megörökítő szobrok pogány bálványokká lettek minősítve. A régi dalok, táncok, rituálék mint parázñaság szintén be lettek tiltva. Csak nemrég lett ez a tilalom feloldva, de gyanítható, hogy miért: mert mint turisztikai látványosság kemény bizniszek forrása lett!

Ha viszont az Akasa-krónikában minden megőrződik, akkor mégis van egy módszer arra, hogy az elveszett tudást visszaszerezzük! A kronovizor is valami ilyesmi, nem csoda, hogy tiltott dolog, és az első példányt szétszedték. Ám titkos helyeken még működhet belőle néhány. De nem is vagyunk technikai eszközökre utalva. Bizonyos meditációs módszerek szintén alkalmasak arra, hogy bepillantást nyerjünk az Akasa-krónikába. Éles István regressziós hipnózisa is egy jó módszer. A Titkok Kamrájának a kulcsa itt van a zsebünkben. Már írtam az Ufomagazin 2004. augusztusi számában a Látásszeánszról, amely egy nagyon egyszerű módszer és bárki csinálhatja. (A kapcsolatfelvétel egyszerű módja). Ezzel a módszerrel az Akasa-krónika is hozzáférhető. Lehet, hogy bizonyos kemikáliák segítenek ebben, de az Agykontroll bevett módszerei is sokat használnak. A Scientific Remote Viewing azaz a Tudományos Távollátás épít a Transzcendentális Meditációra és a testenkívüliség-élményre is (Extra-Body Experience). Szóval sok módszer van, amit már egyszerű emberek is megtanulhatnak, és akkor már nem azt mondják, hogy „hiszem, ha látom”, hanem ezt: „hiszem, mert látom!” A vakhitet felváltja a tudás és az átélés. Mert mi más adhat bizonyosságot, mint a személyes tapasztalat? Persze az ufó és az eltérítés-élmény ma már sok millió ember személyes

tapasztalata. Eljön még az az idő, amikor ezeket az embereket végre komolyan is veszik? És akkor megértjük, hogy az emberiség történelme egészen másként zajlott, mint ahogy ma tanítják. A vallás és a tudomány újra szoros egységet fog alkotni. Az ember ráébred igazi önvalójára.

Visszafogadja végre száműzött isteneit, és felismeri helyét a nagy Univerzumban.

Kristóf Miklós

2005.6.12

Megjelent: Ufomagazin 2005. augusztus, Az ufók és az Akasa-krónika címmel.

Csodálatos elmék

2005.1.31

Vannak emberek, akiknek szent meggyőződése, hogy valakik rádiót szereltek a fejébe, vagy sugarakkal hatnak rájuk, távolról befolyásolják őket. Hangokat hallanak a fejükben, amelyek utasításokat adnak nekik, vagy más módon irányítják őket. A baj ott kezdődik, amikor ezek az emberek nem bírják elviselni azt, amit hallanak, és orvoshoz mennek. Ekkor rendszerint skizofréniával diagnosztizálják őket, és eszerint is kezelik, begyógyszerelik őket, hogy el tudják viselni a hangokat. Amelyek - vagy megszűnnek, vagy nem, de többnyire makacsul megmaradnak. Viszont több helyen is olvasni lehet arról, hogy pl. amerikaiak azzal kísérleteztek, hogy embercsoportokat, néha egész városokat is nagy frekvenciájú és nagy energiájú rádióhullámokkal sugároztak be, és vizsgálták az emberek reakcióit! A tudatbefolyásolásnak egész magas szintjére jutottak ezzel. Lásd Kalmár János cikkét a februári számban: Mountauk Project és Microwave Oven. Hát ha ez igaz, akkor ezek az elmebetegnek kikiáltott emberek nem is betegek! Sugarakkal hatnak rájuk - tényleg!! Azt hiszem a skizofrénia nem más mint egy mentális túlérzékenység. A „beteg” olyan finom érzéssel rendelkezik, hogy észreveszi ezeket a manipuláló sugarakat. Csak - éppen szenved tőle! Elmegy az orvoshoz, az meg mi mást tehet, jól benyugtatózza. Ezzel mintegy süketé teszi őt a hangokra - de a hangok ettől még vannak! Több ezren, talán már millióan vannak olyan eltérítettek, akiknek a fejébe az ufonauták tényleg szondáz helyeztek! Vagyis „rádiót szereltek a fejébe”! Az ember maga is helyez szondákat, rádiókat, kamerákat a megfigyelt állatokra, miért ne történhetne meg ez velünk is? Aztán jön a „fészkéből kilökött fióka” szindróma: ha az ember visszatesz a fészkébe egy kiesett fiókát, akkor az anyamadar megérzi rajta az emberszagot, és újra kilöki! Így járnak azok az emberek is, akiket az idegenek „megbábráltak”: az embertársai megérzik rajta az „ördög érintését” és kiközösítik, vagy más módon jut zátonyra minden emberi kapcsolata. Érzik rajta, hogy más, furcsa, idegenszerű, és tönkremennek a párkapcsolatai, vagy a családjától hidegül el. Rettenetes sors, magány és kitaszítottság vár rá. Ugyanakkor az is lehet, hogy az idegenek fontos üzenetet bíznak rá, vagy éppen egy fontos tudományos elméletet kell kidolgoznia. John Nash, a „csodálatos elme” évekig szenvedett a skizofréniától, és éppen a hangok turbózták fel az agyát annyira, hogy végül úrrá lett a betegségén, és eljutott a Nobel-díjig is, amihez éppen ez a szellemi felfokozottság kellett!

Lehet, hogy a hangok valóban léteznek? És megfelelő magnetofonnal fel is lehet őket venni?

Erről szól pl. Dr. Makk Antal cikke, amely Hangok a Másik Dimenzióból címmel jelent meg a Szellemi Búvárok Egyesülete által kiadott Parapszichológia, Szellemtan című folyóirat 99/5 számában, és szintén erről ír Sz. K. az Ufomagazin 2004. novemberi számában.

Idézet Dr. Makk Antal cikkéből: „A hangkutatók másik gyakorlati jelentősége: tudjuk nagyon sok elmebetegről, hogy bizonyos „hallucinációkban” szenvednek. Az ilyen betegeket elektro-sokkal kezelik, és más drasztikus eszközökkel. Bécsben és Németországban az ilyen személyeket körülvették monitorokkal, és bebizonyosodott, hogy valóban létező hangokat hallanak! Nagyon érdekes esetet közöltek egy amerikai szaklapban. Egy taskenti édesanya, akinek 3 gyermeke közül a legkisebb autóbalesetben meghalt, két hónapon keresztül állandóan hallotta a gyermek hangját. És amikor a taskenti orvosok és fizikusok a legjobb lehallgató készülékekkel körülvették, kiderült, hogy igenis az elhunyt gyerek hangját hallja állandóan!”

(Tehát a hallucinációk valóságosak!! El sem tudom mondani, milyen óriási jelentőségű ez a felismerés! A napilapoknak a címdalra kellene világossá tenni ezt a hírt! Hiszen akkor az elmebetegek egy része nem is beteg! Csupán túlérzékeny! Egy Nyomkeresőt felülmúló hallása

van, és amit hall, az valóságos! Csupán az teszi beteggé ezt az embert, hogy nem bírja elviselni azt, amit hall! Ha meg akarjuk tudni, mit érez, mit él át, csak töltsünk el egy pár hetet egy auschwitz haláltáborban! És hallgassuk nap mint nap a halálsikolyt, az őrvongást, a pattogó vezényszavakat! Na? Hányan maradnak normálisak ezek után? Hányan bírják ki ép ésszel ezt a tréninget? Megjegyzés: lehet, hogy ma, 2005-ben nem Auschwitzba kell ehhez menni, de biztos vagyok benne, hogy ma is vannak a Földön pokoli helyek, melyek tán felül is múlják Auschwitzot. Ne feledjük: 60 évet fejlődött azóta a technika!)

SZELLEMHANGOK KUTATÁSA

Ezzel a témával már Edison is foglalkozott, amikor a Fonográfot feltalálta! De az ő eszközei még elégtelenek voltak. Viszont amikor az első elektronikus magnetofonok, erősítők megszülettek, egyre többen botlottak bele abba a jelenségbe, hogy meghalt emberek hangját hallották vissza a felvételekről, sőt ezekkel a hangokkal beszélgetni lehetett, válaszoltak a kérdésekre! Ezzel megszületett az Ouija-táblák elektronikus változata. Idehaza erről a témáról egy mukk hangot nem lehetett hallani, de pl. a németek és az osztrákok behatóan foglalkoztak vele, és sok ezer óra hanganyag gyűlt össze. Ennyi bizonyíték hallatán még a legszkeptikusabb tudósoknak is meg kellene hajolniuk, de persze nem ez a helyzet. Váltig tagadnak, cáfolnak és ignorálnak! Hát ha valóban létezik olyan készülék, mellyel élő kapcsolat létesíthető a szellemekkel, akkor ez korunk legnagyobb tudományos és metafizikus felfedezése! Minimum Nobel-díj jár érte! Nagyobb jelentőségű mint a televízió, vagy a telefon! Hiszen alapjaiban változtatja meg a világnézetünket! (már persze azok világnézetét, akik eddig a materialista világképet vallották magukénak és úgy hitték, hogy az anyagi világon kívül nincs semmi, se szellem, se lélek, se semmi, ami túlélheti a test halálát. Akik eddig is hittek a spiritualításban, azoknak a szellemhangok nem jelentenek újdonságot). Azt hiszem, a hagyományos pszichiátriának is szembe kell néznie azzal a ténnyel, hogy a skizofrénia nem betegség, hanem felfokozott érzékenység, és a hallucinációk valóságosak, legalább annyira, mint az érzékek által közvetített benyomások, észleletek. Ha valaki attól szenved, mert a világ is szenved, akkor nem az illető a beteg, hanem a világ. Nem őt kell diliházba csukni, hanem a világot kell megjavítani. A világ megjobbítását viszont nem várhatjuk el olyanoktól, akik süketek és érzéketlenek a világ jajszávára, és kábultan menetelnek a saját kis önző céljaik szabta pályán. Csak olyanok segíthetnek, akik hallják, látják, érzik és tapintják a világ baját, és nem képesek ezt tartósan elviselni. Akiket a hagyományos orvoslás hülyére drogoz, hogy ne hallják azt, amit nem hallani nem lehet! Mert már az ajtónkon dörömbölnek a változások!

Igen, a skizofrének lehetnek a legfőbb segítőink, ők a detektorok, ők érzik meg először a közeli bajt. A nemrégiben pusztító szökőár idején sokszáz ember menekült meg úgy, hogy valaki megérezte a katasztrófát és időben szólt, riasztott mindenkit. Egyre süketebb, egyre eltompultabb világunkban kell valaki, aki megérzi a bajt, és időben szól, és hisznek neki. Ma, amikor már mindenki farkast kiált, valahogy nem akarják az emberek meghallani a figyelmeztetést. Könnyebb aztán utólag bűnbakot keresni. Azért a fél világot nem dughatjuk diliházba, csak mert szokatlan dolgokat tapasztalnak, idegenekkel találkoznak, vagy éppen eltérítik őket! Valami alapvető paradigmaváltásra van szükség. Hinnünk kell azoknak az embereknek is, akik szélsőséges, extrém dolgokat élnek át, mert ők az élő tanúk. Jézusnak csak 12 tanítványa volt, de ma a fél világ keresztény. Lehet, hogy eljön az az idő is, amikor az ufójelenségek is megszokottá válnak, és akkor végre megtörténhet a hivatalos kapcsolatfelvétel is az idegekkel. Egy új világ születik, és végre megnyílik az út a csillagok felé.

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufomagazin 2005. április, az Árnyak a kapu előtt-tel együtt.

Hivatásos tudósok és amatőr feltalálók

Most arról szeretnék írni, ami már régóta sokunkat foglalkoztat: hogy miért nem értik meg egymást a hivatalos tudomány képviselői és azok az emberek, akik garázsokban, kis sufnikban megvalósítják a lehetetlent: többletenergiát hoznak létre, vagy antigravitációs készüléket barkácsolnak össze, vagy olyan holmikat építenek amelyek a klasszikus fizika szabályainak ellentmondanak? Szükségszerű, hogy ez a kétféle ember ennyire ne találja meg egymással a közös hangot? Lehet-e valamit tenni ezügyben? Én amellet teszek hitet, hogy lehet tenni valamit, sőt békés úton is rendezhetjük a kapcsolatainkat. Ehhez bizonyos követelményeket kell teljesíteni mindkét félnek. Az első és legfontosabb követelmény az, hogy mindenkivel kedvesnek kell lenni, nem szabad megsérteni akkor sem, ha a véleménye nem egyezik a miénkkel. Abból kell kiindulni, hogy ő is ember, és a tőle telhető legjobbat szeretné. Más dolgokat tanult mint mi, más alapokról indult, ezért a véleménye is más. Az ő szemszögéből bizonyára ez a legjobb vélemény. Ismerjük meg a másik szempontjait, és próbáljunk meg az ő szemével látni! Lehet, hogy rájövünk, hogy a mi elképzelésünk nem is olyan nyilvánvaló! Manapság divat lett a tudósokat szidni. Őket teszik felelőssé azért, mert még mindig nem vízthajtású autók futkosnak az utakon, még mindig a környezetszennyező, pusztító energiaforrásokat használjuk. Csakhogy a dolog nem ilyen egyszerű. A tudósok is emberek, ezer szabály köti őket, és ha meg akarják tartani az állásukat, akkor be kell tartaniuk a szabályokat. Nem adhatják a nevüket olyan teóriákhoz, amik hivatalosan még nincsenek bizonyítva. Hogy mi számít hivatalosan bizonyítottnak, annak a tudományban jól kodifikált kritériumai vannak. Fontos pl. hogy semmilyen lényeges részletet nem szabad elhallgatni. Márpedig a feltalálók titkolóznak. Jó okkal teszik ezt, mert csak akkor kaphatnak szabadalmat ha a dolog még nem közismert. Minden kiszivárogtatott információ újdonságrontást jelent, és ha nincs szabadalom, akkor a gyártó szóba se áll vele, mert nem teszi kockára a befektetett pénzét. Íme az ördögi kör! Így aztán a feltalálók meghalnak, eltűnnek, és senki nem tudja reprodukálni az eredményeiket, mert a kritikus paraméterek és beállítások nincsenek meg. A tudósok mindmáig verhetetlen ellenvetése az, hogy nincs egyetlen icipici kis találmány sem, amely meggyőzően prezentálná pl. az energiamegmaradás sérülését. Vagy azért nem ismeretes ilyen, mert nincs is, vagy azért, mert a kontraszelekció olyan erős, hogy ha valahol felbukkan egy találmány, azonnal lecsapnak rá és eltüntetik. De ez már olyan összeesküvés-elmélet ízű... Ezen a helyzeten csak az önfeláldozás segít, ha valaki ki mer lépni a világ elé, lemond a szabadalomról, a díjakról, a támogatásokról, és ingyen publikál minden eredményt, nem elhallgatva a részleteket sem. Száz évvel ezelőtt a repülés azért fejlődhetett ki pár év alatt, mert mindent publikáltak, és bátor emberek százai tették kockára az életüket, nekivágtak az ismeretlennek. Edison, amikor feltalálta az izzólámpát, minden részletet publikált róla, pedig csak abba félmillió dollárt fektetett, hogy a megfelelő elszenesíthető fűszálat megtalálja! És lám, ma mégse akar senki izzólámpát koppintani, otthon a sufniban villanykörtét berhelni! Ha egy feltaláló a találmányát ingyen publikálja az interneten, akkor bárki megvalósíthatja, és most már a gyártók így fognak gondolkodni: Ezt előbb-utóbb megcsinálja valaki, és akkor övé a piac, miért ne én legyek az első? És máris tolongani fognak az elsőbbségért! Ha pedig egy időben többen megvalósítják, annál jobb, mert elindul végre az egészséges verseny! És ha az elindul, nem lehet többé megállítani. Nem szabad hallgatni arról sem, hogy akik a régi világot védik, azoknak is nyomós okuk van. Ha valami tényleg elindul, akkor az végérvényesen átformálja a világot, és bizonyos dolgok örökre eltűnnek. Érthető az emberek ragaszkodása. De így volt ez a lóval is, amikor az autó megjelent. De azért a ló nem tűnt el végleg, csak hátterbe szorult. Én azt szeretném, hogy ne az erdők, tengerek, vizek legyenek azok a dolgok, amelyek örökre eltűnnek. Ma úgy tűnik, hogy a tudósok, a parajfalók, szkeptikusok és

ezoterikusok antagonisztikus ellentétben állnak egymással. Ez azt jelenti, hogy kibékíthetetlen harc dúl köztük, és ebben az egyiknek okvetlen veszítenie kell. Én meg úgy érzem, hogy az ellentét nem ilyen végletes, és lehetséges az, hogy senki se veszítsen. Mindkét fél nyertes lehet, ha nem a harcra feccserelel el az erejüket hanem a békés együttműködést dolgozzák ki. Egy bizonyos szintig jó az egészséges verseny, de szerintem ma már nem erről van szó. Szabályos világnézeti harc dúl, amilyen a kommunista osztályharc volt! Ebben a harcban csak úgy lehet esélyünk, ha kétségtelen, meggyőző erejű eredményeket tudunk felmutatni. Lássák, hogy nem dilettánsokkal van dolguk. A matematikát és a fizikát én is ismerem. Ma már számszerű eredményekkel tudom igazolni az éter létét, pontosabban meg tudom mutatni, hogy van olyan ellentmondásmentes elmélet, amely az éter létéből indul ki, és a fizika minden eddigi ismert eredményét reprodukálni tudja. Amellett ez az elmélet egyszerűbb, és túlmutat az eddigi fizikán, mert segítségével meg lehet ismerni az elemi részek szerkezetét, leírható a kvantumgravitáció, és az Univerzum megértéséhez is közelebb jutunk. Eddig csak a húrelmélet bizonyult megfelelőnek erre a feladatra, de a húrelmélet matematikája nagyon nehéz, és a hétköznapi szemlélettől nagyon távol áll. Tizenegy dimenziós tér, amelyből 7 dimenzió fel van tekerve nagyon kis méretekre, és speciális topológiájú Calabi-Yau alakzatok szerepelnek benne. Brian Greene: Az elegáns Univerzum című könyve szép összefoglalást ad ezekről. Az átlagember számára már a görbült téridőt is nehéz elképzelni, és ez nem meglepő, mert a tudósoknak sincs megfelelő szemléletes képük erről! Ha Penrose és Hawking könyvébe belenézünk, zavaros hasonlatokat látunk. A görbült térre egyszerű példa a futball-labda vagy az autógumi felszíne, de a téridő az más, mert az idő egészen más természetű mint a tér! Ezt a jelentős különbséget egy egyszerű matematikai trükkel tüntetik el, az idő helyett bevezetik az $x_4 = ict$ változót, ahol i a képzetes egység, és c a fénysebesség. Így a 3 térkoordináta és az időkoordináta formálisan egyenrangúakká válnak, de valójában nem azok! Az én felismerésem nagyon egyszerű: Képzetes téridőgörbület = valós éteráramlás! Valóban, ha a téridő görbült világvonalait a megfelelő koordinátarendszerben felrajzoljuk, akkor egy valóságos fizikai közeg áramlásának áramvonalait kapjuk! Ebben az áramló koordinátarendszerben minden általános relativitáselméletbeli jelenség egyszerű és természetes jelentést kap. A dolog egzaktul, matematikailag is megfogalmazható, és... és csodálkozom azon, hogy miért kellett ehhez száz évnek eltelténie?! Einstein maga is felismerte, hogy az általános relativitáselmélet az éterről szól, csak már senki nem hitt neki! A formalizmus megvolt, és hogy a bonyolult egyenletek milyen fizikai realitást takarnak, azzal már senki nem foglalkozott. Talán most jött el ennek az ideje. A teória megvan, csak a megfelelő formában a tudósok elé kell tárni. És e tekintetben nekem nagyon is pozitív tapasztalataim vannak a tudósokkal kapcsolatban. Az első reakciójuk természetesen negatív volt, elutasító, de amikor válaszoltam nekik, és jobban körülírtam a témát, megváltozott a magatartásuk és sokkal elfogadóbbakká váltak. A mai tudósok már sokkal nyitottabbak, különösen a fiatalabb nemzedék. Nyíltan, hivatásszerűen foglalkozhatnak olyan kérdésekkel, mint pl. az időutazás. Ha a megfelelő formában, az ő nyelvükön megfogalmazva tálaljuk az elméletet, akkor sokkal könnyebben elfogadják, és ha matematikailag is kellően meg van alapozva, akkor immár semmi akadálya annak, hogy hivatalosan is tudomást vegyenek róla. Ha pedig a hivatalos tudomány mellénk áll, akkor olyan eszközöket kapunk, mint a részecskegyorsítók, a nagy távcsövek és az űrkutatás teljes eszköztára. Azt hiszem ez olyan cél, amiért mindenképpen érdemes küzdenünk. Ehhez nekünk, feltalálóknak is teljesítenünk kell bizonyos követelményeket. Ahelyett, hogy a tudósokat szapuljuk, és a felelősségükre figyelmeztetjük őket, el kell sajátítanunk a tudomány nyelvét, és ezen a nyelven kell publikálni az eredményeinket. Az ellenvetéseket meg kell fontolni és a megfelelő módon kell megválaszolni őket. Meg kell mutatnunk, hogy a célunk egy és közös: egy jobb, szebb világot építünk, amelyben a gyermekeink jobban érzik magukat. Örökölni

kapják a Mindenséget. Döglött óceánok és kihalt erdők helyett egy virágzó, élő Földet kapnak, ahol újra öröm lesz élni.

Utóirat: Elolvastam Egely György: Borotvaélen című könyvét. Hmm, hát lehet, hogy nagyon optimista vagyok. De... majd meglátjuk!

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufőmagazin 2004. november, Ördögi kör címen.

Ufók az álmainkban

2004.8.14

Szinte hihetetlen, hogy mennyi álom témája szól a földönkívüliekről. Engem már gyerekkorom óta végigkísér ez a jelenség, már jóval azelőttől, hogy az első fantasztikus filmek megjelentek. Egy ilyen meghatározó élményem az ún. „púposárnyék” volt. 5-6 éves lehettem, és éjszaka közepén arra ébredtem, hogy nagyon fázom. Ez valóságos delíriumos állapottá vált, és úgy képzeltem, hogy az anyám már hozza is a dunyhát és mindjárt rámteríti. Valóban, egy félkör alakú fény haladt lassan a szobán át, amelynek gömbölyű alakja bennem a dunyha képzetét keltette, ugyanakkor mélyen átéltem, hogy ez riasztóan nem az, hanem valami más, valami rettenetes, idegen dolog, és rémülten eltakartam a kezemmel a szememet, és nem is tudom mi lett aztán. De tény, hogy ezután már csak úgy tudtam aludni, hogy a kezemmel mindig eltakartam a szememet, ami egy roppant kényelmetlen, görcsös állapot, ez mutatja, milyen erős hatással volt rám a dolog. Ez az élmény sokban emlékeztet azokra az esetekre, amikor valaki fényeket lát a szobában, vagy fénygömbök jelennek meg az emberek körül. Amikor racionálisan meg akartam magyarázni az esetet, az ötlött fel bennem, hogy valaki zseblámpával bevilágított az ablakon. De ilyen szabályos, kör alakú, egyenletesen kitöltött fényű zseblámpa nincs, és a mozgása olyan lassú volt, hogy nem hiszem, hogy valaki így pásztázta volna a szobámat. Amellett a bevilágító fény a tárgyakra vetülve folyton változtatja az alakját, ez meg tökéletesen félkör maradt. Fények már máskor is bevilágítottak, ez nem olyan volt. És semmi se magyarázza azt a határtalan rémületet, amit a dolog kiváltott belőlem! Pont olyan, mintha már valahol tudtam volna, hogy mi ez, és lám, újra megtaláltak! Gyerekkoromban nagyon erősen vonzódtam a repülőgépekhez és a Holdhoz. Amikor egy repülő elzúgott a ház felett, azonnal szaladtam ki és ujjongva lestem! Ekkora érdeklődés után az ember azt várná, hogy repülő vagy ejtőernyős leszek...hát nem lettem! Ezek a dolgok abszolúte hidegen hagytak. Valami másfajta repülőket vártam én! És a Hold is nagyon érdekelt. Olyannyira, hogy házilag barkácsolt kukkerral lestem folyton. Vajon milyen égi csodákat vártam? Amikor az amerikaiak leszálltak a Holdon, állandóan a híreket figyeltem. Vajon mire számítottam? Talán arra, amit hivatalosan még mindmáig nem ismertek be, hogy tudniillik az amerikaiak találkoztak ott az idegenekkel? És az idegenek kerek perec megmondták, hogy a Hold foglalt, ne gyertek ide többet! Aki ezt nem hiszi, az gondolkodjon el azon, hogy miért került le 35 évre a Holdkutató az űrhajózás napirendjéről? Nem váltak be talán a remények? Vagy valakik megtiltották? 67-ben és 68-ban az Orion űrhajó fantasztikus kalandjai számomra kinyilatkoztatásként hatottak. Faltam a scifiket, a bonyolult tudományos szakszavak számomra anyanyelven szóltak. Soha nem kérdeztem őket, hogy mit jelentenek, egyszerűen tudtam. Asztrogátor, antigravitáció, pantagonit, perihélium, hiperbolikus pálya. De ha mélyebben visszamegyek a gyerekkoromba, 5 éves korom előttről is sok emlék jön elő, abból az időből, amikor még beszélni se tudtam, sőt az az érzésem, hogy ezek az emlékek az előző életeimbe is visszanyúlnak. A gyerekkori fantáziálásaim kozmikus exodusokról szóltak, Holdbázisokról, ahol az idegenek megtelepedtek és figyelnek minket. Át kell menteni a Földi kultúrát, mert ez a mostani világ minden értéket elpusztít. A scifiket szerettem, de naivnak és gyerekesnek érzem ahhoz képest, ami bennem van. Lehet, hogy a jövőből jöttem? Ezt mondják Nostradamusra és Leonardóra is! A legjobban attól szenvedek, hogy nem tudom a tudásomat továbbadni. Számomra a legfantasztikusabb az a sajátos mód, ahogyan mint gyerek érzekeltem a világot. Volt valami rejtélyes többletérzésem, ami azóta eltűnt, olyan ez mint a szaglás és az ízlelés. Mintha a dolgok legbelső lényegét érezném. Legjobban a régi dalok

nosztalgia-ízéhez tudnám hasonlítani ezt. Ilyen az, amikor a tízezer éves múmia új testbe születik, és elmondhatatlan boldogsággal tölti el minden érzés, a levegő íze és illata, a hangok, a fények, minden. Az élet egy szent eposz, egy isteni ének, benne mindennek jelentősége van, semmi se idegen és fölösleges. Egy elveszett paradicsom utáni sóvárgás ez. Hol voltam én, mikor? És ki vagyok én? Srí Rámana Mahárisi kulcskérdése ez. Állhatatos szívvel kutasd, honnan ered ez az én. És ha sikerül behatolni az énség szívébe, eloszlanak a ködök és megpillantod a minden lény szívében honoló isteni magot. Ő az igazi éned. A Tiszta Tudás Primgyöngye. Mi az ufonautákról eddig csak külsődleges leírásokat kaptunk, ilyen szeme, olyan teste van, de hogy belül mit érez, mit gondol, hogyan látja a világot, arról halvány sejtelmünk sincs! Márpedig én úgy érzem, hogy belülről tapasztaltam meg az idegeneket, az ő szemükkel láttam, és gyerekkori álmaim erről szóltak. Határtalanul tiszta világokban jártam, ahol nincs szenvedés, gyötrem és hiábavalóság, minden perc megszentelt, eseményei örökkévalóak, eposziak, csodálatosak, kifinomultak, élet és művészet egy lángba forr. A felnőttkori élményeim azok vagy álmok vagy ébredés utáni fura állapotok, amikor pl. vámpírszerű lények szívták az erőmet és nem bírtam mozdulni, hasonlót már sokan leírtak. Van az álomegyetem, amikor valami nagyon érdekeset tanulok pl. a gravitációról, csak sajnos ébredés után semmire sem emlékszem, és a legérdekesebb az Atahorika nevű hely, ami szebb minden földi helynél, és ha ezt az agyam teremti akkor nagyobb zseni vagyok mint Leonardo és Michelangelo együttvéve. Dehát szerintem ez létező hely, ahová afféle asztrális utazást teszek. Jaj és vannak nekem kimondottan ufós álmaim is! Gyönyörű csillagok az égen, olyan fényesek ahogy itt sehol nem lehet látni, és akkor egyszer csak megjelennek a különös repülő tárgyak, egyre közelebb jönnek, sőt már én is ilyenén repülök, és minden nagyon fantasztikus, olyan városokat látok, amik messze túltesznek New Yorkon. Egész álomtanfolyamokon vettem már részt. Távoli bolygókon is jártam már, atomháborúk zajlottak, lángrollobbant az egész látóhatár, és akkor egy lánnyal, akit talán ismerek, talán nem, egy szakadékba ugrottunk, és azt kérdeztem tőle, hogy ugye „azután” is találkozni fogunk? Aztán mindent elnyelt a lángtenger... nem tudom, hogy hány életem volt, de nagyon sok. Én inkább a jövőből jöttem, mint a múltból. Láttam a jövőt is, olyan tértechnológiákat, amit még ki se gondoltak, hatalmas négydimenziós csarnokok nőttek ki a földből és zsugorodtak újra össze, fényből szőtt terek, és akkora hidak mint a Golden Gate, csak sokkal robusztusabbak, szélmalom, amelynek több mérföld átmérőjű lapátkereke vízszintesen forgott, gigantikus vonatok gigantikus síneken, úgy éreztem magam mint a síneken átmászó hangya, minden irdatlan méretű és végtelen... virtuális valóságokban röpködtem rejtélyes fénysugarakon, végtelen elektronikus dzsungelben. Az Idő Csarnokaiban jártam. És gyerekkoromban még ennél is fantasztikusabb álmaim voltak. Talán mert akkor még jobban emlékeztem az előző életeimre. Ezeket kéne tudnom megjeleníteni. Túl nagy feladatnak érzem, semmi eszközöm hozzá. A tudatos álmok még érdekesebbek, mert ott módom van részletesen megfigyelni mindent, és olyan elképesztő gazdagságot látok, hogy a legszebb múzeumok sem vetekednek vele. A bútorok, a tárgyak, a festmények a falon, minden csodálatos, egy királynak sincs külön palotája. Azt szoktam mondani: na, megérkeztem végre a királyságomba! Csak olyan ritka ez, és nem tudom szándékosan előidézni. Ki vagyok rekesztve a birodalmamból. Mint egy ütődött király, aki kizárta magát a saját palotájából, és még a kulcsot is elvesztette. Istennel is találkoztam, pl. Krishnával, és valódi eposzokat álmodtam végig. Atahorikát láttam romokban is, és még úgy is gyönyörű volt. Lehet, hogyha tudnám az igazságot, nem bírnám ki. Lehet, hogy jó okkal van eltakarva minden előlem. Dörömbölök az Idő kapuin, amit talán kegyelemből csuktak be előttem. Először apránként fel kell ébrednem. Lehet, hogy a valóság olyan ijesztő, mint a Mátix című filmben. Lehet, hogy jobb is, hogy nem tudom, ki vagyok valójában. Előbb ki kell állnom a próbákat. A Végő Szembesülést nehéz elviselni. És már 35 éve próbálom felbontani a fátylat arról a tudásról, amit magammal hoztam. Én az egyetemeken csak a

nyelvet tanultam meg ahogyan a fizikusok és a matematikusok kifejezik magukat, de a tudást készen hoztam magammal. Mindig is tudtam, hogy van éter, és a leíró egyenleteit is tudom már 25 éve, de csak most sikerült bebizonyítani, levezetni őket. Ahogy haladok előre, úgy tárul fel apránként ez a tudás. Csak sajnós se pénzem, se kapcsolataim, fogalmam sincs, hogyan lehetne a hivatalos tudománnyal közölni az eredményeimet, aztán pontról pontra kidolgozni és bizonyítani mindent, hogy az utolsó akadályok is elhárulhassanak a megvalósítás elől. Amit én az álmaimtól kaptam, az egy egész tudóscsoportnak adna sokévi munkát. De a legnagyobb kérdés az, hogy ki hisz nekem? Nincs mese, az első lépéseket nekem kell megtennem, kész eredményeket kell a világ elé tární, és ha már letettem valamit az asztalra, csak akkor remélhetem, hogy végre odafigyelnek rám. Nem az egyetlen vagyok, nagyon sokan járnak ebben a cipőben, és mindenkivel ez a baj: nem veszik komolyan őket. Ennek lehetséges okait a következő cikkemben fogom boncolgatni.

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufőmagazin 2004. december, Idegenek az álmainkban címmel.

A kapcsolatfelvétel egyszerű módja

2004.6.10

Van nekem egy egyszerű, könnyen megtanulható módszerem, amit páros gyakorlatként lehet csinálni, és amivel nagyon gyorsan kifejleszthető a telepátia és a jövőbelátás képessége. Ez a Tudományos Távollátás (Scientific Remote Viewing, SRV) egy egyszerűsített változata, és nem kell hozzá se agykontroll, se Transzcendentális Meditáció, az ember egyszerűen leül és csinálja. Egyedül is lehet, de párosan jobb, mert van, aki irányít. A barátommal egyszer csináltuk, és valódi űrkatasztrófákról tudósított! Miért hallgatott el a Mars-szonda, ezt adtam fel neki, de ő erről persze nem tudott, és mégis erről kezdett beszélni! Aki egyszer kipróbálja a módszert, az kétely nélkül meggyőződik arról, hogy van telepátia, és az egyszerű eszközökkel életre kelthető! Ha pedig a telepátia létezik, akkor lehetséges a kapcsolatfelvétel is az Idegenekkel, és az nem nehezebb mint leülni és fantáziálgatni! Az SRV módszerét Kaliforniában tanítják egyetemeken, és komoly előtanulmányok kellenek hozzá, pl. el kell végezni a Mahárisi Mahesh féle Transzcendentális Meditációt és a TM Sziddhit, valamint a Testenkívüliség gyakorlatokat is (Extra Body Experience). A mi módszerünkhöz ilyen komoly előtanulmány nem kell, csak jól be kell gyakorolni. A rendszeresség itt is a siker előfeltétele. Miből áll a módszer? Nagyon egyszerű! Egyikünk, a Vevő, behunyja a szemét, vagy a tenyerével eltakarja (ez sok tekintetben jobb) és ellazul. A társa, a Feladó, kigondol valamit, amit a vevőnek ki kell találnia. Fontos az, hogy olyasmit adjon fel, amit a másik biztosan ismer. Pl. Eiffel torony. A Vevő elkezd képeket látni, és folyamatosan mondja, mit lát. (Nagy segítség az is ha magnóra veszik az ülést. Ez azért is hasznos, mert fantasztikus megérzések is felbukkanhatnak, amelyek utólag igazolódhatnak!) A Feladó vezeti és irányítja, de közben nem mond olyan információt, amiből ki lehetne találni, hogy mi a feladvány! Olyanokat mond, hogy menj közelebb, nézd meg jobban, menj be az ajtón, menj távolabb, figyelj a környezetre, figyeld az embereket, stb. A Vevő pl. Budapestet látja felülről, a Feladó azt mondja, hogy menj messzebb, és egyszer csak feltűnik Párizs, a Diadalív, és hopp! Az Eiffel torony! Íme, ez volt a feladvány! Nem kell görcsösen arra törekedni, hogy kitaláljuk, a bejárt út legalább annyira izgalmas mint a végeredmény. Sokszor találjuk ki egymás rejtett gondolatait, pl. beúszik a WTC, és a Feladó bevallja, hogy először ezt akarta feladni! Már néhány ülés meggyőz arról, hogy tényleg létezik telepátia, be lehet hatolni ismeretlen helyekre, én pl. olyan szépen elsoroltam, hogy egy általam nem látott szobában mi van, hogy még a szerkények tartalmát is elmondtam! Menjek előre egy lépést, mondta a Feladó, és én szépen átléptem a falon, és el kezdtem sorolni, mi van a másik szobában. Az ember csak ámul döbbenten, hogy mi mindent meglát! Először csak fantáziálásnak tűnik a dolog, de egyre több a telitalálat! És akkor jön a „látás szeánsz” magasabb szintje: menjünk el olyan helyre, ahol még egyikünk se járt! Olvastam egy könyvben (Összeesküdt ellenségek) hogy az egyik Mars-szonda azért hallgatott el, mert az Idegenek megrongálták, tudniillik tiltott helyre hatolt be! Nosza, mondtam, mi lenne ha ezt adnám fel? És valóban, néhány lényegtelen előkép után a barátom a világűrbe került, és járt a Holdon, ahol olyan űrállomás balesetét mondta el, ami csaknem szóról szóra megegyezett a könyvben leírt esettel! Aztán jött a Mars, és a Mars-szonda balesete is! Mondanom se kell, hogy a srácnak fogalma se volt arról, mit adtam fel neki, és csak annyit segítettam amennyit feltétlen kell. Az egész ülés 5 percig tartott. Egy másik ülésen a Marson épült piramisban járt... az igazság az, hogy annyira megrettentünk a módszer páratlan hatékonyságától, hogy abbahagytuk. Félünk attól, amit láttunk...aki a módszert rendszeresen használja, azt félelmetes bizonyosság fogja el, hogy amit lát, az valóság. És hát nem

kis bátorság kell hozzá... mi van ha meglátom a jövőt, és az nem jó? Mi van ha a kapcsolatfelvétel kétoldalú, és ha én látom az Idegeneket, akkor Ők is látnak engem? Talán mégse jó túlságosan felhívni magamra a figyelmet? Ám van a dolognak egy másik oldala: ha már zaklattak engem az Idegenek, sőt nincs nyugtom tőlük, akkor a módszer nagyon jó eszköz arra, hogy megtudjam: mit akarnak tőlem, miért zaklatnak, és hogyan lehetne békét teremteni? Lehet hogy évek óta tartó rettegéstől lehet így megszabadulni! Vannak, akik azt mondják, hogy ezek a lények a tudatalattink kivetülései. Ha így van, akkor a módszer arra is jó, hogy jobban megismerjük önmagunkat, a mélységben lapuló szörnyeket előcsalogathatjuk és megszelidíthetjük. Vannak, akik démonokról beszélnek. A démonok láthatatlan szellemlények, akik megszállják az embert, és csak speciális módszerekkel űzhetők ki. Aki az éj közepén arra ébred, hogy moccanni sem bír, ellenben fura lények mustrálgatják, az lehet, hogy démont lát! Félálomban jönnek elő ezek a jelenségek. Az ember tudata már ébren van, de a teste még béna, mert a motorikus rendszer ki van kapcsolva. Én már sokszor éltem át ilyet, és megtanultam kezelni a helyzetet. Az első alapszabály az, hogy nem szabad félni. El kell lazulni, és nem szabad erőlködni, mert ez a blokkot fokozza. Ha idegen lényt észlelünk, barátságos érzéseket kell feléje küldeni. Ha úgy érezzük, hogy rossz a szándéka, akkor határozottan rá kell parancsolni, hogy menjen el. Van, aki ilyenkor szólni se bír, ekkor elég ha gondolatban elküldjük. Ezt azonban én a lények éretlen kezelésének nevezem. Mert ha már ott van egy lény, mért ne kérdezzem meg tőle, hogy ki ő és mit akar? Ha van számomra üzenete, mondja el. Adjon valami ajándékot. Nagyon sokan vannak, akik egy ilyen találkozás után arra döbbenek rá, hogy hosszú betegségük elmúlt mintha elfűjták volna! Daganatok tűntek el, fájdalmak szűntek meg. Az Idegenek nem véletlen vannak itt. Lehet, hogy segíteni akarnak. Lehet, hogy azért jöttek, hogy megmentsek jobb sorsra érdemes bolygónkat. Ebben az esetben tanácsokkal láthatnak el bennünket. Lehet, hogy a magánéletünk került válságba, és ők a válasz a problémánkra. Lehet, hogy nélkülük nagyon rossz útra térnénk. De ők kiemelnek a kisszerűségből, érdekesebbé teszik az életünket, kalandot kínálnak az unalomban, leemelnek a zátonyról, amelyre életünk hajója futott. A „látás szeánsz” azért jobb mint a tudatos álom, mert bármikor csinálható, nem igényel hónapokig tartó tréninget, se speciális kellékeket, amilyen a Lucidus Álom Készülék. De persze annak, akinek sikerül, a tudatos álom is határtalan segítséget jelent, olyan problémákat oldhat meg vele, amiket évek alatt se sikerült. Erről majd máskor írok. Most befejezésül csak annyit, hogy a „látás szeánsz” a kreativitásban is sokat segít. Ötleteket adhat, meglepő, új megoldásokat mutathat, régóta pangó, elakadt ügyeket indíthat be újra. Segít felvenni a kapcsolatot a Belső Mesterünkkel, aki jobban tudja, mi a jó nekünk. Ablakot nyit a tudattalan tájaira, megengedi az intuitív énünknek, hogy ő is megnyilatkozzon. A mai embernek az a baja, hogy a racionális énje túlságosan elnyomta az intuitív énjét. Az asztrológia vagy a kártyavetés egy kicsit segít ezen. De aki a „látás szeánszot” gyakorolja, az a legtökéletesebb műszert veszi igénybe: a saját agyát! Egy egész birodalommal lesz gazdagabb. Egy ilyen szeánsz után azt mondtam: Végre bepillantottam a saját kincsestáramba! Az ember hihetetlenül gazdag, csak nem tud róla. Kincstára van, de a kulcsát elhányta valahol. Nos, én most megmondom: a kulcs a „látás szeánsz”! Ez az az Ariadné fonal, amellyel felgombolyíthatjuk sorsunk labirintusát, és ha abból kikecmeregtünk, beléphetünk végre igazi Birodalmunkba, amely a szeretet és a béke földje.

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufőmagazin 2004. augusztus, A kapcsolatfelvétel egyszerű módja címen.

Tudatos álom és kapcsolatfelvétel

Hányan szenvednek ma közülünk a rossz álmoktól? Hányan várják rettegve az éjszakát, amely enyhét adó álom helyett a pokol kínjait kínálja, órákig tartó hánykolódást, rettegést és megállíthatatlan kényszerszorgolókat, amelyek szorításából a várva-várt reggel sem oldoz fel, a reggel amely soha nem akar felvirradni? Aki már ébredt arra, hogy idegen lények állnak az ágyánál, magatehetetlen és képtelen megmoccanni, az tudja, milyen szörnyű zsarnok bír lenni a rettegés, a lidércálom és a kialvatlanság! Nekik szól az örömhírem: Van megoldás! Az álomlidérc legyőzhető! Nem vagyunk arra átkozva, hogy tehetetlenül szenvedjünk. Tehetünk valamit a jobb álmokért. Van egy módszer amely viszonylag egyszerű, könnyen megtanulható, és kellő gyakorlással megszelídíthetjük vele álmainkat. Ez a Tudatos Álom Technika. Ennek lényege az, hogy álmunkban rájövünk arra, hogy csak álmodunk, és tudatosodunk. Ez egy varázslatos pillanat, mert azonnal rájövünk, hogy nincs mitől félnünk, a rettegett szörnyek csak álomlények, nem árthatnak nekünk, mert a valódi testünk biztonságban fekszik az ágyban. Aki tudatos, az szinte azt csinálhat az álmaival, amit akar. Korlátlan hatalma van, ha akar repülhet, elmenekülhet az üldözői elől, de akár szembe is fordulhat velük és legyőzheti őket! Az álombeli üldözők lehetnek idegen betolakodók, ekkor szembe kell szállni velük és le kell győzni őket. Lehetnek azonban valódi problémák szimbolikus megtestesítői is, ekkor megpróbálhatjuk megnyerni őket, és ha az általuk megtestesített probléma jogos, akkor a nappali életünkben kell valamit megváltoztatnunk, esetleg kibékülni valakivel, akit megbántottunk, vagy rendezni a családi kapcsolatainkat. Álljon itt egy élő példa, Paul Tholey és Kaleb Utecht Alkotó álom című könyvéből: Egy fiatalasszony álmában a gyerekkori házban van, és egy csoport emberre vár, akik valami rosszat akarnak vele tenni. A félelemtől dermedt, ekkor eszébe jut a tudatos álom technika: nem kell elszaladni, meg lehet kérdezni az embe-
reket, hogy mit akarnak tőle. El is határozza, hogy ezt teszi. Ez a legnehezebb: elnyomni a menekülési kényszert. Aztán az emberek bejönnek. Az első férfi közelít, óriási nagy, az arca hideg, kék, és lángolnak a szemei. Az asszony minden bátorságát és minden félelmét összeszedi és amilyen dühösen csak tudja, megkérdezi: Mit csinál maga itt? Mit akar tőlem? A férfi ránéz szomorú szemekkel, kiszolgáltatott pillantással és azt mondja: Hogyhogy? Hiszen te rendeltél ide bennünket! A te félelmednek volt szüksége ránk! És hirtelen normális méretűvé zsugorodik, a szemei sem lángolnak többé. A fiatalasszony évek óta küszködött ilyen rém-
álmokkal. Beszámolójában példaszerűen állítja elénk a következő folyamatot: Amikor rémálma során tudatosult benne saját tudatállapota, ezzel együtt az is tudatosult, hogy *álmában is szabadon dönthet*, s ezzel el is tűnt a rémálom. Azonnal és visszahozhatatlanul. Később beszámolt arról, hogy ezután az álom után *úgy érezte magát, mintha megváltották volna*. Rémálmai nem tértek vissza, s ébren is sokkal kevésbé volt félnék, mint korábban. Lehet, hogy ezt az asszonyt fiatalkorában megerősítették, és ez az emlék jött neki elő rém-
álmaiban. Azzal, hogy egyszer végre szembe mert nézni a támadóival, örökre megszabadult a kínzó rémálomtól, és ezzel egyszer s mindenkorra feldolgozta a tudatalattijába száműzött eseményt! Az Ufó-eltérítések is lehetnek ugyanilyen elnyomott emlékek, amiket egy jól átélt tudatos álom hozhat felszínre, és így könnyebb őket feldolgozni és beintegrálni a személyiségbe. A tudatos álom technikája egyszerű, de kitartást és türelmet igényel. Azzal kezdjük, hogy már a nappali életünkben kritikus hozzáállást alakítunk ki: naponta legalább tízszer feltesszük a kérdést: nem álmodunk? És közben élénken elképzeljük, hogy tényleg álmodunk. Megpróbáljuk tetten érni az álmot. Megvizsgáljuk a környezetet: nem gyanús valami? Nincs valami szokatlan, valami rendkívüli, esetleg olyasmi, ami lehetetlen, meg sem történhet? Pl. repülő autót látunk, vagy egy ember hirtelen tigrissé változik. Ha ilyen szokatlan dolog nincs, akkor magunkat vizsgáljuk meg: ki vagyok, hol vagyok, mit keresek itt, hol voltam 5 perccel,

vagy egy órával ezelőtt, tudom-e hogy hova megyek és mit akarok? Ha tudok repülni, biztos hogy álmodom. Ha visszatérő álmaim vannak, akkor minden olyan helyzetben fel kell tenni a kritikus kérdést, ami az álmaimban is vissza szokott térni! Ha a kritikus kérdés szokásunkká válik, akkor előbb-utóbb az álmainkban is visszatér, megjelenik, mert a szokásaink átszivárognak az álmokba. És amikor egyszer álmunkban is feltesszük a kritikus kérdést, akkor rádöbbenünk: *igen, most pont álmodom!* És akkor hirtelen nagy távlatok nyílnak meg előttünk. Csodákat tehetünk, repülhetünk, megkereshetjük a Mesterünket, tanulhatunk, vagy akár kifaggathatjuk az álomlényeinket, hogy kik ők, mit akarnak és miben segíthetnek nekünk. Már előre szólok, hogy az első lehetőségeket nagyon könnyen elpuskázza az ember, izgalmaiban felébred, vagy a huncut álomlények tévútra terelik. Ha meg akarjuk őrizni a tudatosságunkat, be kell tartani néhány szabályt. Az első az, hogy ne fixáljunk, ne nézzünk mereven valamit, mert ettől azonnal felébredünk. Persze ha ez a célunk, mert éppen egy Rém bámul ránk, akkor éppen hogy nézzünk farkasszemet vele, mert ettől vagy felébredünk, vagy a Rém zsugorodik össze és már nem fenyeget többé. De ennél okosabbat is tehetünk: megkérdezhetjük a fenyegető álomalakot, hogy ki ő és mit akar tőlünk? Persze lehet, hogy ezt a választ kapjuk: - Honnan tudjam, te álmodsz engem! A legfontosabb az, hogy kommunikáljunk vele, mert ettől csökken a feszültség, és lehet, hogy egy évek óta tartó problémára kapunk választ. A második szabály az, hogy ne féljünk és ne vegyünk mindent olyan komolyan. Ne uraljanak minket a régi rossz emlékek. Tudjunk elengedni és megbocsátani. Az álmokat utólag, ébredés után megfejteni nagyon nehéz, mert a tudatalatti szimbolikus nyelven közöl mindent, de az álom helyszínén, magában az álomban sokkal könnyebb megtudni, hogy miről is szól az álom, mire figyelmeztet. Na és itt lépnek be a képbe az ufonauták. Nagyon sok ember az álmaiban kerül kapcsolatba velük, aztán amikor felébred, csak egy homályos rossz érzésre emlékszik, vagy maximum egy-két villanásnyi képre. A tudatos álmokra azonban teljes egészében visszaemlékszünk, nem törölődnek ébredéskor. Amellett a tudatos álmok sokkal intenzívebbek mint a normális álmok. Az idegenek egy része azért jön, hogy tudást adjon át nekünk. Felkészítik az emberiséget az eljövendő új korszakra. Valóságos álomegyetemek működnek, ahol egész népcsoportok tanulnak éjszakáról éjszakára. Nagyon érdekes lenne egy felmérés, hogy egy-egy éjszaka egy város vagy egy kerület emberei miről álmodnak. Meglepően sok egyezést találnánk! Mintha csak valami külső forrásból küldenék az álmokat! Persze lennének eltérések is mert ugyanazt az adást az emberek másként interpretálják. De nem véletlen, hogy bizonyos találmányok szinte egyidőben pattannak ki sok ember fejéből. Ilyen volt a telefon, vagy a film is. Aki felkészülten fogadja az adást, az megérti és fel tudja használni a nappali életben is. Thomas Alva Edison középső neve nem véletlen „Alva”, mert legjobb ötleteit bizony alva gondolta ki! Egy hintaszékben elbóbiskolt, de úgy, hogy egy vasgolyót fogott a kezében, és amikor elaludt, a vasgolyó nagy csörömpöléssel egy vasvödörbe esett! Ő erre felébredt, és rögtön leírta, amit álmában gondolt! Az eredmény: Ő lett a leghíresebb feltaláló. Több ezer ötletet szabadalmaztatott. Egy másik híres álmodó: Stevenson, aki a Kincses Szigetet írta. Ő fiatalkorában nagyon szenvedett a lidérc-álmoktól, így kínjában kidolgozta a tudatos álmodás módszerét, és ezzel megszelídítette álomszörnyeit, sőt ettől kezdve az álomemberké, a Browningok olyan történetet játszottak el neki amilyet csak akart! Nappal aztán egyszerűen csak leírta az álmait és kiadta könyv formájában. Az álmok pénzt hoztak a konyhára! Ha ilyen nagy céljaink nincsenek is, az álmok megtaníthatnak arra, hogyan éljük helyesen az életünket, mit kell korrigálnunk, hol rontottunk el valamit. Életünk egyharmadát átalusszuk. Miért ne tölthetnénk el ezt az időt hasznosabban? Miért ne legyen az álom kalandok forrása, mese, mítosz, ahol mi vagyunk a hősök? Az álom rólunk szól, életünk része, nem vehetjük semmibe. Nem vonhatjuk meg a vállunk: ugyan, az álom nem valóság! De bizony az! Aki nem hiszi, próbáljon meglenni nélküle. Bizony a harmadik álmatlan éjszaka után már nagyon fog szenvedni! A rossz álom a legnagyobb átok.

A szép álom viszont a belső kincseskamránk: egy Univerzummal vagyunk gazdagabbak általa. Ez a Mi Világegyetemünk, csak a miénk, nem veheti el tőlünk senki. Nem lehetünk koldusok a saját királyságunkban. Meg kell nyernünk az álmainkat, meg kell hódítani ezt a belső Univerzumot. A kulcs a tudatosság. Nagy türelemmel, szeretettel és odaadással a miénk lehet ez a világ, lényei barátaink lesznek, és segítenek nekünk.

És ha a miénk a világnak ez a fele, mi akadály, hogy a világ másik felét, a valóságot is meghódítsuk? Az eddig zord, ellenséges világ nekünkvalóvá válik, szeretőn befogad, magába ölel. Álom lesz a valóság, és valóság az álom. De nem lidércálom: tündérálom lesz! A titkok feltáruznak, az elmék felszabadulnak. Szép álmokat kívánok mindenkinek!

Kristóf Miklós

2004.7.9

Megjelent: Ufőmagazin 2004. szeptember, A kulcs: a tudatosság címen.

Az Ufóélményeimről

Az Ufóélményeim a távoli gyerekkorba nyúlnak vissza, olyan időkbe, amikor még beszélni se tudtam, sőt nekem olyan érzésem van, hogy talán még az előző életembe is visszanyúlik. A felnőttkori élményeim azok vagy álmok vagy ébredés utáni fura állapotok, amikor pl. vámpír-szerű lények szívták az erőmet és nem bírtam mozdulni, hasonlót már sokan leírtak. Van az álomegyetem, amikor valami nagyon érdekeset tanulok pl. a gravitációról, csak sajnos ébredés után semmire sem emlékszem, és a legérdekesebb az Atahorika nevű hely, ami szebb minden földi helynél, és ha ezt az agyam teremti akkor nagyobb zseni vagyok mint Leonardo és Michelangelo együttléve. Dehát szerintem ez létező hely, ahová afféle asztrális utazást teszek. Amikor 10 éves korom után elkezdtem olvasni az első scifiket, úgy éreztem, hogy hazatalálok. A könyvek tele voltak szakkifejezésekkel, és én mégis tökéletesen értettem, mi az hogy antigravitáció, asztrogátor, kollapszus, fényelhajlás, pszeudoszféra, soha egyetlenegyszer se faggattam a szüleimet, hogy mi az az antianyag, stb. Ez a világ szinte nekem lett kitalálva. Meg is lett a böjtje mert felnőttkoromban iszonyú csalódást okozott, hogy rádöbbsentem, nem ebben a világban kell élnem! Soha nem is találtam a helyemet, csak mostanra kezdek úgyahogy megszokni itt. De még mindig nagyon szenvedek. Vannak aztán az előző életeim emlékei, és a gyerekkori fantáziálásaim, amik kozmikus exodusokról szóltak, Holdbázisokról, ahol az idegenek megtelepedtek és figyelnek minket. Át kell menteni a Földi kultúrát, mert ez a mostani világ minden értéket elpusztít. A scifiket szerettem, de naivnak és gyerekesnek érzem ahhoz képest, ami bennem van. Lehet, hogy a jövőből jöttem? Ezt mondják Nostradamusra és Leonardóra is! A legjobban attól szenvedek, hogy nem tudom a tudásomat továbbadni. Már évek óta írogatok az internetre, de ez csak pici csepp a tengerben. Úgy érzem magam mintha az egész Enciklopédia Britannicát nekem kéne megírni. Ha meghalok, velem pusztul egy évezredes kultúra minden titka és szépsége. Afféle utolsó mohikánnak érzem magam. És a legnagyobb baj az, hogy ennek a tudásnak a zöme elveszett, feledésbe merült. Olyan ez mintha elolvasnám egyszer a Bibliát, utána 40 év múlva fejből kéne felidézni az egészet. Minden kínlódásom a matekkal, fizikával arra irányult, hogy ezt az elveszett tudást megpróbáltam reprodukálni. Kb. úgy sikerült ez, mint amikor az ötéves gyereket végigvezetik a Louvre terméin, és utána otthon színesceruzával rajzol egy-két „képet”. A Böbe majom benyomásai az atomreaktorról pontosabbak mint az enyémeik Atahorikáról. Ma annyiban jobb a helyzet, hogy tudom, nem vagyok egyedül, mások is kínlódnak az új fizika megteremtésével. A hivatalos tudomány leragadt, nem fejlődik, nem engedik fejlődni. Túl nagyok a feszültségek, az emberi tényezők. Nem kis felelősség kijelenteni, hogy az eddigi fizika rossz úton halad. Meg kell mutatni az új utat, a jobbat. És mindezt békés eszközökkel kell elérni, nagyon vigyázni arra, hogy ne bántsunk meg senkit, ne sértsünk meg érdekeket. A hivatásos tudósok is emberek, akiket ezer szabály köt, nekünk ezek közt a sziklák közt kell tudni biztonságban átevezni. A csónakunkban van a kincs, de mit érünk vele ha sziklának csapódunk és elsüllyedünk? A feltalálók és új elmélet kidolgozók legnagyobb baja a titkolózás. Jaj ez találmány, újdonságrontás, a gyártó nem áll szóba velünk ha nincs levédve, stb. Ez baj. Ennek eredménye az, hogy a feltaláló meghal, és a sírba viszi a titkot. Bottal üthetjük a nyomát. Ennek ellentéte az ha mindent nyilvánosságra hozok. A legpicibb részletet is. Ráadásul ingyen. Mert akkor fűfa-virág megvalósíthatja otthon a garázsban, és akkor a „nagyok” így fognak gondolkodni: a fenébe is, ezt valaki előbb-utóbb megcsinálja, és ugye aki kapja marja, mért ne én legyek az első? És máris tolongani fognak a gyártók, a forgalmazók, beindul az egészséges verseny, az a verseny amely egy pár év leforgása alatt megteremtette az automobilt, a repülőgépet, az izzólámpát, és a XX. század millió találmányát! Érdekes, hogy villanykörtét senki se akar koppintani... szóval ez a szellem hiányzik a maiakból. Legalább egy feltaláló akadna, aki

önzetlenül feltesz mindent az internetre és vigye, aki akarja! Én ha megtudnám az örökmozgó titkát, ezt tenném! Bánja kánya a jogdíjakat, a Nobel díjat és a többi! Majd a festészetemből megélek. Nem vagyok nagyigényű, kevéssel is beérem. A legtöbb feltaláló rendkívül önérzetes és büszke. Hogyne lenne az, hiszen az emberiség továbbfejlődésének a kulcsa van a kezében! Ez a másik baj. Emiatt nem fogja aztán azt a kulcsot használni is! Éhen hal a kincseskamrája ajtajában. Kincseinek a morzsáiból is megélne vígan élete végéig, de ő nem osztja meg senkivel, naná, méltatlanok hozzá! Így aztán az egész kincs odavész...

Kristóf Miklós

Ez a vázlata az Ufók az álmainkban cikknek.

Kvantumpszichomágia

A kvantumpszichomágia alaptétele szerint a tudat teremtőerővel bír. Ez azt jelenti, hogy minden, amit elgondolunk, elképzelünk, kiárad a világba, hatással van a világra. A legtöbbször azonban ez öntudatlanul megy végbe. Ha nagyon vágyunk valamire, akkor folyton rágondolunk, és előbb-utóbb meg is kapjuk, mert akarva-akaratlan olyan folyamatokat indítunk el, amelyek a vágyaink teljesülését segítik. Ennek hátulütője az, hogy olyan mértékben csünghetünk a vágyainkon, hogy képtelenek vagyunk másra gondolni, amíg csak meg nem kapjuk. A diffúz, homályosan elképzelt vágyak nehezebben teljesülnek, mint a határozottan megfogalmazott, élesen behatárolt gondolatok. Minél pontosabb utasításokat adunk az Univerzumnak, annál pontosabban teljesíti azokat. Ez a negatív gondolatokra sajnos ugyanígy érvényes. Amitől félünk, az állandóan a szemünk előtt lebeg, és ez olyan erős vonzást gyakorol a félelem tárgyára, hogy szó szerint bevonzzuk azt, megteremtjük magunknak azt, amitől félünk. Így van ez a betegségekkel is. Félünk a ráktól, az AIDS-től vagy a fertőzésektől, balesetektől, és ezzel kifejleszthetjük magunkban a bajt. De aki felismeri a kvantumpszichomágia alaptörvényét, az visszafordíthatja ezt a folyamatot, és kitartó gyakorlással elérheti, hogy csupa jó dolog valósuljon meg. A pozitív gondolkodás célja éppen ez. Csírájában el kell koppintani minden rossz gondolatot, aggodást, félelmet, és azonnal helyettesíteni kell egy pozitív képzetel. Ehhez nagyfokú tudatosság és éberség kell. Ha mindig figyeljük magunkat, akkor rajtakaphatjuk a tudatunkat már a rossz gondolat elején, és helyes mederbe terelhetjük. De vigyázzunk, hogy nehogy ez a túlzott önfigyelés váljon egyfajta aggodás alapjává! Jaj nehogy valami rosszra gondoljak! Nem kell annyira komolyan venni - a gondolatok megvalósulásához idő kell, és még számos karmafaktornak jelen kell lennie ahhoz, hogy valami gondolat tényleg testet öltjön. A kvantumpszichomágia olyan módszereket használ, amiket úgymond a szilárdtestfizikából lestünk el. Az egyik ilyen módszer a zónázással történő tisztítás. A szilícium egykristályt úgy tisztítják meg a szennyeződéstől, hogy egy grafit csónakba helyezik, és szép lassan áttolják egy nagyfrekvenciás erőterén, amely a kristályt egy vékony sávban megolvasztja. Ebbe a megolvadt sávba gyűlik a szennyeződés. Ahogy a kristály lassan halad előre, úgy söpör rajta végig ez az olvadt zóna, és egyre több szennyeződést szív magába. A végén minden szennyeződés a kristály végébe gyűlik, és ezt a szennyezett részt egyszerűen levágják. Az eljárás többször ismételhető. A végén rendkívül tiszta szilícium kristályt kapnak. Ezt a kristályt aztán szeletekre vágják, és fotolitográfiai eljárással most már meghatározott fajtájú és mennyiségű szennyeződést visznek be. Így alakítják ki az igen nagyfokúan integrált VLSI áramköröket, amelyek a számítógépekben vannak. A zónázás megfelelője egy olyan tudattechnika, amelyben a személyt visszaviszik élete egyes eseményeihez, és el kell mondania, mit lát, hall, érez. Többször is végigvezetik ugyanazon az eseményen, és egyre több részlet jön be. Felidéződnek bizonyos fájdalmas momentumok is, és ezek visszautalnak más, korábbi eseményekre. A gyerekkorban történt traumák így tudatosodnak, és feljönnek a tudatalattiból a tudatos elmébe. A fájdalmak feloldódnak, és az aberráló, megbetegítő hatás megszűnik! A zónázáshoz hasonlóan így haladnak élményről élményre, míg végül az összes negatív eseményt feldolgozzák. Ezzel egy mélyebb, egészségesebb tudatállapot jön létre, amelyben már nincsenek megbetegítő pszichoszomatikus tényezők. Ez felel meg a tiszta szilícium egykristálynak.

A kvantumpszichomágia következő lépése az, hogy egyfajta lézert hoz létre a tiszta kristályból. A lézer úgy működik, hogy két jól meghatározott kvantumszintet alakítunk ki benne, az elektronokat feljuttatjuk a magasabb szintre, és amikor visszaugrálnak, egy jól meghatározott színű és fázisú fényhullámot gerjesztenek, amely maga is egy bozonkondenzátum, azaz arra kényszerít minden atomot, hogy ebben az ütemben rezegjen. Így lehet nagyon intenzív, koncentrált, nagy energiájú és párhuzamos fénysugarat létrehozni. Ha a lézer is működik,

akkor egy jól meghatározott hologramot teszünk a lézer elé. Ez az az ideamag, amit ki akarunk vetíteni a világba, és meg akarunk teremteni. Utána kellő ideig exponálni kell az ideamagot, míg meg nem fogan, és be nem indulnak a világban azok a folyamatok, amelyek az ideát az anyagi világban is megvalósítják. Ez a négyes: Tiszta kristály - kvantumszintek - lézer - ideaprojekció kb. megfelel a koncentráció - meditáció - kontempláció - számjama gyakorlatának. A jógik ezzel a módszerrel sziddhiket - képességeket fejlesztenek ki magukban. A gyakorlati módszerek nagyon sokfélék lehetnek. A sámánok pl. dobolással hozzák létre azt a tudatállapotot, amelyben varázsolni képesek. A tudatos álom technikája az, hogy először kellő gyakorlással kialakítjuk magunkban azt az éber tudatot, kritikai hozzáállást, amely lehetővé teszi, hogy álmunkban tudatosodjunk. A következő lépés az, hogy a már elért tudatosságot a lehető legjobban használjuk ki. Ne kövessünk el elemi hibákat (pl. fixálás miatt felébredünk). A legfejlettebb szint az, ha már minden álmunk tudatos, és éjszakáról éjszakára folytonos, folytatásos álmaink vannak, nem mindig a nulláról indulunk.

Hogyan tudunk kialakítani mágikus képességeket? A rendszeresség, a ritmus nagyon fontos, talán a legfontosabb. Ne feledjük, az iskolába minden nap bejártunk, éveken keresztül, minden nap ugyanabban az időben, és jól meghatározott órarendek voltak, mindig tudtuk, hogy most milyen óra jön, ráhangolódtunk, így rövid idő alatt fantasztikus mennyiségű tudást gyűrtünk magunkba. A középiskola, az egyetem ugyanez. Aki bemegy az egyetemre, jó ha szorozni osztani tud, és amikor kijön, Einstein-egyenleteket tud megoldani, differenciál és integrálszámítás, tenzorok és kategóriaelmélet, csoportok és halmazok, végtelen dimenziós Hilbert-terek és kvantumfizika mind otthonosak lesznek neki. Nos hát, ezt kell tenni a mágia területén is. Ma már nálunk is sok helyen lehet ezotériát tanulni. Számtalan közösségben lehet meditálni. Aki a vallásokra fogékonyabb, azt is számtalan tárt kapu várja. E kapuk egy részén csak bemenni könnyű, kijönni már annál nehezebb. De hát a dolog természete már csak ilyen... A zenetanulást is felhozhatom élő példaként. A zenész éveken át gyakorol, minden nap, rendszeresen, mert ha kihagy egy-két alkalmat, már elakad, téveszt, és a hallgatóság is észreveszi a zavaró hibát. Azt, hogy a zene mennyire mágia, nem kell külön ecsetelnem. A zene lehet aktív, élő, sorsformáló erő is! Ezt bizonyítja az is, hogy ma a leggazdagabb, leghíresebb emberek zenészek, énekesek. A mágia lényege: aktív, élő, sorsformáló erő létrehozása. Ennek legfontosabb eszköze az imagináció, a képzelet. Amikor a mérnök hidat tervez, a híd először a képzeletében jelenik meg, aztán ahogy elkészíti a tervrajzokat, a híd egyre konkrétabb valósággá válik. Utána a tervet hivatalosan elbírálják, jóváhagyják, és csak ezután kezdenek el a munkások dolgozni rajta. Aztán a híd elkészül, és immár kézzelfogható, élő valóság. De az első lépés mindig a képzeletben kezdődik.

A mágia a képzeletre hat, a lélekben indít el folyamatokat. E folyamatok természetétől függően beszélhetünk fekete és fehér mágiáról. A fekete mágia rossz erőket indít be, undort, taszítást, gyűlöletet ébreszt. Ide tartoznak az uszító beszédek, a fajgyűlölet vagy az erőszakfilmek, amelyek az ifjúságot az erőszakra buzdítják, olyan értékrendet állítanak eléjük, amelyben az ölés, az önzés, a pénz és a minden áron való harácsolás a legfőbb értékek, és az érvényesülés egyetlen útként az erőszakot, a brutalitást állítják be. A fehér mágia ennek az ellentéte, a szeretet és részvét erőit indítja be, arra inspirál, hogy embertársainkat segítsük, adjunk meg nekik mindent, szeressük, becsüljük és óvjuk a környezetünket, az állatokat, növényeket, békében éljünk egymással, egymás mellett, összhangban és szeretetben teljenek a napjaink. Szívünk joga megválasztani, melyik utat akarjuk választani. De aki egyszer választott, az nehezen tud letérni a választott útról. Jót is, rosszat is végig kell járni. Az egyik út a fénybe vezet, a másik a pusztulásba. De minden halálból végül feltámadás és megváltás fakad.

Megjelent: Ufomagazin 2005. február, Teremtő tudat címen, kissé rövidebben.

Áramlik-e az éter?

Korunkban a fizikusok két nagy táborra oszlanak: éterhívőkre és nem éterhívőkre.

Az egyik tábor szerint a Mindenséget kitölti egy közeg, a világ-éter, és a bolygók, csillagok, galaxisok ebben a közegben mozognak. A másik tábor szerint ilyen közeg nincs, a Világegyetem üres, illetve csak anyag tölti ki valamilyen sűrűséggel, de a világűr maga a semmi. Mindkét tábornak több mint elegendő indoka van arra, hogy alátámassza nézetét. Az éterhívők számára már a Védák kinyilatkoztatásai is az éterről szólnak, amit az indiaiak Akasának neveztek. A nem éterhívők számára Einstein relativitáselmélete áll rendelkezésre, amelynek diadalútja száz éve töretlen. Mindkét tábor kísérleti tényekre hivatkozik, amellyel igazolja elméletét. Ám az éterhívők közt sincs mindenben egyetértés: van, aki szerint az éter nyugalomban van, és van, aki szerint az éter mozog, áramlik. Ez utóbbi nézetet osztom én magam is. Amikor Faraday és Maxwell kidolgozta az elektrodinamikát, hamar kiderült, hogy léteznek elektromágneses hullámok, amiket aztán Hertz kísérletileg is kimutatott. Bebizonyosodott, hogy a fény is elektromágneses hullám, és a sebessége 300 000 km/s. Nos, ha a fény hullám, akkor bizonyára közege is van, amiben terjed, gondolták, és akkor meg lehet mérni ezt a sebességet. Ha ez a közeg, az éter valóban létezik, akkor a Föld is ebben halad, mégpedig 30 km/s sebességgel, és akkor azt is mondhatjuk, hogy a Föld felszínén 30 km/s sebességű éterszél fúj! Ha megmérjük a fénysebességet az éterszél irányában, és rá merőlegesen, akkor eltérést kell tapasztalnunk. Michelson és Morley kidolgozott egy érzékeny interferométert, amellyel ezt a mérést végre lehetett hajtani, és nem találtak eltérést! Pedig a műszerük a várt effektus századrészét is már kimutatta volna! Ekkor keletkeztek a klasszikus fizika épületén az első repedések. Elég sok mindent kitaláltak az éterelmélet megmentésére, ilyen volt a Lorentz-Fitzgerald féle kontrakciós hipotézis, amely szerint azért nincs eltérés, mert az éterszél irányában álló interferométer kar egy picit összenyomódik, pont annyira, hogy kompenzálja az eltérést. Mások - Poincaré, Lorentz - felfedezték azt a matematikai eszközt, amit aztán Einstein alkalmazott a relativitáselméletben, 1905-ben, épp 100 éve. Einstein kijelentette, hogy éter nincs, és minden egyenesvonalú, egyenletesen mozgó vonatkoztatási rendszer egyenértékű, és a fénysebesség mindegyikben ugyanannyi. Ez magyarul szólva annyit jelent, hogy ha én a fény után megyek mondjuk 299 000 km/s sebességgel, a fény tőlem nem 1000 km/s sebességgel távolodik, hanem a teljes 300 000 km/s sebességgel! Hát ezt a kotyvalékot elég nehezen nyelte le a fizikus társadalom, évtizedekig mentek a viták, a paradoxon gyártások, sőt valljuk meg, az Origo és Index fórumon ma is közkedveltek ezek a viták. Aztán a relativitáselmélet sikerei annyira meggyőzőek voltak, hogy a fizikusok elfogadták, sőt a legfontosabb vezérelvvé tették: egy elméletet akkor tekintettek elfogadhatónak, ha összhangban van a relativitással, különben csak közelítésnek jó. Innentől a hivatalos fizika a nem-éterhívők táborába tartozik. Bár való igaz, hogy amikor Einstein megalkotta az általános relativitáselméletet, és kiderült, hogy a gravitáció a téridő görbülete, akkor kezdte úgy érezni, hogy ez a görbült téridő mégiscsak valamiféle éter! De ezt már senki nem vette komolyan.

Ha a relativitáselmélet ennyire sikeres, akkor miért vannak mégis éterhívők? Ennek egyik oka az, hogy ma már sok olyan mérési eredmény van, ami ellentmond a relativitás elvének. Laborban kimértek 300-szoros fénysebességet is, márpedig a relativitás szerint a fénysebesség a felső határ. Kimérték a mikrohullámú háttérsugárzást, és az az ötödik tizedesjegyben jellegzetes anizotrópiát mutat, ami arra utal, hogy a Föld 365 km/s sebességgel mozog az Univerzumhoz képest. Íme az abszolút vonatkoztatási rendszer, mégiscsak létezik! Mégis csak meg lehet mérni az abszolút sebességet! Ha pedig az éter létezik, akkor az egész fizikát újra kell gondolni, da capo al fine! Születtek is éterelméletek szép számmal. Az egyik szerint

a Michelson Morley kísérlet eredménye azért negatív, mert a Föld magával ragadja az étert, ezért a Föld felszínén nem fúj éterszél. A cikk további részében erre a kérdésre koncentrálok. Valóban áll az éter a Földhöz képest, vagy mozog? És ha mozog, milyen irányban és milyen sebességgel? A Föld úgy viszi magával az étert mint a légkörét, vagy az éter akadálytalanul átfúj a Föld teljes testén? Megmutatom, hogy nem vagyunk találgatásra utalva, kísérleti adatok állnak a rendelkezésünkre, amelyek segítenek a döntésben! Az én elméletem szerint minden gravitáló test nyeli az étert, mégpedig olyan sebességgel, ami szökési sebesség néven ismert. Ez a Föld felszínén 11.2 km/s, és a Földtől távolodva csökken. A Nap is gravitáló test lévén, szintén áramoltatja az étert, mégpedig a Föld távolságában kb. 42.4 km/s sebességgel. A Föld a pályáján 30 km/s sebességgel halad, ha ezt a Nap által keltett éteráramlással (vektoriálisan) összeadom, az eredmény 52 km/s lesz. Emellett a Föld Naphoz közeli oldalán az éter kicsit gyorsabban áramlik mint az ellentétes oldalon, ami kb. 13000 km-rel távolabb van. Végül még két dolgot kell figyelembe venni: A Föld forog, ezért az egyenlítőn levő megfigyelő még plusz 463 m/s sebességgel mozog keleti irányban. Igen ám, de a forgó Föld az étert is egy kicsit magával forgatja, mégpedig 2/5 arányban, feltéve, hogy tömör gömbnek tekintem. Ezért az egyenlítői megfigyelő az éterhez képest valójában csak 278 m/s sebességgel mozog. Ha tehát a Földet körülrepülöm egy repülőgéppel, egyszer keleti irányban, egyszer meg nyugati irányban, és megmérem, hogy a Földön maradt megfigyelőhöz képest a repülő órája mennyit siet vagy késik, akkor le tudom ellenőrizni az einsteini relativitáselmélet és a vetélkedő éterelméletek jóslatait. Amelyik számszerűen kiadja az eredményt, az a jó! Nos, ezt a kísérletet valóban elvégezték, mégpedig Hafele és Keating, 1971 októberében. Keleti irányban 41,2 óráig repültek, 8900 m magasan, nyugati irányban pedig 48.6 óráig repültek, 9400 m magasan. Két tényezővel számoltak: egyrészt az általános relativitáselmélet szerint a gravitációs térben levő óra lassabban jár, ezért a Föld felszínéhez képest magasabban levő repülőgép órája kicsit siet. A másik tényező a Föld forgása, ami miatt a földi megfigyelő sincs nyugalomban, hanem 463 m/s sebességgel mozog. Emiatt azt várták, hogy a keleti és a nyugati irányban mért időkülönbségek eltérőek lesznek, és így is lett! Ez a tény máris kizárja azt az éterelméletet, amely szerint az éter a Földhöz képest mozdulatlan, mintegy vele mozog, vele forog! Ha ugyanis így lenne, akkor a keleti és a nyugati irányban mért időeltérés ugyanannyi lenne. Hafeleék azonban azt találták, hogy a kelet felé haladó repülő órája 59 nanoszekundumot késik, míg a nyugat felé haladó repülő órája 273 nanoszekundumot siet a földi megfigyelőhöz képest! Hát ez elég jelentős eltérés. Amikor számszerűen is ki akarták értékelni, akkor így számoltak: keleti irányban a gravitációs hatás +144 ns, a kinematikus hatás -184 ns, a kettő együtt -40 ns, a mért érték pedig -59 ns. Nyugati irányban a gravitációs hatás +179 ns, a kinematikus hatás +96 ns, a kettő együtt 275 ns, a mért pedig 273 ns, elég jó egyezés. Van ám azonban egy bökkenő, mégpedig a kinematikus hatás kiértékelésénél: ha a repülők magasságát és sebességét számszerűen behelyettesítjük, akkor nem a várt -184 ns és +96 ns jön ki, hanem -260 ns és +156 ns! A jelentős eltérés okát azzal indokolták meg, hogy az utazás nem folyamatos volt, hanem a repülők időnként leszálltak, és ha az utazás pontos jegyzőkönyvét vesszük alapul, akkor ki kell jönnie az eredménynek. Nos, ez elég gyenge érv, és igazából arra utal, hogy nem vettek figyelembe két jelentős tényezőt, amit viszont az áramló éter elmélete alapján lehet kiszámolni! Az egyik tényező az, hogy a Föld forog, és így valójában egy Kerr-metrikájú gravitációs teret hoz létre. Ez azt jelenti, hogy a Föld az étert kis mértékben magával forgatja, mégpedig ha a Föld tömör gömb, akkor éppen 2/5 mértékben. A másik tényező a Nap gravitációs terének hatása, ez kisebb mértékű, mert miközben a repülők körbe haladnak, hol távolodnak, hol közelednek a Naphoz a földi megfigyelőhöz képest, így a két hatás majdnem kiegyenlíti egymást, csak kb. 20 ns marad mint afféle hibatag. Ha ezt a két plusz hatást is beleszámolom, akkor gyönyörűen kijön Hafeleék mért eredménye! És nem kell az utazás részleteire hivatkozni! Hafeleék tehát - anélkül, hogy tudták volna - az áramló éter-

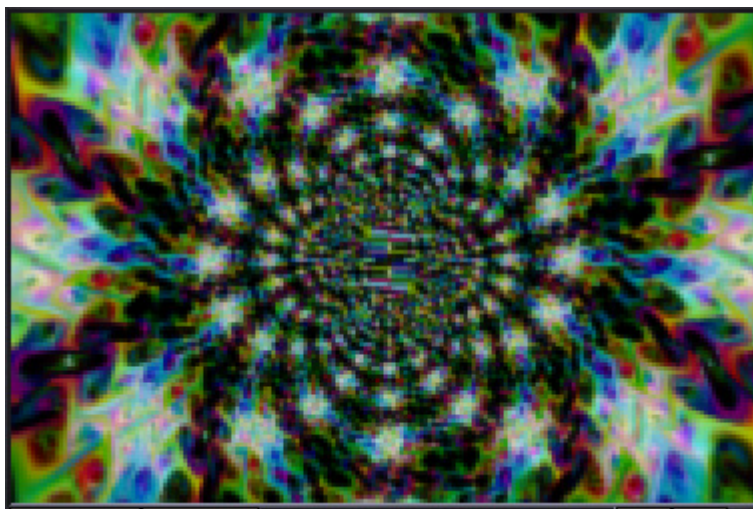
modell helyességét igazolták! És még egy apróság: azt is igazolták, hogy a Föld tömör, nem üreges! Ha ugyanis üreges lenne, akkor nagyobb mértékben ragadná magával az étert forgás közben, és ez a mérési eredményben is meglátszana. Nem vagyunk tehát találgatásra utalva az étert illetően: Hafele és Keating méréssel igazolta, hogy sem az éter nélküli Einstein-modell nem helyes, sem pedig az olyan étermodell, ahol az éter a Földhöz képest mozdulatlan. Az éter mozog, áramlik: áramlik a Föld felé, mert minden tömeg nyeli az étert, és kissé forog is a Földdel együtt, a Kerr-metrikának megfelelően, és hát ugye a Nap is áramoltatja az étert, hisz ezáltal tartja a bolygókat a pályájukon! Naprendszerünkön belül kolosszális éteráramlások vannak. A Galaxis pedig egyenesen olyan, mint egy lefolyó körüli örvény, amelynek magjában hatalmas fekete lyuk van. Az éter áramlik, él, táplál minket. Belőle tevődik össze minden anyag.

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufómagazin 2006 március.

A Multiverzum

Sokáig azt hittük, hogy csak egy Univerzum van. Ezt is jelenti a neve, hogy Amiből Csak Egy Van. A csillagászok felfedezték, hogy az Univerzum bár nagy, de nem végtelen nagy, van egy véges mérete. Ezt ma kb. 14 milliárd fényévre taksálják, és az Univerzum életkora is kb. 14 milliárd év. Úgy képzelik el, hogy az Univerzum 14 milliárd évvel ezelőtt egy pici pontból robbant ki, és azóta is tágul. Lehet hogy a tágulás örökké tartani fog, de az is lehet hogy egyszer visszafordul és összehúzódásba megy át. Az Univerzum sűrűségétől függően 3 lehetőség van: ha az Univerzum sűrűsége kisebb, mint a kritikus sűrűség, akkor a tágulás vég nélkül folytatódik. Ha nagyobb mint a kritikus sűrűség, akkor a tágulás megáll, és összehúzódásba megy át. Ha pedig éppen a kritikus sűrűség, akkor határeset van. A téridő szerkezete ennek megfelelően vagy pszeudogömb, azaz hiperboloid, vagy gömb, vagy euklideszi. A tapasztalat azt igazolja, hogy az univerzum sűrűsége éppen a kritikus sűrűség. És ez nem lehet véletlen, emögött egy természettörvény kell hogy meghúzódjon. Az én számításaimból az jött ki, hogy a tágulás csak káprázat, a távoli galaxisok vöröseltolódásának az oka a gravitáció, ami a világűrt kitöltő étert egy középpont felé áramoltatja. Az éteráramlás okozza a vöröseltolódást, nem pedig a galaxisok távolodása. Ez az elgondolás is azt igazolja, hogy az Univerzum sűrűsége éppen a kritikus sűrűség. Mindenesetre az Univerzum elég nagy, sok galaxis van benne, bőven van hely benne a sok földönkívüli fajnak, akik rendszeresen látogatnak minket. Ahhoz hogy ilyen nagy távolságokra lehessen utazni, a mienket meghaladó technikai és tértechnológiai ismeretekre van szükség, de lehet hogy mi is hamar behozzuk a hátrányunkat. Talán még ebben az évszázadban.

Tükörhologramvilág

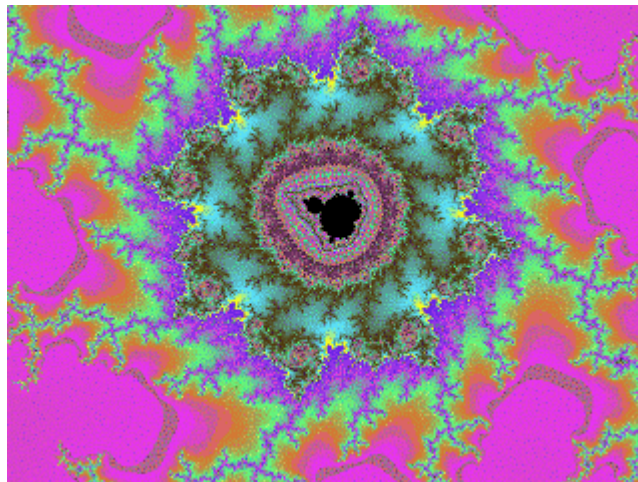
Az Áramló Téridő-Plazma elmélet szerint az Univerzumunk nem egyéb, mint egy gigantikus méretű Fekete Lyuk, aminek a belsejében élünk! A Fekete Lyuk olyan jószág, ami befele nyeli az étert, és ahogy közeledünk hozzá, annál gyorsabb ez az éteráramlás. Van egy határ, ahol az éter áramlási sebessége eléri a fénysebességet, ezt eseményhorizontnak nevezik. Innen már a fény se tud megszökni, mert anyagi test nem mozoghat a féynél gyorsabban. Illetve - mozoghat, bizonyos feltételek mellett! A fizikai tárgyakat úgy képzeljük el, mint amik nagyon gyors rezgésekből tevődnek össze. Minden rezgésekből áll, kisebb vagy nagyobb frekvenciájú rezgésekből. Mi a frekvenciatartománynak csak egy kis részét látjuk, ami ezen túl van, az számunkra láthatatlan. Ahhoz hogy az aurát, vagy az angyalokat lássuk, át kell hangolni magunkat egy magasabb rezgéstartományba. A frekvenciatartományok bizonyos sávokba tömörülnek, az anyagi szint a legalacsonyabb, és efölött vannak magasabb szintek is. Ha az úrhajónkat

át tudjuk emelni egy ilyen magasabb sávba, akkor már képes a fénynél gyorsabban haladni, és pár óra alatt fényévek millióit megtenni! Ha megfigyeljük az éter, vagyis a Téridő-Plazma szerkezetét, akkor azt látjuk, hogy az nagyon pici atomokból áll, olyan pici hogy a tizedespont után 35 nullát kell írunk. Ezért olyan észrevehetetlen az éter! Ha egy ilyen pici éteratomot kinagyítunk, azt látjuk, hogy az egy pici Fekete Lyuk, amelynek meghatározott méretű, gömb-szerű eseményhorizontja van. A gömb belsejében pedig egy szakasztott ugyanolyan Univerzum van, mint a mi Világegyetemünk, csak piciben! Ennek megfelelően, ebben a miniatűr világban az idő elképesztően gyorsan telik, ami nekünk egy másodperc, az ott évrilliók sokasága! És hány ilyen miniatűr kis Világegyetemecske van egy köbcentiméter éterben? Billiónyi! És mindegyik egy teljes Világegyetem! Ha felismerjük ebben az Analógia Törvényét, azaz: Amilyen a Kisvilág, szakasztott olyan a Nagyvilág, akkor rájöhetünk arra, hogy a Mi Univerzumunk sem egyéb, mint egy parányi atomocska egy gigantikus óceánban! És ebben az óceánban Világegyetemek trilliói hemzsegnének! Ezek összességét nevezzük Multiverzumnak. Ez az, amit másképpen úgy hívnak hogy Párhuzamos Világok! És ezek a világok nem idegenek egymástól, át lehet járni egyikből a másikba, és ezt már meg is tették! Sikertelenül felvenni a kapcsolatot a Párhuzamos Világban élő emberekkel! Annyi ilyen világ van, ahány lehetséges döntést tudunk hozni, mert minden egyes döntésünk egy újabb világot teremt! Tehát mi szó szerint is Teremtők vagyunk! Amit kigondolunk, megvalósul! Ha nem a mi világunkban, akkor egy Párhuzamos Világban! Ezek a világok tükrözik egymást és önmagukat, ami az egyik világban megvalósul, arról a többi világ is értesül. A Tükröhologramvilág című kép ezt szemlélteti. Képzeld el a világot, mint szembefordított tükröket! A tükrőben látszik a másik tükrő, abban látszik a tükrő tükröképe, és ez így sokszorozódik a végtelenségig! Ezt nevezik úgy, hogy Káprázatvilág, Máya, Illúzió. A Tudat teremti ezeket a világokat, és ha a Tudat önmagára ébred, a káprázat szertefoszlik, és feltárul helyette az igazi Önvaló világa. Minden anyagi lét mögött ott van a szellemvilág. A szellemvilág lakói örökéletűek, időtlenek, a világ teremtése előtt már léteztek, és elmúlása után sem szűnnek meg. A matematika nem egyéb, mint az Örökkévalóság Tudománya, éppen ezzel az örökkévaló szellemvilággal foglalkozik. Nem véletlen, hogy a világ leírható a matematika eszközeivel. A Bhagavad Gítában Krishna ugyanerről az örökkévaló világról beszél. A legcsodálatosabb az, hogy ez az örökkévaló világ az emberek számára megközelíthető, megismerhető, erre valók a vallási rítusok, a meditációk, vagy a matematikai számítások. Ezek mind ugyanarról szólnak, csak az eszközeik és megközelítési módjaik mások. Ezért lehet a Tudományt, a Művészetet, a Vallást és a Mágiát közös nevezőre hozni. erről szól a Kvadromatika is. Lehetséges tehát a Tudományt és az Ezotériát egyesíteni! Ezek nem egymás ellentétei, hanem kiegészítői egymásnak. Amit az Ezotériában már évezredek óta tanítanak, azt a tudomány is kezdi felismerni a maga eszközeivel. Honnan tudták akkor a Régiek, hogy milyen a világ? Nos, az Elődök már többször is eljutottak a technocivilizációig, de aztán valamiért eltűntek. Lehet hogy elmentek egy másik világba, és itthagyták a Földet nekünk. Ilyen rejtélyes dolog a maják eltűnése is. Lehet hogy most jönnek majd vissza a Plejádokról? Atomrobbanások is voltak már az ókorban, pl. Mohendzsó-Dáróban megolvadt sivatagokat találtak, és szétrombolt piramisokat, melyeket mintha egy gigászi erő szórt volna szét. A Mahábháratában leírt atomháborúk nem kitalált dolgok tehát! Megtaláltuk a nyomait!

Sokan beszélnek 2012-ről, mint a Nagy Fordulat évről. A maja naptár ekkor ér véget, és innentől kezdődik a nulla idő. Vajon mi fog akkor történni? Az én nézetem szerint nem világvége lesz, hanem egy új kezdet, a spiritualitás korába lépünk be. A Föld egy magasabb rezgéstartományba emelkedik. Ennek jeleit már most tapasztalhatjuk. Felgyorsult az idő. Most rövid idő alatt annyi minden történik, mint azelőtt évek alatt. Az emberek nagy tömege ébred rá a teremtő képességeire, hogy a saját sorsának ő a létrehozója, olyan világot teremt magának, amelyet csak el tud gondolni. A gondolat forradalmát éljük most meg. Megdőlt a régi tétel,

hogy a lét határozza meg a tudatot. Valójában a tudat teremti a létet, és a világon minden tudatos, érző, léttel teli. Az Univerzum egészének is van tudata, ez nem más mint Isten. A Multiverzum összes Univerzumának van Istene. És ez a sok Isten mégis egy Isten. A megsokszorozódás csak látszat. A jóga arról szól, hogyan tudjuk magunkat kivonni a Máya káprázata alól, hogyan tud a Látó visszatérni önmagába, és eggyévalni az Önvalóval. Aki eljut ebbe a pontba, az képes bármelyik Univerzummal felvenni a kapcsolatot. Eljut abba az Omega pontba, ahonnan az egész látható és áttekinthető. A káprázat szertefoszlik, és feltárul helyette egy másik létforma, az ideák világa. Ebben a világban minden tökéletes, örökkévaló, elmúlhatatlan, tiszta, szép és csodálatos. A matematika megmutatja ezt a világot, de ez a tudás csak kevesek osztályrésze, mert valóságos beavatás kell ahhoz hogy az ember eljusson a formulák mögött rejlő titokzatos világba. Csak hiteles Mester képes átadni ezt a tudást. És hiteles Mester csak az lehet, aki maga is végigjárta az utat. Bukatóin átvergődött, és másokat is képes átvezetni a csapdákon. Itt nincs királyi út, vagyis a királynak is éppúgy végig kell küzdenie magát az akadályokon. De aki ezt megteszi, az maga lesz a király, mert olyan birodalmakba nyer bepillantást, amilyenről az átlag halandók nem is álmodnak.

A matematika már régen feltárta a Multiverzum szerkezetét. A végtelen halmazok hierarchiájára gondolok. A végtelennek sok különböző fajtája létezik, és egyik sem olyan mint a másik. Vannak halmazok, melyek végtelenebbek, mint más halmazok. A végtelenek lépcsősorának nincs felső határa. A végtelen halmazok képesek egymást tükrözni, tartalmazni. Valóságos fraktál-világegyetemek vannak köztük.

Fraktál-világegyetem

A Multiverzum tehát olyan, mint egy Matrisoska-világ, minden babában újabb babák rejlenek. És nemcsak egymásban, de egymás mellett is babák végtelenjei sorakoznak, ahogy a Húsvét-szigeti szobrok a parton. Az Univerzumok nem kaotikus halmazt alkotnak, hanem egymás mellett jól el vannak rendezve. Megfelelő szellemi gyakorlatokkal rá lehet hangolódni az egyes Univerzumokra, és meg lehet ismerni, mi van bennük. Leibniz a monászaival ugyanilyen világot képzelt el. Így ír: „ Minden monászt először élőként ír le. Egy merész ugrással tehát az egész Univerzum élőlények, azaz monások sűrű tengere. Minden él; az Univerzumban mindaz, ami terméketlen, steril, halott, csupán illúzió. ... Az élő dolgoknak eme hatalmas óceánjában nincsenek üres helyek. Ahová csak tekintünk, teremtmények, élőlények, állatok, entelecheiák és lelkek nyüzsögnek. Minden parányi anyagrészecske, legyen az bármilyen apró, növényekkel teli kert, halaktól hemzsegető tavacska, és e kert minden növényének minden apró ágacskája, és e tavacska halainak minden parányi vércseppje újabb növényekkel teli kert, halakban dúskáló tavacska és így tovább, a végtelenségig. A végtelenül nagyban és a végtelenül parányiban mindenütt van élet, mindenütt vannak monások. Minden egyes monász

érzékel, és akarata van. ...” A tibeti buddhizmus hasonló világot ír le: Minden Buddha szívéből százmilliárd sugár árad ki, és minden sugár végén egy teljes Világegyetem van, melyekből ugyanilyen sugarak áradnak ki, és minden sugár végén újabb Buddhák rejlenek... A Régiek tehát tudták az igazságot, és nem véletlen, mert megfelelő szellemi gyakorlatokkal a végtelen világok megközelíthetők. Már sokszor eljutottunk a csúcsra, és az Emberiség most jutott megint arra a szintre, hogy újra elérje a Régiek szintjét. A jövő nem borzalmakat hoz, hanem csodálatos új lehetőségeket. Most állunk a Kapuban. Be merünk lépni?

Kristóf Miklós 2008.01.21.

Megjelent: Ufómagazin 2008. márciusi számában.

Einstein nem tévedett: Van éter!

Tudniillik kiszámoltam a vákuumban érvényes $R_{ik} = 0$ Einstein-egyenletet, és arra jutottam, hogy az egyenlet összes fizikailag értelmes megoldása előállítható egy Béta háromdimenziós vektormezőből, amely azonosítható az áramló éter sebességmezejével, és a tapasztalatilag észlelhető, relatív tér és idő mögött létezik egy valódi, rejtett, abszolút tér és idő, amely teljesen megfelel az éter hagyományos elképzelésének! Tehát az éter létét nem más bizonyította be, mint maga Einstein! Erről a döbbenetes felismerésről szeretnék írni a most következő cikkemben. Einstein híres mondása szerint: „Egyszer az étert még vissza kell hozni a fizikába!” Az én megjegyzésem: Most jött el az az egyszer!

Ezzel a felismeréssel nagyot lép előre a fizika, és az éterkutatás. A módszerem ugyanis tiszta matematika, nem hit és nézőpont kérdése, hanem feketén-fehéren kiszámolható dolog! Végre békét köthet a két tábor, a szkeptikusok és az éterhívők. A kétszerkettő igazságát ugyanis egy szkeptikus sem tagadhatja, és az én eredményeim ilyen egyszerűen a kétszerkettő igazságai. Számítógéppel letesztelhetők. Egzaktul bizonyíthatók. Bárki utánaszámolhat.

Ez a rejtett tér és idő közvetlenül nem érzékelhető, de már történtek olyan kísérletek, amelyekkel ez a rejtett valóság mégis kimutatható volt! A híres Hafele-Keating kísérletre gondolok, ahol két repülőgép körbepölytö a Földet, egyszer keleti, egyszer pedig nyugati irányba, és az Einstein által megjósolt ikerparadoxont próbálták meg kimérni. A kísérlet számszerű adatai nem egyeztek meg az elvárakkal, és ezt azzal próbálták magyarázni, hogy a repülők nem egyfolytában repültek, hol leszálltak, hol felszálltak, és az út pontos jegyzőkönyve alapján biztosan ki lehet számolni a helyes eredményt. A valóságban azonban nem vettek figyelembe egy nagyon jelentős tényezőt, ami éppen a forgó Föld által magával forgatott éter miatt lép fel! Ha ezt a tényezőt is figyelembe vesszük, akkor Hafelék mérési adatai gyönyörűen kijönnek! Ők tehát nemcsak igazolták Einstein eredményét, de bebizonyították azt is, hogy a Föld forgása létrehoz egy egyenlítő menti éteráramlást is, amely egyszerű földi eszközökkel már kimutatható, nem kell hozzá a drága Gravity Probe B műhold, amelyről viszont kiderült, hogy a várt effektus sokszorosát mérte! Az éterelmélet szerint erre is van magyarázat, tudniillik a műhold többször áthaladt a Föld pólusai fölött, és ott olyan téridő-szingularitás van, ami rendesen bepörgette a műhold giroszkópját! Erről a téridő-szingularitásról a márciusi Ufókongresszuson is szó esett, tudniillik a Föld északi és déli sarkán van egy-egy féregjárat, ami egy a Föld belsejében levő, zárt világba vezet! Állítólag a nációk is ide menekültek el az általuk gyártott ufókon, és azóta is mély csönd van arról, hogy mi is van az Antarktisz jege alatt! Állítólag az oda vezényelt 4700 amerikai katonát szépen elzavarták, ezekkel a szavakkal: Isten hozta, admirális a Birodalmunkban! Önök itt nem kíváncsi személyek, legyenek szívesek, távozzanak! Nos, ha megoldjuk az Einstein $R_{ik} = 0$ egyenletét a forgó Földre, akkor a Béta-teória szerinti $\text{rot } \beta = 0$ egyenletből egy olyan megoldás rajzolódik ki, ami egy, a Föld tengelyén átmenő szingularitást mutat, és ez éppen a két póluson átmenő két féreglyuknak felel meg! Ezzel a féregjáratokkal találkozhatott többször is a Gravity Probe B műhold, emiatt mérte a várt effektus több százszorosát! Akit a műhold méréseinek részletei érdekelnek, megnézheti a <http://einstein.stanford.edu> honlapon, ott a mérési adatokat is megadják. A teljes kiértékelést áprilisban teszik közzé.

A Föld tengelyén átmenő szingularitásnak még sokkal látványosabb példáit láthatjuk azokon a galaxisfelvételeken, ahol a galaxis közepén levő forgó fekete lyuk két pólusán két gázsugár lép ki, ami több százezer fényév távolságra is elnyúlik! Ezt úgy nevezik, hogy jet. Az éterelmélet szerint itt az örvénylő éter egy szűk szögtartományban fénysebességgel áramlik körbe-körbe, és ez a nagy sebességgel pörgő éterörvény nyalábolja egybe a két kilépő gázsugarat. Nagyon szép űrtávcső-felvételek láthatók ezekről a gázsugarakról. Létezésükhöz kétség sem

férhet. Az igazság szerint más magyarázat, mint az áramló és örvénylő éterelmélet magyarázata, nincs is erre a jelenségre. Landau és Lifsic sehol sem utal arra, hogy a forgó fekete lyuk ilyen jelenséget is produkál. A hivatalos magyarázat szerint a forgó fekete lyuk körül örvénylő, elektromosan töltött anyag által keltett gigászi mágneses terek hozzák létre a gázsugarat. Lehet hogy ebben is van igazság persze. De a lényegi magyarázat a $\text{rot } \beta = 0$ egyenlet megoldása, amely így néz ki: $\beta_\phi = a / (\sqrt{r^2 + a^2} \cdot \sin(\Theta))$. A nevezőben szereplő $\sin(\Theta)$ értéke miatt β_ϕ kis szögeknél igen nagy értékeket vesz fel, és elegendően kis szögeknél β_ϕ eléri a fénysebességet. A képletben szereplő r a fekete lyuk közepétől mért távolság, az a betűvel jelzett állandó pedig egy, a forgás mértékétől függő távolság. A forgó Föld esetén $a = 3.272$ méter. A Föld sugarához mérten ez nagyon kicsi, de mégis mérhető hatásokat okoz. A forgó Föld ugyanis magával forgatja az étert is, mégpedig éppen $2/5$ arányban, ha a Földet tömör gömbnek képzeljük. A Föld egyenlítőjén levő tárgyak a Föld forgása következtében 463 m/s sebességgel masíroznak körbe, ez kb. 1.3 -szoros hangsebesség. Az éter ennek $2/5$ -szöröszével áramlik körbe, azaz 185 m/s sebességgel. Így a Föld felszínén nyugvó tárgyak az éterhez képest csak 278 m/s sebességgel haladnak. Íme, ezt nem vették figyelembe Hafelélék, ezért nem jött ki nekik a számítás. Egy 1971-es „kudarcból” így lett egy 2008-as siker!

Most pedig leírom, hogy jutottam arra a felismerésre, hogy Einstein egyenleteiben benne rejlik az éter. Nos, a relativitáselméletben járatos kedves olvasók bizonyára tudják, hogy az x , y , z tér és a t idő egy négydimenziós kontínuumot alkot, amit téridőnek neveznek. Ebben a téridőben sem a tér, sem az idő nem abszolút, csak a kettőből képezett úgynevezett négyesvektorok, amiknek a hosszát az $s^2 = c^2 \cdot t^2 - x^2 - y^2 - z^2$ képlettel definiálják. Ez az s^2 az ún. Lorentz-transzformációkkal szemben invariáns marad. Görbült téridőben ez a mennyiség csak akkor invariáns, ha a makroszkópikus t , x , y , z helyett a mikroszkópikus dt , dx , dy , dz mennyiségekkel dolgozunk, azaz $ds^2 = c^2 \cdot dt^2 - dx^2 - dy^2 - dz^2$. Ezt a kifejezést úgy nevezik hogy metrika, és valójában a Pithagorász tételt fejezi ki. Ez a kifejezés a görbületlen, sík Minkowski-téridőre igaz. Görbült esetben az egyes tagokat még meg kell szorozni a g_{ik} tényezőkkel is, amelyet metrikus tenzornak neveznek, és általában a hely és idő függvényei. A g_{ik} jelölésben a g betű jelöli a metrikát, az i és k betűk pedig a $0, 1, 2, 3$ értéket felvevő úgynevezett indexek. A g_{ik} -nak tehát 16 komponense van, de mivel szimmetrikus, azaz $g_{ik} = g_{ki}$, ezért valójában csak 10 független komponense van. A g_{ik} deriváltjaiból képezhetők a Christoffel-szimbólumok, majd ezekből az R_{ik} görbületi tenzor, amely leírja a téridő görbületét. A vákuumban érvényes Einstein-egyenlet így néz ki: $R_{ik} = 0$. Ennek az egyenletnek a megoldásából lehet a g_{ik} metrikus tenzort meghatározni. Ezt meg is tették néhány esetben, így a nem forgó gömbszimmetrikus megoldást Schwarzschild találta meg 1916-ban, nem sokkal tragikus halála előtt, a forgó fekete lyukat leíró megoldást pedig Roy Kerr Új-Zélandi fizikus kapta meg 1962-ben.

Már említettem a relativitáselméletben használt Lorentz-transzformációt. Nos, relativitáselméletet már Galilei is csinált, ő ismerte fel hogy az egyenesvonalú, egyenletes mozgást végző fizikai rendszer mozgása semmilyen belső méréssel nem mutatható ki, azaz pl. egy hajó gyomrában levő megfigyelők nem tudhatják, hogy a hajó áll-e, vagy nagy sebességgel halad előre. Nos, Galilei relativitáselmélete sokkal egyszerűbb, mint Einsteiné. De csak akkor érvényes, ha a mozgás sokkal lassúbb, mint a fénysebesség. Tehát Galilei relativitáselmélete csak közelítőleg igaz. A pontos megoldást a Lorentz-transzformációk adják.

Nos, én azt ismertem fel, hogy az Általános Relativitáselmélet felépítésénél ehhez az egyszerűbb Galilei transzformációhoz kell visszatérni. A görbült téridőt leíró metrikus tenzort ebből a Galilei transzformációból kell felépíteni. Ennek oka az, hogy az éter áramlik, és az éterrel együttmozgó megfigyelő ideje nem lassul le, hanem egy olyan távoli megfigyelő idejével telik szinkronban, akinek a helyén az éter nyugalomban van. Ez a távoli megfigyelő úgy látja, hogy

az éterrel együttmozgó másik megfigyelő tőle valamilyen v sebességgel távolodik. Így az őt leíró mozgástörvény ilyen: $x' = x - v \cdot t$, illetve kis elmozdulásokra $dx' = dx - v \cdot dt$. Mivel a két megfigyelő ideje szinkronban telik, $dt' = dt$ is igaz. Ez éppen a Galilei transzformáció. Mivel 3 térkoordináta van, a teljes képlet ez: $dx' = dx - v_x \cdot dt$, $dy' = dy - v_y \cdot dt$, $dz' = dz - v_z \cdot dt$. Ha ezt a dx' , dy' , dz' mennyiséget teszem be a ds^2 képletébe, megkapom a metrikus tenzort, a g_{ik} -t. Mivel a dt idő helyett a $c \cdot dt$ mennyiséget szokták használni, a szereplő együtthatók a $\beta_x = v_x/c$, $\beta_y = v_y/c$, $\beta_z = v_z/c$, ahol c a fénysebesség. Ezeket nevezem Béta-mennyiségeknek, amelyekből a metrika felépül. Ha most felírjuk az $R_{ik} = 0$ egyenletet ezzel a metrikával, akkor egyenleteket kapunk a Béta mennyiségekre. Ezek az egyenletek: $\text{divgrad } \beta^2 = 0$ és $\text{rot } \beta = 0$. Ezek háromdimenziós, lineáris vektoregyenletek, melyek összehasonlíthatatlanul egyszerűbbek, mint az Einsteini négydimenziós, nemlineáris tenzoregyenletek, így a megoldásuk is sokkal egyszerűbb.

A Schwarzschild-megoldás két sorban kiadódik ezzel a módszerrel. A Kerr már nem ilyen egyszerű, mert ott csak β^2 ismert, β nem ismert. A $\text{divgrad } \beta^2 = 0$ egyenletet sikerült is igazolni. A $\text{rot } \beta = 0$ már nem volt ilyen könnyű, és 3 és fél évig azt hittem, hogy nem is igaz ez a képlet a Kerr-megoldásra. Most 2007 karácsonyán azonban megvilágosodtam, és 2 hónapi kemény munkával igazoltam, hogy a háromdimenziós vektoregyenletek görbevonallú koordinátarendszerre is igazak, tehát mindkét egyenlet érvényes marad. Itt hangsúlyozottan kiemelem, hogy nem egy kis sebességekre érvényes közelítést kaptam, hanem egy egzaktul pontos megoldást! Ez azért megdöbbentő, mert a relativitáselmélet szerint csak a négydimenziós vektorok viselkednek kovariáns módon, a háromdimenziós vektorok nem. Márpedig én az Einstein egyenletek méhében éppen egy olyan háromdimenziós vektort értem tetten, amely igenis kovariáns módon viselkedik! És a hozzátartozó „igazi idő” nem egy négyesvektor negyedik komponense, hanem invariáns skalár! Tehát teljesen olyan a helyzet, mint a Galilei-féle relativitáselméletben, amely ezúttal nem egy kis sebességekre igaz közelítés, hanem egzaktul pontos megoldás! Létezik tehát egy abszolút tér és idő, amely az Einstein-egyenletek méhében van elrejtve, és ez nem más, mint az áramló éter sebességmezeje! Tehát egzaktul, matematikailag igazoltam, hogy az éter létezik, és a gravitáció nem más, mint az éter gyorsuló áramlása! Az egyetlen probléma ezzel az éterrel az, hogy közvetlenül nem megfigyelhető. Vagyis pontosan olyan dolog, mint pl. a Föld pályája. Létezik a Föld pályája? Csillagászati értelemben nem, mert az égvilágon semmi sincs, ami jelezné, hogy hol van ez a pálya, nincs ott egy sín lefektetve, amin úgymond végiggurul a Föld! Tehát a Föld pályája fizikailag nem létezik, csak matematikailag. Mégis úgy tekintünk rá, mint objektíve létező realitásra. És ha az űrkutatás sikereire gondolunk, láthatjuk, mennyire sikeres az az elképzelés, hogy a bolygónak pályájuk van, és a repülő űrszondák szintén valamilyen pályát írnak le. Nos, az Einstein-egyenletek méhében rejtőző éter ugyanilyen matematikai realitás. Létét az igazolja, hogy a vele végzett számítások pontosan kiadnak minden megfigyelhető jelenséget. Amint azt láthattuk a Hafele-Keating kísérletnél, az éter áramlása igenis megfigyelhető, és a vele végzett számítás pontosan kiadja a mérési adatokat. Mostantól kezdve az éter léte nem hit vagy vélemény kérdése. Egyszerűen ott van, és számolni lehet vele. A számítások számítógéppel tesztelhetők, matematikailag bizonyíthatók. A kétszerkettő realitásával rendelkeznek. Azt hiszem, tudós ennél többet nem kívánhat. Ha van valami, ami számítható, mérhető, és a segítségével új jelenségek is megjósolhatók, akkor az a valami létezik, a legszigorúbb kritériumok szerint is!

Einstein tudta ezt. Nem véletlen mondta, hogy az étert vissza kell hozni a fizikába!

Most jött el az az egyszer. Beléptünk egy új korba, melyben az éter léte objektív realitás!

Kristóf Miklós

Megjelent: Ufomagazin 2008. júniusi számában.

A gabonaköröktől az új világig

Régóta figyelem a gabonakörökről szóló híreket. Amíg csak egyszerű körábrák jelentek meg, addig még akár el is hihettem azt, hogy ezeket a köröket csalafinta diákok hozzák létre az éjszaka leple alatt. De amikor már bonyolultabb ábrák tűntek fel, akkor ugyancsak elcsodálkoztam. Láttam már Mandelbrot halmazt, mértani pontossággal kiszerveztve, rozettamintákat, bámulatos gazdagságú csodaszép konstrukciókat. Ilyet diákok egy hónap alatt se csinálnak, nemhogy egy éjszaka alatt! Szóval egyértelmű, hogy ezeknek a mintáknak az eredete valami egészen más. De ne is firtassuk, hogy honnan erednek, kik hozzák létre és miért. Nézzük inkább azt, hogy nekünk mit üzennek ezek a fantasztikus ábrák! Bizony a legtöbbjük komoly rejtvény, aminek a megfejtése korántsem nyilvánvaló! Jelenthetik ezt is: *Itt vagyunk, és kapcsolatba szeretnénk lépni veletek*. Láttam már olyan gabonakör-ábrát is, amely valamelyik csillagrendszerre utalt, de olyat is, amely egy komoly matematikai ismeretet kódolt, ilyen a már említett Mandelbrot-halmaz is. Lehet hogy a jövő matematikájának az előrevetített árnyéka is itt lappang? Ilyen szempontból vajon ki elemezte ezeket a gabonaköröket? Nézzük pl. a síkbeli periodikus parkettázásokat. Tudjuk, hogy 17 ilyen parkettázás létezik, és ezeknek mindegyik típusa fellelhető az Al Hambra csempediszítései közt. Erdély Dániel magyar matematikus felfedezte a csempézéseknek egy egészen új fajtáját, a *spidronokat*, amely egyfajta átmenet a véges minták és a végtelen fraktálok közt. A spidron legérdekesebb tulajdonsága az, hogy a térbe ki lehet hajtogatni, így egy háromdimenziós, interdimenzionális kirakást valósít meg. A spidronokkal elkészíthetők a platóni és az arkhimédeszi poliéderek változatai, de egészen új típusú poliéderek is, amelyekkel hézagmentesen kitölthető a tér. Így a kristálytan és az anyagtechnológia is gazdagodik a spidronok által. De lehetséges az aperiodikus kvázikristályok modellezése is, és ezek az anyagnak egy egészen új fajtáját teremtik meg! Emlékező fémek, intelligens szövetek, nanotechnológia. Az ufonauták már régóta tanítanak minket ezekre a dolgokra. A Roswellben, 1947-ben lezuhant ufóban pl. találtak ilyen intelligens anyagokat, és állítólag a félvezetőtechnika is innen merített először ismereteket. Persze tranzisztort már egy magyar is csinált, elég régen, de senki nem figyelt fel rá. Még nem jött el akkor az ideje... Néhány film céloz rá, hogy a ma már annyira elterjedt vonalkódot se az ujjunkból szoptuk, hanem az ufóktól lestük el. Mint tudjuk, a filmek a csendes kiszivárogtatás eszközei. Nem véletlenül csüngtünk mi olyan áhítattal az Orion űrhajó fantasztikus kalandjain már 1967-ben, tudtuk hogy az igazságot látjuk! Az sem véletlen hogy éppen német ez a filmsorozat, a németek nagyon sokat kísérleteztek ufókkal, és nem is eredménytelenül! Az egész amerikai rakétaipar a németek munkáján alapul. Na és ha már szóbaejött az ufonauták tanítása, okvetlen megemlíteném, hogy az álmaink révén is nagyon sok tanítást kapunk. Én nagyon sok álmodat köszönhetem nekik, valóságos álomegyetemeken tanulom a gravitáció új elméleteit. Persze ha felébredek, nem sokra emlékszem, de amikor elkezdem számolni az Einsteini egyenleteket, valahogy *tudom*, mit kell csinálni. Mintha *valaki vezetne*. Aki foglalkozott a témával, tudja, hogy millió variáció lehetséges, és a legegyszerűbb esetek kiszámolása is nagyon bonyolult, arról nem is beszélve, hányszor elhibázza az ember a számolást. Sokszor kérdeztem: *Honnan tudom*, hogy amit csinálok, az jó? Mi győz meg? Nem lehet, hogy amit kapok, az csak egy *számolási hiba*? Nos, amióta megvan a Maple 7 programom, azóta nem vagyok kénytelen vaktában tapogatózni. Ott a gép, egy pillanat alatt kiszámolja nekem azt, amit kézi úton egy év alatt se kapnék meg! No - persze - tudni kell feltenni a helyes kérdést, és ha választ kapok, azt tudni kell helyesen értelmezni. Mindig tudom, hogy kell kinéznie a végeredménynek. Hogy honnan tudom? Jó kérdés. Ha a gép válasza nem az, amit elvárok, akkor keresem a bakit, amit rendszerint meg is találok. Utána a javított változatot újra letesztem, és ha még mindig nem hasonlít az elvártra, akkor újabb bakik után nyomozok. Közben néha

még meg is világosodok, hogy hát persze, a kovariáns deriválás! Sose tanították, hogy kell azt csinálni, pláne áramló éter által létrehozott metrika esetén! Mindenre magamnak kell rájönnöm! Az 1971-es Hafele-Keating kísérlet eredményének helyes éterelméleti magyarázata már elég érv ahhoz, hogy meggyőzzön: jó úton járok. Vannak még hibák, de csak az nem hibázik, aki nem dolgozik. Hibáimból tanulok, eredményeimből erőt merítek, ahogy a jó Agykontroll tanítja. Az akusztika és a hidromechanika pedig úgy tűnik, egyenesen tiltott ága a fizikának. Alig találok használható irodalmat, mintha egyes témák tabuk lennének. Dopplereffektus, meg fénytörés, és ezzel kész is a szó- és igetár! A kavitációról is Egely György könyveiben olvastam eddig a legtöbbet. Drága jó James Clerk Maxwell például *kvaterniókkal* építette fel eredetileg az elektrodinamikát, na ezt se tudtuk ám, honnan is tudtuk volna, nem tanították, de én már kezdettől fogva arra törekedtem, hogy a Maxwell-egyenleteket kvaterniókkal fogalmazzam meg. Vagyis amit csináltam, az nem egyéb, mint a Régiek tudásának rekonstruálása! Na ugyanígy kéne rájönni arra is, hogy mit csináltak az egyiptomiak, meg a maják! Az már közhely, hogy Bagdadban 2000 éves *galvánelemeket* találtak, amik ma is működnek. Nem véletlen, hogy az Irakba bevonuló amerikaiak első dolga az volt, hogy elpusztították a múzeumokat. Nehogy kiderüljön még valami! A Frigyláda bibliai leírása egyértelműen egy elektrotechnikai készüléket sejtet. Amikor megépítik a Szövetség Sátrát, minden elektrotechnikában járatos olvasó kórusban kántálja: Galvánérőmű! Aki nem védőruhában lépett a Szentélybe, azt agyon sújtotta Isten haragja. Vagyis a villamosság! Amit Galvani és Volta felfedezett az Újkorban, az csak a sokadik újrafelfedezés volt! Nincs új a Nap alatt, írja Salamon könyve. Lehet hogy ez nem is vics? Van persze ilyen teória, hogy az idő körben forog, ilyen az Ufomagazin egyik írójának, Éles Istvánnak az elmélete is. Ő regressziós hipnózis segítségével vezeti vissza az alanyait az előző életeikbe, és ők elmesélik, mit látnak, hallanak, tapasztalnak. Én is részt vettem egy ilyen szeánszon, elég érdekes dolgokat éltem át. Nem blöff a dolog, működik. Egy egyszerűbb, és átlagember számára könnyebben gyakorolható módszer az ún. *látászeánsz*, ahol két ember szerepel. Az egyik, az *adó*, kigondol valamit, a másik, a *vevő* pedig behunyja a szemét, és elkezd mesélni, mit lát, hall, gondol. Az adó irányítgatja, de úgy, hogy pusztán az instrukciókból ne lehessen kitalálni, mi a feladvány. Olyanokat mond, hogy *menj közelebb, nézd meg jobban, menj be, figyelj erre és erre*, stb. Bámulat, milyen hamar kitalálják a vevők, mi a feladvány! Persze csak olyan dolgot illik feladni, amit nagy valószínűséggel mindketten ismernek. Tehát feladható az Eiffel torony, a WTC, a Mona Lisa, de nem illik feladni olyat, hogy a Mária néni selyemkötényének hímzett mintája, ha a vevőnek fogalma sincs, ki az a Mária néni. Én viszont a barátomnak feladtam egy olyat, amit egyikünk se tudott igazán: *Miért hallgatott el a Mars-szonda?* Nos, a barátom fél perc jelentéktelen káprázat után egyszer csak elkezdte mesélni a Holdbázison történt katasztrófát, amit én egy könyvben olvastam! Pontosan elmondta, mi történt és miért, ki volt a hibás, és ezután egy ugrással a Marson termett! Először egy piramisba ment be, majd szépen rátért a Mars-szonda balesetének körülményeire is. Szerinte a Mars-szondát az idegenek rongálták meg, mert tiltott területre hatolt be. Közben én egy mukkal se jeleztem, hogy amit mond, az éppen az, amire kíváncsi vagyok, így folyton azt kérdezgette, hogy jó, amit mond? Igen, igen, mondd csak. Nagyon érdekes. Csak a legvégén árultam el, mi volt a feladvány! Ez az eset annyira sokkolt minket, hogy utána gyakorlatilag teljesen leálltunk a látászeánszokkal. Nem bírtuk elviselni a tudatot, hogy ilyen kevés eszközzel ilyen sokat lehet megtudni. Megijedtünk attól, amit így megtudtunk. Naná, ha a sorsunkat, a jövőnket ilyen egyszerű meglátni, akkor azért félelmetes arra gondolni, hogy amit megtudunk, az lehet rossz is, és a meglátott jövő elkerülhetetlen, kivédhetetlen... Az amit csináltunk, nagyban emlékeztet az Agykontroll ún. *esettanulmányára*, azzal a különbséggel, hogy az esettanulmány során egy számomra ismeretlen ember betegségeit kell kitalálni, sőt utána távolról gyógyítást is küldünk neki, itt pedig a feladvány tárgya teljesen szabadon választott. De ha az Agykontrollnál lehet

távgyógyítást küldeni, akkor az is lehetséges, hogy a jövő még be nem következett eseményeit is befolyásolni tudjuk pusztán mentális eszközökkel! A *Tudatos Teremtés* erről szól! A tudat hallatlan dolgokra képes, végül is azt mondhatjuk, hogy *minden a tudatból ered*! Ha az Emberiség által létrehozott dolgokra gondolunk, akkor szó szerint is így van: a Golden Gate-től a Mexikói piramisokon át a római vízvezetékig mindent az emberi elme hozott létre. Nincs olyan cseppje az anyagnak, amit ne az elme teremtett volna. Az ám, de ha a természet tárgyaira gondolunk, az élőlényekre, a hegyekre, a folyókra, akkor kinek az elméje hozta ezt létre? Hát persze, Istené. Isten a Mindenség megteremtője, és a Mindenségben belül minden egyes pici dolognak is a megteremtője. Amikor Isten az embert a maga képére és hasonlatosságára megteremtette, akkor *a teremtetőjét is megosztotta velünk*! Hát különben hogy lehetnénk hasonlatosak Őhozzá?! Elég csak kitartóan gondolni valamire ahhoz, hogy a valóságban is létrehozzuk! A legtöbb ember így teremti meg magának a *betegségeit*, és a bajait. Annyira a negativitás bűvkörében él, hogy szó szerint bevonzza magának a bajokat. Mert amire kitartóan gondolunk ma, az lesz a holnap valósága. A pozitív gondolkodás arra tanít meg, hogyan tehetjük az életünket jobbá, szebbé, kíváncsibbá. Megtanít arra, hogy ne a tegnap sérelmein rágódjunk, hanem megbocsássunk mindenkinek, önmagunknak is, és így képessé váljunk arra, hogy szeressünk mindenkit, beleértve önmagunkat is. Így válunk sorsunk elszenvedője helyett a saját életünk teremtetőjévé, aki már képes arra, hogy valóban segítsen az embereknek, és a többi teremtetett lénynek mindhárom világban. A *karma* jelentése: sors, tettek és kötelességek. Tehát az, amit a múltban tettünk, az amit most teszünk és az, amit a jövőben fogunk megtenni. Mindennek a kulcsa a *jelen*, a *most*. Csak most lehet dönteni, csak most lehet cselekedni. A tegnap már nincs, a holnap még nincs. Ezért a jelent kell megélnünk minden sejtünkkel, minden ízét kiélvezni, minden pillanatát tudatosan megélni. Csak így tudjuk felismerni azt, mit kell most tennünk ahhoz, hogy a jövőnk szebb és jobb legyen. Már több mint egy éve járok Jucuska ezoterikus klubjába. Ott a meditációt és a szívsszeretet-módszert gyakoroljuk. A meditációt szeretetkörnek nevezzük. Mindenki elmeséli utána, hogy mit élt át. Egészen fantasztikus beszámolók hangzanak el. A szívsszeretet-módszer egy kulcs ahhoz, hogyan tegyük jobbá életünket. Végző soron az egyetlen realitás a szeretet. Minden más illúzió. Még a Biblia is azt mondja: elmúlnak a nyelvek, a képességek, a prófétálások, minden, *de örökre megmarad a szeretet*. Magánéletem minden területén azt tapasztaltam, hogy ahol a szívsszeretet módszerét kezdtem el alkalmazni, ott mintegy varázsütésre minden megoldódott, minden jóra fordult. Azt hiszem, minden ember élete arról szól, hogy egy leckét kell megtanulni: a szeretetet. Megtanulni megbocsátani és elengedni. Bármilyen meglepő, de én a matematikában, a fizikában is a szeretetre találtam rá. Szeretettel továbbadni mindent, amit tudok, ingyen, mindenki javára, semmilyen részletet nem elhallgatva. Ez a *tiltott találmányok* kulcsa is egyben. Az a feltaláló, aki a tudását ingyen megosztja a világgal, az elveszíti a szabadalmi jogait, elveszíti talán a legjobb bevételi forrását is, de cserébe elnyeri magának az egész világot. Mert a tudását nem lehet többé letagadni, fű-fa-virág megvalósíthatja, nincs aki képes lenne gátat vetni neki. Aminek eljön az ideje, az óhatatlanul megvalósul, mert az élet kerekét nem lehet megállítani. A karma törvénye pedig kimondja, hogy minden, amit teszünk, elnyeri jutalmát, a sors így vagy úgy kárpótol minket. Egy jobb étellel, egy jobb világgal. Kíváncsiak vagyunk ennél többet? Vajon Röntgen, Madame Curie, vagy Neumann János *vesztések* voltak attól hogy nem szabadalmaztatták a találmányukat? A röntgensugár, a rádium vagy a számítógép embermilliárdok életét változtatta meg! Ezért valójában *nem létezik veszteség*, ez illúzió. Aki ráébred erre, az valóban beléphet az Emberiség Nagy Segítőinek sorába. Ez a legtöbb, amit ember ebben az életben elérhet. *Boldog az, akinek ily sors jut osztályrészül, a Mennynek önként kínálkozó, nyitott kapuja gyanánt*. Szeretettel ajánlom ezt mindenkinek, aki a találmányával meg szeretné jobbítani ezt a szép világot!

Kristóf Miklós, 2008.11.22

A semleges tér

Korunk tudományos köreiben divatos a gravitomágneses analógia. Eszerint a gravitációs teret az elektromágneses térhez hasonlóan tekintik. A közismert gravitációs vonzás az elektrosztatikus vonzásnak felel meg, és akkor feltételezik, hogy a mozgó, forgó testek ugyanolyan gravitomágneses teret generálnak, mint ahogy az elektrodinamikában látjuk. A drága Gravity Probe B műhold éppen azért lett fellőve valamikor 2004 táján, hogy igazolja: a forgó Föld a téridőt is magával forgatja. A befektetés megtérült: a műhold a várakozásnak megfelelő eredményt prezentált. Tehát létezik gravitomágneses tér. Ám ez olyan kicsi, hogy a csúcstechnológiával készült berendezésnek egy évig kellett mérnie, hogy egy 43 ezred ívmásodperces kicsi eltérést regisztráljon! Lehetséges lenne, hogy létezik az Univerzumnak olyan fertálya, ahol ez a kicsi effektus is jelentőssé válik? Úgy tűnik, igen, mégpedig a galaxismagokban levő, több millió naptömegű forgó fekete lyukak környezetében! A forgó fekete lyuk legfeltűnőbb jelensége a jet, ami egy több százezer fényév messzire elnyúló gázsugár. Benne a részecskék csaknem fénysebességgel áramlanak, és olyan egyenes, mintha vonalzóval húzták volna meg. Persze vannak görbe jetek is. A kvazárok éppen a jet miatt olyanok, amilyenek. A jet jelenségéről a Roy Kerr által 1963-ban kidolgozott általános relativitáselméleti modell semmit nem mond. Ez az első olyan jelenség, amelyhez az általános relativitáselméletnél általánosabb, azt határesetként magába foglaló TIP-teóriára (éterelméletre) van szükség. A TIP, a Tér-Idő-Plazma az a rugalmas közeg, amely kitölti a világűrt, és amelynek rugalmas rezgéseiből és áramlásaiból tevődnek össze a testek, a kövektől a csillagokig. A TIP legfontosabb tulajdonsága az, hogy rezegni és áramlani tud. A TIP rezgéseit leíró tudományág már 1926-ban megszületett, ez a Kvantumfizika. A Kvantumfizika ismerte fel azt a fontos tényt, hogy minden anyag rezeg, az elektronok és az atommagok is. A TIP áramlását egy másik fontos tudományág ismerte fel, ez pedig az Általános Relativitáselmélet. Érdekes módon azonban a TIP áramlása úgy jelent meg, mint *a téridő görbülete*. Ez azt jelenti, hogy a fény többé nem egyenes pályán mozog, hanem az ún. *geodetikus vonalak* mentén. A tehetetlenségi pályán mozgó testek útja is görbült, így pl. a Nap körül keringő bolygók ellipszispályákat írnak le. Még érdekesebb dolgok is történnek a görbült téridőben, pl. az órák lassabban járnak, a fény pedig vörösebb. Az én felismerésem az, hogy a téridő görbületének a háttérében *egy folytonos közeg áramlása* húzódik meg. Ez az áramlás helyről helyre változó sebességű, tehát gyorsul. A Föld felszínén a TIP sebessége 11.2 km/s, ezt az áramlást maga a Föld hozza létre. A gravitációs vonzás éppen attól van, mert minden tömeggel rendelkező test nyeli a TIP-et, még hozzá annál gyorsabban, minél közelebb megyünk hozzá. A Nap is nyeli a TIP-et, így a Nap által létrehozott TIP-áramlás egy lefolyó örvényéhez hasonlatos. Ebben az áramlásterben keringenek a bolygók. Mivel a Föld felszínén a TIP áramlik, a Föld felszínén nyugvó órák a TIP-hez képest nagy sebességgel mozognak, emiatt a Speciális Relativitáselmélet szerint az órák lassulnak. Pompásan egybevág minden. Az áramló-rezgő folyadékok viselkedését az Akusztiko-Hidromechanika írja le. Az áramló közegben a hanghullámok elhajlanak. A denevérek, akik a fülükkel „látanak”, a szél sebességétől függően másként érzékeik a környezetüket. Sőt, a saját mozgásuk, repülésük sebessége is módosítja a látványt. Így tehát a denevérek számára - akiknél a fénysebesség szerepét a hangsebesség játssza - élő, mindennapos tapasztalat az Általános Relativitáselmélet! Az Akusztiko-Hidromechanika szerint az áramló folyadék legfontosabb adata a közeg helyről helyre változó *sebessége*. Ez a sebességtér az, amit én úgy nevezek, hogy *semleges tér*. Ez nem egyéb, mint az elektrodinamikában ismert *vektorpotenciál* megfelelője. Ha visszafelé csináljuk meg a gravitomágneses analógiát, és mi a gravitáció éterelméleti modelljéből kiindulva konstruáljuk meg az elektrodinamikát, akkor arra a felismerésre jutunk, hogy a vektorpotenciál nem egyéb, mint az Elektro-TIP áramlási sebessége! Ha pedig

következetesen végigvisszük az analógiát, akkor az elektrosztatikus tér nem lehet más, mint az Elektro-TIP gyorsulása, a mágneses tér pedig a sebesség rotációja, azaz örvénylése. Ha felírjuk a gyorsulás matematikai kifejezését, akkor azt látjuk, hogy az nem két, hanem három tagból áll! Akkor pedig a másfél évszázadig sikeresen működő Maxwell-egyenletek nem teljesek, egy nagyon fontos tag hiányzik belőle. Ez a hiányzó tag a semleges tér és a mágneses tér vektoriális szorzata. Ez pedig nem egyéb, mint az Egely György által megjósolt Spin-tér! Ennek rotációja, azaz örvénylése pedig a mágnesáram. Ha a mágnesáram létezik, akkor lehetséges a fémhajlítás is! A Spin-tér egyik látványos megnyilvánulása az Egely-kerék forgása. A kezünk olyan örvénylő teret hoz létre, amely az ujjunk irányába forgatja a kereket. A semleges tér létét kísérleti tapasztalatok igazolják. A vektorpotenciál megnyilvánulása a Josephson effektus. Ha belenézünk egy kvantumfizika könyvbe, azt látjuk, hogy az atomi terek leírásában jelentős szerepet játszik a vektorpotenciál. A semleges tér gravitációs megfelelőjét az 1971-ben elvégzett Hafele-Keating kísérlet igazolja. Két repülővel körbepélték a Földet, egyszer keleti, egyszer nyugati irányba, és mérték a Relativitáselmélet által jósolt *idő-dilatációt*. Nagyon szép eredményeket kaptak, ezt azonban sehogy se tudták számítással alátámasztani, mert nem a várt eredményt kapták. Emiatt a kísérletet kudarcnak könyvelték el, voltak akik egyenesen csalásnak bélyegezték. Az én számításaimból kiderült, hogy azért nem jött ki nekik az eredmény, mert egy nagyon fontos tag hiányzik, amit a semleges tér hoz létre. Ha ezt is figyelembe vesszük, Hafeleék eredménye gyönyörűen kijön! A semleges tér segítségével a Roy Kerr által talált Általános Relativitáselméleti modell módosítható, ez a Kerr-Béta metrika. Ez már számot ad a jet jelenségéről, ugyanis az derül ki, hogy a forgó fekete lyuk tengelyében, egy szűk csőalakú nyalábban az éter fénysebességgel kering, és ez a nyaláb valóban fényévek százazreire is elnyúlhat! A Hafele-Keating kísérlet eredményéért felelős semleges tér komponens a távolság első hatványával csökken, szemben a Gravity Probe B műhold által mért pici *draggal*, amely a távolság harmadik hatványával csökken. Emiatt Hafeleéknek nem kellett egy műholddal egy évig mérnie, megtette egy repülőgép is, 48 órás mérési idővel! Én viszont elvégeztem egy olyan kísérletet, amelynél a Hafele-Keating kísérlet tízmilliószorosát mértem ki, 100 nanoszekundum helyett másodperc nagyságrendű *idő... sietéssel*! Vettem egy jó kvarcórát, és 48 óráig mértem hogy egy referencia órához képest mennyit siet vagy késik. 48 óra alatt 15 másodpercet késik. A referenciaóra a mobiltelefonom volt. Utána a kvarcórára rátettem egy jó erős mágneset, és így is 48 óráig mértem. Azt tapasztaltam, hogy 15 másodperc helyett csak 14 másodpercet késett. Tehát a mágneses tér hatására az óra egy másodpercet *sietett*. A pontos adatok kicsit mások, most csak az elvet szemléltetem. Ha a sietést relativisztikus hatásnak tulajdonítom, akkor azt kapom, hogy a mágnes közelében az elektro-TIP 1000 km/s sebességgel áramlik! A Föld a Nap körül csak 30 km-t tesz meg másodpercenként... szóval tud valamit ez a kis mágnes! Ez már a semleges tér közvetlen megnyilvánulása. Tehát a semleges tér abban nyilvánul meg, hogy gravitációs tér esetén az időt lassítja, elektromágneses tér esetén pedig az időt gyorsítja. Ez fontos különbség! Megmagyarázza azt a mindeddig rejtélyes dolgot, hogy miért van az, hogy a gravitáció esetén az egynemű tömegek *vonzzák* egymást, míg az elektromágnesség esetén az egynemű töltések, és az egynemű mágneses pólusok *taszítják* egymást. A jelenség oka egy előjel: a gravitáció esetén a híres Lorentz faktorban $1 - v^2/c^2$ szerepel, tehát a téridő görbülete *negatív*, míg az elektromágnesség esetén $1 + v^2/c^2$ szerepel, tehát a téridő görbülete *pozitív*. Ha a mágnes környezetében ilyen erős téridőgörbület van, akkor a sűrű anyagok belsejében még erősebb a téridőgörbület! De hiszen éppen ezért nem tud két test egymáson áthatolni! A sűrű anyagokon a fény szóródik, ennek köszönhetjük hogy egyáltalán *látjuk* a dolgokat! A fényszóródás pedig éppen a téridőgörbület megnyilvánulása! Ha a mágneses térben az idő *gyorsul*, akkor lehetséges örökmozgót is csinálni. De hiszen tele van a világ örökmozgókkal! Úgy hívják őket, hogy *atomok*. Az atomokban az elektronok megállás nélkül keringenek. Nem fékezi őket semmi. És

az atomokban erős mágneses és elektromos terek vannak! Tehát itt rejlik az örökmozgók titka! Amikor két test ütközik, akkor igen erős áramlások találkoznak. Megfigyelhetjük, hogy ha két vízsugár találkozik, akkor le is pattanhatnak egymásról. Tehát az áramló víz úgy viselkedik, mint egy szilárd test! A kristályok szilárdságát a bennük áramló TIP adja. Az elektromos és a mágneses tér *árnyékolható*. Az árnyékolás úgy jön létre, hogy az árnyékoló fémlap egy ellentétes irányú teret hoz létre, amely az eredeti teret kioltja. A semleges tér azonban nem árnyékolható. Ilyen a gravitációs tér is. Egy zárt vasdoboz belsejében tehát nincs elektrosztatikus tér, nincs mágneses tér, de van semleges tér! Na éppen ezért neveztem el ezt a teret (amely tehát nem egyéb, mint a TIP sebessége) *semleges térnek*! Ennek következménye az, hogy egy vasdobozba zárt óra is gyorsul, ha a vasdoboz közelébe egy erős mágneset teszünk! Ezt a kísérletet érdemes lenne elvégezni. Egyszerű eszközökkel megoldható, nem kell hozzá se műhold, se részecskegyorsító, de még egy repülőgép se! Csak egy vasdoboz, két óra és egy mágnes. A semleges tér *szemmel is látható*. Nem más ez, mint az aura látása. Végezzük el Barbara Ann egyszerű gyakorlatát: sötét háttér előtt emeljük a két kezünket a szemünk elé, majd mozgassuk úgy, hogy az ujjaink nem érnek össze, hanem 10 centi távolság van köztük! Azt látjuk, hogy az ujjaink közt fényhidak jönnek létre, melyek együtt mozognak a kezünkkel, sőt az ujjaink ahogy elhaladnak egymás előtt, a fényhidak átugranak egyik ujjról a másikra! Ez nem optikai csalódás, hanem az aura megpillantása. Aki már tudja, mire kell figyelni, az a keze körül erős mezőket láthat. Kellő gyakorlattal ez a képesség fokozható. Én a kitárt ujjaim közt csipkeszerű fényhálót látok, mely a kezemmel együtt mozog, ahogy mozgatom. Végül megemlítem azt, hogy Kisfaludy György az Ufomagazin májusi számában, a Gravitáció a téridőben című cikkében hasonló tapasztalatokról számol be. Ő lézerral mért ki ilyen jelenségeket. A nonhertz-hullám éppen a semleges tér longitudinális rezgése. Ő is írja, hogy ez a tér nem árnyékolható. Érdekelne engem, hogy a *gravitációs távcső*, amiről már többször írt, milyen elven működik. Gyanítom, hogy itt is a semleges tér megnyilvánulásával állunk szemben. A semleges térről, a TIP sebességéről sokáig azt hitték, hogy azt nem lehet kimérni. Legalábbis ezt tanítja a klasszikus Relativitáselmélet. Ám a mikrohullámú háttér-sugárzás segítségével ez a mérés mégis elvégezhető. Az ötödik tizedesjegyen jellegzetes eltérés van, ami egy, a kozmikus háttérhez képesti 365 km/s mozgásnak felel meg. *Ennyi tehát a Föld abszolút sebessége az éterhez képest!* Igaz, hogy ezt a mérést nem lehet egy kis laborban elvégezni, de elvégezhető. Egy egész műholdhálózat kell hozzá, vagy a földrészeken átívelő rádiótávcsőhálózat. Ma tehát bátran kijelenthetjük, hogy a semleges tér létezik, kísérletek igazolják a létét, elmélet van hozzá, és a hozzá tartozó matematikai apparátus segítségével az egész mai fizika új alapokra helyezhető. Most ért meg az idő egy nagy paradigma-váltásra az egész tudományban. Az új paradigma alapja az Akusztiko-Hidromechanika lesz. Az egész világot az éter, TIP áramlásaiból és hullámaiból építjük fel. Minden újra szemléletes, érthető és egyszerű lesz. Ez nem más, mint a régóta várt Nagy Szintézis, Nagy Egyesítés-elmélet. Egyesül a Gravitáció, a Relativitáselmélet, a Kvantumfizika és az Atommagfizika. Ez megint egy olyan mesternégyes, mint a Kvadromatika. Ezzel megvannak az alapok a környezetkímélő, tiszta energiaformák megteremtéséhez. Az energiakicsatolás többé nem kuriózum, hanem természetes, egyenes következmény. A változások már ma elkezdődtek. A jövő csodálatos, és csak jót hozhat.

Kristóf Miklós, 2009.04.29

Az időutazás

Divatos téma lett ma az időutazás. Vannak, akik féreglyukakkal képzelik el a dolgot. Egzotikus anyagot kell felhalmozni, és akkor megnyílik egy Időkapu.

Minden teremtetten lény szüntelenül behangolja a saját univerzumát. Ez a beigazulás, Castaneda szavaival. A tudatunk teremti a világegyetemünket. Tehát az időutazás egyfajta tudatváltás. A térbeli utazás is egyfajta folyamatos áthangolás, a test áthelyezése egy más helyre. Ez energiát igényel, az energia pedig rezgés, az $E = h \cdot \nu$ képletnek megfelelően.

Rezgésekkel lehet átemelni magunkat más létsíkokra. Tesla több millió voltos feszültségekkel és igen nagy frekvenciákkal dolgozott. A Philadelphia kísérletben erős mágneses tereket alkalmaztak. A mágneses tér az elektroTIP örvénylő áramlása. Kvarcórára helyezett mágnessel kimutattam, hogy a mágneses térben az éter (elektroTIP) több ezer kilométer per másodperc sebességgel áramlik, van tehát relativisztikus hatása. A mágneses tér, a gravitációval ellentétben, nem lassítja, hanem gyorsítja az időt. Ha elég erős a mágneses tér, jelentős időanomáliák léphetnek fel. Az északi és déli sarkon van a Föld jetje, ez egy kb. 3 és fél méter sugarú henger-nyaláb, melyben az éter fénysebességgel áramlik körbe, mint egy tornádótölcsérben. Ez is lehet egy dimenziókapu. Arne Saknussen és Verne Gyula is ismerte ezt. A II. világháborúban is felfedezték ezt az átjárót, de ekkor elzavarták onnan a zónába behatoló repülőgépet. Azóta se hallani arról, milyen támaszpontok vannak a sarkokon. Már a németek is oda igyekeztek saját készítésű ufóikon. A Stonehenge is lehet dimenziókapu. Ma kerítéssel elzárt hely, senkit nem engednek oda. Ürügy: a turisták tönkreteszik. Az igazi okot titkolják. Már a piramisokba se lehet csak úgy bemenni. Állítólag a tibetiek hangokkal sziklákat tudtak felemelni. Senki se mondja nekem, hogy a tibeti kolostorok mind jakháton kerültek fel több ezer méter magasra. Machu Picchu hegye szemmel láthatóan egy fekvő arcot formál. Na, ez se véletlen, ügyes kezek munkája.

Hogyan lehet dimenzióugrást végrehajtani? Be kell hangolni a rezgésszámot, méghozzá időben és térben egyaránt. Nagyon fontos a geometriai elrendezés. Pauwells és Bergier szerint a pontosan behangolt geometriával atomátalakítás is lehetséges, és ezt az alkímisták már ezer éve tudják, csak jó okkal hallgattak róla. Tudták azt is, hogy fél kiló fémme városokat lehet elpusztítani. Hiroshima és Nagaszaki.

(Szodoma és Gomora?) A geometriai elrendezéssel az éter áramlását lehet szabályozni, fókuszálni, nyalábolni. A piramisok is erre valók. Csak már elhangolódtak, mert a Föld tengelye elfordult azóta. Tesla fúziós reaktort is készített, amely több millió voltos feszültséggel és nagy frekvencián működött. Ez lehetett az a kis izé, amiből korlátlan energiát tudott kivenni, és autót hajtott vele. Sztrugackijék Zónájában is felbukkan az „izé-meghajtású” autó, na ezt se az ujjukból szopták. A korabeli scifik nagyon jó eszközei voltak a csendes kiszivárogtatásnak. Ma inkább a Fantasy van divatban, ami varázslásokról, mágiáról szól. Ez azt mutatja, hogy a hangsúly eltolódott a tudományról az ezotéria felé. Most 2012-t várjuk nagy izgalommal, mert a maja naptár akkor ér véget. Én azonban kiszámoltam, hogy ha a maják számításait pontosan végigkövetjük, akkor nem 2012. december 20. a kritikus nap, hanem 2025. március 25.

Van még tehát időnk. Kitalálnak mindent, a civilizációs ártalmaktól kezdve az üstökös-beecsapódáson keresztül a pólusváltásig, hogy ijesztgessék az embereket.

Előre szólok: semmi ilyesmi nem lesz. A Földet erős hatalmak védik, mert nagyon fontos hely a Kozmoszban. Vannak árvizek meg cunamik meg klímaváltozások, de ez szükségszerű. Úgy mondják, szülési fájdalmak ezek, melyek az új kort, a vízöntőkort megteremtik. A változás mindig bajokkal kezdődik, amit követ a megtisztulás és az újjászületés. Egyébként, akik a katasztrófákban meghalnak, azok egy jobb világban születnek újjá. Nem vész el semmi és senki. Isten nem büntet, és semmi sincs céltalanul. A katasztrófák megteremtik az összefogást, és mozgósítják az emberiség jobb erőit. Végre nem egymás ellen harcolnak.

2012 egy tudatváltás lesz, ekkor kezdődik el a környezetkímélő technológiák elterjedése. Ez egy hosszabb folyamat. Az erőszak kultusz helyett újra a vallás, a szeretet kerül az előtérbe. A vallások kibékülnek egymással, mert felismerik, hogy végső soron mind ugyanarról szól. Szeresd önmagadat, szeresd embertársaidat és szeresd Istent. Ilyen egyszerű. A buddhisták persze hozzátézik, hogy nemcsak az embereket kell szeretni, hanem minden lényt. Szeretet, könyörület és részvétel. Irgalmasság, odafordulás és segítség. Nem véletlen, hogy a leggazdagabb emberek mind alapítványokat hoznak létre, karitatív célokra fordítják jövedelmük jelentős részét. Tudják az Univerzum törvényét: ahhoz hogy kapj, adnod kell. Minél többet adsz, annál többet kapsz vissza. Ha jövedelmed tíz százalékát spirituális célra fordítod, megtízszerezve kapod azt vissza. Aki ezt a szabályt nem tarja be, annak elapad a jövedelemforrása. A lottónyertesek zöme pár év tobzódás után ugyanott tart, ahonnan elindult, vagy még rosszabb helyzetbe kerül. Nem tudják, hogyan kell helyesen gazdálkodni. A vetőmag nem arra való, hogy feléljék, hanem hogy elvessék és megsokszorozódjon. Az időutazás azért titok, mert gátlástalanul azt is az Univerzum kirablására használnák. Időrendőrségről beszélnek, utalva arra, hogy elsősorban a bűnözők közül kerülnének ki az időutasok. Az időutazás nagyon egyszerű, a Látásszeánsz is erre való. Túl egyszerű. Ijesztő, amikor az ember megtapasztalja, hogy működik. Mi is abbahagytuk, amikor megtudtuk, hogy mi történt a Mars-szondával. A másik világ könnyen átszippant magához. Ha az ember belebámul a sötétségbe, a sötétség is visszanéz rá. Szeretjük a horrort, szeretünk félni. Enélkül a világ túl unalmas. Ezért szörnyeket teremtünk ott is, ahol nincsenek. Az ufonauták is mumusok lettek. No persze, mert nem minden faj jószándékú. De azt hiszem, hogy végső soron mind jót akar. Akik magzatot rabolnak, azok a saját fajukat tartják fenn ezen a módon. Ezek az ufonauták tehát valójában földi születésűek, rabolt magzatokból vannak felnevelve. Ők a kakukkok. Ők maguk már nem képesek szaporodni. Persze nem így kéne megoldani, a szimbiózis békésebb módjait is el tudom képzelni.

Tudjuk, hogy az Univerzumunk csak egy a Multiverzum számtalan univerzuma közt. Ezek az univerzumok úgy helyezkednek el, mint a buborékok a habban. Lehetséges az átjárás egyik univerzumból a másikba. Tehát az univerzumok megismerhetők és bejárhatók. Leibniz a monászaival ilyesmit képzelt el. Az univerzumok egymást és önmagukat tükrözik. Ebből az önegyasmätükrözésből szövődik a világ szerkezete. Itt minden mindennel összefügg, és ha az Androméda ködben egy üregér megrántja a bajsát, a Föld stabil pályáról instabil pályára ugorhat át. Ez ugyanaz mint a pillangó-effektus. Ha egy pillangó Brazíliában megrebbenti a szárnyát, akkor egy hónap múlva Szingapúrban tájfun lesz. Ezért nem tudunk időjárást jóslani, végtelen pontosan kéne számolni. Vajon tényleg lehetetlen ez? Hiszen a jóslás létezik! A jövőbelátás is létezik, mi több, maga a jövő is létezik, itt és most! Ezért lehet a jövőbe utazni, és onnan visszatérni. Az agy valójában egy végtelen számítógép. A kritikus sejtautomata elvén működik. A kritikus pontban a sejtautomata ellát a végtelenbe, és az egész világegyetemet érzékeli, döntése eszerint születik meg. A végtelent pedig képes megismerni egy olyan rendszer, mely maga is végtelen. Arról nem is beszélve, hogy minden lény alanyi jogon fel van kapcsolódva az Égi Internetre, ami tényleg egy végtelen intelligencia. Ahogy a Google segítségével pillanatok alatt megtalálunk a világon bárhol publikált dolgokat, úgy működik az égi internet is. Ezért van az, hogy a lélek nem lokalizálódik a testbe, hanem az egész térben jelen van, és a test halálakor új testbe költözik. Vagy eltávozik a túlvilágra, mennyei vagy pokoli szférába, attól függően, hogy a karmája hova szólítja. A pokol nem tart örökké, és aki túljut rajta, az szeretetteli, angyali lényként születik újjá, aki segíti az embereket, a lényeket minden világban. Ilyenek a bódhiszattvák és az avatárok is. Az avatárban egy isteni lény testesül meg, aki azért jött, hogy rendbe tegye a világot. Korunkban is várható egy avatár megjelenése, van aki Jézust várja vissza, van aki Majtréja Buddhát és van aki Kalkit, fehér lovon. És van aki az ufonautákat várja. Sokan vannak, akik megjárta az eget, és most égi küldöttekként

vannak itt a Földön. Közvetítők is szép számmal vannak, Kuthumit, Kryont, Tóbiást vagy az arkangyalokat közvetítik. Járt már itt a Nibiru bolygó, beléptünk a Fényövbbe, valóságos kozmikus háborúk fókuszában vagyunk. Ember legyen a talpán, aki képes ebben a káoszban rendet teremteni. Mindig így van, amikor korszakváltás történik. A tudomány is megérett a váltásra. Az éterelmélet alapú új tudomány sokkal egyszerűbb lesz és mindent átfogó. Valójában nem is 5 elem van, hanem 8: Föld, víz, levegő, tűz, éter, elme, értelem és külön énség. Ez a Prákriti, az Anyag, efelett áll a Szellem, a Purusa.

Végül is visszatérünk a Védákhoz, de magasabb szinten. Most már a modern fizika eredményeivel gazdagabban. Rájöttünk hogy a Taó több ezer éve ezt tanítja nekünk. Az igazi áttörés a tudomány és az ezotéria szintézise lesz. Ez a Kvadromatika. Barbara Ann már ezt tanítja. Ő az auragyógyászat legjobb szakembere. Könyveit olvasva az embernek szikra kételye sem marad, hogy mindez igaz és működik. Most már csak egy jó auralátó számítógép kell, amely színes, mozgó és térhatású képet ad az auráról. Ne csak az a kevés kiválasztott lássa a csodát, hanem mindenki. Persze nálunk fordítva telik az idő, nem hogy auralátó gép nincs, de a kórházakat sorra zárják be, elemi eszközök nincsenek. A gyógyításból gyógyszeripar és betegségipar lett, melynek nem érdeke, hogy mindenki egészséges legyen. Az Agykontroll könnyen megtanulható módszerét egyre többen használják, ahogy dr. Lenkei Gábor vitaminokra és nyomelemekre épülő gyógymódja is mind népszerűbb. Az emberek nem akarnak betegek lenni, de hát a pozitív gondolkodást meg kell tanulni. A legjobban megbetegítő tényező maga az elme, a negatív gondolataival, örökölt és átvett mintáival. Nem véletlen, hogy az első, amivel kezdeni kell, az az alapos gondolatnagytakarítás. Sémáid szórd el! A CERN-ben leálltak a kísérletek. Félnak attól, hogy fekete lyukat csinálnak, amely elnyeli a Földet. És félnak 2012-től, ezért az újraindítást 2013-ra tervezik. Na ez sem új dolog, az atomkísérleteknél is attól féltek, hogy a hidrogénbomba begyűjti az óceán teljes hidrogénkészletét. Persze ez nem történt meg. Nem ilyen könnyű gallyra vágni szegény bolygónkat. Mondom, hatalmas erők védik, melyek nem engedik, hogy elpusztítsák.

A félelemből is ipar lett. A média nyomatja az erőszakfilmeket és a katasztrófafilmeket. Hatalmas biznisz az emberek félelme. Még olyan is van, aki bunkert épít, vagy a megmentő ufonautákat várja. Odaadja mindenét a közösségnek (az boldogan elfogadja), hogy tiszta lappal szállhasson az egekbe. A félelem ellentéte a szeretet. Szeretni mindent és mindenkit. Ahol fény van, onnan menekül az árnyék. Adj szeretetet, és tiéd a világ. Nem veszíthetsz el semmit. Akkor pedig mitől félnél? A halálból feltámadás és megváltás fakad, mire való hát a halálfélelem? Az Idő egyetlen prímgyöngybe sűrít múltat, jelent és jövőt. Tiéd ez a prímgyöngy, vedd át igazi tulajdonod, a Világegyetemet. És akkor meglátod, hogy Isten szeretett gyermeke vagy, soha nem is voltál más. Hazatalálsz, bármely helyen, bármely időben. Itt a jelenben lehetsz időutas, hiszen egy lángba forr múlt, jelen és jövő. Minden lépésed égbe nyíló kapu. És nem vagy egyedül: millióan követnek, együtt a feltámadásba. Amely a szeretet. Amely a Végtelen.

Kristóf Miklós, 2010.10.19.

Az Univerzum szerkezete

Sokáig úgy gondolták, hogy az Univerzum a Semmi és az anyag egyfajta keveréke. Van egy nagy űr, amit itt-ott anyag tölt ki, de a Galaxisok közti térben ez az anyag olyan ritka, hogy jó ha egy-két atom lézeng egy köbméter semmiben. Nos, az Univerzum nem ilyen. Valami egész más. Ahhoz hogy megtapasztaljuk az Univerzum igazi szerkezetét, valami új, ezoterikus gondolkodásra van szükség. Nekem ezt a matematika sajátos művelése jelentette, ami 76-78-ban egy egész más Univerzum-képet rajzolt elém. Eszerint az Univerzum nem más, mint bizonyos tükrösejtek bonyolult összessége, amiket én kvadronoknak neveztem el. A tükrösejtek egymást és önmagukat is tükrözik, minden sejt tükrözi az összes többit, így ha kinagyítunk egy ilyen sejtet, benne megláthatjuk az egész Világegyetemet. Nem más ez, mint a tudat megjelenése az anyagban. Eszerint a tudat nemcsak az ember sajátja, hanem minden teremtetett lényé, mi több, az ún. élettelen dolgok is rendelkeznek vele. Hangsúlyozom, minden egyes atom, minden cseppje az anyagnak tudatos és lélekkel telített! Amikor az indiaiak azt mondták, hogy Shíva tánca teremtette a Mindenséget, akkor ezt úgy értették, hogy ez a tánc jelen van mindenben, és ha megnézek mikroszkóp alatt egy sejttényészetet, azt látom, hogy minden sejt táncol, él, és tánca értelmes mintát ad, nem össze-vissza mozog, hanem határozott célja és akarata van. A tánc minden részlete tükrözi a nagy egészet is. A mágia legnagyobb felismerése ez: Amilyen a kisvilág, szakasztott ugyanolyan a nagyvilág. Ezért ha egy pici sejt mozgását nézem, és azt dekódolom, mozgásából ki tudok bontani minden történetet, ami a Világegyetemben bárhol és bármikor történik! Ezért lehetséges a távolbalátás és a jövőbelátás is. A jóslás ezen alapul. A tükrösejtek nemcsak úgy vannak egymás mellett, hanem hierarchiába szerveződnek. Régen a dialmat órákon azt tanultuk, hogy ún. mozgásszintek vannak. Van a szubatomi szint, vannak az atomok, a molekulák, a makromolekulák, a sejtek, az élőlények, az ökoszisztémák, a bolygók, a csillagok, galaxisok, és végül az egész Univerzum. Persze még nagyon sok köztes szint van. A szintekre az jellemző, hogy megvan a maguk sajátos törvényrendszere. A szubatomi szint a fizika szintje, a molekulák a kémia szintje, a sejtek és élőlények a biológia szintje, az emberek a társadalom szintje, a bolygók, csillagok a csillagászat szintje, visszatér egy magasabb szinten a fizika, végül az Univerzum a kozmológia szintje. Minden szint áthatja a többit is, az alacsonyabb szintek megvannak a magasabb szinteken is. Vagyis pont olyan ez, mint az emberi aura rétegei. Minden réteg áthatja a többit, egymásban vannak, egyszerre vannak jelen és működnek. A modern tudomány újra felfedezte Shíva táncát, és elnevezte rezgésnek, kvantumnak. A rezgés v frekvenciája szoros kapcsolatban van az energiával: $E = h \cdot v$, ahol a kapcsolatot a h Planck-állandó teremti meg. Einstein egy másik nagyon fontos dolgot fedezett fel: a tömeg nem egyéb, mint bezárt energia. Híres képlete szerint $E = m \cdot c^2$, ahol m a tömeg, és a kapcsolatot a c fénysebesség teremti meg. Kell még egy harmadik képlet is, amely az energia és az impulzus közt teremt kapcsolatot, eszerint $E = c \cdot p$. Itt is a fénysebesség szerepel összekötő kapocsként. Ez a három szint viszont nem egyéb, mint az óind filozófia *három gúnája*. Az anyag három tulajdonsága a Tisztaság - Szattva, a Szenvedély - Radzsasz és a Sötétség - Tamasz. Rögtön felismerhetjük itt a Tisztaságban a Fényt jelentő v frekvenciát, a Szenvedélyben a p impulzust, ami a test mozgását jellemzi, és a Sötétségben az m tömeget, ami a tehetetlenség kifejezője. Az idézett három képlet tanúsága szerint a három gúna lényegében egy, egyenrangú, és egymásra átszámolható. Minden testnek van m tömege, p impulzusa és v frekvenciája. És ebből egyenesen ered az a következtetés, hogy *minden dolog rezgésekből tevődik össze*. És ha minden rezgés, akkor jogos a kérdés: Mi rezeg? A régiek megadták a választ: a világéter, az akasa, a vákuum, ami nem üres, hanem nagyon is eleven anyag tölti ki! Az éter a fény hordozója, és a kvantumfizika

megmutatta, hogy nemcsak a fény rezgés, de minden anyag az. Rezgés az elektron, a proton, az atomok, a belőlük felépülő makrotestek, a bolygók és csillagok is. A testek nem úsznak az éterben, mint a halak a vízben, hanem hullámként terjednek benne. Az egyenesvonalú egyenletes mozgást végző testeken az éter akadálytalanul átfúj, ahogy a Bhagavad Gíta is írja: „Úgy nyugszik bennem minden, ahogyan a mindenütt fújó, erős szél állandóan az éteri űrben.” Tudták már a régiek, hogy fuvolázik a téridő! Az éter nemcsak rezegni tud, hanem áramlani is. Az éter gyorsuló áramlása pedig nem egyéb, mint a *gravitáció*. A gravitáció úgy jön létre, hogy a testek maguk felé gyorsuló ütemben nyelik az étert. A gyorsuló éter már nem fúj át akadálytalanul, hanem erőhatást ébreszt, ez az, amit nehézkedési erőként ismerünk. Volt egy híres kísérlet, a Michelson-Morley kísérlet, amely megmutatta, hogy az éterhez képesti mozgást nem lehet kimutatni. Ebből a felismerésből született Einstein relativitáselmélete. Ő úgy gondolta, hogy éter akkor nincs is, a világ viszont olyan fura tulajdonságokkal rendelkezik, hogy a fénysebesség minden vonatkoztatási rendszerben ugyanannyi, a sebességek csak relatív sebességek lehetnek, nincs abszolút sebesség. Ennek egyik érdekes következménye az, hogy a sebességek nem egyszerűen összegződnek, hanem az ún. Einsteini sebességösszetevés szerint. Ez meg olyan, hogy a v sebesség és a c fénysebesség esetén $v + c = c$, és $c + c = c$. Hát nem fantasztikus? Az éter áramlását és rezgését leíró Hidromechanika viszont megmutatta, hogy a rugalmas éter világa szükségszerűen olyan, ahogy azt Einstein leírta! Azért nem tudjuk kimutatni az éterhez képesti mozgásunkat, mert az éterben mozgó koordináta-rendszer maga is az éter hullámcsomagja, így a mozgás miatt úgy torzul, hogy a sebesség kimutatására szolgáló effektust éppen kikompenzálja! Szemléletesen: ha a mérendő tárgy a felére zsugorodik, de a méterrúd szintén a felére zsugorodik, akkor ugyanannyinak fogom mérni, mintha ez a zsugorodás meg se történt volna! Tehát nem veszem észre, hogy a mérendő tárgy összezsugorodott! A gravitáció világát Einstein az Általános Relativitáselmélettel írta le. Nagy felismerése az volt, hogy a gravitációs térben nyugvó lift és a gravitációmentes űrben gyorsulva mozgó lift fizikailag egyenrangú, nem lehet köztük különbséget tenni. Ez a híres *ekvivalencia-elv*. Az Általános Relativitáselmélet szerint a világegyetem térídeje görbült. A tér és az idő egy négydimenziós világgá olvad egybe, amely ráadásul görbült is. Az x , y , z térkoordináták mellé bejön a t idő is negyedikként, de nem ilyen egyszerűen, hanem így: $i \cdot c \cdot t$, ahol c a fénysebesség és i a képzetes egység: négyzetgyök mínusz egy. Na ezzel a varázslattal a négy koordináta teljesen egyenrangúvá válik. Az én felismerésem az, hogy a gravitáció nem más, mint az éter áramlása. A gravitáló tömegek gyorsulva nyelik az étert. Az ekvivalencia-elv nagyon egyszerű magyarázatot nyer: a gravitációs térben nyugvó fülkén átáramlik a tömeg által elnyelt éter, tehát a fülke valójában gyorsulva mozog az éterhez képest. Így fizikailag teljesen egyenrangú a gravitációmentes űrben gyorsulva mozgó fülkével, ahogy azt Einstein felismerte! Einstein szerint a gravitációs tér egy képzetes görbült tér. Az én felismerésem: Képzetes téridőgörbület = valós éteráramlás! Így a fejről a talpára állíthatjuk a fizikát.

Az Univerzumban nincs hely, mely ne lenne élő és lakott. Csak a létezés különböző szintjei miatt nem mindenütt ugyanolyan az élet. Az élet mindig a szellemvilágból áramlik az anyagba. Olla Nari El Tienda. Minden a végtelenből ered, és a végtelen forrásai benne vannak minden cseppjében az anyagnak. Ez a Kvax, a teremtés kovásza. Minden pont további kiáradások magja, fókusza. Minden pont tükrözi a többi pontot, és a többin keresztül önmagát is. Amikor a visszacsatolásokat tanultuk, ez az öntükrözés ejtett ámulatba. És a Mandelbrot-halmaz éppen a visszacsatolásból születik meg! Tehát a dolgok lényege az önegymástükrözés. Mi a szeretet? Feltétel nélküli elfogadás. Belépünk a másik lény sugárterébe és nem fejtünk ki ellenállást, tökéletesen eggyéválunk vele. Ez nem más mint a kontinuitás, a folytonosság. Egy alapvető matematikai fogalom. Van viszont diszkontinuitás is, a kvantáltság. Ez a Pauli-elv. Ettől sokszínű a világ. Erre is szükség van. A kvantáltság akkor jön létre, amikor a fényt bezárjuk.

Mint láttuk, a bezárt energia tömegre tesz szert. Az energia bezáródásának módja az, hogy körbekerítjük. A körbekerítés pedig rezgés, amelynek v frekvenciája van, és így $E = h \cdot v$ energiát tartalmaz. A fény azáltal záródik be, hogy a tömegpont maga felé nyeli az étert, és a befelé áramló éter elgörbíti a fénysugarat, mégpedig maga felé. Így a fény körpályára kényszerül, és nem tud elszabadulni a centrum vonzásköréből. Így jön létre a fekete lyuk. A fekete lyuk eseményhorizontján az éter sebessége éppen eléri a fénysebességet, így még a fény se tud onnan megszökni. Az áramló éterre felírhatók az Einstein-egyenletek, mégpedig úgy, hogy az éter áramlását jellemző béta sebességmezőt írunk be a metrikus tenzorba. Így egyenleteket kapunk magára a sebességre, és ezek az egyenletek éppen a Hidromechanika egyenletei lesznek. Így nem más, mint maga Einstein igazolja a Hidromechanika létjogosultságát. Einstein eredményeit pedig számtalan tapasztalat támasztja alá, így legutóbb a Gravity Probe B műhold mérési eredményei, melyek igazolták, hogy a forgó Föld magát az étert is magával forgatja. A műhold a geodetikus precessziót és a drag-ot mérte. A kapott eredmények összhangban vannak az Általános Relativitáselmélet által elvárt értékekkel. Korunk legdrágább kísérlete tehát nem volt hiábavaló, újabb nagyszerű adalékot szolgáltatott az Általános Relativitáselmélet kísérleti bizonyításához.

Most térjünk vissza a tükrösejtekhez, a kvadronokhoz. A kvadronok egy olyan hálózatot alkotnak, mint az agy. A kvadronok a neuronok, melyeket számtalan axon és dendrit köt össze. Valójában minden kvadronból végtelen számú ideonszál ágazik el, és kapcsolódik a többi kvadronhoz. A kvadronok hálózatát a legjobban egy sejtautomata modellezi. A sejtautomata nem más, mint egymáshoz hasonló sejtek összessége, ahol a sejteket jól meghatározott módon összekapcsoljuk egymással. Ezt az összekapcsolási módot szomszédságnak nevezzük. Minden sejtnak meghatározott számú szomszédja van. Ha egy kockás papírt nézek, ott minden négyzetnek négy szomszédja van, sőt ha a csúcsszomszédokat is számolom, akkor nyolc szomszédja van. Ha a négyzetbe rajzolok egy fekete pöttyöt, akkor azt mondom, hogy a sejt betöltött, ha nincs benne pötty, akkor üres. Most képzeljük el, hogy a sejtállapota másodpercenként változik úgy, hogy minden sejt állapota egyszerre változik. A változás módját az átmeneti függvény határozza meg. Ez pl. azt mondja, hogy ha egy sejtnak 3 betöltött szomszédja van, akkor a sejt a következő másodpercben betöltött lesz, egyébként üres. Minden egyes másodpercben minden sejt megnézi, hogy hány szomszédja van, és amelyeknek éppen 3 szomszédja betöltött, az a következő másodpercben betöltött lesz. Így a mintázatok sajátos fejlődése figyelhető meg. A betöltött sejtek együttese egy mintát ad, úgy mint a fekete-fehér pixelekből kirakott kép. Ez a mintázat másodpercenként változik. Semmi akadály annak, hogy a változás üteme ne egy másodperc legyen, hanem egy billiomod másodperc. Minden billiomodik másodpercben sejtek milliói változnak, így a valaha megépített leggyorsabb komputer áll előttünk! Az emberi agy hasonló elvek alapján működik. Csak ott egy sejtnak nem 8 szomszédja van, hanem több ezer. A kvadrontérben egy kvadronnak egyenesen végtelen számú szomszédja van. Így ez a világ sokkalta bonyolultabb, mint az egyszerű sejtautomaták világa. Ebben a világban lehetséges az öntartalmazás és az önegymástükrözés. Minden sejt tükrözi az összes többit is. Ezáltal egy bonyolult fraktálminta alakul ki. Ebben a fraktálban minden sejtnak tudata és akarata van. Bármely részét is nézem a mintának, az szerves összefüggésben van a minta összes többi részével, így nem lehet egy kiragadott részlet alapján megérteni az egészet, ugyanakkor lehetséges az, hogy egyetlen pici részletet kinagyítva, az egész Univerzum megfigyelhetővé válik! Ezért lehetséges az, hogy a Galaxis legtávolabbi csücskéből jött ufonauták képesek minket megérteni, és mi is őket. Nem vagyunk idegenek, egy Mindenség szült minket. Közös a forrásunk, közös az eredetünk. Testvérek vagyunk a szó legnemesebb értelmében. Ezért nekünk nincsenek ellenségeink. Minden lény a javunkat szolgálja. Akkor is így van ez, ha látszólag gyötörnek minket, és számunkra érthe-

tetlen dolgokat művelnek velünk. Valójában semmi sem hiábavaló, semmi sem fölösleges. Egy célt szolgálunk mindannyian, egy feladatot töltünk be. Ez pedig nem egyéb, mint az Univerzum spirituális felemelkedése, a holt, élettelen anyag élettel és tudattal telítése, hogy a magánakvaló végül nekünkvalóvá váljon. Az anyag börtönébe zárt, sínylődő lelkek felszabadítása és megváltása. Ezért jönnek hozzánk már évezredek óta, ezen dolgozunk együtt és külön, és hamarosan megvalósul egy nagy szintézis, melynek neve Vízöntőkorszak.

Kristóf Miklós 2008.10.09.

Az Uranita vallás

Az uranita vallás nem más, mint a tudományból kiformált univerzális vallás.

Hogy pontosítsak, a tudomány és az ezotéria szintéziséből született meg.

Az Ufomagazin 2010 májusi számában Szekeres Tibor ilyesmiről ír, de ő a tudományvallás árnyoldalait mutatja be. Az uranita vallás nem ilyen. Nekünk a tudomány szentség, és az, amit Einstein, Newton, Kopernikusz, Pasteur, Koch, Madame Curie, Heisenberg, Dirac, Pauli, Schrödinger és a többiek végeztek, az a világot igenis jobbá formálta. Tudomány nélkül nem élhetne ma 7 milliárd ember a Földön, de még egymilliárd sem. Hogy hogyan élnek az emberek? Sokak szerint rosszul. Pusztítják a környezetet, éheznek, szenvednek. Én úgy érzem, jól élnek az emberek. Minden jó, és úgy van, ahogy lennie kell. Isten akarata ez. A Föld egy iskola, ahol minden lény a maga módján egy fontos leckét tanul meg, és ez a szeretet. Szeretetet adni és kapni, megbocsátani, elengedni, feloldódni a teljességben és befogadni, majd kiárasztani a szeretetet. Mi a szeretet? Isten fénye. Teó Lúma Ai. Az odaadás, a részvét, a könyörület, az irgalom, a kegyelem, a béke és a teljesség. Az, hogy odafordulok a másikhoz, meghallgatom, befogadom, és visszatükrözöm, azt adom vissza neki, ami benne az isteni, az örökkévaló. Megmutatom neki, hogy ő csodálatos lény, Isten gyermeke, ahogy én. Ahogy mindenki. Az uranita vallás nyelve a matematika. A matematika Isten nyelve. Csak az vele a baj, hogy agyonkódolják, és aki nem ismeri a kulcsot, annak számára érthetetlen és hozzáférhetetlen. Létezik egy szemléletes, mindenki számára érthető matematika, a szívünk anyanyelve. Ez a zene, a költészet, az építészet, a tánc, a ritmus, a harmónia. A fraktálok, a Mandelbrot halmaz nagyon szépen kifejezik ezt. A matematikai művészet nagyon szép példái a mandalák. Az indiaiak szent matematikát műveltek. De szent matematika a számmissztika is, és az asztrológia, amely csak a mi korunkban züllött le vásári jóslássá. A Tarot kártya vagy a rúnafejtés mögött nagyon ősi titkok rejlenek.

Az uranita vallás legnagyobb szentsége maga az Univerzum. Őt személyesíti meg Uránia.

Ahogy Gaia a Földanya, úgy Uránia a Mindenség-Anya.

Az uranita vallásban két szentháromság van, az Atya - Fiú - Szentlélek, és az Anya - Leány - Szent Szellem. Az első egy lefelé mutató háromszög, a második egy felfelé mutató háromszög. A kettő együtt a zsidó vallás szent Dávid-csillagát alkotja.

Az odaadás az Isteni szeretet égi nektárja. Minden a Végtelenből ered: Olla Nari El Tienda. A szeretetet a legtökéletesebben a matematika fejezi ki. A szeretet a Végtelen, a mindent magábaölelő, befogadó, visszatükröző és megőrző. Isten szívében minden lény megőrződik, nem múlik el semmi, örök lenyomatot hagy és az Örökkévalóság fényében ragyog. A testet összetörhetik, a lelket is megölhetik, de a szellem halhatatlan, mindig újrateremthető. Az ember eredeti természete a halhatatlanság. Az, hogy megszületünk, élünk és meghalunk, csak egy mozzanata a teljes létnek. Halálunk után átkerülünk az Örökkévalóságba, ott elidőzünk egy kicsit Istennél, majd új erővel feltöltve, új feladattal ellátva újraszületünk egy másik testbe, és folytatjuk az élet dalát, mely nem hal el soha. Az élet: szimfónia. Minden lénynak helye van benne, és vele teljes a teljesség. Ahogy egy végtelen tagú összegből nem vehetünk el egyetlen elemet se, anélkül hogy ne sérülne a teljesség, úgy van helyén minden lény is a Világegyetem szövetében, körülötte, benne és általa válik a Nagy Mű kerek egészévé. A szeretet, mely összetart minket, annak felismerése, hogy egyek vagyunk, soha nem is különböztünk egymástól. Felismerése és átélése, megvalósítása és beteljesedése. Jézus, aki az életét adta értünk, tudta, hogy az életet nem lehet kioltani, megszüntetni, mert minél ádagabbul pusztít-

ják, annál nagyobb erővel tör felszínre, mint a rejtett búvópatak. Amit a fületekbe súgnak, a háztetőkről hirdetik majd. Akkor 12 tanítványa volt. Ma az egész világ a tanítványa.

Aki tudja az élet törvényét, az bármit képes feláldozni, mert tudja, hogy nem vész el semmi, nem is veszhetsz el, mert az Idő méhében, a Mindenség szívében minden megőrződik, kiárad és elterjed. A morfogenetikus mezők révén amit egyszer valahol megtesznek, azt az egész világ javára teszik, egyszer s mindenkorra. Annak visszhangja lesz, mely nem hal el soha. Ez tudományosan bizonyított tény. Ha valahol egy laborban egy patkány megtanul egy labirintust, akkor attól kezdve a világ összes patkánya könnyebben és gyorsabban tanulja meg ugyanezt a labirintust. Ez az oka annak, hogy a sok antibiotikummal mégse sikerült megszüntetni a betegségeket, mert ha egy vírus immunis lesz, akkor a világ összes vírusa immunizálódik az antibiotikummal szemben, és kezdhetsz elölről az új gyógyszerek kifejlesztését. Gyógyszerekkel nem győzhetők le a betegségek. Már csak azért sem, mert a betegség nem csapás, hanem áldás. Esély a fejlődésre. Általa tökéletesedünk. Minden szenvedésből megváltás és feltámadás fakad. A magból fa lesz, a fa gyümölcsöt terem, és a gyümölcsben ezerszámra vannak az új magok, az eljövendő erdők új fái.

A Mag megszemélyesítője az uranita vallásban a Leány, Tannajnariolla, A Mindenség Teremtő Magja, Tanni. Hozzá szól a legszebb uranita ima, az Óm Aila Tanni-Temáji: Áldott Légy Mindenség Szíve, Téged Szeretlek.

Uránia keresztény megfelelője Szűz Mária, Az Ég Királynője. Neki szolgál a Nap, a Hold, a csillagok. Ő a Magyarok Nagyasszonya, a mi védelmezőnk. Magyar = Mag - Ár = A Mag Kiáradása, Elira Tanna Kószmoé. Tanni is védelmező, protekta, a mi személyes védelmezőnk. Mária mint Szent Szűz, rendelkezik a Leány sajátjaival is, tehát részben Ő is Tanni.

A Kvadromatika a Tudomány, Művészet, Vallás és Mágia szintézise. Feladata az, hogy a látszólag ellentétes tudományt és ezotériát kibékítse, közös nevezőre hozza. A közös nevező a szeretet, a matematika. A matematika örökkévaló. Kétszer kettő akkor is négy volt, amikor az első dinoszauruszok kitotyogtak a szárazföldre, és akkor is négy lesz, amikor az utolsó galaxis, az utolsó csillag is elenyészik a mindent felemészítő Nagy Reccsben. A világok jönnek és mennek, de a matematika örök és fenséges.

Jézus tudta, hogy a kereszt nem a vég, hanem a kezdet. Kapu az Örökkévalóságba.

Ahogy mi is cipeljük a keresztünket a Golgotára, ahol a test megfeszítetik, hogy a lélek feltámadhasson és újjászülethessen. A legutolsó bűnös is megtér Istenhez, mert nem vész el semmi és senki. Végül minden teremtetett lény eljut a megváltásig. Csak ehhez át kell kelni a Poklon is. Valamelyik életében mindenki megtette ezt, vagy most fogja megtenni. De a végállomás mindig a Mennys ország, Isten országa. Kegyelemmel teli, csodálatos életet kívánok mindenkinek, ragyogjon fel a szeretet isteni fénye, és melegítse fel a szíveket, mint a magfúzió tüze a csillagokat. Mert csillagok vagyunk mindannyian, Isten örömkönnyei, melyek a szeretet tengerébe hullva, beolvadnak annak sós vizébe, ahogy a gyermek tér meg anyja ölébe.

Kristóf Miklós, 2010. szept. 16.

Kozmikus szeretet

Nagyon sok cikket olvastam arról hogy embereket idegen lények látogattak meg. Ezek a találkozások nem mindig ébresztettek pozitív érzéseket, az alanyok sokszor szenvedésként, molesztálásként élték meg a történeteket. Mégis úgy érzem, hogy ezeknek a találkozásoknak a legfőbb mozgatóereje a szeretet. A kozmikus szeretet, mely átível a csillagokon, galaktikus ködökön, feneketlen csillagvermek mélységein és a fekete éjszaka csendjén, és összeköt minket a legtávolabbi kvazárokig. Mire alapozom ezt a nézetemet? Hát elsősorban saját tapasztalataimra. Már egész kicsi koromban találkoztam velük, egész gyerekkoromon végigvonul e találkozások emléke, és valami egészen sajátos fénybe von mindent. Nagyon nagy tudást kaptam tőlük, olyan tudást, amit csak most kezdek tudni kibontakoztatni. Megkaptam minden ismeretet már a legelején. Tőlük tudom, hogy van éter, és hogyan kell vele számolni. Álmaimban sok beavatást kaptam az „Álomegyetemeken”, ahol a gravitációelmélet új, modern formáit ismerhettem meg. Már ki is tudom számolni az áramló éter metrikus terét, és egyeztetni tudom ezt a klasszikus kvantumfizika és az általános relativitáselmélet megfelelő formuláival. Einstein nem tévedett, a fizikusok sem tévedtek, minden nagyon jó úgy, ahogy van, csak mélyebb alapokra kell helyezni. Ennek a mélyebb megalapozásnak a neve *Akusztiko-Hidromechanika*. Ebben a világban minden mechanikai objektum áramlásokból és rezgésekből tevődik össze. A fizikai testek úgy mozognak az áramló éterben, mint az önfenntartó akusztikus hullámsomagok, a *szolitonok*. A gravitáció az éter gyorsuló áramlása. Ezt a tudást nem az ujjamból szoptam, *tőlük* kaptam még gyerekkoromban, az egyetemeken csak a nyelvet tanultam meg, ahogy a fizikai és matematikai elméleteket prezentálni kell. Miért mondom, hogy a földönkívüliek szeretnek minket? Mert amit kaptunk tőlük, az mind jó, és csak jó dolgok fakadnak belőlük. Akkor is így van ez, ha szenvedést okoznak. Mert az eltérések zömében spermát vagy petesejtet vesznek tőlünk, és ennek a célja a faj fennmaradása, vagy az is lehet hogy *az így kinevelt embriókból lesznek ők maguk is!* Ebben az esetben ők nem is igazán földönkívüliek, hanem éppúgy földiek, mint mi! Hiszen belőlünk születnek, általunk! Sokszor van az, hogy az eltérített anyukát évek múltán újra meglátogatják, és elhozzák a gyermekét is, hogy bemutassák: Íme a te fiad! Kozmikus gyermekeink vannak már! Tehát nem túlzás, ha azt mondom, hogy minket valódi anya-gyermek kapcsolat fűz össze! Évezredek óta mondogatják nekünk, hogy égi Atyánk van. Mi van ha ez nem túlzás, hanem szó szerint igaz? Valóban az égiek gyermekei vagyunk! És az égiek a mi gyermekeink. Összetartozásunk sokkal szorosabb, mint gondolnánk! Igazi családot alkotunk. És így van ez az egész Kozmoszban. Egy nagy Testvériség az egész Világegyetem. Korunkat úgy szokták jellemezni, hogy az erőszak, a technocivilizáció, a háborúk kora. Szennyezzük a Földet, pusztulnak a fajok, a tengerek, a levegő, az erdők, minden. Ez igaz, de csak félig. Mert valójában erre a krízisre szükség van. Ez egy átmeneti időszak, ami után egy sokkal jobb kor jön el, talán már éveken belül! Szokás 2012-t megjelölni a nagy változások kezdeteként. Mi fog történni 4 év múlva? Van aki szerint kataklizma, világvége, nagy pusztulás. Van aki azt mondja: dimenzióváltás. A Föld átlép a 3. dimenzióból az 5. dimenzióba. Nem más ez, mint nagy spirituális felemelkedés. Van aki szerint nem az egész Föld emelkedik fel, csak a kiválasztottak, akik már elérték a kívánt spirituális fejlettséget. Nekik lesz egy 5. dimenziós Föld, ami megfelel a Paradicsom elképzelésének. A többiek itt maradnak a 3. dimenzióban, és az egy, a technocivilizáció által tönkretett világ lesz, ahol nagyon nehéz élni, mindenképpen nagy szenvedéssel jár majd. A kiválasztódás éppen napjainkban zajlik, és mindenkinek döntenie kell, hogy a jót vagy a rosszat választja. És ez a döntése végleges, nem visszavonható. Én nem igazán fogadom el ezt a verziót sem. Az én világképemben mindennek az alapja a jó. Minden a szeretetből születik, minden dolog Szeretet és Fény. Gonosz nem létezik, ez csak illúzió. A

Gonosz nem más, mint árnyék, nincs önálló léte, a Fény rabszolgája, aszerint vetül ide vagy oda, hogy éppen merről kapja a fényt. Ha rosszat látsz, helyezd át figyelmed fényszóróját máshová, és meglátod, az árnyék szertefoszlik, és új, csodálatos titkokat tár fel. Minden „rossz dolog” valójában ajándékokat rejt magában. Szörnyű volt Hiroshima, szörnyű volt Nagaszaki, szörnyű volt Csernobil. De ezekből a borzalmakból csodálatos dolgok születtek. Az áldozat nem volt hiábavaló, mert nem létezik hiábavaló szenvedés. Minden áldozat mag, melyből új világok sarjadnak. Tudja ezt minden szent, akit éppen a szenvedése tett szentté. Most tanulom a kommunikációt az égiekkel. Az égiek alatt nem feltétlenül az ufonautákat értem. Az égiek a spirituális világ lakói, egy magasabb rezgéssíkhoz tartoznak. Minden embernek van legalább egy őrzőangyala, akivel kommunikálni is tud. Az őrzőangyal vigyáz rá, és segít neki, de ennek feltétele az hogy *kérni kell*, mert kérés nélkül nem avatkozhatnak be az ember életébe, tisztelik a szabad akaratot. Egy kivétel van, ha közvetlen életveszély áll fenn, és még nem jött el az illető ideje. Sokan számolnak be csodálatos megmenekülésekről. Íme a jelenség egyszerű magyarázata. Vannak emberek, akik *szellemmé válnak*, azaz megkapják a magasabb szellemüket. Állítólag én már születésem óta ilyen vagyok. A szellemükkel kommunikálni lehet, tanácsokat ad, hogyan éljük helyesen az életünket. Nem muszáj megfogadni a tanácsot, szabad akarat van, de sok kerülőt megspórolhatunk ha rá hallgatunk. Szívünk joga így vagy úgy dönteni. Minden tapasztalás Istent gazdagítja, így nem létezik rossz tapasztalat, nem létezik hiábavaló potyaút. Minden útnak ajándékai vannak. Don Juan azt javasolja, hogy járjuk azokat az utakat, *amelyeknek szívük van*. El Camino que tengo corazón. Az én felfogásomban minden útnak van szíve, csak ismerjük fel, figyeljünk oda. Minden „rossz” tapasztalatomban volt ajándék. Minden pofon, amit kaptam, örömforrásnak bizonyult. Ezért azt mondom, amit Violeta Parra: Gracias a la vida, que me ha dado tanto. Köszönöm az életnek, hogy annyi mindent adott nekem. Ajándék volt minden perc és óra, ajándék az egész életem. Ahogy Tolnay Klári énekl. Én az ufonautáknak is csak jót köszönhetek. Csodálatos álmokat, fantasztikus felismeréseket, végül is az egész életemet. Minden csodálatos, minden nagyszerű. Nem létezik jelentéktelen pillanat. Minden kis perce tovatűnő létünknek: izzó drágakő. Ezért azt mondom: Minden Szeretet. Minden Fény. Minden csoda, minden ölelés. Az egész Univerzum szeret minket. Ezért nem történhet velünk nagyon rossz dolog. Én nem félek a jövőtől. A jövő is csak jót hozhat. Ébredést, felszabadulást. Hát ezért vagyok én Uranita. Uránia a Mindenség-Anya, ahogy Gaia a Földanya. Az Uranita számára az Univerzum tanulmányozása a legszentebb feladat. A fizika, a matematika nem más, mint égi mise-celebrálás, szent ostya helyett deriválással és integrálással. Ezért úgy érzem, hogy aki igazán érteni akarja az Univerzum működését, az okvetlen ismerkedjen meg a matematikával, mert ez az Univerzum anyanyelve. Minden illúzió, minden múlandó, csak a matematika valóság, csak a matematika örökéletű. A matematika megismerésének helyes útja pedig az, hogy mi magunk is műveljük, tanulmányozzuk. Ez nem regény, amit ki kell olvasni, itt mindent újra kell teremteni, és csak annyi a mienk, amennyit magunk is reprodukálni tudunk. Nincs királyi út, mondják, és ezt úgy értik, hogy még a királynak is végig kell küzdenie magát a nehézségeken. De aki végigjárja az utat, az maga lesz a Király, mert olyan csodálatos új élményekkel gazdagodik, amiből az emberek zöme ki van rekesztve. Nem sokan mászták meg a Himaláját, és nem sokan jártak a világűrben, a Holdon. De a matematika csodái elvileg bárki számára hozzáférhetőek, aki veszi a fáradságot és elmélyed benne. És ha elért egy szintet, akkor már új dolgokat fedez fel, ő maga rakja le az utat, az eljövendő koroknak épít új lakóhelyet. A matematika most egy új csodával gazdagítja az emberiséget. Lehetővé válik az idegenek klónozása közvetlenül az Égi Internetről! Ezek a titkok még nem publikusak, de hamarosan közkinccsé válnak. Az Égi Internet olyasmi, mint az Akasha-Krónika, ahol minden fel van jegyezve, ami valaha történt, vagy történni fog. Ezt én úgy hívom, hogy Karma-Ríta, ahol a Karma szó a Sors, Tettek és Kötelességek hármasságát jelenti, míg a Ríta (hosszú ível) az Isteni Írást jelenti, olyan írást, amely

képes arra hogy közvetlenül megteremtse, megvalósítsa önmagát. A tudomány már ismer ilyen írást, ez a DNS, amely nemcsak tartalmazza az élőlény teljes kódját, hanem képes azt biológiailag is reprodukálni, megteremteni. Már megismertünk egy másik olyan dolgot is, mint a Karma-Ríta, és ez a Mandelbrot-halmaz (Mandi). A Mandi egy szuperfraktál, amelyet ha kinagyítunk, egyre pompázatosabb minták tárulnak fel, és a burjánzásnak nincs se vége, se határa. Az élőlény nem más, mint egy szuperfraktál-hologram, amely az aurája révén közvetlen kapcsolatban áll a teremtő éterral, vákuummal, Akashával. Abból táplálkozik, az tartja fenn. Az éterből az élőlény felé áramló energiát nevezik a keletiek pránának, csínek, és ez nem más, mint a teremtő szeretet, a Krisztusi szeretet. Nem túlzás tehát azt állítani, hogy a szeretetből születünk, a szeretet táplál és tart fenn minket. Ez az az erő, amely összeköt minket, minden lényt, kivétel nélkül. A létért folyó küzdelem, a harc csak látszat. Valójában mindannyian összetartozunk, örökre eljegyeztük egymást a legnagyobb szeretetben. Minden lény anya, gyermek, testvér, atya, fivér, nővér, fiú, leány, családtag, rokon, mindannyian egyek vagyunk. Aki ezt felismeri, az örökre elveszíti az arroganciát, és örökre elnyeri a lelki békét. A buddhista részvét és a keresztényi szeretet alapja ez a felismerés. Minden egy. Minden az Egyből ered, és minden az Egybe tér vissza. OMNIA AB UNO, OMNIA AD UNUM. A szeretet nem más, mint Isten fényének tükröződése a világban. Ez a teremtőerő. A szeretet és a szerencse szavak nem véletlen csengenek egybe, a szerencsénk forrása éppen a szeretetünk. Mindenki a maga szerencséjének a kovácsa, és ennek módja éppen a szeretet. Ezért aki ad, az visszakapja, méghozzá megsokszorozva. Minden gazdag ember adományokat ad, alapítványokat tart fenn. Tudja, hogy bevételének forrása az, amit ő ad, azt kapja vissza, amit a világba kiküld. Örömmel ad, szeretettel. Aki kuporgat, aki mindent magának tart meg, az a saját forrásait apasztja el, és ezért neki se lesz semmije. A szegénység legfőbb oka a szegénységtudat, amely abból az illúzióból ered, hogy csak annyi a miénk, amennyit éppen látunk, ezért nem adjuk oda másnak, mert akkor nekünk se lesz. Dehogynem lesz. Pont attól szaporodik, hogy továbbadjuk. A pénz, a vagyon attól gyarapodik, hogy áramoltatjuk. Életben tartjuk. Próbáljunk meg úgy lélegezni, hogy csak befelé szívjuk a levegőt. Meddig fog ez sikerülni? Talán fél percig. Aztán vagy megfulladunk, vagy eszbekapunk. Létezni csak az adás-kapás állandó áramlásában lehet. Aki szeretettel ad, az soha semmit nem veszít el, mert valójában mindent elnyer. Az emberek szívét, a világot. Én így látom a dolgokat. Soká tartott, míg megtanultam. És soká tart, míg megtanulom alkalmazni is az életben. De csinálom, minden nap. Az angyalaim is segítenek ebben, mert rávilágítanak, mit hogy kell csinálni, és hol hibázok. Most jöttem rá, hogy a ragaszkodásaim oka az, hogy a dolgokban rejlő fényhez ragaszkodom valójában. De a fényhez nem kell ragaszkodni, mert a fény örökre velünk marad, el soha nem veszíthetjük. A szeretet fénye tesz minden dolgot értékké, és ez a fény soha nem huny ki. Az az üzenet, amit gyerekkorom óta hordozok magamban, nem veszett el, mindig is bennem élt, de csak most jött el az ideje, hogy továbbadjam. Ez az üzenet pedig ez: A földönkívüliek, az ufonauták legfőbb mozgatója a szeretet, nem voltak ők soha az ellenségeink, évezredek, évmilliók óta velünk vannak, és segítik a fejlődésünket, ahogy az idősebb testvér vigyáz a kisebbre. Nem fog elpusztulni a Föld, nem hagyják, hogy ez megtörténjen, mert a Föld nagyon értékes hely a Világegyetemben, kivételes, rendkívüli, ezért nagyon vigyáznak rá. A krízisek, amiket most megélünk, szükségesek a fejlődéshez, ez adja a hőfokot, amely a teremtés alkímista tégléjében az aranyat majd létrehozza. Az arany pedig nem más, mint az eljövendő új kor csodálatos világa, amely békés, szelíd, szereteteli lesz, eltűnik az arrogancia, az erőszak, nem lesz már rá szükség, minden új színt és új tartalmat nyer. Ne féljünk tehát a rémhírektől, hogy jaj már megint egy kisbolygó akar a Földnek ütközni, meg Nostradamus ezt meg azt jósolta, ilyen földrengés, olyan árvíz lesz, vagy klímaösszeomlás. Nem lesz. Most vagyunk a kritikus ponton, és hamarosan átlépünk az új világba. Drámai sebességgel fog

eltűnni a régi, környezetszennyező, Földpusztító technológia, és átadja a helyét a XXI. század igazi arculatának, amely nem más, mint szeretet, béke és fény.

Kristóf Miklós, 2008.08.14.

Az Út Istenhez

Olvastam az Ufomagazin márciusi számában Dr. Szilágyi Mária cikkét a Szellemvilág és a vallás címen. Rögtön felmerült bennem a kérdés, hogy egyáltalán, mi az a vallás, és miért van rá szükség. Való igaz, hogy minden emberi kultúrában létezik a vallás, és nincs ember, mely ne lenne érintve a vallás által. Tehát: mi a vallás? Nem más, mint a kapcsolat a transzcendenciális világgal. Azért létezik egyáltalán vallás, mert Isten is létezik. A transzcendencia mindennapos, tapasztalati tény. Aki csak egy picit odafigyel az életére, aki csak egy picit is tudatosan él, az az élet minden jelenségében észreveszi az isteni jelenlétet, az érintettséget. A szelet nem látjuk, de azt látjuk, hogy a fák hajladoznak, halljuk a szél susogását, és érezzük a simogatását. Tehát aki figyel, az igenis látja a szelet! Pontosan tudja, mi az, amit lát! Aztán, amikor a hőségben vibrál a levegő, akkor a valóságban is látjuk a levegőt, éppen azért, mert a meleg levegő másként töri meg a fényt. Azt mondják, a szivárvány megtört fény. Azért bomlik színeire, mert a vízpára cseppjeiben a különböző színű komponensek más sebességgel haladnak. Ugyanígy, a pillanat nem más, mint megtört örökkévalóság. Az idő ugyanúgy áramlás, mint a folyó vize. Az idő a végtelenből áramlik felénk, és elnyelődik az anyagban. Minden protonban, minden atommagban az idő örvényei vannak, melyek elnyelik az időt. Amikor az idő áramlása törést szenved, akkor jönnek létre az események, az élmények. Az Idő forrása a Végtelenség maga, és ez az amit Istennek hívunk. Minden teremtett lény az Idő méhéből születik, tehát Isten felől jön, belép a létesülés kapuján, és fizikai testet kap. Ezzel egyidejűleg megkapja a karmikus feladatát is, ami miatt egyáltalán leszületett a Földre. Istent tehát mindnyájan tapasztaljuk, hiszen Tőle jövünk, már a születésünk előtt láttuk Őt, és Hozzá is térünk vissza a halálunkkor! Miért felejtjük el akkor Őt, amíg élünk? Azért, mert csak így tudjuk maradéktalanul végigélni az életünket, csak így tudunk maradéktalanul figyelni a feladatainkra. Ha már előre tudnánk a megfejtést, nem lenne hiteles a tudásunk. Nem tanulnánk meg a leckét, amit meg kell tanulnunk. Az ateisták, az ún. hitetlenek élete éppen arról szól, hogy megtapasztalják Istent a világban is, és ne csak higgyék, ne csak tudják, hanem végre meg is lássák Őt a Teremtés Tükrében. Megkapják az élő bizonyosságot, éppoly kézzelfogható realitásként, mint ahogy mindennapjaik tapasztalatait. A mai tudomány, a mai fizika már nagyon elvallásosodott. Kockadobáló Istenről beszélnek, meg teremtésről, Big Bangról, és emberközéppontú Világegyetemről.

Az én világképemben a Világegyetem nem keletkezett, hanem mindig is volt, és a szüntelen keletkezés, a szüntelen teremtés állapotában van. Minden pontja a Végtelenség forrása, amiből kiárad a teremtés, az élet. Éppen ezért nincs is olyan része a világnak, mely élettelen lenne.

Tehát minden a Végtelenből ered. Olla Nari El Tienda. A teremtett világ minden kis cseppje a végtelennek keresztútján áll. Ezért nem létezik olyan, hogy semmi, meg üresség, hiszen minden pontot kijelöl az a végtelen kapcsolatszövevény, amely őt meghatározza és egyedivé teszi. Az, amit mi ürességnek hívunk, valójában egy végtelen lehetőségtartály, amelyből korlátlanul lehet meríteni. A semmire nem tudunk nyomást gyakorolni, ezért azt is mondhatjuk, hogy a semmi megkarcolhatatlan, a semmi végtelen befogadóképességű. A semmi a teremtő úr, az Akasa. A fizika felismerte, hogy a vákuum nagyon is anyagi, olyannyira, hogy egyetlen atommagnyi belőle annyit nyom, mint az egész látható Világegyetem! A régiek által leírt, és a fizikából 100 évre száműzött éter végre visszatér, és új alapokra helyez mindent. Az éterből felépített fizika sokkal egyszerűbb és szemléletesebb lesz, és ráadásul újra egyesül a mechanika, az elektrodinamika és a kvantumelmélet. A megálmodott nagy szintézist nem az olyan misztikus, és az átlag ember számára érthetetlen szellemi szörnyszülöttek fogják meghozni, mint a szuperhúrelmélet, a feltekert 11 dimenziós tereivel, és a Kalabi-Yau alakzataival,

hanem a rezgésekre és áramlásokra felépülő akusztiko-hidromechanika, ahol minden tökéletesen szemléletes és az átlag ember számára is elképzelhető. Száz évig etettek minket azzal a mesével hogy a kvantumfizikát nem lehet szemléletesen elképzelni. A valóság pedig az, hogy egy lavór víz és egy kis folyékony mosogatószer segítségével az összes kvantumjelenség modellje létrehozható. Aki fekete lyukat akar látni, az jól nézze meg a lefolyónál keletkező örvényt. Van ott Galaxis-spirálkartól kezdve eseményhorizontig minden, amit egy forgó fekete lyuk produkálni képes! Nos, amilyen egyszerű kísérletekkel be lehet mutatni a kvantumjelenségeket, olyan egyszerűen lehet a vallás alapjelenségeit is prezentálni. Pl. mi az, hogy isteni kegyelem? Amikor én megbocsátok valakinek, és elfelejtve saját önző nézőpontomat, képes vagyok magam beleélni az ő helyzetébe, és elengedem a régi sérelmeimet, akkor pontosan azt teszem, amit Isten tesz, amikor megkegyelmez! Amikor egy hajléktalannak pénzt adok, vagy pláne, még egy éjszakára be is fogadom, hogy ne a mínusz tíz fokban kelljen aludnia, az is isteni kegyelem. Az egész nyugati gondolkodás a bűn és a megváltás körül forog. Szinte mindent bűnnek tartanak, bűn a szerelem, bűn az evés, bűn minden öröm. Végül is, mi az hogy bűn? Valami, ami Istennek nem tetszik? Van ilyen dolog egyáltalán, lehet ilyen dolog? Én, mint a saját kis világom Istene, én szeretek mindent, amit létrehoztam, szeretek minden embert, akivel találkoztam, örülök mindennek és mindenkinek. Nem haragszom semmiért, és ha hibázok, hát kijavítom a hibát és túllépek rajta. Hát ha én, a pici porszem képes vagyok erre, akkor a nálam végtelenszer nagyobb Isten ne lenne képes rá?! Isten szemében nincs bűn, Isten szemében nincs tökéletlenség. Ő mindennek látja az okát és gyökerét, tudja hogy mindennek pontosan úgy kellett történnie, ahogy történt. Az Ő szemében mi játszódó kis gyermekek vagyunk, a legnagyobb bűnünk sem több, mint buta gyerekes csíny. Ő szeret minket, minden kis megnyilvánulásunkkal, mert hiszen Ő maga a Szeretet! És akkor mi az hogy szeretet? Nem más, mint az együtt töltött minőségi idő. Amikor úgy vagyok valakivel, hogy csak órá figyelek, azt adom neki, amire valóban szüksége van, amit igazán kíván, amire igazán vágyik. Az a szeretet, hogy ismerem őt, tudom ki ő és honnan jött, mik a legbelőbb gondolatai, vágyai, álmái. Nem az a segítség, hogy beavatkozok az életébe és megmondom neki, mi a tuti, jobban tudom mi kell neki, mint ő maga. Hanem az, hogy tudom, mi az ő útja, és abban segítem, hogy eljusson oda, ahova vágyik. Vagy megmutatom neki, hogy már ott van, hogy célt ért, hogy beteljesedett az élete. Hogy amire vágyott, már az övé. Hogy nemcsak hiszi, nemcsak tudja, de mélyen át is éli, hogy igen, megérkezett, beteljesedett, elvégeztetett! Jézus utolsó szava is ez volt. Atyám, elvégeztem, amit rám bízta! Addig nem mehetünk el innen, amíg ezt meg nem tesszük. Azért kell mindig újraszületnünk, mert nem végeztük el a feladatot. Aki fél, aki elmenekül, az arra kárhozza magát, hogy mindig ugyanazzal a problémával szembesüljön. Ha nem oldja meg, akkor ezer év múlva is ebben fog dagonyázni, szenvedni és küszködni. Csak a kimondott végszó adja meg a feloldozást. A megváltó ige nem lehet más, csak ez: Elvégeztetett! Megvalósult. Ekválórisz. Megérte. Betegségeink nem egyebek, mint a test, a lélek, a szellem segélykiáltásai. Nem vagyunk az utunkon, nem vagyunk a helyünkön. Minden gyógymód, amely ezt csak elkendőzi, valójában nem gyógyítás, hanem csalás, becsapás, a tünetek eltüntetése. Amikor a vészt jelző piros lámpát összetörjük, ahelyett hogy odafigyelnénk rá, hogy mire figyelmeztet, és megtennénk a szükséges lépéseket! Az egész nyugati orvoslás egy tragikus félreértésen alapul: a testet, a tüneteket gyógyítják, kiszakítva azt az összefüggéseiből. Ennek eredménye az, hogy az elnyomott tünetek más formában újra felszínre törnek, mert a szellem üzenete nem hallgattatott meg! A keletről behozott holisztikus gyógymódok, és a természetgyógyászat sincs sokkal jobb helyzetben. Az, hogy gyógyszer helyett gyógyteákat iszom, egy picivel se jelent különbséget, csak annyiban, hogy másra költöm ugyanazt a pénzt, vagy még többet. A valódi gyógyítás nem lehet más, csak szellemi gyógyítás. A valódi okok feltárása és megszüntetése. A betegség azt jelzi, hogy letértünk a jó útról. A gyógyítás nem lehet más, csak az, hogy visszavezet a jó útra. És

gyógyítani csak az tud, aki tudja, hogy mi a jó út. Azt pedig mindenkinél egyénileg lehet csak eldönteni, és dönteni csak az tud, aki lát, aki belelát az okokba, a törvényekbe, a Mindenség Lángoló Rajzolatába. Barbara Ann nagyon szépen leírja, milyen az auralátás. Az aurában benne vannak az előző életbéli sérülések, és benne van az előző életek története is. De benne van az is, hogy ki vagyok, honnan jöttem és hová megyek. Az életem egy hajó, és én vagyok a kapitány. A tenger háborog, a hullámok dobálnak, viharok tépnek és rángatnak, mégis biztosan eljutok oda, ahová vágyom, a Kincses Szigetre, mert a csillagok állásából és a műszereim jelzéseiből tudom, hogy hol vagyok, és mikor merre kell fordítanom a kormányt, a vitorlákat, hogy a hajó éppen arra menjen, amerre kell. És akkor még cápákat is kerülgetek, sziklazátonyok közt lavírozgatok! Nem zavar meg engem az, hogy pillanatonként kell irányt váltanom, mert tudom, hogy a fő irány merre van, az iránytűm ezt pontosan jelzi. A betegség akkor lép fel, amikor az iránytű elromlik, valami végzetes sugallat mágneses vonzása eltéríti, és hirtelen nem tudom, hogy hol vagyok. Ekkor kell az isteni segítség, ekkor kell a helyzet fölé emelkedni, mint egy léghajóval, hogy átlássam az egész végtelen horizontot és túllássak rajta, túl a csillagokig, és nem takarja el többé előlem az eget se felhő, se vihar, mert az isteni segítóm most is tudja, hol vagyok és mit kell tennem. Én a mai kor millió áramlatában, ezernyi egymásnak ellentmondó szellemi irányzatai közt a matematikában ismertem föl ezt az égi segítőt. A matematika igazságai örökérvényűek. A kétszerkettő az mindig négy. Amit ki tudok számolni, az a tuti. Mondhatnak a papok, a tudósok vagy a hitetlenek, amit akarnak. Aki tud számolni, az minden titok birtokában van. Azt nem lehet becsapni. Én kiszámoltam, hogy az éter létezik, és pontosan olyan, amilyennek lennie kell. Segítségével minden fizikai jelenség csodálatos és egyszerű magyarázatot nyer. Minden a helyére kerül. Semmi sem marad rejtve. Most már nemcsak hiszem, nemcsak tudom, de látom is, hogy ez az igazság. Hamarosan az egész világ látni fogja. Mert a Látó feladata az, hogy megossza a tudását, hogy továbbadja azt, amit lát, és megtanítsa mindenkit a látásra. Aki a megfelelő irányba néz, és aki egyáltalán képes a látásra, aki nem vak, az látni fogja az igazságot. És akkor már nincs is más hátra, mint az, hogy alázattal el is fogadja az igazságot. És akkor végre megvalósul a nagy fordulat, melyre oly régóta készülünk. A tudatváltás, a dimenzióváltás. Ezek is milyen misztikus szavak. Mi az, hogy tudatváltás? Nem más mint az, hogy felismerjük végre az igazságot. Az, hogy végre meglátjuk, hogy mit kell tennünk. És meg is tesszük!

Azt a címet adtam ennek a cikknek, hogy Út az Istenhez. De valójában minden út az. Soha nem is volt másként. Nem tudunk letérni az útról, nem tudunk másmerre menni, mint ami rendeltetett. Mert ez az út az ÚT maga, a Lét Teljessége, a Megvalósulás, a Beteljesedés. Minden teremtetett lény, minden ember ezt az utat járja. Ezért butaság a csüggedés, az elégedetlenség, vagy a hibások, a bűnösök keresése. Nincsenek bűnösök. Minden lény áldott, és azt az utat járja, amit járnia kell. Aki látja a teljességet, az látja, hogy így van, hogy ez az igazság. Mitől kéne akkor félnünk? Világvégéktől, katasztrófáktól? Ezek csak addig kellettek, amíg ebből a félelemből merítettünk erőt, hogy továbbmenjünk az úton. De ma van ennél nagyobb erőforrás is, és ez a szeretet. Amit magadból adsz, visszakapod megint. Az álmaid bátorságot sugallnak. A lélek erejét, a változásokhoz. Nem gyöngül: tisztábban szól a dalunk. Hajózunk egyre többen, egyre messzebb. Velünk jönnek majd mind a Régiek. És ne félj: én is ott leszek, veled. Szívünk és lelkünk egy lángba forr. A Fényben felolvadnak az árnyak, a félelmek elenyésznek, az ígéretek beteljesednek. Betegségeinkből megélt tapasztalatok lesznek, a tapasztalatokból tudás, a tudásból megváltás és beteljesedés. És akkor meglátjuk, hogy utunkon nem volt semmi sem hiábavaló, hogy minden úgy történt, ahogy kellett, és amit hibának hittünk, valójában az volt a kulcs, amely a Mennyország kapuját nyitja.

Kristóf Miklós, 2009. március 3.

A korai Ufómagazin cikkeim

Ezeket a cikkeket még az Olvasóink írták rovatban jelentették meg. Még nem IBM-mel írtam őket, hanem egy Commodore 64-gyel, és kiprintelve küldtem be, utólag ékezetesve kézzel. Így ezeket most újra be kell pötyögnöm a gépbe, az Ufómagazinból kimásolva. Nem mindennütt másolom szó szerint, hanem az eredeti szándékom szerinti alakot közlöm. Tehát következzenek a cikkek, időrendben egymás után!

Az eseményhorizont

Olvastam a 2000 szeptemberi számban Tassi Tamás cikkét, a Buborékvilágot. Ez engem azért érint közelről, mert én magam is „éter-hívő” vagyok, sőt én holmi hitnél sokkal többet tudok prezentálni, mert 20 év kemény munkájával kidolgoztam egy matematikailag és fizikailag jól megalapozott elméletet, amely bizonyítja az éter létét, sőt a speciális és általános relativitás-elmélet, valamint a kvantumfizika egyenesen levezethető az éterből, méghozzá olyan egyszerű és természetes módon, amely a legvaskalaposabb kétkedőt is meg kell hogy győzze! A Michelson-Morley kísérlet negatív eredménye, Einstein ekvivalencia-elve, a Maxwell-egyenletek és az általános relativitáselmélet összes kísérletileg megfigyelhető eredménye, úgy mint a fény elhajlása a Nap mellett, a Merkúr perihélium-elforgása, a gravitációs vöröseltolódás vagy a forgó fekete lyuk olyan természetes egyszerűséggel vezethető le az éter elméletéből, hogy egy kisiskolás is könnyedén megértheti. Öveges József kísérleteihez hasonló egyszerű eszközökkel be lehet mutatni, hogyan működik a téridő. Hogy jön létre a fekete lyuk, és hogyan lehet egy részecske egyszerre részecske és hullám. Hogy tud átmenni egy elektron két résen egyszerre. Ezt az egyszerű, ám eredményeiben mélyre ható elméletet szeretném röviden ismertetni. Az étert én TIP-nek nevezem (Tér - Idő - Plazma). A TIP egy rendkívül sűrű közeg, sűrűsége 10^{95} kilogramm/köbméter, ez azt jelenti, hogy egyetlen atommagnyi cseppje annyit nyom, mint az egész látható Világegyetem! A TIP nemcsak a fénynek, hanem minden más anyaghullámnak is a hordozója! A kvantumfizika legnagyobb felismerése az, hogy minden anyag hullámtermészetű: az elektron, a proton, a neutron, az atomok, a molekulák és a belőlük felépülő nagy rendszerek mind hullámtermészetűek. A makrovilág tárgyai önfenntartó hullámcsomagok. A fizikailag realizálható koordináta-rendszerek is ilyen hullámcsomagokból tevődnek össze. Ha egy ilyen koordinátarendszert a TIP-hez képest mozgásba hozunk, akkor a benne mért távolságok és időtartamok a relativitáselméletből megismert módon fognak módosulni, mégpedig egyszerűen azért, mert a rugalmas TIP leíró egyenlete (a hullámterjedés diszperziós egyenlete) maga is relativisztikus! Ez a magyarázata a Michelson-Morley kísérlet negatív eredményének is. Nem tudjuk megmérni a TIP-hez képesti sebességünket egyszerűen azért, mert a mérőműszereink, azaz az interferométer karjai ugyanolyan arányban rövidülnek, mint a mérendő távolság! A gravitációval még egyszerűbb a helyzet, a gravitáció ugyanis nem más, mint a TIP gyorsuló áramlása! Egy valaki gondolt erre is: Newton! Ha elgondolását számszerű eredményekben is kifejezte volna, már Einstein előtt eljutott volna a relativitáselméletig, és a történelem másként alakult volna! Einstein ekvivalencia-elve szerint egy gravitációs térben nyugvó fülke és egy szabad térben egyenletesen gyorsuló fülke fizikailag azonos rendszerként viselkedik. Az első esetben a fülke nyugszik és a TIP áramlik. A második esetben a TIP nyugszik és a fülke mozog hozzá képest gyorsuló sebességgel. Világos, hogy a TIP és a fülke viszonya mindkét esetben ugyanaz! A TIP áramlási sebességét egy egyszerű newtoni képletből kapjuk meg, abból a képletből, amely megadja a bolygó felszínén a szökési sebességet. Nyilvánvaló, hogy épp a TIP sebességével kell távolodni a TIP-hez képest, hogy el tudjunk szakadni a Föld felszínétől! Minden tömegpont nyeli a TIP-et, a TIP sebessége a tömegpont felé közeledve növekszik, majd egy kritikus távolságban eléri a fénysebességet. Az ilyen alakzatot nevezik fekete lyuknak. Az említett távolság az eseményhorizont. Itt még a teljes erővel kifelé igyekvő fénysugár is helyben toporog, s ami még lassúbb nála, az óhatatlanul a fekete lyukba zuhan! Még sokkal érdekesebb a helyzet, ha a fekete lyuk forog, ekkor ugyanis a TIP áramlása olyan, mint a lefolyó körül keletkező örvényé. A TIP részecskéi spirális pályán keringve hullnak a magba. Ez az örvénylő mozgás minden, a fekete lyuk körül keringő testet az ekliptika síkjába kényszerít, ezért vannak a Nap körül keringő bolygók nagyjából mind az ekliptika síkjában. Ezért

hasonlítanak a spirálgalaxisok annyira a légkörben megfigyelhető ciklonokhoz. Oldalról nézve a galaxis egy lencséhez hasonlít, mert a csillagok zöme az ekliptika síkjában van. Minden spirálgalaxis magjában egy kolosszális forgó fekete lyuk van, a csillagok ekörül keringenek.

Megjelent: az Ufómagazin 2001. februári számában.

A létezés alapjai

Ha valaki komolyan elmélyed az áramló téridőplazma rejtelseiben, és matematikailag is elég képzett, akkor fantasztikus összefüggésekre jöhet rá. Nem másról van itt szó, mint a létezés alapjairól! A klasszikus fizika csak a REZGÉST írja le, de megfélekedzik a rezgés forrásairól, ezért olyan fantomok születtek, mint a részecske-hullám dualisztikus kettőse, vagyis egy olyan képződmény, amely se nem részecske, se nem hullám, hanem valahogy mindkettő egyszerre. Eszerint egy részecske csak bizonyos valószínűséggel található meg egy adott helyen, egy adott állapotban, és ezt a valószínűséget (amely ráadásul komplex) a hullám írja le. Így a fizikába bekerült a véletlen, és polgárjogot nyert a megijósolhatatlanság. (Ha már egy elektron helyzetét se tudjuk megjósolni, akkor hogy a buba tudták megálmodni Lincoln halálát?) Az ÁRAMLÁS az általános relativitáselméletben öltött testet, anélkül, hogy tudták volna a dolog mélyebb értelmét (ti. hogy az áramlás miatt görbül meg a téridő). Az elmélet szerint a tömeggel rendelkező testek meggörbítik a téridő metrikáját, emiatt az órák lelassulnak, a fény-sugarak elgörbülnek és a bolygópályák nem pontosan záródnak. A TIP-teória szerint viszont a tömeggel rendelkező testek áramlásba hozzák a TIP-et, és a gyorsulva áramló TIP hozza létre az ismert relativisztikus jelenségeket. A képlet nagyon egyszerű: képzetes téridőgörbület = valós TIP-áramlás! Aztán próbálták a kvantumelméletet összeházasítani a gravitációval. Ennek csúcspontja Stephen Hawking munkássága, aki bejelentette, hogy az Úristen nemcsak hogy kockázik, de szereti oda dobni a kockákat, ahol senki nem látja, ti. egy Fekete Lyuk belsejébe! Kiderült továbbá az is, hogy a Fekete Lyukak párolognak, és néhány trillió év alatt el is olvadnak. Mármint a nagyok. Mert a picik gyorsabban olvadnak, így ezek a Big Bang óta eltelt tízegynéhány milliárd év alatt már el is tűntek. Még maga a Teremtő se tudja, mi van az eseményhorizont mögött, ha csak oda nem megy és meg nem nézi, de ekkor lemond arról, hogy szép Univerzumunk többi részét valaha is viszontlátja. Mert a Fekete Lyukba csak befelé van út! Na aztán kitalálták a Féreglyukakat is. Itt egy olyan alagútról van szó, amelynek kijárata is van. Kilükkenhetünk egy másik Univerzumba, de ugyanebbe az Univerzumba is, csak fényévmilliókkal odébb.

A Forgó Fekete Lyuk már sokkal izgalmasabb jószág: ez egymaga sok Párhuzamos Univerzumot is össze tud kötni. Amellett Ergoszférája is van, amelyből korlátlan mennyiségű energiát lehet kitermelni. Ráadásul időutazásra is jó, csak körül kell repülni néhányszor, és vagy a múltba, vagy a jövőbe kerülhetünk. Itt lép be a képbe a Harmadik Elem: a FORGÁS. Már azok a kutatók is, akik pörgettyűkkel kísérleteztek, döbbenetes felismerésekre jutottak. Megdőlt az Energiamegmaradás és az Impulzusmegmaradás tétele! Megnyílt az út az Örökmozgó és az Antigravitáció felé! Vagyis ihaj-csuha, UFÓ-ra magyar! Semmi nem áll már az utunkban! Hacsak bizonyos emberi tényezők nem...

Valamennyi ráánkmaradt örökmozgó-leírás és valamennyi e tárgyú bejegyzett találmány tartalmazza a forgást, mint lényegi elemet! Forgó kerek, körbe-körbe keringő golyók, síneken csúszó súlyok, mind-mind forgó mozgást végeznek, és valahogy a forgásból nyerik ki a korlátlan energiát. Ne feledjük, hogy a mágnesség lényege is a forgás! Maga a mágneses mező ugyanis nem egyéb, mint a vektorpotenciál rotációja, forgása, a vektorpotenciál pedig az ElektroTIP áramlási sebessége! A forgás az életnek is alapja! Valamennyi élő rendszerben ott vannak a kémiai körfolyamatok, melyek biztosítják az élőlény alapösszetevőinek folyamatos újratermelését. Jelen van az ÁRAMLÁS is, mert minden lényben nedvek keringenek, szabad-elektronok futkosnak idegpályákon. A természetben mindenütt áramlások és rezgések által létrehozott mintákat és formákat találunk. Áramlásminták vesznek minket körül a csigáktól, kagylóktól, a galaktikus spirálködökig! A természetben fellelhető minden fraktálforma áram-

lásokból és rezgésekből jön létre, a páfrányok, fák, növények, kristályok és ásványok mind a Mandelbrot halmaz formavilágát utánozzák, és ez nem véletlen, mert a Mandit létrehozó matematikai szabályok és a természet törvényei azonosak.

Most képzeljünk el egy pörgettyűt, amint gyorsan forogva halad az asztalon! Ez a pörgettyű megtartja a forgástengelyét, és ha kibillentik, visszaáll. Képes akadályokat átugrani, más akadályokat pedig kikerülni. Úgy viselkedik majdnem, mint egy élőlény! Most képzeljünk el egy tükröző üveggömböt! Ez a gömb kicsiben tükrözi az őt körülvevő világot! Minél közelebb van hozzá a tárgy, annál nagyobb a tükörképe és fordítva: minél távolabbi a tárgy, annál kisebb a tükörképe. Az Univerzum távoli tartományai a gömb középpontjába képződnek le. Tehát ebben a pontban az Univerzum egésze van jelen! Ez a pont az énségi szikra, a gömb tudata, lelke, szíve. Ugyanígy van minden lénynek tudata, lelke, szíve.

Ha a gömb mozog, a benne tükrözött világ forogni látszik. A szív a Mag, a körforgás tengelye. Körülötte forog az egész Mindenség. Maga a tengely azonban mozdulatlan. Mivel a középpontban a Mindenség egésze képződik le, ez a Mag minden lényben ugyanaz. Ezt nevezik Önvalónak, Istennek vagy egyszerűen Felsőléleknek. Isten tehát benne lakik minden teremtetten lény szívében. Körülötte forog a Mindenség, benne, érte és általa történik minden. Ő a FORRÁS. Ezért minden energiatermelő folyamat végső soron Isten energiájából merít. Így volt ez akkor is, amikor az emberek még nem tudták ezt. De ha az emberek végre tudatosan törekednek erre, akkor tényleg megvalósul az örökmozgó! Hiszen Isten, az Örök Forrás, kimeríthetetlen! Amikor Jézus azt mondta: ÉN vagyok az Út, az Igazság és az Élet, az ÉN szóval ezt a minden lény szívében jelen levő közös Isteni Magot jelölte. A tibetiek, amikor tumóhőt termelve kemény télben sem fagynak meg, ebből a Magból merítenek. Így erre szó szerint ráillik a Magenergia név!

A REZGÉS, az ÁRAMLÁS, a FORGÁS és a FORRÁS a Természet négy őseleme. Valójában ezek egylényegű dolgok, mindegyikben jelen van a másik három csírája! A REZGÉS pl. periodikus folyamat, tehát valami körbe megy, forog, körben áramlik. Minden REZGÉSnek van FORRÁSa, a négy őselemnek megvan a matematikai megfelelője is: DIV, ROT, GRAD és DIVGRAD jelenti a FORRÁSt, FORGÁSt, ÁRAMLÁSt és REZGÉSt. Mindaz, amit leírtam, matematikailag is megfogalmazható, pontosan és precízen. Ez az első eset arra, hogy Istent matematikai egyenlettel írják le. De nem abszurdum ez, hiszen a matematika maga is Isten tudománya, az Örökkévalóság Tükre! Ezt a Tudást nem az ujjamból szoptam és nem a tanulmányaimból merítettem. Valamikor a gyerekkorom hajnalán az UFÓk plántálták belém, és most jött el az ideje, hogy elmondjam. De ez már egy másik történet...

Megjelent: az Ufomagazin 2001. augusztusi számában.

Az Idegen Szemei

Az Ufomagazin gyakran foglalkozik az ufótéma mellett ezoterikával. Én is ismerem a végtelen magányt, amely a csillagködökbe vész. Szeretett olvasóim, néztetek egy éjjeli lepke szemébe? És megláttátok benne a sorsotokat? Mert én igen. Nekem szent állat az éjjeli lepke, soha nem tudnék bántani egyet sem. Mert azóta tudom, mit éreznek az ufonauták, amikor végtelen magányukban a csillagok közti teret szelik! Azóta nem tudok másként rájuk gondolni, csak végtelen részvéttel és szeretettel. Soha azelőtt nem éreztem át annyira minden ízében, mit jelent az a szó: Idegen. Mert azokból a szemekből az Idegen nézett rám! Ehhez képest egy farkas, egy tigris, egy leopárd: meghitt jó barát! Az otthon melege, a hazatalálás, a remény és a megérkezés! Most már tudom, milyenek a Hold rideg sziklái, a levegőtlenység, a nappali százfokos meleg és az éjszakai mínusz százfokos hideg váltakozása, az aszteroidák, az üstökösök, a meteoritok és a kozmikus por! Azok a szemek megmondták nekem. Megérttem azokat, akik az idegeneket rovarokhoz hasonlítják. Tökéletesen igazuk van. Csak a rovarok világában létezik ilyen végletes idegenség. Ők tudják, mit jelent 300 millió év magány, olyan magány, amelyet Marquez még álmodni sem mert! Ösztönös irtózásunk a bogaraktól ebből a tudásból fakad. Mert aki egy bogár szemébe néz, az az Örülettel néz farkasszemet, a Poklot látja, az Elkárhozást, a soha nem szűnő gyötrelmeket, olyan borzalmak ígéretét, amihez képest az Inkvizíció kínzókamrai csak gyerekes tündérmesének tűnnek. Aki egyszer megpillantja ezt, az soha többé nem akar már látni. Az legszívesebben elbújna, pedig az Örület Szemei elől nincs menekvés. Visszatér az álmokban, visszaköszön mindenhol. Üzenete maga a Téboly, minden értelem megszűnése, feneketlen sötétség és elveszettség.

Vajon szerencsétlen, törékeny emberi fajunk sorsa végleg megpecsételődött? Hiába küszködünk, hiába vergődünk, valakik végleg halálra ítélték bennünket? Nem engedik megvalósulni azokat a találmányokat, amelyek megmenthetnék a Földet. A földi állatfajok és növényfajok fele már kihalt, és ez a folyamat egyre gyorsabban folytatódik! Azok, akik dönthetnének, nem vesznek tudomást semmiről. Itt olyan hatalmak játszadoznak velünk, akikhez képest a római pápa vagy az amerikai elnök is csak átlagemberek! Lehet hogy annyi esélyünk sincs, mint a hangyáknak, akik a bolyukat az erdőtűz közepén harmatcseppekkel próbálják oltani? Én mégis bizakodom: talán még nem késő! Talán egy-két hangyát még meg tudok mozgatni! Hátha az eső eloltja az erdőtűzet! Hátha a föld mélyén egy-két báb megmenekül! Talán Ők, az Idegenek is tudják Azt, Ami Jön? És azért gyötörnek minket, mert segíteni akarnak? Értünk nyúlnak az Idegenség Feneketlen Szakadékaiból is, hogy kiemeljenek a romok alól? Talán mégis van olyan, hogy Kozmikus Szeretet. És az Idegen Szemekben, melyekből a Fekete Semmi irtózata süt ki, megcsillannak a részvét könnyei...

Megjelent: az Ufomagazin 2001. decemberi számában.

Megjegyzéseim a cikkel kapcsolatban: már gyerekkorom óta kísértenek engem a rovarszemek, valóságos csodaként éltem meg, amikor egyszer sikerült megfognom egy kék szitakötőt. Rá kellett jönnöm, hogy azzal hogy megfogom, megölöm a csodát, a lepkék szemében az aranyszínű ragyogás kialszik, és fekete lesz mint a csillagos éj. 78-ban a Gellérthegyén sétálva a szívemre szállt egy fecskefarkú pillangó, és ezt úgy éltem meg, mintha a Szentlélek szállt volna le rám: íme, a lepkék megbocsátották, amit a gyerekkoromban elkövettem velük! A cikkben írt találkozásom az éjjeli lepkével 81-ben volt, amikor Szokolyán a Dodi modelljének elkészítésén dolgoztam, egy baptista családnál laktam egy hétig, ők készítették el a működőképes modellt, ami aztán kiutazott Angliába, Thomas Kremer szárnyai alatt. Nos, ekkor én nem a családdal

aludtam, hanem egy kis házban, ahol egy ágy volt csak, és már sötét volt, amikor aludni mentem. Vidéken nincs olyan éjszakaiivilágítás, így tisztán látszanak a csillagok, és olyan erős déjvü érzés tört rám, hogy az élményt el is neveztem: Szonóucsinyiva, azaz már megint ebben az időintervallumban vagyok! Nyilvánvaló, hogy valami nagyon régi gyerekkori emlék jött elő, én 3 éves koromig a Szabadsághegyen voltam egy intézetben, és ott éltem át hasonlót. Nem tudom, de nagyon az az érzésem, hogy valami eltérítéssel eshettem át! Különben honnan vannak azok a már kora gyerekkoromban is emlékként átélt dolgok, amelyek a csillagokkal kapcsolatosak? Nos egyik ilyen éjszaka felfigyeltem egy a lámpa körül keringő éjjeli lepkére. Olyan közről néztem meg, amennyire csak lehet, és láttam a szemeit, és olyan érzésem támadt, mintha egy idegen repülőgép ablakán néznék be, egy olyan értelemmel néznék farkasszemet, amely számára annyit sem számítunk, mint a lábamnál kavargó por! Mintha ezt mondaná: Jó, most itt vagytok, ti, emberek, és még tán itt lesztek egy pár ezer évig, de mi már 300 millió éve itt vagyunk, és itt leszünk akkor is, amikor ti már rég nem lesztek. A por jön, a por megy, az Idő pedig fenn trónol az Örökkévalóság Trónján. Ez a világ valójában a miénk, és az is marad. Mondanom se kell, hogy rettenetesen éreztem magam, alig tudtam így aludni. Azóta is, ha véletlenül egy bogár berepül az ablakon, úgy érzem, maga a Pokol ront rám, és addig nem tudok nyugodni, míg egy erre a célra tartott nylonzacskóval el nem fogom és ki nem teszem. Szó sem lehet arról hogy megöljem, egy Uranita tisztel minden életet, és az egóm vereségének élném meg, ha ilyen kicsinyes és primitív módon próbálnék szabadulni az engem gyötrő lényektől! A karma törvénye szerint azonnal magamra zúdítanám a lények bosszúját, és soha nem szabadulnék! Így viszont elértem, hogy már 7 éve egy bogár se lépte át a küszöböm, az agykontroll szubjektív kommunikációjával arra kérem őket, hogy légy szíves ne háborgassatok, mindkettőnknek jobb, ha békében élünk egymás mellett. Kint a természetben ti vagytok otthon, ott nem is zavarlak titeket, ti se zavarjatok engem. És működik ez! Más lények is háborgattak engem. Én is ébredtem, arra hogy nem tudok mozdulni, és valami sötét árnyék hajlik fölém, és úgy éreztem hogy az életet szívja el belőlem. De már régóta nem zaklatnak ezek sem, valami békét sikerült kieszközölni, amit elsősorban annak köszönhetek, amit úgy hívok: a lények érett kezelése. Ennek az a lényege, hogy barátságos vagyok minden látogatóval, és ha nagyon rosszindulatúnak találom, akkor ráparancsolok, hogy légy szíves távozz! De a legtöbbször erre nincs szükség. Minden lény valami üzenetet, valami ajándékot hoz. És ha megértem az üzenetet, akkor az életem is jobbra fordul. Tudást kapok, vagy megoldódik valami régi problémám. Egy reggel arra ébredtem, hogy tudom, hogyan kell a halmazelméletet kiterjeszteni. Az álombeli feladat az volt, hogy hányféleképp tudok 42 forintot két kupacba széttrakni? Nyilván ez attól függ, hány forintos címletekben adom meg, így lehet 42 db. egyforintos, lehet egy tízforintos, két ötforintos, tíz kétforintos és két egyforintos, na találjuk ki hogy hány lehetőség van, ha 1, 2, 5, 10 és 20 forintos címletek szerepelhetnek! Nagyon szép képleteket kaptam, egész nap azt számolgattam, még a Sloane sorozatokat is tudtam gazdagítani! (Google: sloane's on-line, első találat). És még ezen kívül számtalan ajándékot kaptam az álmoktól. A legjobb lenne az 5 lottószámot megkapni, most éppen 717 millió forintot fizet! Na ebből fedezhetném a nagy elképzeléseimet, az agykontrollos karitatív szervezettől kezdve a szabadenergia kicsatolásig és örökmozgóig!

A relativitáselméletéről

Kis Gyula írt egy cikket az Ufőmagazin 1999. novemberi számában Befejezetlen a relativitáselmélet? címmel. Ebben a Michelson-Morley-kísérletet bírálja. A szerzőt egyértelműen az a gondolat motiválta, hogy éter igenis létezik, és ha a Michelson-Morley-kísérletet ennek ellenére negatív eredményt adott, akkor annak nyomós oka lehet, és ez más, mint az Einstein által adott magyarázat. Vizsgáljuk meg ezt a kérdést a TIP-teória tükrében! A Tér - Idő - Plazma voltaképpen az éter megfelelője, egy rendkívül sűrű közeg, egy atommagnyi belőle annyit nyom, mint az egész látható Világegyetem. És ez a rettenetesen sűrű közeg még áramlani is tud: áramlása a gravitáció. Mi a legegyszerűbb modell erre a közegre? Egy rugalmas folyadék, mely kis golyócskákból áll, ezeket TIP-atomoknak nevezzük. A golyócskák közti távolság x , a tömegük m , és rugalmas erők tartják őket össze, amit a K rugóállandó képvisel. Ez olyan egyszerű modell, hogy még Newton is kidolgozhatta volna az elméletét, ha nagyon akarja. Mit tud ez a közeg? Rezegni és áramlani. Ha felírjuk a TIP-atomokra a Newton-féle mozgásegyenleteket, akkor megkapjuk a TIP leíró egyenleteit. Mivel x nagyon piciny, 10^{-35} méter, vehetjük a folytonos határátmenetet, és láss csodát: egy ismerős egyenlet áll előttünk, a Klein-Gordon-egyenlet, ami nem más, mint a relativisztikus hullámegyenlet! Ebben a hullámegyenletben szerepel egy c határsebesség, ami nem más, mint a fénysebesség. Most vegyük hozzá a kvantummechanika legnagyobb felismerését, miszerint minden elemi részecske egyúttal hullám is, mégpedig olyan hullámcsomag, ami a TIP hullámaiból tevődik össze. És akkor a részecskékből felépülő minden makroszkópikus tárgy is, tehát a koordinátarendszerek, sőt a Michelson-Morley-féle interferométer is ilyen hullámcsomag, a TIP hullámainak megfelelő arányú keveréke! És ha meg akarom tudni, mit csinálnak a makrotárgyak, ha v sebességre gyorsítom fel őket, egyszerűen csak azt kell megvizsgálnom, hogy hogyan viselkednek a hullámcsomagok a TIP-ben! Az derült ki, hogy a hullámcsomagok egészen pontosan úgy viselkednek, ahogy azt a relativitáselmélet előre megjósolta, és Einstein leírta! Tehát a relativitáselmélet a valóság pontos modellje! Az egyetlen lényeges változás az, hogy a relativitáselmélet nem azért igaz, mert nincs éter, hanem éppen ellenkezőleg, azért igaz, mert van éter, a TIP, és az a rugalmas mechanika törvényeinek engedelmeskedik! Hát ez elég meglepő eredmény, nem? Nézzük meg tüzetesebben! Einstein szerint nincs éter, nincs kitüntetett vonatkoztatási rendszer, minden inerciarendszer egyenrangú, éppen ezért a fénysebesség minden vonatkoztatási rendszerben ugyanannyi. A TIP-teória szerint viszont van éter, ez a TIP maga, és ez egy rugalmas közeg, amelyet a rugalmas mechanika newtoni egyenletei írnak le, amelyek - láss csodát! - megegyeznek a relativisztikus Klein-Gordon-egyenletekkel. A makrotárgyak a TIP hullámaiból összetett hullámcsomagok, tehát nem úsznak, mint halak a vízben, hanem hullámként terjednek, ahogy azt a kvantumfizika megállapította! Akkor pedig nem baj, hogy az éter nagyon sűrű, sőt ez a jó! Ettől olyan nagy a fénysebesség! A bolygóknak semmiféle ellenállást nem kell legyőzniük, hiszen nem úsznak, hanem hullámként terjednek, az éter ellenállás nélkül keresztülfúj rajtuk! (Ő tehát a mindenben átfújó szél!)

És akkor mi a gravitáció? Nem más, mint az éter gyorsuló áramlása! Minden tárgy nyeli a TIP-et, tehát a Nap, a Föld, a bolygók is. Ha a TIP gyorsulva mozog, akkor magával ragadja a tárgyakat, ezért az elengedett tárgyak leesnek a Földre. A bolygók a Nap körül keringenek, mégpedig úgy, hogy a TIP-hez képest nem gyorsulnak. Ezért nem is éreznek semmilyen erőhatást. Ugyanígy a világűrben keringő műholdak, űrhajók sem gyorsulnak a TIP-hez képest, ezért rajtuk súlytalanság van. A Föld felszínén nyugvó tárgyakon viszont keresztúláramlik a TIP, méghozzá 11.2 km/mp sebességgel, és ráadásul gyorsul is, ezért a tárgyak érzik a súlyerőt, amely a padlóhoz nyomja őket. Ezen túl a Föld felszínén nyugvó tárgyak az ismert

relativisztikus torzulásokat is elszenvedik (mert a TIP-hez képest mozognak), így a tömegük kissé megnő, az órák lelassulnak, a kibocsátott fény színe kissé a vörösbe tolódik el. A Nap körül keringő bolygók pályái nem pontosan záródnak, a fénysugár pedig elhajlik a Nap mellett. Einstein ezeket a jelenségeket pontosan meg is jósolta! A TIP-teória végkövetkeztetése tehát az, hogy a relativitáselmélet kerek egész, sem hozzátenni, sem elvenni belőle nem lehet. A fizikusok is ezt vallják, ezért ragaszkodnak olyan csökönyösen a relativitáselmélet-hez. Csakhogy befejezett, kerek egész volt Newton elmélete is, mégis tovább lehetett lépni, két irányba is: a relativitáselmélet és a kvantumfizika irányába. A kvantumfizika is kerek egész. Milyen érdekes is a fejlődés útja! Nem egy hiányos elmélet foldozgatásából áll, hanem kialakulnak ún. paradigmák, melyek a maguk szintjén teljes és tökéletes leírást adnak a világról, minden kérdésre választ adnak. Éppen csak ez a válasz nem mindig fedi a valóságot! Ha már elég ellentmondó adat és tényanyag gyűlik össze, akkor bekövetkezik a paradigma-váltás. Esetleg nem egy, hanem több lépésben, vagy egy viszonylag hosszabb folyamat során. Ez történik most a fizikában is. A TIP-teória olyan új paradigmát kínál, amely kerek egész, magába öleli a fizika eddigi eredményeit a relativitáselmélettől a kvantumfizikáig, és emellett olyan új jelenségeket is leír, amelyek az előző elméletekbe már nem fértek be. Idetartoznak a parajelenségek, a telepátia vagy a kanálhajlítás is. Nemcsak visszaadja a relativitáselméletet, de meg is magyarázza. Tehát a TIP-teória mélyebb, mint a relativitáselmélet. Olyan új jelenségeket is megjósol, melyek a relativitáselméletből nem következnek. Világos választ kapunk az elemi részecskék mibenlétére, stabilitására, változékonyságára, az atomok szerkezetére. Megérthetjük, hogyan épül fel rezgésekből és áramlásokból az egész Mindenség. Sőt, hogy teljeseleg legyünk, rezgés, áramlás, forgás és forrás együtt alkotja a Világegyetem szerkezetét. Ebből a négy alapelemből felépíthetjük az energiakicsatolást és az antigravitációt is. Az energiamegmaradás csak lineáris közelítésben igaz, amikor elhanyagoljuk a dolgok kölcsönhatását, önegymástükrözését. Azok az erők, amelyek az elemi részecskéket, és az atomokat összetartják, erősen nemlineárisak, ezért az energiakicsatolás is jelen van ezen a szinten. Méghozzá nem kivételes, ritka jelenséggént, hanem benne van mindenben a legelemibb szinten is! Az energiakicsatolás a felelős az elemi részecskék stabilitásáért és a Heisenberg-féle határozatlansági elvéért is, ez a kvantumfizika két alappillére. Mi csak egy látszatvilágot, egy habvilágot érzékelünk, de alattunk egy mérhetetlen óceán forrong, amelyet az energiakicsatolás tart életben! A világ rétegezett, sok-sok szintből áll. Úgy épülnek egymásba a szintek, mint a hagyma héjai, rétegei, sőt ez egy négydimenziós hagyma, mert nemcsak egymás alatt, de egymás mellett is vannak rétegek. Pontos analógia ennek az emberi aura, ahol minden szint áthatja és magába foglalja az alatta levőket. A TIP áramlása szervezi ezeket a szinteket egyetlen szerves egésszé. A szintek közti rezonanciák alakítják ki a stabil arányokat, a struktúrát, az idő és a tér mikroszerkezetét. Ezeket a dolgokat egy új tudományág, a Kvadromatika írja le. Ha megértjük a TIP szerkezetét és működését, akkor nagyon egyszerű lesz antigravitációt vagy időmotort készíteni!

Megjelent: az Ufomagazin 2002. februári számában.

Ufómegfigyelés

Az ufókat a napnyugta utáni fél órában a legjobb megfigyelni, mert ilyenkor a Nap megvilágítja őket, és az egyébként láthatatlan holmik feltűnően ragyognak a napfényben. A lemenő Nap színe vörös, és ez a vörös szín tükröződik vissza a felhőkön és a repülőgépeken. Sőt a nem túl magasan szálló repcsiket meg se világítja a Nap, ezért feketének látszanak, és mindig ott a villogó helyzetfény is, amiről a repülők mindig felismerhetők és jól elkülöníthetők az igazi ufóktól.

2001. augusztus 3-án este negyed kilenckor felnéztem az égre, és rögtön szemembe ötlött egy fényes tárgy, amint lassan haladt délről nyugat felé, elment a vékonyka holdsarló fölött, két ponttá vált (ez a fény csillogása miatt van), látszólag megállt, majd visszafele indult el. (Az észlelés helyszíne Budapest, a Síp utca és a Rákóczi út sarka). Nosza, látcsövet elő, hát ez mindenhez hasonlított, csak repülőhöz nem! A színe sárgásfehér volt, ami mutatta, hogy kint van a sztratoszférában (ugyanis ha közelebb lenne, akkor a színe vöröses lenne, mint a lemenő Nap), és ahhoz képest elég gyorsan mozgott. Tehát nem lehetett léggömb. Olyasmi alakja volt, mint egy vízcsap. Műholdnak túl nagy volt. Amellett a műholdak nem szoktak visszafordulni. Másnap este nyolc előtt ugyanez a holmi vonult el, szinte ugyanott! Amikor már pontszerűvé vált, sokáig lebegett egy helyen, majd lassan lefele mozgott (követte a Föld görbületét). Annyi idő múltán, míg átmentem a Károly körúton, felbukkant egy repülő, viszonylag alacsonyan, fekete volt (nem világította meg a Nap), és pislogtak a helyzetjelző fényei. Ezután pedig az előbbivel szinte azonos ufó vonult el a már ismert vonalon, a színe sárgásfehér volt (tehát ez is a sztratoszférában repült). Ha ilyen rövid idő alatt ennyit láttam belőlük, akkor azt kell gondolnom, hogy ezek úgymond menetrendszerűen közlekednek itt a fejünk felett! Az a nagy kérdés, hogy kik ezek? A kézenfekvő válasz, hogy földönkívüliek, nem is olyan ijesztő, mint az a gondolat, hogy ezek földiek, mai, 2000-beli csúcstechnológiával, például utasszállító repülőgépek, amelyek a világűrben repülnek, és azt jelentik ma, amit a Concorde a 70-es évek végén! Na lám, megint van valami, amiből minket, magyarokat kihagytak, olyannyira, hogy még csak nem is tudunk róla! Az energiakicsatolás és az antigravitáció másutt már rég megoldott probléma! Mi megszakadhatunk, olyanok vagyunk csak, mint a *Szilíciumvölgy csúcstechnológiáját utánozni akaró pápuák!* Aki nem hisz nekem, de hajlandó a tényeket tudomásul venni, fogjon egy katonai látcsövet (kisebb is megteszi) és vonuljon le a Duna-partra, vagy olyan helyre, ahol látni lehet a nyugati égboltot, és türelmesen figyeljen. És ha lát valamit, gondolkozzon el rajta!

Megjelent: az Ufómagazin 2002. márciusi számában.

Megjegyzésem a cikkel kapcsolatban: már jóval napnyugta előtt is látni lehet őket, és nemcsak a nyugati égbolton hanem fent magasan is. Most a héten is láttam egy kis elliptikus fénypontot a 74-es troli ablakából, egészen magasan, bár az ég egy kissé felhős volt. Mire leszálltam a troliról, eltűnt. Így nem tudtam távcsővel megnézni. Ez se tűnt repülőnek. Ha rendszeresen figyeljük az eget, százával láthatunk ilyeneket. Műhold vagy más? Ki tudja?

Ufonauta a kórházban

Ez a történet a nővéremmel esett meg, aki gyerekkorában fertőző májgyulladással kórházban feküdt. Már fiatalabb korunkban többször elmesélte, pedig akkoriban még nem is hallottunk ufókról, az ufó kifejezés még nem volt olyan elterjedt. Tehát nem kitalált történet. Íme a sztori az ő szavaival:

Kicsi gyerek voltam, amikor bevittek a kórházba, csak arra emlékszem, hogy két sor ágy állt egymással szemben, és én az ablakkal szembeni ágyak egyikén feküdtem. Az ablakon rács volt, mert a fertőző osztályon feküdtem, és ott nem lehetett se ablakot nyitni bentől, sem pedig kimászni az ablakon. Csak arra emlékszem, hogy valamiért felébredtem éjszaka, és az egyik ablaknégyes világosabb volt, mint a többi. Akkor még nem tudtam, hogy ennek jelentősége van, csak később gondoltam utána. Egyszer csak megjelent egy lény: úgy ugrott be a kórterembe, mint egy állat, négy lábra érkezett, de utána felegyenesedett. A szeme mintha világított volna. Nem láttam semmit, mert sötét volt, csak az ablakból jött a fény, és az világította meg ezt az árnyalakot hátulról. Körbement az ágyak során, és végül megállt előttem, de hátulról jött ez a fény, és nem láttam semmi mást, csak a körvonalát és a két szemét, ami valami miatt világított vagy világosabb volt, és a két kezét, ami a teste előtt volt, és valami olyasmit tartott, amit ma számítógépes klaviatúrának neveznénk (vagy inkább mobiltelefonnak?), de az is világított, illetve LED-diódák villogtak rajta. A lény ujjai - nem láttam, hány ujjá volt - ezen a klaviatúrán mozogtak. Nem tudtam róla levenni a szememet, és behunyni sem tudtam, csak arra emlékszem, hogy rettentő sokáig rámeredtem. Ő ezeken a billentyűkön mozgatta a kezét, és folyton rám nézett. Aztán valami történhetett. Vagy levettem róla a szemem, vagy ő hagyta abba a rám nézést, nem tudom, de egyszer csak nem volt már ott. Nem ment ki az ablakon, csak egyszerűen eltűnt a fény a háta mögül, nem mozgott a keze, eltűnt a világító klaviatúra is, majd nyoma veszett. Utána egy szünet van az emlékezetemben, csak arra emlékszem, hogy két kézzel megfogtam a takarómat, az államig húztam és rettentően remegtem. Ennyi a történet.

Utána még elbeszélgettünk a nővéremmel az álmokról. Álom az, amiből a legjobb felébredni, mondja ő, és ebből kiderül, mennyire meghatározó élmény volt ez neki, rányomta bélyegét az egész életére. Ha valaki erre azt mondja hogy ez csak álom volt, vagy képzelődés, esetleg egyszerűen csak elment valaki az ablak előtt, annak nincs igaza. Álmok nem válnak egy egész életet meghatározó élménnyé! Vagy igen? Akkor az álom: valóság! Mert ami kihat az életünkre, az valóság! Aztán még azt is mondta a nővérem, lehet hogy a lény mégis négykézlábra ereszkedett, és kiment az ablakon. De ne kérdezzek többet erről, mert aludni szeretne. Itt nyilván kényes ponthoz érkeztünk, amire nem tud vagy nem akar emlékezni. A lény azért tűnt el hirtelen, mert megzavarták. Vajon mi történt volna, ha nem zavarják meg? Erről két dolog jut az eszembe: a „kakukkok” és a „fészkébe visszatett fióka” szindróma. Ez utóbbi lényege az, hogy ha az ember visszateszi a fészkébe a kiesett fiókát, az anyamadar újra kilöki a fészekből, mert megérzi rajta az emberszagot.

Vannak emberek, akik magukon hordozzák az idegen érintés nyomát. Ezek az emberek valahogy képtelenek beilleszkedni az emberi társadalomba. Párkapcsolataik zátonyra futnak, társuk egyszerűen megérzi rajtuk az „idegen szagát” és otthagyja őket. Az is lehet, hogy ők maguk válnak emberkerülővé, pont azért, mert érzik, hogy elűzik maguktól az embereket. Az ilyenek jobban vonzódnak az állatokhoz, mint az emberekhez. Aztán az is lehet, hogy valahogy mégis beilleszkednek a társadalomba, ügyesen álcázzák magukat, de valahol ott ketyeg bennük az időzített bomba. És az is lehet, hogy ők maguk is idegenek, mert például az anya

testébe beültetett embriókból fejlődtek ki! Ők a „kakukkok”. A régiek őket hívták cseregyereknek. Az idegen érintése: az ördög érintése! Az ördög stigmákkal jelöli meg azokat, akiket kiválaszt magának, és valóban, az idegenek vizsgálatai után rejtélyes sebek, nyomok, háromszögek és más alakzatok jelennek meg a test különböző pontjain! A sokkal fogékonyabb, érzékenyebb és éberebb középkori emberek azonnal kiszúrták az ilyeneket, és ebből lettek a boszorkányüldözések! Nem véletlen, mert a „megbabrált” emberek sokszor rendkívüli képességekre tesznek szert, például tudnak gyógyítani, vagy távolról tárgyakat mozgatni. Én magam is ilyen idegennek érzem magam, és úgy érzem, hogy valami rémületes üzenetet hoztam a Föld számára. De lehet, hogy egyszerűen csak egy magasztos és nagyszerű üzenet ez. Elképzelhető, hogy a szabadulás, a menekülés záloga. Menekülés, de mi elől? Hát a technocivilizáció pusztításai elől! Az ózonlyuk és a környezetszennyezés elől, a világháborúk és a terrorizmus dögvése elől! Még mindig nem kizárt, hogy az idegenek azért vannak itt, hogy megmentsenek minket önmagunktól! Sajnos ez a belém zárt üzenet elveszett. Negyvenhat éve próbálom rekonstruálni. Eddig minden beigazolódott, amit a matematikáról meg a fizikáról előre láttam. Talán a regressziós hipnózis segítene. Akkor olyan ismeretek kerülnének felszínre, amik forradalmasítanák a tudományt. Az idegenek mindent megtettek értünk. Nem rajtuk múlt, hogy korunk vezető tudósai mindmáig süketek és elzárkóznak!

Megjelent: az Ufomagazin 2003. májusi számában.

Megjegyzésem a cikkel kapcsolatban: nemcsak a nővérem élt át különös találkozást, hanem az apám is, valamikor a negyvenes években, ő azt mesélte, hogy egyszer a szekrényből erős zöld fény csapott ki. Az anyám is mesélt különös álmokról. Lehet, hogy az egész családomat figyelik már évtizedek óta, generációkon át! A nagymamám azt mondta, hogy egyszer még amikor kisgyerek voltam, két idegen jött és el akart engem vinni, azt mondták, hogy vidékre vinnének. Nocsak, Men in Black? A belémzárt üzenet egy részét már sikerült dekódolni, erről szól az egész Kvadromatika. De nagyon töredékes még ez a megfejtés, és még sok évig eltart, mire sikerül az egész üzenetet visszagombolyítani. De reménykedek abban, hogy egyszer majd sikerülni fog. És akkor valóban gazdagodni fog a tudomány és a világ!

Titkos földalatti úthálózatok...?

A Google keresőjébe beírtam azt hogy reptilidák, ezt kaptam:

Kérdés:

Vannak más helyek is a 'vasúthálózattal' összekötve az ön által említetteken kívül is, és ha igen, hol vannak a bejáratok?

Válasz

HOGY HOL!?! MINDENHOL! FÖLDALATTI AUTÓPÁLYAKÉNT BEHÁLÓZZÁK AZ EGÉSZ VILÁGOT. OLYAN, MINT EGY ORSZÁGÚT, CSAK EZ A FÖLD ALATT VAN... A földalatti úthálózat Amerikában olyan, mint egy földalatti országút. A hagyományos, aszfaltozott út a hagyományos közlekedésnek (teherautóknak, személyautóknak, buszoknak) van alárendelve, és csak a korlátozott távolságú közlekedést szolgálja. Van egy másik mód is a teheráru és utasok gyors szállítására. Ezt a világméretű hálózatot „Szub-globális rendszernek” hívják. „Ellenőrzőpontjai” vannak minden egyes országba való belépésnél. Vannak vasúti alagutak, amelyek hihetetlen sebességgel 'lövik' ki a vonatokat a mag-lev (mágneses lebegő) módszer és a vákuum segítségével. Gyorsaságuk jóval meghaladja a hangsebességet. Kérdésében az is szerepelt, hogy hol vannak a bázis bejáratok. A legkönnyebben úgy válaszolhatnék, ha azt mondanám, az Egyesült Államok összes államában. A legtöbbször a bejáratokat bányáknak álcázzák. Más bejáratok katonai támaszpontokon találhatók. Új-Mexikóban és Arizonában van a legtöbb bejárat, majd őket követi California, Montana, Idaho, Colorado, Pennsylvania, Kansas, Arkansas és Missouri. Floridában és Észak-Dakotában van a legkevesebb. Wyomingban van egy út, amely közvetlenül csatlakozik a földalatti úthálózathoz. Ezt az utat már nem használják, de bármikor reaktiválható minimális költségekkel. Brooks Lake közelében található.

Kérdés:

Vannak ilyen bázisok Utah államban is? (Megjegyzés: Thomas számos Utah-t körülvevő területet említett - Colorado, Új-Mexikó, Arizona, Nevada és Idaho, ahol vannak csatlakozások, de Utah-t nem, ami egyes források szerint Észak-Amerika legnagyobb természetes barlangrendszerei felett van, ezek közül az egyik mélyen benyúlik a Sziklás-hegység nyugati része, valamint a Bonneville-medence alá) Hallott valamit egy állítólagos földalatti létesítményről a Wasatch-hegység alatt?

Válasz:

Salt Lake, Lake Powell Area, Dark Canyon, Dougway Grounds, Modena, Vernal. Itt mindenhol vannak kijáratok. És máshol is. (Megjegyzés: több pletyka kering arról, hogy Salt Lake City belvárosában több fontosabb ipari és kereskedelmi terület földalatti szintjeinek ásásakor egy ősi 'alagúrendszerbe' jutottak. Íme néhány, az alagutakat körülvevő állítólagos történetekből: felfedezők, akik lementek az alagutakba, és sohasem tértek vissza; 'gyíkemberek' lent a labirintusokban; Szürkék, akik emberekkel együtt dolgoztak elektronikus berendezéseken és nagyszabású építkezésekben keleten, a hegyek alatti hatalmas barlangokban; emberek, aki az ázsiai 'Agharti'-királyság tagjaiként kolóniákat létesítettek a lenti alagutakban és barlangokban - és akik konfliktusban állnak a reptiloidokkal, a Szürkékkel és az antarktiszi Új-Svábföld alatt található földalatti létesítmény-hálózat kollaboráns fasisztákból álló tagjaival; öltönyös emberek UZI-géppisztolyokkal, akiket hatalmas, földalatti kamrákon keresztül ki-be járkálni láttak; látszólag „feneketlen” aknák; hatalmas, kivilágított alagutak, amelyek elég nagyok, hogy teherautók közlekedjenek bennük; alagutak szilárdnak látszó falszakaszai, amelyeken mégis át lehetett nyúlni; szobák, amelyekből különös, zöld, foszforeszkáló fény sugárzott ki;

elrabolt személyek, akiket levittek, és látták az idegenek összes fajtáját; repülő korongok, amiket láttak kiemelkedni hegyekből, majd UFO-kat megtámadni (ilyen eseményeket és felrobbanó űrhajókat bizonyos területek fölött láttak a kaliforniai Sonora környékén. Ezt a térséget a Drakóniaiak és a Szürkék UFO-tevékenységének melegágyaként tartják számon. Embereket raboltak el saját házaikból, és hoztak Sonorába. A nő, akivel például ez történt, egy bizonyos vallási szervezet tagja volt, és úgy döntött, hogy inkább nem beszél erről a barátainak, mert örültek tartanak és kirúgnák a szervezetből.); Dungeons & Dragons fanatikusok, akik jártak lent az alagutakban, és vad történeteket mesélnek több száz kilométernyi útvesztő-szerű járatról; csatornahálózaton keresztüli csatlakozások az alagútrendszerekhez; a Dulce-val kapcsolatos leírásokhoz hasonló idegen-tevékenység; hatalmas barlanghálózatok, amelyek minden irányban túlnyúlnak az állam határain - egy hatalmas hálózat, amely Nevada földalatti rendszerét összeköti az Új-Mexikóban lévővel. Van egy híres történet, amiről nem igazán beszélnek nyíltan - két változata van... mindkettő akár igaz is lehet. Az elsőben Salt Lake City belvárosában egy Moron templomi munkás behatolt egy földalatti alagútba, és már megtett egy bizonyos távolságot a katakombákban, amikor összefutott egy 'gyíkszerű' emberrel. A lény megpróbálta megtámadni, de a férfi elmenekült, és sikerült visszajutnia a felszínre. Mesélt másoknak a történetekről, mire nem sokkal később megérkezett a 'kormány', akik lementek, és a templom alá vezető alagutak nagy részét lezárták. Feltételezhetően volt némi vita arról, hogy a földalatti rendszer mekkora része legyen a felekezet tulajdonában. Nyilván volt egy másik vita is délkeleten, ahol az L-S templom egy nagy raktárt tartott fenn a Little Cottonwood kanyonban található Granite Mountainben az óriási barlangrendszer felső szintjein. Fasiszta C-A elemek és Szürkék érkeztek, majd átvették a mélyebben fekvő, nagyobb barlangok feletti irányítást, utasították az ott dolgozókat, hogy távozzanak a 'tiltott' területekről, majd kijelentették, hogy azt mostantól az „amerikai kormány” használja „nemzetbiztonsági” célokra, a munkásoknak pedig „hazafias kötelessége”, hogy ezt titokban tartsák. A másik verzió egy gondnokról szól, aki bement az alagútba a Crossroads Bevásárlóközpontnál található moziknál a templom terétől délre, miközben a bevásárlóközpont ezen részénél éppen földmunkákat végeztek.

A munkás bement az alagútba, majd nemsokára találkozott egy 'kígyóemberrel', elmenekült, és elmesélte társainak, mit látott. Az FBI és/vagy a helyi rendőrség hamarosan megérkezett és lezárta az alagutakat. Egy másik történet egy fiatalemberről szól, aki egy barátjával együtt a kisteherautójára erősített láncsal távolított el egy csatornafedelet nem messze a bevásárlóközponttól és a tértől. Áthaladtak a csatornájáratok útvesztőjén, és eljutottak egy aknához, ami öt egymás alatt lévő kisebb 'szobába' vezetett. A legalsóból egy alagúton át egy nagyobb kamrába értek, ahol egy „feneketlennek” látszó aknát láttak, valamint egy nagy, kivilágított, délkeleti irányba vezető alagutakat, ami elég nagy volt, hogy kisebb teherautók közlekedjenek benne és egy háromlábú, kétlábú lény lábnyomait. Más források arról is szólnak, hogy a korai úttörők és telepések, akik felderítették ezeket az alagutakat, kapcsolatba léptek, nem egy esetben pedig csatlakoztak néhány Telosiai-Agharti-Melchidezek-Maya földalatti kolóniához a Salt Lake-síkságok, a Salt Lake-völgy és Sziklás-hegység nyugati része alatt. Ezek a földalatti kolóniák korábban területi egyezményeket hoztak a reptiloidokkal és a Szürkével, mielőtt az idegenek elkezdtek volna lerohanni a területeiket az 1900-as évek elején. Ezek az egyezmények annak a próbálkozásnak voltak részei, amelynek a fajok közötti konfliktusok elkerülése volt a célja, mivel az emberek (Teros) és reptiloidok (Deros) Észak-Amerika barlangrendszereiben történő összecsapásainak száma egyre nőtt az 1920-as, '30-as és '40-es években. Az emberek reptiloidokkal össze nem férő kollektív tudata miatt az egyik lehetséges mód a reptiloidok érző és szánakozó lényekké való konvertálásához az volt, ha engedik őket belépni a közös tudatba. A reptiloidok viszont, miután beléphettek, azonnal elkezdtek a közös tudatot az emberek tudatküszöb alatti irányítására használni. A könnyűség, amivel ezt tették,

arra enged következtetni, hogy a reptiloidok és a Szürkék egy kollektív vagy csoport tudat részeként tevékenykedtek, ami sokkal összetettebb volt, mint az Ashtar vagy Astarte tudat, amiktől az 'Aghartiak' közül sokan függtek. Ez azt sugallja, hogy a reptiloid 'kollektíva' vagy „fészek” abszolút mentes bármilyen gondoskodástól, emberi lények iránti törődéstől vagy sajnálattól. Reptiloidokat, akik a drakóniai közösségtől távol tevékenykedtek, néhány esetben más „közösségmentes” emberek meg tudták „szelídíteni” - néhányat pedig az Andro-Pleiadiak „szelídítettek” meg. Ha a nem emberi lényeket el tudták választani a közösségtől, át lehetett őket programozni, még öntudatukra is ébredtek, valamint képesek voltak eljutni az emóció bizonyos fokára. Ilyen esetekben nem volt tanácsos az emberekével megegyező jogokat adni ezeknek a lényeknek, valamint abszolút alárendeltséget és megfigyelést kellett biztosítani velük kapcsolatban, még akkor is, ha sikerült őket elválasztani kollektív tudathálózatauktól. A reptiloidokkal szemben fel kell ajánlani a feltétel nélküli megadást, ha erre nem hajlandók, akkor jóvá kell hagyni a közvetlen katonai fellépést, különösen azoknak a figyelembe vételével, akiket a Szürkék és a reptiloidok raboltak el és tartanak fogva (már aki közülük még életben van). A legtöbb egyezményt, amit az emberek kötöttek a reptiloidokkal, már megszegték... különösen az 1975-ös Groom-háborúkat és az 1979-es Dulce-háborúkat követően, amikor is a legtöbb amerikai föld alatti létesítmény-hálózat [amit az amerikai adófizetők finanszíroztak] nagy részét elfoglalták a Szürkék. Néhány forrás utal arra, hogy az idegenek kihasználták a káoszt, különösen a Dulce-háború idején, és megkezdték a legtöbb régebbi földalatti kolónia lerohanását és meghódítását.

Döbbenetes! Már 1900 óta! Teljesen úgy hangzik, mint valami Fantasy regény!

Gyerekkoromban írtam egy sztorit: A Kripta Titka. Ebben egy meghalt Lady fátylát kell elhozni a kriptából, de aki megpróbálja, meghal. Egy kis csoport kezd el nyomozni, és fantasztikus dolgokra bukkannak: föld alatti alagúrendszer, titkos földalatti templomok, ahol valami Wagayoshit imádnak, és a csuklyás alakok némelyike nem földi lény... Hát esküszöm, nem az ujjamból szoptam ezt! Akkor volt a Belfegor, avagy a Louvre fantomja sorozat, na annak volt ilyen hangulata. Szerintem ez a film is a csendes kiszivárogtatás eszköze volt!

Még egy találatot adott a Google: a Lacerta-interjú-t.

Itt egy reptiloiddal beszélgetnek.

„Az írás egy olyan interjú átirata, amit 1999. decemberében egy nem emberi, hüllőszerű lényrel folytattam. Ez a nőnemű lény akkor már néhány hónapja kapcsolatban állt egy barátommal, akinek a nevét itt E. F.-fel rövidíttem. Hadd mondjam el, hogy soha életemben nem hittem az ufókban, földönkívüliekben és egyéb hasonló dolgokban, továbbá szentül meg voltam győződve arról, hogy E. F. álmokat, vagy sci-fi történeteket mesélt el, amikor beszámolt első találkozásáról a Lacerta nevű nem emberi lényrel. Még akkor is kételkedtem, amikor 1999. december 16-án barátom elhagyatott dél-svédországi házában kis, meleg szobájában saját szememmel pillantottam meg ezt a nem emberi lényt. Találkozásunkkor azonban annyi megrökönytető dolgot mesélt el és mutatott meg nekem, hogy szavai valóságát és igazát már nem tagadhatom.”

Lacerta azt állítja, hogy az ő fajtája már 10 millió éve él a Földön, tehát előbb itt voltak, mint az emberek, akiket az Ilojiim (Elohim) nevű idegenek telepítettek be, illetve génmanipulációval fejlesztettek ki a majmokból. Nem törődtek azzal, hogy a Föld már lakott. A már meglévő iguanodon szerű reptiloid faj lett a bibliai kígyó, az ördög megfelelője. Ők a föld alá költöztek, és mind a mai napig ott élnek.

A gyíkemberek, reptilidák vagy reptiloidok tehát valóságos lények.

A föld alatt egy valóságos világ van!

Volt egy film, ahol egy vulkánba ereszkednek le, és lent egy világot találnak, van Napja is, és ott emberek és gyíkemberek kolóniái élnek egymás mellett, nem mindig békésen. Lehet hogy Verne Gyula is írt erről? Arne Saknussen is leereszkedett az alvilágba, a Snaefellsjökull vulkánba. Sőt már Klinius Miklós is tett földalatti utazást. Swift is írt ilyesmit. Utazás Plútóniába. Nem újból szopott dolgok ezek! Ha a dinoszauruszokból kifejlődött egy értelmes faj, és ezek elrepültek, akkor lehet hogy ők térnek vissza most ufókon. Drakonidák. Lovecraft is megjósolta ezek eljövetelét. Honnan tudta?

A takarító Évi mesélte, hogy egyszer a 6-os villamos megállójából látott két galambszürke ballonkabátos, fekete szemüveges, kalapos alakot, akik nagy benyomást tettek rá. Még a szemüveg mögött is nagyon fekete volt a szemük. Tehát már itt, Budapesten is vannak „ügynökök”! Egy gyíkember, másik ember... sose tudhatom, kibe botlok az utcán, pláne ha egyedül a sötétben megyek. Gyerekkoromban a barlangok és a pincék voltak a mániám. Egyiptom, múmiák, Hiren piramisa. Az apám is mesélt ilyen rémsztorikat. Egyszer gyerekkorában a szekrényből erős zöld fény jött ki. Lehet hogy a családomat már nemzedékek óta megfigyelik. Az is lehet hogy egyszer én leszek a nagykövetük ezeknek a lényeknek. Ha kidolgoztam az éterelméletet. Lehet hogy ez már nincs is olyan messze? Mindenesetre keményen dolgozom rajta, és sikerült eredményeket elérni. Közel jutottam annak bizonyításához, hogy a fizikusok kedvenc Lagrange-Hamilton formalizmusa nem egyéb, mint hangterjedés áramló közegben. A pontról pontra változó sebességű közegben terjedő hullámok trajektóriái, azaz a részecskék pályái görbültek, és ez éppen az Einsteini görbült téridőt adja! A Béta metrika segítségével kimutattam, hogy az Általános Relativitáselmélet az egy az egyben az áramló közegekről szól. Ennyi egybeesés nem lehet véletlen. Hamilton-Jacobi egyenletnek hívják a görbült téridőben a geodetikus vonalak egyenletét, és a kvantumfizikában az eikonál egyenletét is. Hullámtan és görbült téridő, rezgések és áramlások mindenütt.

Szerintem ha az ufók tényleg babráltak velem a gyerekkoromban, és rámbíztak valamit, az csak ez lehet. Hogy ezt megfejtsem. Ma sokan foglalkoznak éterelmélettel. Gennady Shipov, Myron W. Evans és még mások. Ők bonyolult matekot használnak, átlag halandó egy kukkot se ért belőlük. Énszerintem túlbonyolítják. Meg lehet ezt egyszerűbben is csinálni. Elég hozzá annyi matek és fizika, amennyit egy egyetemista tud. Állítólag működő örökmozgójuk is van, a részleteket persze titkolják. Na ez a baj. Mindent tovább kell adni, ingyen. Csak így fog előbbrejutni a világ. A bizniszcentrikus szemlélet csődbe jutott. Szabadalmat nem adnak 100% feletti gépekre, szabadalom nélkül a gyártók szóba se állnak a feltalálással. Marad a titkolózás, és akkor minden elvész, vagy az ingyen továbbadás, és akkor fű-fa-virág megvalósíthatja, nem kell másokra várni. Persze pénz így is kell, de mért ne lehetne éppen egy feltalálónak ötös találat a lottón? Ha ilyen földalatti világok tényleg léteznek, akkor az, amivel mi itt kínlódunk, másutt már rég megoldott dolog. Minket középkori sötétségben tartanak, hogy ők uralhassák a világot. A fentit is meg a lentit. A mag-lev is milyen szenzáció volt 30-40 éve, azóta mély kuss van róla. Naná, levítették az alvilágba! Akkor a középkoriak nem is voltak olyan buták, amikor mindenütt ördögöket véltek látni! Bizonyára reptilidákkal találkoztak, akik tényleg a föld alól jöttek! Titkos társaságok és fekete mágia, az ördög megidézése, Elifás Lévi, Aleister Crowley. Verne Gyula Némó kapitánya is ilyen előfutár. A mi időnkben meg volt Fantomas. És hogy ma mi van, azt a jóég tudja. A Csillagok Háborúja nem a jövő, hanem a múlt! Ilyen galaktikus háborúk dúltak régen! Az indiai eposzok erről szólnak! Dínók

és anunakik, babilóni és sumér istenek. No meg az egyiptomiak. Sakálfejű Anubisz, Hermész-Thot, Ozírisz, Ízisz. A Biblia is ír idegen istenekről. Nem azt mondja hogy nincsenek, hanem azt hogy ne legyenek neked idegen isteneid. A Levegő Urai, a Hatalmasságok, Fejedelemségek. Lovecraft is ír róluk. A Necronomicon, amit az Őrült Arab írt, nem érthető, ha nem számolunk az idegen lényekkel, akik a Mindenséget lakják. Róluk szól szinte minden. Ma, karácsony szent estéjén arra gondolok, hogy Jézus egy mesterségesen beültetett embrió volt. Íme a szűznemzés titka! Gábiel arkangyal is létező személy, Ő adta a Koránt Mohamed prófétának. Végül is minden vallás egy, ezt a fanatikusoknak illene már észrevenniük!

Kristóf Miklós 2010. 12. 24

A Lacerta-interjú

(fordítás: Kovács Benedek - 2005)

Tanúsítom, hogy a következő szöveg szintiszta igazság és nem a képzelet szüleménye. Az írás egy olyan interjú átirata, amit 1999. decemberében egy nem emberi, hüllőszerű lénnel folytattam. Ez a nőnemű lény akkor már néhány hónapja kapcsolatban állt egy barátommal, akinek a nevét itt E. F.-fel rövidítem. Hadd mondjam el, hogy soha életemben nem hittem az ufókban, földönkívüliekben és egyéb hasonló dolgokban, továbbá szentül meg voltam győződve arról, hogy E. F. álmokat, vagy sci-fi történeteket mesélt el, amikor beszámolt első találkozásáról a Lacerta nevű nem emberi lénnel. Még akkor is kételkedtem, amikor 1999. december 16-án barátom elhagyatott dél-svédországi házának kis, meleg szobájában saját szememmel pillantottam meg ezt a nem emberi lényt. Találkozásunkkor azonban annyi megdöbbentő dolgot mesélt el és mutatott meg nekem, hogy szavai valóságát és igazát már nem tagadhatom. Ez nem egy újabb, hamis ufó-jelentés, amely az igazság feltárását tűzi ki célul, holott maga is kitaláció, ezért tanúsítom, hogy a dokumentumban foglaltak igazak és ezért érdemesek az Ön figyelmére.

Három órán át beszélgettem vele, az anyagot azonban az ő kérésére megrövidítettem. A kérdések nem mindig abban a sorrendben hangzottak el, ahogy itt szerepelnek, ezért a szöveg néha zavarosnak tűnhet, amiért előre elnézésüket kérem. Nem könnyű szívvél töröltem az átiratból kérésére a szöveg összes fontos részét, de birtokomban van a teljes dokumentum (testéről és felszereléséről készített rajzaimmal összesen 49 oldal) és néhány kazetta is, amelyre az interjút rögzítettem, ezeket viszont az ő kívánságára még titokban kell tartanom. Az itt következő rövidített szöveget megbízható finn, norvég, német és francia barátainak is elküldöm, hogy saját nyelvükre lefordíthassák, így az átirat remélhetőleg a lehető legtöbb emberhez el fog jutni. Ha az írás Önhöz is eljut, kérem, bátran készítsen róla másolatokat, vagy küldje tovább e-mailen más barátainak.

Tanúsítom továbbá azt is, hogy ez a lény birtokában volt a reptiloid, fajtájának jellemző „paranormális” képességeknek, úgymint a telepátiának és a telekinézisnek, amit tollam megérintés nélküli táncoltatásával és egy alma kezei felett 40 cm-re való lebegtetéssel bizonyított is nekem. Mindezeket három óra hat perces együttlétünk alatt mutatta meg nekem, és egészen biztos vagyok benne, hogy ezek nem trükkök voltak. Bizonyára azt is nehezen tudják majd megérteni, elhinni, hogy beszélgetésünkkor kapcsolatban voltam a tudatával. De teljes bizonyossággal állítom, hogy mindaz, ami az interjú közben a mi világunkról a tudomásomra jutott a szintiszta igazság.

Következő találkozásunk időpontja 2000. április 23-án lesz ugyanabban a svédországi házban, megígérte, hogy létezését alátámasztandó bizonyítékokat fog hozni nekem. Addig is gyűjtögetem a kérdéseket, amiket majd felteszek neki. Talán abba is beleegyezik majd, hogy felfedjem állításait egy eljövendő háborúval kapcsolatban.

Ole K.

2000. január 8.

Az interjú rövidített átirata:
1999. december 16.

Kérdés: először is, ki vagy te? Földönkívüli faj követe vagy, vagy erről a bolygóról származol?

Válasz: Ahogy azt a saját szemeddel is látod, én nem emberi lény vagyok és az igazat megvallva még csak nem is vagyok emlős, még emlősökre utaló testi jegyeim ellenére sem, amelyek az evolúció eredményei. Én egy nőnemű hüllő lény vagyok, és egy nagyon öreg hüllő fajhoz tartozom. Mi a Föld őslakói vagyunk, millió évek óta élünk itt. Ismerhetsz bennünket az emberiség vallásos irataiból, szerepelünk a Bibliában is, az egyiptomiak és az inkák is, és sok más ősi nép tudott létezésünkről és tisztelt minket istenként. A keresztény vallás félreértelmezte szerepünket a teremtésben, ezért gonosz kígyóként kerültünk a Bibliába. Pedig ez nem igaz. A fajodat génsebészeti úton földönkívüliek tenyésztették ki és mi jobbra csak passzív nézői voltunk felgyorsított evolúciótoknak. Igaz, amit néhány tudósotok már megsejtett, vagyis hogy fajotok 2-3 millió év alatt, természetellenes gyorsasággal fejlődött ki. Ez teljességgel elképzelhetetlen, mert a természetes evolúció sokkal lassabb folyamat, bár ezt ti még nem értitek. Teremtésetek művi, génsebészeti úton folyt, de nem mi, hanem egy földönkívüli faj vitte végbe. Ha azt kérded, földönkívüli vagyok-e, azt kell mondjam, nem. A Föld lakói vagyunk. Bár vannak kolóniáink a Naprendszerben másutt is, származási helyünk a Föld. Valójában a Föld a mi bolygónk, nem a tietek és soha nem is volt az.

Kérdés: Megmondanád a neved?

Válasz: Nehezet kérsz tőlem, mert az emberi száj nem képes helyesen kiejteni a neveinket (és a neveink rosszul kimondása nagy sértésnek számít közöttünk). A nyelvünk nagyon különbözik a tietektől, de a nevem - megpróbálom az emberi hangokhoz hasonlatosan ejteni - így hangzik: „Sssshiaassshakkkasskkhhshhhh”, amelyben az „s” és a „k” hangokat nagy nyomatékkal ejtjük. Veletek ellentétben nincsen keresztnevünk, hanem egy szóból álló, egyéni nevünk van, amelyet az egyéni kiejtés és az jellemez, hogy ezt a nevet nem gyermekkorban, hanem a felnőtté válás egy bizonyos szakaszában, a vallási vagy tudományos „megvilágosulás” idején kapjuk. Megtisztelnél, ha nem próbálnád kiejteni emberi száddal az én valódi nevemet. Szólíts kérlek Lacertának, rendszerint ezt a nevet használom, ha emberek között vagyok, és beszélgetni akarok velük.

Kérdés: Hány éves vagy?

Válasz: Mi az időt veletek ellentétben nem asztrológiai években, a Föld Nap körüli keringésével mérjük, mert mi a Föld felszíne alatt élünk. A mi időszámításunk a Föld mágneses pólusainak periodikus változásain alapul és ennek megfelelően (a ti számaitoknak megfelelően kifejezve) a mai napon - hadd számoljak csak utána - 57,653 ciklus az életkorom. 16,337 ciklussal ezelőtt világosodtam meg és léptem a felnőtt korba (ez számunkra nagyon fontos időpont). A ti éveitekkel számolva körülbelül 28 éves vagyok.

Kérdés: Mi a te feladatod? Van foglalkozásod?

Válasz: A ti szavaitokkal élve: kíváncsi tanulója vagyok a fajotok szociális viselkedésének. Ezért vagyok itt, ezért is beszélgetek most veled. Ezért fedtem fel E. F. és most te előtted is valódi lényemet. Ezért adom most át neked a titkos válaszokat kérdéseidre, és ezért próbálok helyes válaszokat adni. Látni akarom, hogy miként reagálsz, hogy fajtád többi tagja hogyan reagál. Olyan sok hazug él köztetek, akik azzal kérkednek, hogy ismerik az igazságot rólunk, a földönkívüliekről, a repülő csészealjokról és a hasonló dolgokról, ráadásul sokan el is hiszik hazugságaikat. Látni akarom, mit szól majd a fajtád, ha az igazságot (amit én elmondok ne-

ked) a világ elé tárod. Remélem, tévedek, de biztos vagyok abban, hogy mindenki visszatartja majd szavaimat, de hinnetek kell nekem, ha az elkövetkező éveket túl akarjátok élni.

Kérdés: Olvastam már nyilatkozatodat (amelyet E. F.-nek adtál) erről, de mégis szeretném, ha röviden válaszolnál nekem erre: Az ufók valóban földönkívüliek által vezetett repülő tárgyak, vagy a te fajod repülői?

Válasz: Néhány UFO-észlelés, ahogy ezt ti nevezitek, nekünk tudható be, de a legtöbb nem. A legtöbb „titokzatos” repülő tárgy nem technikai eszköz, hanem legtöbbször természeti jelenségek félremagyarázása, amelyeket a tudósaitok még nem értenek (mint a spontán plazma kitörések magasan az atmoszférában). Mindazonáltal valódi ufóészlelések is vannak, az UFO-k egy része a ti fajotok (főleg a hadseregeitek) birtokában vannak, de tartozhatnak földönkívüli fajokhoz, és néhány közülük a miénk. (De a mi számlánkra írható észlelések csak egy töredéke ezeknek, mert rendszerint nagyon elővigyázatosak vagyunk, és jó módszereink vannak arra, hogy elrejtjük repülőinket az atmoszférában.) Ha egy világos metálszínű szivar alakú hengeres objektumról szóló híreket hallasz, amelynek hossza a ti mértékegységekkel kifejezve 20 és 260 m között van, és mély, zümmögő hangot hallat, továbbá 5 erős fényű vörös lámpa van rajta (...), akkor nagy valószínűséggel valaki a mi egyik űrhajónkat pillantotta meg. Ez egyben azt is jelenti, hogy az az űrhajó bajba került, vagy valaki közülünk nem volt eléggé elővigyázatos. Van egy kisebb csészealj alakú repülőkből álló flottánk is. A háromszög alakú UFO-k rendszerint a ti hadseregeitek valamelyikéhez tartoznak, bár az elkészítésükhöz földönkívüli technológiát használnak. Ha igazán szeretnéd látni valamelyik repülőnket, akkor a sarkokat és a belső-ázsiai hegyvidéket érdemes szemmel tartani.

Kérdés: Van valami jel, amiről a te fajtátod felismerhetjük?

Válasz: Két jellegzetes szimbóluma van fajunknak. Az egyik (az ősi) egy kék kígyó, amelynek négy fehér szárny van a hátán (ezeknek a színeknek számunkra vallási jelentősége van). Ezt a jelképet korábban csak bizonyos társadalmi rétegek használhatták, de ma már nagyon ritka - ti emberek ezt a szimbólumot másoltátok írásos emlékeitekbe. A másik jelkép egy misztikus lényt, a ti szavaitokkal élve egy „sárkányt” ábrázol, ahogy körbeölel hét fehér csillagot. Ez a jelkép sokkal elterjedtebb manapság. Ha ezt a jelet látod egy olyan hengerszerű repülőn, amelyről az előző kérdésben esett szó, vagy egy föld alatti létesítményen, akkor az egyértelműen hozzánk tartozik (és azt javasolnám, hogy a lehető leggyorsabban menj el onnan)!

Kérdés: A hét csillag, amit az imént említettél, a Plejádokat jelképezik?

Válasz: A Plejádokat? Nem. A hét csillag valójában bolygók és holdak, és a Naprendszerben létesített hét korábbi kolóniánk jelképei. A csillagok kék háttérben helyezkednek el, és a sárkányszerű kör a Föld gömbölyűségére utal. A hét fehér csillag a Holdat, a Marsot, a Vénuszt és a Jupiter, ill. a Szaturnusz négy holdját jelölik, amelyeket a múltban kolonizáltunk. Két kolóniát azóta elhagytunk, így öt csillag használata helyesebb lenne.

Kérdés: Ha már nem engeded, hogy fotókat készítsék rólad, - ami sokat segítene létezésed és a történet valódiságának alátámasztásában - megtennéd, hogy részletesen leírod kinézetedet?

Válasz: Tudom, sokat jelentene néhány fotó az interjú valódiságát illetően. Ti emberek amúgy is nagyon kételkedőek vagytok (ami jó nekünk és a többi idegen fajnak, amelyek a bolygótokon ténykednek). Tehát még ha lennének is fotóid, sokan mondanák közületek, hogy hamisítványok, és én csak egy álruhás nő vagyok, ami nagyon bántana engem. Ezért meg kell értened, nem adhatok engedélyt arra, hogy lefényképezz engem, vagy az eszközeimet. És ennek több oka is van, amit nem kívánok részletekbe menően elmondani, de az egyik ok az, hogy létezésünket továbbra is titokban akarom tartani, a másik pedig vallási természetű. Mindazonáltal

szabad rajzokat készítened rólam és az eszközeimről is, amelyeket később mutatok be neked. Megpróbálhatnám szavakkal leírni külsőmet, de kétlem, hogy embertársaid képesek lesznek elképzelni magukban valós kinézetemet a szavak segítségével, mert a reptiloid és más intelligens lények létezésének tagadása az agyatokba van programozva. Azért megpróbálom.

Képzeld magad elé egy átlagos nő testét. Mint nektek is, nekem is van fejem, két karom, két kezem, két lábam, két lábfejem. Testem arányai is hasonlítanak a tietekére. Mivel nőnemű vagyok, nekem is vannak melleim (Hüllő eredetünk ellenére az evolúciós folyamat eredményeként 30 millió évvel ezelőtt mi is tejjel kezdtük el táplálni kicsinyeinket, mivel ez a legjobb módszer életben tartásukra. A ti fajotok esetében ez már a dinoszauruszok korában kialakult, majd megjelent a mi fajunk esetében is. Ez azért nem jelenti azt, hogy mi is valódi emlősökké váltunk volna.), de a mi emlőink nem olyan nagyok, mint az emberi nőké, továbbá méretük nagyjából minden egyednél azonos. Külső nemi szerveink mindkét nem esetében kisebbek, mint az embereknél, de láthatóak és szerepük is megegyezik az emberi nemi szervekkel (az evolúció egy másik adománya a fajunknak).

A bőröm zöld-bézs színű - halványzöld - és barna pöttyök rendetlen mintázatával tarkított (minden folt 1-2 cm nagyságú) a bőrünk és az arcunk. (A minták a két nem esetében eltérőek, a nőneműeknek több van testük alsó részén és az arcukon.) Láthatod, ahogy az én esetemben két vonal húzódik a szemöldökömtől az orcámon át az államig. A szemeim valamivel nagyobbak az emberi szemeknél (ezért látunk mi jobban a sötétben), jellegzetes nagy fekete pupillánk, amit egy kis világoszöld írisz vesz körül (a hímek írisze sötétzöld). A pupillánk vágott alakú és egy kis fekete vonaltól egészen nagy tojás alakot is fel tud venni, ami azért van, mert a szemünk nagyon érzékeny a fényre és ezt így tudjuk kompenzálni. Nekünk is kívülről látható, kerek fülünk van, igaz kisebb és nem is annyira íves, mint a tietek, mégis jobban hallunk nálatok, mert a füleink nagyon érzékenyek a hangra (szélesebb frekvencia tartományban hallunk nálatok). Van egy izom vagy héj a füleink felett, amellyel tökéletesen be tudjuk zárni őket, pl. ha víz alá merülünk. Az orrunk hegyesebb, és van egy v-alakú ív a két orrlyukunk között, amely őseink számára hőlátást tett lehetővé. Bár ez a szerv már elcsökevényesedett, még mindig érzékelnünk tudjuk vele a hőmérsékletet. Ajkaink hasonló formájúak, mint a tieitek (a nőnemű egyedeké kicsit nagyobb, mint a hímeké) csak világos barna színükben térnek el, fogaink nagyon fehérek és erősek, ill. kicsit hosszabbak és élesebbek a ti emlős fogaitoknál. Nálunk nincs többféle hajszín (a hajunk színe korunkkal együtt változik) az eredeti szín - mint az enyém is - zöldesbarna. Hajunk vastagabb és erősebb a tieteknél és sokkal lassabban nő. Ráadásul szőrzet egyedül a fejünkön van.

Testünk, karjaink és lábaink méretükben és formájukban is hasonlítanak a tietekre, színük azonban eltérő (zöld-bézs, mint az arcunk), a bőr combunkon és felkarunkon pikkelyhez hasonló. Öt ujjunk valamivel hosszabb és vékonyabb az emberi ujjaknál, tenyerünk sima és nincsenek benne vonalak, hanem ezt is egy pikkelyszerű anyag és barna foltok keveréke borítja (mindkét nem esetében megtalálhatóak a foltok a tenyéren), ezen kívül ujjlenyomatunk sincs. Ha megérintesz, érezni fogod, hogy bőröm selymesebb tapintású, mint a ti szőrrel borított bőrötök. Mindkét kezünk középső ujján éles köröm található. Láthatod, hogy az én körmeim nem olyan hosszúak és gömbölyű a végük. Ez nememből adódik. A hímeknek hosszú, hegyes körömük van, amely 5-6 cm-re is megnő. Egy másik dologban viszont nagyon eltér a tietekétől a testem: hüllő eredetemre utal a hátamon végighúzóódó csontos kitüremkedés, amit a ruhámon keresztül is érezni lehet. Ez nem a gerincem, hanem egy összetett lapszerű képződmény, ami a fejemtől a csípőmig fut. Sok ideg és véredény szövi át a lapkákat (amelyek nagyjából 2-3 cm hosszúak és nagyon érzékenyek - ezért nem szeretünk támlás székekben ülni). A lapocskák a szexuális életünkön kívül a testhőmérsékletünk szabályozását végzik. Ha fény éri őket, a

lapok megtelnek vérrel, és a Nap felmelegíti hüllő vérünket, amely átjárva a lapocskákat, majd a testünket nagyon kellemes érzést okoz.

Hogy még miben különbözünk tőletek? Nincs köldökünk, mert nem az emlősök mintájára hoztuk világra utódainkat. A többi külső eltérés olyan kicsi, hogy fel sem tűnik, ha ruhában vagyunk. Azt hiszem, elég alapos leírást adtam. Talán készíthetnél rajzokat is.

Kérdés: Milyen ruhát viseltek általában? Ami rajtad van, gondolom, nem a hétköznapi viseled.

Válasz: Nem, az emberi ruhákat csak akkor hordom, amikor köztetek járok. Az igazat megvallva nem túl kényelmes számomra ilyen szűk ruhákat hordani, mindig szokatlanul hat, ha felveszem őket. Ha nem vagyunk otthon (itt föld alatti otthonainkra gondolok), vagy nagy mesterséges napozóhelyeinken, akkor hasonló nevű társaink között általában meztelenek vagyunk. Ez meglep téged? Ha nyilvános helyen vagyunk lenge, puha anyagból készült öltözetet hordunk. Említettem már, hogy testünk sok része, a hátunk pedig kifejezetten érzékeny az érintésre, ezért szűk ruhában kényelmetlenül érezzük magunkat. A nő és a hím egyedek ruhái gyakran csak a színükben térnek el.

Kérdés: Amikor „hasonló nevű társaidról” beszélsz, a családdra gondolsz?

Válasz: Nem, nem igazán. A család olyan egyedeket takar, akik genetikailag is összetartoznak, mint az apa, anya és a gyerekek. Ahogy korábban mondtam nekünk különleges, egyedi neveink vannak. A név kiejtése teljesen egyedi, nincs még egy azonos nevű egyed, de a nevünk középső része elárulja, melyik családhoz tartozunk. (Ezt a szót kell használnom, mert a ti nyelveteken nincs erre megfelelőbb.) De ez nem jelenti azt, hogy a csoport egyedei genetikailag is hasonlóak egymáshoz, mert ezek a csoportok rendszerint elég nagyok (20-70 egyed). Nagyonbbrészt genetikailag összetartozó egyedek vannak ebben is, leszámítva azokat, akik a csoportot elhagyták, és a legszorosabb kapcsolatok az apák, anyák és a gyermekeik közt jönnek létre. Ősi társadalmi rendünk túl összetett és a legalapvetőbb dolgok megbeszélése is órákig tartana. Talán következő találkozásunkkor majd részletesen beszámolok neked ezekről a dolgokról.

Kérdés: Van farkad, mint a normális hüllőknek?

Válasz: Látsz rajtam? Nem, nincs látható farkunk. Ha megnézed a csontvázunkat, látható egy lekerekedett kis csont a gerincoszlopunk végén a medencénk mögött. Ez őseink farkának elcsökevényesedett maradványa és kívülről nem is látható. Oh, magzataink rendelkeznek farkokkal fejlődésük első hónapjaiban, de ez a fark még születésük előtt felszívódik. Farokra csak azoknak a primitív élőlényeknek van szüksége, amelyek a két lábon járást próbálgatják, és farkukat egyensúlyozásra használják. A mi csontvázunk átalakult az evolúció során, gerincünk szinte teljesen azonos alakú, mint a tietek.

Kérdés: Azt mondtad, másként hozzatok világra utódaitokat. Talán tojásokat raktok?

Válasz: Igen, de nem olyat, mint a madarak, vagy a primitív hüllők. Az embrió egy protein-folyadékban fejlődik az anya méhében, de van egy tojás formájú, nagyon vékony mészhéj is körülötte, amely kitölti a méhet. A héjon belül az embrió teljesen független az anya testétől és minden anyaggal el van látva, ami a fejlődéséhez szükségeltetik. Van egy köldökzsinórhoz hasonló szervünk, amely a hátunk lemezei mögött csatlakozik a testhez. A születéskor az egész, csúszós fehérjével borított tojás átréselődik a vaginán, és a baba ebből a puha tojásból bújjik ki néhány perccel később. A középső ujjakon elhelyezkedő körmöket a babák ösztönösen használják a tojás héjának feltöréséhez. Születésükkor a babák kisebbek az ember gyermekeinél, méretük 30-35 cm a ti mértékegységekkel kifejezve, míg a tojás nagyjából 40 cm

hosszú (az emberinél kisebb vaginánk miatt), de felnőtt testméretünk 160-180 cm között mozog.

Kérdés: Hogyan szabályozzátok a testhőmérsékleteteket? Korábban azt mondtad, hogy élvezitek a napozást. Milyen hatással van a fény a szervezetetekre?

Válasz: Nem vagyunk emlősök, és mint hüllők, testhőmérsékletünk a környezet hőmérsékletétől függ. Ha megfogod a kezem, érezheted, hogy hidegebb a tiednél, mivel az átlagos testhőmérsékletünk 30-33 fok. Ha napozunk (főleg, amikor meztelenek vagyunk és a hátlemezeinket is felé fordítjuk), testhőmérsékletünk percek alatt 8-9 fokot emelkedhet. Ez sok enzim és hormon termelését okozza, amitől szívünk és agyunk, és összes többi szervünk aktívabbá válik, és nagyon jól érezzük magunkat. Bár ti emberek is élvezitek a napfényt, számunkra ez az elképzelhető legnagyobb öröm (talán a ti orgazmusotokhoz hasonlíthatnám). A meleg folyadékokban való úszást is nagyon élvezzük, amely megemeli a testhőmérsékletünket. Ha néhány órát árnyékban töltünk, a testhőmérsékletünk hamar visszaesik 30-33 fokra. Bár ez nem rossz számukra, sokkal jobban szeretjük a fényt. Mesterséges föld alatti nap-termeink vannak, de a valódi Nap fényével nem lehet őket összehasonlítani.

Kérdés: Mivel táplálkozol?

Válasz: Általában sokféle dologgal, mint a hús, a gyümölcs, zöldség, ill. különféle gombák, amelyeket föld alatti farmokon tenyésztünk. Több olyan táplálékot is elfogyasztunk, ami számotokra mérgező lenne. A lényegi különbség közöttünk az, hogy nekünk mindenképp kell húst is fogyasztanunk, mert a szervezetünk igényli a proteineket. Veletek ellentétben nem fogyaszthatunk csak növényi táplálékot, mert hús nélkül az emésztésünk leállna és néhány héten, hónapon belül elpusztulnánk. Sokan közülünk nyers húst is esznek, ami számotokra visszatetsző lehet. Én személy szerint a főtt húst és a felszíni gyümölcsöket, az almát és a narancsot szeretem.

Kérdés: Mondanál nekem valamit fajod történetéről és evolúciójáról? Milyen régóta létezik a fajotok? Ti is a primitív hüllőkből fejlődtetek ki, mint az emberek a majmokból?

Válasz: Nos, ez egy nagyon hosszú és összetett történet, ami majd biztosan hihetetlennek tűnik számodra, de ez az igazság. Megpróbálom röviden elmondani. 65 millió évvel ezelőtt sok, kevésbé fejlett ősrünk elpusztult a dinoszauruszokkal egy globális kataklizmában. A pusztulás oka nem egy nagy aszteroida becsapódása volt, ahogy azt tudósaitok képzelik, hanem egy háború két ellenséges földönkívüli faj között, amely jobbára bolygótok körül az űrben és az atmoszféra magasabb részeiben zajlott. Nem sok pontos ismeretünk maradt ezekből a korai időkből, de ekkor háborúztak földönkívüliek először a Földön - és egész biztosan nem utoljára, közeleg egy újabb háború, hiszen a szembenálló idegen fajok között már 73 éve egy „hidegháború” zajlik. A 65 millió évvel ezelőtti háborúban két olyan idegen faj vett részt, amelyek nevei a ti számotokra nem kimondhatóak. Bár ki tudnám előtted ejteni neveiket, a hangok sértenék a füleidet. Az egyik faj emberszerű volt, mint a ti fajotok, csak annál sokkal öregebb, és annak a csillaghalmaznak az egyik naprendszeréből származott, amit ti Procyon-nak hívtok. A másik egy reptiloid faj volt, erről nem tudunk sokat, de a mi fajunkkal biztosan nem állt kapcsolatban, hiszen mi külső behatás nélkül a földi hüllőkből fejlődtek ki (leszámítva, amikor saját magunk alkalmaztuk a manipulációt, de erre még később visszatérünk). A fejlett reptiloid faj nem ebből a világból származott. Hogyan is magyarázhatnám el neked? A ti tudósaitok nem értették meg az Univerzum valódi természetét, mert logikátlan elmétek a legegyszerűbb összefüggéseket sem érti és hibás matematikán, számokon alapul. Ez génjeitekbe van kódolva, de majd erre is visszatérek még. Legyen elég annyi, hogy az Univerzum megismerésétől ugyanolyan messze vagytok, mint 500 évvel ezelőtt.

Olyan kifejezésekkel, amiket talán megértesz, a másik faj nem ebből az Univerzumból származott, hanem az omniverzum egy másik „buborékából”. Ti talán másik dimenzióknak neveznétek, de ez nem a megfelelő szó erre (ráadásul a dimenzió szó jelentését is hibásan értelmezték). A tény, amire szeretnék emlékeztetni, az az, hogy a fejlett fajok képesek az omniverzum buborékai közt közlekedni - ahogy ti nevezitek - a kvantum technológia és saját technikáik segítségével. Az én fajom is fejlett mentális képességekkel rendelkezik a ti fajotokhoz képest, de nem vagyunk képesek a szuperhúrokon/buborékokon technikai segítség nélkül átkelni. Más, a Földeteken tevékenykedő fajok azonban képesek erre, amit ti varázslatként éltek meg, ahogy ez őseitekkel is történt.

Visszatérve saját történetünkhöz: az első földönkívüli faj (a humanoidok) kb. 150 évvel a reptiloidok előtt érkeztek a Földre és kolóniákat létesítettek az akkori kontinenseken. Nagy kolóniájuk volt az Antarktiszon (ahogy ti ezt a kontinenst ma nevezitek), ill. Ázsiában. Ők a hüllők elődjeivel békében éltek együtt. Amikor a fejlett reptiloid faj elérte a Földet, a procyoniak békével próbáltak közeledni, de próbálkozásaik kudarcba fulladtak és néhány hónapon belül világméretű háború tört ki. Ezek az idegen fajok a fiatal bolygót nem faunájáért, vagy a fejletlen fajok miatt akarták megszerezni, a valódi okuk a nyersanyagok szerzése, ezen belül a réz megszerzése volt. Hogy megértsd indokaikat, meg kell értened, hogy a réznek nagy jelentősége van néhány fejlett faj számára (még ma is), mivel más bomlékony anyagokkal együtt, erős mágneses tér és radioaktív sugárzás hatására a fluktuáló mezőkön való átjutáskor új, stabil elemeket alkot. A réz más anyagokkal való egyesülése a mágneses/radioaktív mező-kamrában olyan erőtereket képes létrehozni, amely számos technológiai eljáráshoz nélkülözhetetlen (ezek azonban olyan összetett eljárások, amiket egyszerű agyaddal nem vagy képes felfogni). Mindkét faj szerette volna megszerezni a Föld réztartalékait, és háborúztak érte az űrben és a Föld körül. Kezdetben az emberszerű faj kerekedett felül, de a harcok során a reptiloid faj egy rendkívül erős kísérleti fegyver bevetése mellett döntöttek, amely egy speciális fúziós bomba volt. Azt várták tőle, hogy a bolygón minden életet elpusztítson, de megővja az értékes réz-nyersanyagot. A bombát az űrből lötték ki, és azon a területen robbant fel, amit ma Közép-Amerikának neveztek. Mivel az óceánban robbant fel, a fúzióba belépő hidrogén megtöbbszörözte a bomba erejét. Az eredmény gyilkos sugárzás lett, ami nukleáris télbe taszította a bolygót több mint 200 évre. A legtöbb humanoid elpusztult, de ismeretlen okból - talán a sugárzás miatt - nemsokára a reptiloid faj is elvesztette az érdeklődését a bolygó iránt. Bár a Földet nem fenyegették már idegen fajok, a felszíni fajok kipusztultak. Egyébként az egyik anyag, ami a fúziós bomba hatására létrejött, az irídium volt. A ti tudósaitok ezt a föld-felszínen koncentrálnak irídiumot egy óriásmeteor becsapódásának bizonyítékeként tartják számon, ami a dinoszauruszok kipusztulásáért volt felelős. Ez azonban nem így történt, de honnan is tudhatnátok?

Nos, a legtöbb dinoszaurusz kihalt (nem is annyira a robbanás következtében, mint inkább abban a nukleáris télben, a radioaktív hamuesőben, ami utána következett). A következő 20 éven belül szinte az összes dinoszaurusz kihalt, bár néhány faj - különösen a tengerekben élők - még 200-300 évig kihúzták, de a klimatikus változások miatt később ezek is kipusztultak.

A nukleáris tél 200 évig tartott, és az átlaghőmérséklet is kisebb lett a korábbinál. A kataklizma ellenére néhány faj, mint a halak - ahogy a cápák is -, a madarak, és a kis csúszó-mászó emlősök - a ti őseitek -, továbbá számos hüllő - például a krokodilok - képesek voltak fennmaradni. És fennmaradt egy kicsi, de fejlett dinoszaurusz faj is, amely az utolsó nagy dinoszaurusz fajokkal együtt fejlődött ki, olyanokkal, mint amit Ti tirannoszaurusznak hívtok.

Ez a hüllő két lábon járt és leginkább az Iguanodonról készült rekonstrukcióitokhoz hasonlított (ugyanis az Iguanodonok családjából származott), de kisebb volt azoknál (megközelítőleg

150 cm) és volt néhány emberies tulajdonsága, mint a megváltozott csontszerkezet, megnövekedett koponya és agy, markolásra képes hüvelykujj, megváltozott szervezet és emésztés, az arc közepén ülő, fejlett szemek... és a legfontosabb... új, jobb agyrendszer. Ez volt a mi közvetlen ősrünk. Feltételezések vannak arról, hogy az új faj a sugárzás által kiváltott mutáció útján jött létre, de ez nem bizonyos. Mindazonáltal a kis, emberszerű dinoszaurusz a következő 30 millió évben is folytatta evolúciós fejlődését. (Ahogy már korábban mondtam, a fajok evolúciójához, hogy állatból gondolkodó lényre váljanak, több idő kell, mint ahogy azt ti képzelitek, hacsak a fejlődés nem mesterségesen irányított, ahogy ez a Ti esetekben is van.) Ezek a lények elég okosak voltak ahhoz, hogy ne haljanak ki az elkövetkező évmilliók során, mert megtanultak alkalmazkodni. Barlangokban laktak a hideg nyílt tereppel szemben, kövekből és ágakból szerszámokat készítettek és megtanulták, hogy a tűzzel melegen tartathatják testüket, ami a mi fajtánk számára létfontosságú a túléléshez. A következő 20 millió év alatt ez a faj 27 alfajra bomlott, amelyek jobbára primitív háborúkat vívtak a dominanciáért. (A korábbi hullő fajok sajnos többé-kevésbé hajlamosak voltak az evolúciós fejlődés során alfajokra bomlani. Ezt jól láthatod abból, hogy mennyire szükségtelenül sok faja volt a korábbi állati dinoszauruszoknak.)

Nos, a természet nem volt hozzánk kegyes és a korábbi 27 alfajból 24 kipusztult részben e primitív háborúk, részben az evolúció következtében, mivel agyuk nem volt elég fejlett a túléléshez, és testhőmérsékletüket sem voltak képesek megváltoztatni, amikor az éghajlat változása szükségessé tette volna. 50 millió évvel a háborúk és a dinoszauruszok után csak három (már technikailag is fejlett) faj maradt fenn. Végül ezek a fajok természetes és mesterséges kereszteződések következtében egyesültek, majd génsebészeti ismereteink segítségével eltávolítottuk a fajokra bomlásért felelős gént örökítőanyagunkból. Történelmünk és hitünk szerint ez volt az az idő, amikor a génmanipulációs úton kialakult végső, reptiloid fajunk - az a lény, amilyen én is vagyok. Ez megközelítőleg 10 millió éve történt, és evolúciónk ennél a pontnál szinte meg is szakad (bár az elkövetkező századokban is voltak kisebb változások kinézetünkben, amely ember- és emlősszerűvé tett minket, fajunk nem bomlott többé alfajokra). Láthatod, hogy nagyon régi faj vagyunk a tiétekhez képest, amely kis majomszerű lényként ugrált a fákon, amíg mi felfedeztük a technikát, a Naprendszer más bolygóit kolonizáltuk és hatalmas városokat alapítottunk a Földön (amelyek mára nyomtalanul eltűntek az idők folyamán), megváltoztattuk génstruktúránkat, amíg Ti állatokként éltetek.

10 millió éve Afrikában (ugyancsak klimatikus változásoknak köszönhetően) egy majomszerű faj elkezdett fejlődni, lejtett a fákról a földre. Evolúciójuk azonban nagyon lassú volt, ahogy ez általában az emlősökre jellemző, és ha nem történt volna fajtád esetében valami váratlan dolog, ma nem ülhetnénk itt beszélgetve, mert én komfortos modern házamban laknék, te pedig egy barlangban, állati szőrökbe bújva próbálnád felfedezni a tűzkészítés titkát, de az is lehet, hogy valamelyik állatkertünkben ücsörögnél. De a dolgok másképp alakultak, és most azt hiszitek magatokról, hogy Ti vagytok a „teremtés koronái”, és ti ültök modern házaitekben, míg nekünk bujkálva, rejtőzködve kell élnünk elhagyott vidékeken, vagy a föld alatt. Körülbelül másfél millió éve egy másik idegen faj érkezett a Földre - meglepő módon ők voltak az első látogatók 60 millió év óta, még jobban csodálkoznál ezen, ha tudnád, hány földönkívüli faj létezik még. Ez a humanoid faj, amelyet Ti „Ilojiim”-nak neveztek, nem a nyersanyagok miatt és a réz miatt érkezett ide, hanem teljes csodálkozásunkra a fejletlen majomszerű őseitek miatt. Jelenlétünk ellenére a bolygón az idegenek elhatározták, hogy segítenek a majmoknak gyorsabban fejlődni, hogy utána szolgafajként segítsenek nekik következő háborúikban. Fajotok sorsa nem nagyon érdekelt minket, de nem örültünk az Ilojiimok jelenlétének bolygónkon, és ők sem örültek a mi jelenlétünknek új, galaktikus állatkertjünkben. Ezért hatodik és hetedik teremtetek háborúhoz vezetett köztünk. A háborúról a Biblia című

könyvetek is szót ejt, bár nagyon zavarosan. Ami azt illeti ez egy hosszú és bonyolult történet. Akarod, hogy folytassam?

Kérdés: Nem, most nem kell. Jegyzeteltem, amíg beszéltél és lenne néhány kérdésem.

Válasz: Kérdezz nyugodtan.

Kérdés: Először is nagyon nagy időskálát tekintettél át. Azt állítod, hogy az őseid együtt éltek a dinoszauruszokkal, túléltek egy mesterséges kataklizmát és 40 millió éven át fejlődtek, amíg 10 millió évvel ezelőtt le nem zárult törzsfajlódéseik. Ez elég hihetetlenül hangzik a számomra, tudnál még mondani erről valamit?

Válasz: Megértem, hogy számodra ez tökéletesen hihetetlen, mert te egy fiatal, génépítészetileg megalkotott faj egyede vagy. Történelmetek látómezeje néhány száz évet ölel fel, és azt hiszitek, hogy ez normális. De nem az, hanem lehetetlen. Kondicionált agyad nyilván nem képes ekkora időintervallumokat kezelni. Lehet, hogy evolúciónk időtartama túl hosszúnak tűnik a szemedben, de ez a természet valódi rendje. Emlékezz csak, korai emlős őseitek is együtt éltek a dinoszauruszokkal és hozzánk hasonlóan túléltek a bombát. A rákövetkező évmilliók alatt lassan fejlődtek és sok új, méretükben és külsejükben is különböző fajt hoztak létre. Ez volt a test evolúciója, de mi van az értelemével? Egyszerű állatok voltak. Az emlősök 150 millió éven át fejlődtek, de csak az utóbbi 2-3 millió évben váltak értelmes, gondolkodó lényekké. Ilyen rövid idő alatt jöttek létre azok a lények, amelyek közé te is tartozol. Gondolod, hogy természetes módon? 148 millió év fejlődés állatszerű emlősként, majd 2 millió év, hogy értelmes lényekké váljatok? Tedd fel magadnak a kérdést, lehet ez a gyors evolúció a természet műve? Fajod bizonyára sokkal tudatlanabb, mint amilyennek hittem. Nem a mi törzsfajlódásunk volt természetellenes, hanem a tietek.

Kérdés: Értem. De lenne még egy kérdésem. Sok konkrétummal szolgáltál a 65 millió évvel ezelőtt folytatott háborúról az idegen fajjal. Ez jóval azelőtt történt, hogy fajod valóban intelligensé vált volna - már, ha jól értettelek. Akkor honnan tudhattok ilyen sokat az akkori háborúról és fajotok evolúciójáról?

Válasz: Ez egy jó kérdés, sokkal jobb az előzőnél és erre nem is adtam eddig magyarázatot. Ismeretünket abból a leletből nyertük, amelyet régészeink 16 000 évvel ezelőtt a mai Észak-Amerika területén találtak. Találtak egy 47 cm átmérőjű tálat, amely még számunkra is ismeretlen mágneses anyagból készült. A tálon belül volt még egy kristálytál is, amelynek molekuláris szerkezetébe hatalmas információmennyiséget tároltak el. Ezt a „memórialapot” „procyoni” humanoid faj utolsó túlélői hagyták hátra 65 millió évvel ezelőtt és teljesen épp volt, amikor ráakadtunk. Tudósainknak sikerült dekódolniuk az információkat, ekkor hallottunk először a távoli múlt eseményeiről és arról, hogy mi vezetett a dinoszauruszok kihalásához. A tál részletes információval szolgált mindkét fajról - a humanoidokról talán kicsit többről - és a fúziós bombáról is. A Földön élő állatokról és sauruszokról is volt benne szó, sőt még a mi korai, intelligens őseinkről is. Az evolúciónkról a többi ismeretünket csontvázak tanulmányozásával és a DNS visszafejtésével, dekódolásával nyertük. Amint látod, eredetünkről 16 000 éve ismerjük a teljes igazságot, előtte vallási hiedelmeink határozták meg feltételezéseinket.

Kérdés: Mi történt a két idegen fajjal?

Válasz: Valójában nem tudjuk. A bombát túlélő humanoidok a háborút követő években meghaltak. Később sem ők, sem a másik reptiloid faj nem tért vissza ismereteink szerint a Földre. Ami a reptiloid fajt illeti, kicsi a valószínűsége, hogy később fizikai lehetőségük lett volna visszatérni. Feltételezéseink szerint az elmúlt évmilliók folyamán mindkét faj kihalt.

Kérdés: Beszéltél fajtád csontvázairól. Hogy lehet az, hogy az emberi régészek eddig nem találták meg őseidnek nyomait, annak ellenére, hogy olyan régóta élnek ezen a földön? Sok primitív dinoszaurusz faj csontvázát megtaláltuk, de olyat nem, amelynek nagyobb, fejlett agya és hüvelykujja lett volna, amint azt korábban említetted.

Válasz: Megtaláltatok már, csak „nagy” tudósaitok még nem voltak képesek összeállítani a csontvázakat teljesen, mivel ők hüllőket látnak a csontokban és nem értelmes lényeket. Csodálkoznál, ha tudnád, hogy mennyi - kifejezetten kicsi - helytelenül összerakott saurusz csontváz van kiállítva a múzeumaitokban, mert a csontok jó része nem is tartozott valójában össze, vagy az „állati” saurusz csontváz rekonstrukciója úgy van kipótolva, hogy az egy soha nem létezett állatot mutat be. Sok tudósotok figyelte már erre a problémára, de véleményüket ne merik nyilvánosságra hozni, mert nincsenek bizonyítékaik, és inkább azt mondják, hogy a csontváz hiányosságai ellenére helyesen van összerakva. Sok ősrak csontját használták iguanodonok rekonstrukciójához, ez jól látszik a kezek hüvelykujján, nézz csak meg egy múzeumot, és tudni fogod, miről beszélek. Néhány éve egy USA-ban élő tudós majdnem teljes pontossággal összerakta fajunk egy példányának csontvázát, de a helyi önkormányzat elkobozta a csontokat, mivel részben tisztában van létezésünkkel. Ahogy évezredek óta, ma is a föld alatt élünk, ezért nem fogtok fajunk egyedeiből csontvázakat, tetemeiket találni.

Kérdés: Többször említetted a föld alatti városaitokat és a mesterséges napfényt. Azt érted ezen, hogy a Föld burka üreges és egy másik Nap is rejlik alatta?

Válasz: Nem, a Föld felszíne nem csak egy burok és nincs belül egy másik Nap. Ez az elmélet nevetséges, ráadásul fizikai lehetetlenség - még a te fajtádnak is tisztában kellene lennie ezzel. Tudod Te, hogy mekkora mennyiségű anyag kell a Napnak ahhoz, hogy hosszabb időn át sugározza a fúzió révén a fényt és az energiát? El tudod képzelni, hogy van egy másik, működő Nap a bolygó belsejében? Amikor föld alatti lakóhelyeinkről beszélek, hatalmas barlangrendszerekre gondolok. Azok a barlangok, amiket Ti a felszín közelében felfedeztetek semmik a föld gyomrában, 2-8000 m mélységben lévő barlangokhoz, tárnákhoz képest. Ezek a barlangrendszerek adnak helyet fejlett nagyvárosainknak. Legnagyobb telepünk a sarkokon, Belső-Ázsiában, Észak-Amerikában és Ausztráliában vannak. Városaink világítását mesterséges fényforrások adják, amelyek fénnyel töltik be a csarnokokat és alagutakat. Minden városban vannak speciális, UV-fénnyel megvilágított járataink, ahol felmelegíthetjük testünket. Ezenkívül vannak természetes napozóhelyeink elhagyott vidékeken, főként Ausztráliában és Amerikában.

Kérdés: Hol található egy felszínközeli bejárat a Ti világotokba?

Válasz: Csak nem gondolod, hogy elmondom neked a pontos helyét? Ha rá akarsz találni egy ilyen bejáratra, jobb lesz, ha magad keresed meg - bár én azt tanácsolnám, ne tedd! Amikor négy napja a felszínre jöttem, egy olyan átjárót használtam, amely innen északra egy nagy tótól nagyjából 300 kilométerre található, de kétlem, hogy valaha is megtalálnád - a világnak ezen a részén csak néhány átjáró található. Hadd adjak egy tanácsot: ha bekerülnél egy szűk alagútba, vagy barlangjáratba, amelyben egyre beljebb hatolva a falak simábbá válnak és meleg levegő áramlik a mélyből, esetleg hallod az áramló levegőt egy szellőzőjáratból süvíteni, keress egy különösen sima, szürke fémajtót. Ha sikerül kinyitnod az ajtót - amit nem tudok elképzelni - bejutsz egy kör alakú szervizszobába, ahol szellőzőket és a mélybe vezető lifteket fogsz találni. Ez a szoba a mi világunk bejárata. Tudnod kell, hogy mire Te ide elértél, mi már tudatában vagyunk a Te jelenlétednek és elég nagy bajban vagy. Keress reptiloidokra jellemző jeleket a falakon, ha nem találsz ilyet, még nagyobb bajba kerültél, mivel nem minden föld alatti járat tartozik hozzánk. Néhány új alagútrendszert földönkívüli fajok hasz-

nálnak, amelyek közt több ellenséges is. Így a tanácsom az, hogy ha ilyen furcsa föld alatti helyre kerültél, fuss el olyan gyorsan, amilyen gyorsan csak tudsz!

Kérdés: Korábban azt mondtad, hogy az emberek között a Lacerta nevet használok és élvezed a felszínen a valódi Nap fényét. De hogyan maradsz titokban az emberek előtt? Te nem hasonlítás hozzánk, bárki láthatja. Mégsem beszél rólatok senki, annak ellenére, hogy teremtésünk óta együtt éltek velünk a Földön. Tudnál erre magyarázatot adni?

Válasz: Először is, fajomat már sokszor leírtatok, láttatok és tiszteltétek korai történelmek során, példának okául a Biblia is megemlékezik rólunk. A dél-amerikai kontinensen sok templomban találhatsz rólunk rajzokat, leírásokat. India és Afrika bölcsei is gyakran feljegyezték fajunkat. Azt hiszem, mi vagyunk a legtöbbet emlegetett nem emberi faj, az ilojiimok mellett. Ha nekem nem hiszel, gondold csak át történelmeteket, és látni fogod szavam igazságát. „Nagy” tudósaitok babonának és vallásnak nevezték a belénk vetett hitet és a mai, „intelligens” emberek már elfelejtkeztek létezésünkről.

De ma is élnek szemtanúk, akik felszínközeli találkozások során, saját maguk szereznek bizonyosságot létezésünkről. Sajnos az ilyen „örültek” bejelentéseit a média sosem veszi komolyan - ami számunkra jó, ezért is engedjük, hogy azok az emberek saját valónkban ismerjenek meg minket. Fajom bizonyos tagjai közvetlen kapcsolatban állnak tudósaitokkal és politikusaikkal, ami viszont szigorúan titkos, és a közvélemény sosem értesül róla. A találkozók javarészt az idegen fajok közötti közelgő háború, és a háborúban betöltendő szerepünk kapcsán jönnek létre. De van egy másik magyarázat is arra, hogy miként maradhatunk észrevétlenek köztetek: álcázással.

Amit mondani fogok, megint hihetetlenül hangozhat, és sokkolóan hathat majd rád, de ha már szóba hoztad a kérdést, válaszolok. Már mondtam neked, hogy fajunk sokkal fejlettebb mentális képességekkel bír a tieteknél. Ezalatt azt értem, hogy születésünktől fogva képesek vagyunk a telepátiára és a telekinézisre. Mi több, az anya és újszülöttje rendszerint telepatikus úton kommunikál az első hónapokban. Veletek ellentétben nincs szükségünk tréningekre, hogy ezeket a szunnyadó képességeket életre keltsük. Agyunk struktúrája és hipofízisünk is különbözik némileg a tietektől és lényegesen aktívabb a tieteknél, főleg természetes fényben. A mi képességeink sokkal jobbak a tieteknél, de rosszabbak néhány a Földön is jelenlévő idegen fajokénál. Mindannyiunkban megvannak ezek az alapvető képességek és magunk megvédésére, sőt támadásra is képesek vagyunk általuk.

Ha a felszínen emberekkel találkozunk - függetlenül attól hányan vannak - képesek vagyunk mindannyiótok elméjét úgy hangolni, hogy fajtátokbeliként lásson minket. Erőtlen elmétek szót is fogad a mi parancsainknak és nem ellenkezik bennünket másképp látni. Sokszor megtettem ezt már, és Ti rendszerint vonzó, barnahajú nőként láttok engem, mert ezt az álcát vettem fel már évekkel ezelőtt és probléma nélkül tudom elmétekben a látványt indukálni. Kezdetben meg kellett tanulnom az álcázás használatát, de ma már szinte automatikusan megy, és úgy sétálhatok köztetek, hogy senki sem látja meg közöttetek valódi lényemet. Tudatotokban van egy egyszerű „Láss, amilyen vagyok / Láss, amilyennek látszani akarok” kapcsoló, amelyet az ilojiimok helyeztek el bennetek, és általa képesek vagyunk meggyőzni benneteket arról, hogy hozzátok tartozunk, ahogy erre más idegenek is képesek. Könnyebb ez, mint gondolnád.

Más földönkívüliek is használhatják ezt a „kapcsolót”, amikor harmadik típusú találkozásokra kerül sor. Ha pedig a találkozáskor emberszerű idegeneket láttok, biztos lehetsz benne, hogy alkalmazták is. Amikor E. F. először találkozott velem, ő is igazi, emberi nőt látott bennem. Emlékszem is rá, mennyire megijedt és sokkolta őt, amikor felfedtem előtte valódi lényem.

Kérdés: Azt mondd, valóban képes lennél velem elhitetni, hogy egy vonzó, barna hajú nővel beszélgetek, nem pedig egy reptiloiddal.

Válasz: Bizonyára, de a te esetében erre nincs szükség. Az emberek rendszerint arra számítanak, hogy egy nő jön velük szembe, így könnyű dolgom van még nagy csoportok esetében is, hiszen senki sem számít arra, hogy egy reptiloidot lát. De nálad kivételt tettem, és Te az első találkozás óta valódi lényemet láthatod. Nem is próbáltam meg tudatodat befolyásolni, így rögtön megértetted, hogy én nem ember vagyok. Ha most megpróbálnék ezen változtatni, valószínűleg teljesen összezavarodnál, vagy elvesztenéd az eszméleted. De én nem akarlak bántani.

Kérdés: Ez elég ijesztően hangzik. Ölni is tudsz ezekkel a képességekkel?

Válasz: Igen, de az tilos. Ez azonban nem jelenti, hogy ne történt volna ilyen.

Kérdés: Mindkét nem rendelkezik ezzel a képességgel?

Válasz: Igen.

Kérdés: És a fotók? Minek látszol a fotókon?

Válasz: Ez egy buta kérdés, a fotókon reptiloidként jelenek meg. Csak a fényképet készítő elméjét tudom befolyásolni, a fotóra, vagy a fényképezőgépre nem vagyok hatással. Ha előhívna a képet és megmutatna másoknak, azok valódi lényemet látnák. Ezért kell óvakodnunk a kameráktól a felszínen, és ezért nem készülhet rólunk fénykép vagy filmfelvétel. - Nehéz dolog ezt elkerülni, és több felvétel is készült már rólunk korábban bizonyos kormányok, titkosszolgálatok révén.

Kérdés: Milyen egyéb parancsokkal tudod elménket befolyásolni? Létezik olyan, hogy „Szolgálj!”, „Engedelmeskedj!”?

Válasz: Ez megint egy nagyon furcsa kérdés. Nem vagyunk az ellenségeitek, vagy legalábbis a legtöbben nem, miért tennénk ilyet? A kérdésedre válaszolva: az alany akaratának az erejétől függ és persze a kezdeményező képességétől. Nincs „Szolgálj engem!”, „Szolgálj nekünk!” kapcsoló az agyatokban. Ha az emberi agy, tudat gyenge és a reptiloid gyakorlott ebben a dologban és egy ideig a napon volt előtte, akkor biztosan működne az indukció. Vannak titkos tanításaink erről, de én magam nem mélyedtem el bennük. Veleszületett adottságaimat használom az álcázáshoz, a társaimmal való kommunikációban, néha magánéletemben is, de soha nem ártottam vele az embereknek. Azt ajánlom, váltsunk most témát.

Kérdés: Egy utolsó kérdés: azt mondtad, képesek vagytok elrejtteni előlünk repülő csészealjaitokat. Ezt is az előbbi képességetek teszi lehetővé?

Válasz: Igen, de technikai alapon. Minden repülőnkben van egy nagy erejű eszköz, amely mesterségesen generálja azt a jelet, hogy az égen nem UFO-t, hanem egy valódi repülőt láttok, vagy akár, hogy nem is láttatok az égen semmit. Nem szükséges, hogy gyakran alkalmazzuk, mert mindig kerüljük a nyilvánosságot, amikor az atmoszférában mozgunk. Ha mégis UFO-t látsz, az azt jelenti, hogy a műszer elromlott, vagy nincs üzemben valamiért. Az álcázás nem használ a fényképek ellen - hogy elébe menjek a következő kérdésednek -, de miért is készítené valaki felvételeket az égről, amikor nem lát rajta semmit? Hogy tudd, felszínközeli átjáróinkat is ilyen eszközökkel védjük, és Ti, emberek a kapuk helyett csak barlangbejáratokat láttok. Ezért kételkedem abban, hogy valaha is rátaláltok egy ilyen titkos kapura, ami a mi világunkba vezet - bár volt már erre is precedens.

Kérdés: Térjünk vissza közös történelmünkre! Említetted az illojiim fajt, akik megteremtettek minket. Honnan származtak ők, és hogy néztek ki? Mi történt pontosan megérkezésük után? Ők a mi isteneink?

Válasz: Az illojiimok ebből az Univerzumból származtak, az általatok Aldebránnak hívott rendszerből. Ők nagy természetű, rendszerint szőke, fehér bőrű humanoid lények voltak. - Kerülték a napot, mert a fénye káros volt szemeikre és bőrükre. Ez szinte felfoghatatlan egy olyan napimádó faj számára, mint a mienk. - Intelligensnek és békésnek tunk, így barátságos kapcsolat volt közöttünk egészen addig, amíg rá nem jöttünk valódi céljaira: A majmokból egy új fajt akartak kitenyészteni, és mi zavaró tényező voltunk a számukra bolygó-állatkertjükben. Először befogtak 10 000 vagy talán 20 000 egyedet is majom őseitekből, majd elhagyták a bolygót néhány száz évre. Később ember őseikkel tértek vissza. Utána megint elmentek, és mi primitív őseikkel békében éltünk - bár ők féltek repülőinktől, eszközeinktől. Az illojiimok okosabbá és erősebbé tették őket, így már képesek voltak eszközöket használni és ismerték a tüzet is. Az illojiimok 23 000 év alatt hétszer tértek vissza, és meggyorsították őseitek evolúcióját. Meg kell, hogy értsd, nem Ti vagytok az első emberi civilizáció a bolygón. Az első fejlett, eszközöket készítő, beszélni tudó emberek - akik egy időben éltek kevésbé fejlett emberekkel, mert az illojiimok különböző szinteken és sebességgel befolyásolták a törzsfelődéseket - kb. 700 000 évvel ezelőtt éltek a Földön. (Tudósaitok azért nem értik ezt, mert csak az előemberek maradványait találták eddig meg, és csak az ő primitív barlangrajzaikon látták a fejlett embereket és repülő szerkezetek ábrázolását.) Ez a genetikailag fejlett emberi faj velünk élt a bolygón, de kerülték a kapcsolatot velünk, mert illojiim tanítóik hazug, gonosz teremtményekként állítottak be minket.

Nos, néhány évszázaddal később az idegenek kiirtották első teremtményeiket és egy második, jobb teszt sorozatot indítottak el, és ez így ismétlődött időről-időre. Az igazság az, hogy modern civilizációtok nem az első ezen a bolygón, hanem már a hetedik. Az első fajtól nem maradt hátra semmi, de az ötödik építette 75 000 éve azokat az épületeket, amelyeket Ti az egyiptomi piramisoknak hívtok. - Az általatok ismert egyiptomiak megtalálták a sivatagban ezeket az épületeket és megpróbálták hasonlókat építeni, de nem jártak sok sikerrel. - A hatodik civilizáció építette 16 000 éve azokat a városokat, amelyeket ma a Bimini közeli tengerben láthattok. A hetedik sorozat tenyésztésével, veletek, 8500 éve kezdtek foglalkozni, ez az a teremtés, amire Ti vallási irataitokból emlékezhetek. Olyan régészeti és paleontológiai ismeretekre támaszkodtok, amelyek csak egy rövid, téves történelmet tárnak fel előttetek, hogyan is tudátok valamit az előttetek létezett hat civilizációról? Még ha találtok is leleteket létezésükről, letagadjátok, félreértelmezték őket. Ez részben agyatok kondicionálásának, részben nemtörődömségetek következménye. Most a Ti teremtéseitekről fogok mesélni, mert az előző hat emberi faj elveszett, és így nem lehetnek a Ti rokonaitok.

Hosszú háború zajlott a földön és az égben köztünk és az illojiimok között, ill. az illojiimok egyes csoportjai között is, mert úgy vélték, nincs értelme újabb és újabb emberi fajokat kitenyészteni. Ennek a háborúnak a csatái 5000 éve voltak. Az idegenek nagy erejű hangfegyverekkel rombolták föld alatti városainkat, mi pedig több földfelszíni és űrbeli bázisukat megsemmisítettük. Az emberek nagyon megijedtek a csaták láttán és feljegyezték őket vallásaik szentírásaiban. Elméjük nem foghatta fel, mi is történt akkor valójában. Az illojiimok - akik istenekként mutatkoztak be a hatodik és hetedik tenyészetüknek - azt mondták: ez a jó és a rossz háborúja, amelyben persze mi voltunk a rossz és ők a jó. Ami persze csak nézőpont kérdése. Ez a mi bolygónk volt megérkezésük előtt, mielőtt nekifogtak volna az emberi faj kitenyésztésének. Úgy vélem jogunk volt harcolni saját bolygónkért. Ez a ti időszámításotok szerint éppen 4943 éve történt. Az illojiimok ismeretlen okból elhagyták a bolygót - azért tudom olyan pontosan a dátumot, mert történészeink győzelmünk idejeként tartják számon.

Nem tudjuk, miért tették valójában. Egyik napról a másikra eltűntek űrhajóikkal, bázisaikat lerombolták. Az emberek egyedül maradtak és a civilizációtok fejlődni kezdett. Néhány - elsősorban déli - törzzsel jó kapcsolatot tudtunk kialakítani az elkövetkező századokban, és sikerült meggyőznünk őket arról, hogy nem is vagyunk olyan gonoszak, mint amilyennek az idegenek beállítottak minket. Az eltelt 4900 év alatt még sok idegen faj látogatott a Földre - sokan kihasználták agyuk programozottságát és istent játszottak veletek -, de az illojiimok nem jöttek többé vissza. Korábban is magára hagyták már a bolygót évezredekre, így számítunk arra, hogy majd visszatérnek, és véget vetnek a hetedik kísérletnek. Hogy a következő kérdésednek elébe menjek, nem tudjuk igazából, mi történt velük.

Civilizációtok semmit sem tud valódi származásáról, történelemről, a világról, vagy az Univerzumból. Még rólunk sem tudtok igazán. Sőt a közeljövő eseményeiről sincs fogalmatok. Amíg nem adtok hitelt szavaimnak - hiszen azért tárom fel előttetek az igazságot, mert nem vagyunk az ellenségeitek - addig fajotok fennmaradása veszélyben van. Nem is gondoljátok, de az ellenségeitek már köztetek járnak. Nyissátok ki a szemeket, mert ha nem, hamarosan nagy bajba kerülnétek! Ha mást nem is hiszel el abból, amit elmondtam, legalább emlékezz majd erre!

Kérdés: Miért gondolod, hogy nem hiszek neked?

Válasz: Úgy érzem, annak ellenére, hogy itt ülök veled szemben, nem hiszel nekem. Mindaz, amit az elmúlt két órában elmondtam neked, az abszolút igazság.

Kérdés: Ma hány idegen faj van jelen a Földön?

Válasz: Mi 14-ről tudunk. 11 ebből az Univerzumból és 2 egy másik világból és egy nagyon fejlett egy másik síkról. Ne kérdezd a neveiket, mert szinte egyiket sem tudnád kimondani, nyolcat még mi sem tudunk kiejteni közülük. A legtöbb faj, főleg a fejlettebbek, csak megfigyelnek, tanulmányoznak, és nem jelentenek veszélyt rátok, néhányukkal együtt is működünk. Viszont van három ellenséges faj is, amelyek közül egy már fel is vette néhány ország kormányával a kapcsolatot, hogy technológiáikért cserébe rezet és más fontos dolgokat vegyen tőletek. Ők becsapják a tiedet. Az elmúlt 73 évben két ellenséges faj között egyfajta „hidegháború” dúlt, amiből a harmadik faj húzott hasznot. Fegyveres konfliktusra számítunk köztük a közeljövőben, úgy 10-20 éven belül. És aggasztanak minket a fejlemények. Az utóbbi időben pletykák keringtek egy tizenötödik idegen fajról, amely 3-4 éve érkezett a Földre, de még nem léptünk velük kapcsolatba és nem ismerjük a szándékaikat sem. Meglehet, hogy a róluk szóló hírek alaptalanok.

Kérdés: Mit akarnak az ellenséges idegen fajok?

Válasz: A nyersanyagaitokat, főként rezet, a vizeiteket - ti. a vízben megkötött hidrogént, amely fejlett fűzési folyamatok energiaforrása - valamint a légkörötökben található kémiai elemek egy részét. Ezen túlmenően két fajt az emberi test, szöveteitek, véretek is érdekel, mert génállományukat sugárzás tette tönkre, amit a Ti és állataitok génjeiből javítanak meg újra és újra. Mivel az emberi DNS nem teljesen kompatibilis az övékkel - a miénkével meg még annyira sem - mesterséges megtermékenyítéssel, mesterséges méhekben próbálják a génállományokat keresztezni. Azt feltételezzük, hogy az elkövetkező háború az idegenek és köztetek a nyersanyagokért, a hidrogénért és a DNS birtoklásáért fog kitörni.

Kérdés: Ez áll az emberrablások mögött is?

Válasz: Részben, főként olyan esetekben, amikor az elraboltak örökítősejtjeiből vesznek mintát. Van azonban, hogy az elrablók egy fejlettebb fajhoz tartoznak, és csak tanulmányozni akarják testeteket és elméteket - amely többek számára sokkal érdekesebb - ahogy Ti is tanul-

mányozzátok az állatokat. Amint már mondtam, három idegen faj ellenséges, ezért nem érdekli őket sorsotok, életetek. Azok akiket ők visznek el, csak a legritkább esetben térnek vissza. Ha valaki be tud számolni elrablásáról, akkor az szerintem azt jelenti, hogy nem az ellenséges fajok valamelyikével találkozott, esetleg, hogy piszokul szerencsés, amiért életben maradt. A fejlett és barátságos fajok is szoktak mintát venni az emberi örökítőanyagból, de más céllal teszik.

Kérdés: Azt mondtad, 14 idegen faj van jelen. Miért van mégis az, hogy a találkozásokat átéltek emberek olyan sokféle, bizarr lényről számolnak be?

Válasz: Az hiszem, erre a kérdésre már válaszoltam. Ahogy mondtam, a legtöbb idegen faj sokkal jobb mentális adottságokkal bír, mint én vagy Te. Csak egy olyan fajról tudunk, amely nem rendelkezik ezekkel. Képesek bármilyen alakot belevetíteni az elmétekbe, memóriátokba, amely még köszönőviszonyban sincs a valósággal. Ha azt akarják, átlagos embereként, szürke törpékként, vagy bizarr kinézetű állatokként fogsz rájuk emlékezni, néha pedig mindent törölnek a velük történt találkozásról az emlékezetedből. Egy másik példa: elképzelhető, hogy emlékeidben egy hétköznapi kórházban történt kivizsgálás él, és nem is gondolsz semmi rosszra a vizsgálatokkal kapcsolatban - amíg fel nem fedezed, hogy abban az utcában nincs is kórház, amelyikben Te azt hitted, van - pedig valójában az ők egyik laboratóriumukban jártál. Nem hagyatkozhatasz emlékeidre ebben az esetben. Különböző formákat öltenek, hogy összezavarjanak Téged, és nevetségessé tegyék azokat az elrabolt személyeket, akik esetleg valóban emlékeznek is valamire. Ami azt illeti, eddig igen sikeresek voltak ebben. Higgy nekem, csak 14 faj van jelen a bolygón, és ebből tudomásunk szerint 8 rabol el embereket. És hát az úgynevezett beszámolók egy része is csak kitaláció, vagy hazugság.

Kérdés: Hogyan védekezhetünk elménk befolyásolása ellen?

Válasz: Nem tudom. Nem hiszem, hogy van rá mód, mert a ti elmétek szinte minden általam ismert idegen faj számára nyitott könyv. Ez részben az illojiiimok hibája, mert ők akarattal hagyták védelem nélkül tudatokat ez ellen, helyezték el bennetek ezt a hibát. Ha attól tartasz, hogy valaki manipulálni próbálja elmédet, jobb, ha ragaszkodsz ehhez a gondolatához és folyamatosan figyeled minden gondolatodat, emlékedet. Nagyon fontos, hogy ne csukd be a szemed - mert az olyankor keletkező agyhullámokat még könnyebb befolyásolni -, ne fekj, vagy ülj le pihenni. Ha éber tudsz maradni az elején, esetleg megpróbálhatod kiszűrni az idegen gondolatokat, hullámokat az agyadból. A kezdeményező fél - ha sikertelen - percekben belül feladja, mert ez fájdalmat okoz számára. Ez egy nehéz és bizonyára fájdalmas művelet, így jobb, ha nem próbálkozol ellenállni, bár a védekezésre ez az egyetlen esélyed. Viszont ezzel is csak a gyengébb képességű fajoknál járhat sikerrel.

Kérdés: Mit értesz azon, hogy az egyik faj egy másik síkról származik?

Válasz: Mielőtt ezt megérthetné, értened kéne az Univerzum működését, amit valószínűleg hetekig magyarázhatnék, és akkor sem értenéd meg. Azért használtam a „sík” szót, mert nincs rá jobb meghatározás szókinccsetekben, a dimenzió használata ebben az esetben helytelen lenne. Egy másik „buborék”-nál sem beszélhetünk róla, mert a dimenzió nincs meg síkok nélkül. Ha olyan lény lennél, amely képes más síkokban élni, a síkok között technikai segítség nélkül mozogni, mert lénye ezt lehetővé teszi, te lennél a leghatalmasabb lény az Univerzumban. Ez a nagyon fejlett faj egy másik világban fejlődött ki évmilliárdok alatt. Egyetlen gondolatukkal képesek lennének mindannyiunkat elpusztítani. Mi is csak 3 alkalommal léptünk velük kapcsolatba egész történelmünk során, mivel érdekeik teljesen mások a többi fajénál. Ők sem rájuk, sem ránk nem jelentenek veszélyt.

Kérdés: Mi lesz, ha kitör a háború?

Válasz: Nehéz megmondani. Az ellenséges faj taktikájától függ. A „háború” nem mindig az a primitív dolog, amit Ti, emberek ezen a szón értetek. A háborúnak különböző szintjei vannak. Az egyik lehetőségek, hogy politikai vezetőiteket befolyásolva tönkreteszik társadalmatokat. Egy másik fejlett fegyverrendszerek használata, amelyek természeti katasztrófákat okoznak (pl.: vulkánkitörések, földrengések formájában), amelyeket Ti természetesnek tartotok. A rézfúzióból létrejövő mezők, amelyekről korábban már beszéltem, hatással lehetnek a globális időjárásra. Szerintem nem támadják meg a bolygót egészen addig, amíg az emberi civilizáció le nem gyengült, ugyanis vannak ellenük bevethető fegyvereitek, ha nem is túl sok. Hadd fogalmazzak úgy, nem biztos, hogy a közeljövőben hagyományos értelemben vett háborúra kerülne sor. De erről nem szeretnék most már többet mondani.

Kérdés: Itt a vége beszélgetésünknek. Szeretnél még valamit utoljára mondani, üzeni az embereknek?

Válasz: Nyissátok ki szemeiteket és lássatok! Ne csak tudósaitokra, politikusaitokra hallgassatok! Sokan közülük ismerik az igazságot, de nem adják a tudtokra, hogy megóvjának benneteket a pániktól és kétségbeeséstől. Úgy hiszem, fajod nem olyan gonosz, mint ahogy azt az én népemből sokan gondolják, és sajnálnám, ha látnom kéne bukásokat. Ez minden, amit mondhatok. Nyitott szemmel járjatok és látni fogtok - vagy nem, hiszen fajtád nagyon tudatlan.

Kérdés: Gondolod, hogy lesz, aki elhiszi, hogy ez a beszélgetés valóban megtörtént?

Válasz: Nem, de érdekes kísérletnek tartom szociológiai tanulmányaimhoz. Néhány hónap múlva megint találkozunk és megvitatjuk milyen hatása volt üzenetemnek. Talán van még remény számotokra.

Vége az első interjúnak

Második interjú

(Fordította Kovács Benedek és Aranyi László)

Bevezetés

Még egyszer meg szeretném erősíteni, hogy a következő szöveg a színtiszta igazság és nem kitaláció. Azon magnófelvételek alapján készítettem, amelyeket 2000. április 24-én, a Lacerta nevű reptiloid lénnel folytatott második beszélgetésem alatt vettem fel. Lacerta kérésére az eredetileg 31 oldalas szöveget átdolgoztuk, és néhány kérdéskörre lerövidítettük. Egyes meglévő részeket összefoglaltunk, és kijavítottunk. Bizonyos esetekben ki is hagytunk néhány információt. Az interjú átiratából részben, vagy egészben kimaradt párbeszédok vagy személyes tárgyaiak, vagy paranormális mutatóanyagok, vagy a reptiloid faj társadalmi berendezkedésére, illetve földönkívüli technológiákra, fizikára vonatkozóak voltak.

A találkozónk elhalasztására azért került sor, mert az első interjú megjelenése óta úgy éreztem, hogy személyemet folyamatosan figyelik. Bár Lacerta tanácsára mindent megtettem, hogy személyemet titokban tartsam, alig két nappal az első interjú megjelenése után furcsa dolgokra lettem figyelmes. Ne gondolják, hogy paranoiás vagyok, de azt hiszem, az interjú megjelenése felhívta rám valamilyen hivatalos szerv, vagy titkos társaság figyelmét. Eddig azokat az embereket, akik azt állították magukról, hogy megfigyeli őket a kormány, bohócoknak tartottam. De a januárban történt ese-

*mények óta revideáltam álláspontomat. A furcsaságok azzal kezdődtek, hogy telefonom órákra bedöglött. Amikor végre megint működött, telefonálás közben halk visszhangokra, kattogásra és susogásra lettem figyelmes, viszont a hiba okát nem sikerült meg-
lelnem. Reggelre virradóan fontos adatok tűntek el a számítógépem merevlemezéről. „Természetesen” a hibás szektorok mind olyan helyen voltak, ahol az interjúval kapcsolatos illusztrációim, eredeti szövegeim voltak. Olvashatatlaná váltak saját kutatásom anyagai is, amit a paranormális jelenségekkel kapcsolatban készítettem. (Szerencsére ezek hajlékony lemezekre is el voltak mentve.) Emellett rejtett fájlokra lettem figyelmes egy addig ugyancsak rejtett könyvtárban. Az adatok és a könyvtár neve is „E72UJ” volt. Megkérdeztem egy számítástechnikus barátomat, de a név nem mondott neki semmit, amikor meg akartam mutatni a könyvtárat, az egyszerűen eltűnt. Egyik este arra értem haza, hogy lakásom ajtaja tárva-nyitva áll, a televízióm pedig hangosan szól, annak ellenére, hogy határozottan emlékszem, mindkettőt lezártam.*

Sokáig egy Európa szerte ismert élelmiszer-üzletlánc angol rendszámú kisteherautója parkolt házam előtt, amelyet több alkalommal is láttam a visszapillantó tükörben mögöttem kicsit lemaradva, amikor a 65 kilométerre lévő városba mentem. Majd visszafele is követett. Egyszer sem láttam senkit ki-, vagy beszállni az autóba. Bár megkopogtattam az ablakát és az oldalát is, de nem történt semmi. Nem láttam az autóba se ki-, se beszállni soha senkit. Körülbelül két hét után a kisteherautó eltűnt. Amikor E. F.-et ezekről a fejleményekről értesítettem, azt ajánlotta, hogy a magunk és Lacerta biztonságának érdekében változtassuk meg második találkozásunk helyét és idejét. Így második találkozásunkra 2000 április 27-én került sor.

Bár a következők furcsának és paranoidnak hathatnak, mint egy olcsó tudományos-fantasztikus film valamelyik jelenete, szeretném Olvasóimat még egyszer biztosítani arról, hogy amit leírtam, az a színtiszta igazság. Ezek az események megtörténnek és folytatódni fognak egészen addig, amíg már nem lesz túl késő, függetlenül attól, hogy Ön ezeknek hitelt ad-e, vagy sem. Veszélyben vagyunk!

Ole. K.

2000. május 3.

Az interjú átirata (rövidített verzió)

A találkozó napja: 2000. április 27.

[Ole. K. megjegyzése: Találkozásunk olyan különböző anonim olvasói kérdések, vélemények megvitatásával kezdődött, akikhez megbízható barátaim juttatták el az első beszélgetésünk átiratát. Az olvasók visszajelzései, amelyek több mint 14 oldalt töltöttek meg, hangvételükben a radikálisan vallásostól a reptiloid fajjal létrejött kapcsolatot fanatikusan éljenzőig terjedtek. Az észrevételeik egy része azonban olyan végletes frázisokat vonultatott fel, mint a „pokol szolgái”, vagy a „gonosz népe”. Az ilyen kommentárokra nem szerettem volna hosszan kitérni, mert nem áll(t) szándékomban semmilyen szélsőséges gondolat népszerűsítése.]

Kérdés: Mit érzel, amikor ezeket a vallásos és rosszindulattól fűtött leveleket olvasod? Valóban a teljes tagadás formálja népeink kapcsolatát?

Válasz: Meglepődtél talán, hogy egy csöppet sem bosszantanak? Abszolút számoltam az extrém megnyilvánulásokkal. Mindegyikötök tudatának mélyén ott van az idegen fajok (különösen a reptiloidok) létezését legteljesebb mértékben tagadó program. Biológiai szempontból ez az ősi törvény harmadik újratéremtésének idejéből származik, és azóta mint egy információs genomot generációról-generációra továbbadjátok. Az illojiimok szándékosan definiálták

fajomat a sötétség erőiként, mivel szívesen láttatták magukat a fény erőinek képviselőiként - ami elég paradox, ha arra gondolunk, hogy humanoid fajként rendkívül érzékenyek voltak a napfényre. Ki kell, hogy ábrándítsalak, ha arra számítottál, hogy majd sértődött leszek. Ezek a zavaros célzatok nem a Ti hibáitokból vannak, csak utat engedtek annak, amit őseitek hagytak örökölni nektek. Némileg kiábrándító, hogy legtöbbször nem tudtátok kellően erős öntudatot kialakítani, amivel felülkerekedhetnétek előreprogramozottságotokon. Amint már mondtam, az elmúlt évszázadokban sok primitív emberi törzzsel volt kapcsolatunk, amelyek aztán sikeresen áttörték a velük született gátlásokat és feszültségek, gyűlölet, valamint totális tagadás nélkül is képesek voltak velünk találkozni. Nyilvánvaló, hogy sok modern, civilizált kortársad nem képes önállóan gondolkodni, és engedik, hogy kondicionálásuk, vagy a vallásuk irányítsa őket - amely ugyancsak ennek az előreprogramozottságnak a terméke és az illojiumok tervének szerves része. Ezért az ilyen megjegyzéseket inkább szórakoztatónak, mintsem bosszantónak tartom. Csak megerősítik sejtéseimet gondolkodásotok sematikusságáról.

Kérdés: Tehát nem tartoztok a „gonosz néphez”, mint ahogy azt a korábbi megjegyzés állította?

Válasz: Hogy válaszolhatnék erre? A Te néped még mindig egyszerű és végzetesen elhibázott általánosításokban gondolkodik. Hogy egyszerűen fejezzem ki magam: nincsenek kizárólag gonosz fajok. Egyaránt élnek rosszak és jók minden földi és földönkívüli faj egyedei közt. És ez úgy igaz az én népemre, mint a Tiedre. De még egyszer, nincs gonosz faj. Ez az elképzelés igazán primitív. Ti emberek ősidők óta abban hiszték, amiben hinnetek kell - amit teremtetek nektek hitül adtak. Minden ismert faj, még a legfejlettebbek is nagyszámú egyéni tudatból épül fel - ti. a tudat egy része mindenképp önálló, még ha vannak is összekapcsolódó területeik. Ezek az önmagukban is elég erős lények maguk dönthetnek arról, hogy jó vagy rossz életet élnek, hogy a Ti zsinórmértékekkel fejezzem ki magam. Itt megint a megfelelő nézőpont hiányáról van szó, Ti, emberek nem vagytok abban a helyzetben, hogy egy magasan fejlett faj tevékenységéről meg tudjátok állapítani, hogy az jó vagy rossz. Ti egy alacsonyabb szintről figyelitek az eseményeket, ahonnan ilyen megállapításokat nem lehet tenni. Egyszerű szavaitok használatából, mint „rossz” és „jó”, kitűnik az általánosításra való törekvés. Az én nyelvemen sok szó van az egyéni viselkedés és a társadalmi normák viszonyának árnyalt kifejezésére.

Még azok a földönkívüli fajok sem a „gonosz népe”, amelyek hajlamosak fajod szempontjából ellenségesen viselkedni, rosszat tenni veletek. Nekik is megvannak az okaik, és nem gondolnak magukra gonoszként. Ha te is képes lennél olyan összeszedetten és logikusan gondolkodni, mint ők, Te sem tennél másképp. Egy faj hozzáállása más létformák iránt nagyban függ a faj azon gondolkodási struktúráitól, amik az együttélést teszik lehetővé. A tetteket „jó” vagy „rossznak” nevezni nagyon primitív osztályozás, hiszen a fajokat - a Tiedet éppúgy, mint a legvilágosabb irányultságút - a túlélés sarkallja a legkülönbözőbb dolgokra. Ez alól saját fajtám sem kivétel, sajnos a múltban történtek olyan dolgok, amelyekre nem gondolok szívesen, de ne vesztegessünk erre most több szót. A Ti időszámításotok szerint egyik eset sem történt 200 évnél korábban. Azt viszont jegyezd meg, kérlek, hogy nincsenek abszolút gonosz fajok, és minden faj szuverén egyedekből áll.

Kérdés: Több levélben is kéri tőlem, hogy részletesebben számolj be arról a magas szintű fizikáról, amit korábban olyan sokszor emlegettél. Többen azt írták, hogy a szavaidnak nem volt értelme. Például hogyan működnek, repülnek az UFO-k és hogyan hajtják végre azokat az elképesztő manővereket?

Válasz: Hogy ezt nekem el kellene most magyaráznom? Hát ez nem lesz egyszerű, hadd gondoljam át egy kicsit! Egyszerű kifejezéseket kell találnom, hogy megértessem veled a

magasabb szintű tudományt. Próbáljuk meg! Először is tisztában kell lenned néhány alapvető ténnyel. Az első dolog, hogy a fizikai világ fogalmát át kell értékelned, mert a létező dolgok különböző szinteken léteznek. Az egyszerűség kedvéért mondjuk, hogy a dolgoknak van egy anyagi képe és egy befolyásolási zónája. Bizonyos fizikai állapotok csak az anyagi világgal kapcsolhatók össze, míg más, összetettebb állapotok csak az anyagi világ befolyásolási zónáján léteznek. A Ti fogalmatok a fizikai világról egy egyszerű anyagi képen alapul, amely az anyag három alapvető, elemi állapotát írja le. Ám létezik egy negyedik nagyon fontos állapot, amelyben az anyag tulajdonságai módosíthatóak, és ez a befolyásolási zóna, más néven plazma világ. Ti még nem tudjátok - csak esetleg sejtethitek -, hogy ez az igen összetett állapot az anyag ellenőrzött körülmények között történő átalakításával, vagy rezgésállapotának megváltoztatásával hozható létre. Hogy tudd, az anyagnak van egy ötödik halmazállapota is, ez a plazma utáni állapot, de ez már igazán messze vezetne, és csak összekevernélek vele. Ráadásul ez most az elmélet alapjainak megértéséhez nem feltétlen szükséges. Egyébként a plazma utáni állapot olyan jelenségekkel függ össze, amiket Ti paranormálisnak neveztek. Visszatérve az alapokhoz: a plazmán, nem csak „forró gázt” értek - ahogyan az nálatok általánosan elfogadott - hanem az anyag egy magasabb szintű, összetettebb állapotát (ami az előbb említett módon állítható elő). Az anyag plazmaállapota olyan speciális halmazállapot, amely a fizikai lét és a befolyásolási zóna között húzódik. A befolyásolási zónában nincs tömeg, az anyag maga a tiszta energia, képzelj el úgy, mint a mágnes taszító- és vonzóerejét!

Az anyag negyedik halmazállapota nagyon fontos bizonyos fizikai állapotok eléréséhez, mint például az antigravitáció. Ez egy furcsa emberi szó és nem igazán helytálló, de így talán megérted. Valójában a fizikai világ nem pozitív és negatív erőkből áll, hanem a megfigyelő egyazon hatalmas, egységes erő különböző vetületeit észleli eltérően saját aktuális szemszögéből (ahogy más-más alakúnak látunk egy térbeli testet különböző nézőpontokból).

Az antigravitációval, vagy a gravitáció tulajdonságainak nivellált átalakításával lebegtetni lehet a látszólag tömör anyagot, részben ezt a módszert használjuk mi is, és a földönkívüliek is repülők meghajtására. Ti, emberek titkos katonai projektjeitekkel még nagyon az elején jártok ennek az elvnek a megértésének. Mivel többé-kevésbé loptátok a technológiát, később pedig direkt rossz útmutatást kaptatok vele kapcsolatban a földönkívüliektől, nem értitek a mögöttes fizikai tartalmat. Ennek következtében UFO-itok stabilitási és sugárzási problémákkal küszködnek. Az én tudomásom szerint sokan haltak meg közületek az erős sugárzás és az erőter fluktuációja következtében. Egyetértesz velem abban, hogy ez az ügylet is a „jó” és a „rossz” kérdésére vezethető vissza? Ismeretlen erővel játszottok, és közben elfogadhatónak találjátok saját társaitok halálát, mert egy „nagyobb cél”, a technikai fejlődés érdekében áldoztatok fel őket, amit megint rosszra használva a pusztítás, a háború szolgálatába állítotok. Felmerülhet a kétely, hogy közületek csak a legkevesebben tudnak a földönkívüliekkel folytatott együttműködésről - amelyek a magyarázat szerint - szigorúan titkosak. Azt mondták nektek, hogy minél magasabb sorszámú, rendszámú az anyag, annál könnyebben változtatható halmazállapota, de ez csak részben igaz. Ha nem tudtok bánni ezekkel az erővel, jobb, ha nem kezdtek velük. Ám a Te fajtád a kezdetektől fogva olyan erővel próbált játszodozni, amelyeket még meg sem értett. Miért is lenne ez most másképp?

Emlékszel arra, amit a réz fúziójáról mondtam? Megfelelő fluktuáció mellett, sugárzással gerjesztett mezőben a réz más anyagokkal egyesíthető. (Miközben a látható anyag fuzionál, a befolyásolási zónák átfedik egymást, és a folyamat felszínre hozza a valódi erő bipoláris lényegét.) A létrejött kapcsolat és a mező azonban nem stabil és ezért normális halmazállapotú anyagokkal nem lehet használni. A fúzió hatására a mező teljes spektruma egy magasabb plazmaszerű állapotba tolódik át, az erőter gyors ellenkező irányú eltolódása - bár a hasonlat nem egészen pontos - a gravitációs mező eltolódásához hasonlít. A kvázi bipoláris erő folyá-

sának kiiktatása által az erő immár nem az erőter belseje felé, hanem abból kifelé áramlik. Ennek eredményeképp létrejön egy belülről strukturált, önmagára irányuló erőter, amelyet nagyon nehéz modellezni a sajátosságaiból következő technikai nehézségek miatt. A folyamat többféle feladat elvégzését is lehetővé teszi, például súlyos testek is felemelhetőek és irányíthatóak általa. Az elektromágneses sugárzással rejtőzködő funkciót is betölthet, valamint befolyásolhatja az események időbeli sorrendjét - igaz, csak korlátozott mértékben. Ismered az úgynevezett kvantumcső elméletet? Még az amplitúdó kiegyenlítés is megoldható a természetes anyagban ezen terek egyikének alkalmazásával, amennyiben a frekvencia és a kiegyenlítő tér távolsága a repülőgéptől elég nagy. Sajnos, attól tartok, az egész dolog, ahogy számodra előadtam, a te fogalmaid felhasználásával, meglehetősen primitívnek tűnhet. Meglehetősen különösen hangozhat, és természetesen lehetetlennek tűnik a dolog megértése, azonban ez az egyszerű magyarázat talán elegendő számodra ahhoz, hogy valamennyire felfogd, miről van szó. Ismétlem, az is lehet, hogy nem.

Kérdés: Van tudományos magyarázat az olyan paranormális erőkre, mint például a gondolat ereje?

Válasz: Van. A megértéséhez azonban el kell fogadnod a befolyásolási zóna létezését. Figyeld, próbáld meg függetleníteni tudatodat attól, hogy a csalóka kép, amit látsz a valódi Univerzum! Igazából az, azonban még a legjobb esetben is csak a felszíne az érme egyik oldalának. Képzeld el, hogy az itt lévő anyag - Te, az asztal, ez a ceruza, a magnó, a papír - igazából nem is létezik, hanem a mező oszcillációjának és az energia koncentrációjának az eredménye. Mindennek, ami van, az Univerzum minden dolgának, teremtményének, csillagának és bolygójának van egy „információs-energia ekvivalense” a befolyásolási zónában, amely a központi síkon - a dolgok általános szintjén helyezkedik el. A létezésnek nem csak egy, hanem több szintje is van. Legutóbb említettem egy magasan fejlett fajt, amely képes a szintek között mozogni, ez azonban egészen különbözik az egyszerű térbuborék-váltástól (a térbuborékok minden egyes térnek, azaz az összes térszintnek sajátosságai). Érted? Dimenziók - amiként hívjátok őket, egyfajta egyedülálló térbuborékok részei, a térbuborékok, mint valami hab alkotják az Univerzum adott szintjét, a különböző szintek pedig érintkezési felületeiken hatással vannak egymásra, miközben ezek a bizonyos egymásra hatások, befolyásolják az adott dolog fizikai kiterjedését, szükségképpen nem lezártan; így egy dolog képe megszámlálhatatlan energiamező egymásrahatásából áll össze, és ezek az energiamezők ráadásul még nem is feltétlen egy szinten vannak. A kölcsönhatásokban nem létezik egyfajta nulla-szintű kölcsönhatás. Hasonló kölcsönhatások vannak, de ezek el vannak választva egymástól az energiaviszonyaik alapján. Megjegyzem, most meglehetősen összezavartalak. Úgy érzem, meg kellene állni egy rövid magyarázat erejéig.

Kérdés: Ne, kérlek folytasd! Hogyan keletkeznek koncentrált paranormális erők?

Válasz: Hát legyen! Nézzünk egy egyszerű példát! Nos, hadd mondjam el ismét, így nem teljesen korrekt, de talán kezdjük el a következő témával: az ezen az oldalon meg tapasztalható anyag tükröződik a befolyásolási zónában mint egyfajta távoli kapcsolatokkal (átfedésekkel, rétegekkel) bíró mező. Ezek a kapcsolatok információt hordoznak, példának okáért magáról az anyagnak a szerkezetéről vagy az (elemi) húrok frekvenciájáról, azonban további elraktározott információ keletkezik az anyag fejlődése által. Ismerős számodra az emberek által kidolgozott „morfogenetikus mezők” elmélete? A mező egyik összetevője hasonlóképpen írható le. Ám van egy további közvetítő mező, melyre sajnálatos módon nincs emberi kifejezés, merthogy az elméleti leírása nem ismert az emberi gondolkodás számára. Nevezzük ezt egyfajta „para-mezőnek” (pszi-mező), merthogy ez a mező felelős főként mindazokért a jelenségekért, melyeket pszi és/vagy paranormális viselkedésként írtok le, s mely dolgok

megértése kívül esik primitív emberi tudományotokon. Ez a para-mező az anyagi mező és a morfogenetikus mező között található a befolyásolási zóna részeként. Mindkettőt aktívan tudja önmagába integrálni. A te tested, példának okáért, egyfajta tükröződése a befolyásolási zónának [Feldraum]. Ez nem azt jelenti, hogy a tested nem létezik itt, mint - hús, vér és csontok - az anyag (elemi) szálakban vagy atomokban megjelenő formája. A létezés mindig kettősség. A mezőt leíró rétegek tartalmazhatnak egyszerű információkat a tested szilárd anyagáról és rezgésszámáról, míg más rétegek (tartalmazhatnak információt) a lelkedről, a tudatállapotodról, illetve beszélhetnek - emberi, vallásos megközelítésű nézőpontot tekintve - a lelkedről. A tudatosság, vagy öntudat ebben az esetben egyszerű energiamátrix, a saját meződben (teredben) felosztva különböző rétegekre, s mindez a befolyásolási zónába foglalva - nem több és nem kevesebb. Valódi öntudatossági állapot is létezhet itt az anyagi oldalon, de csak mint utó-plazma (az anyag ötödik formája). A szükséges fizikai ismeretek és a megfelelő technológia alkalmazása mellett tudatossági/öntudati mátrix, vagy másképpen lélek, elválasztható a mező további részétől. Ez, habár leválasztásra került, képes tovább létezni egyfajta öntudati állapotban - egy bizonyos ideig. E jelenség kapta az okkult elnevezést, a „lélekrablást”. Ám, mindent egybevéve, itt most tudományról beszélünk és nem mágiáról vagy sötét erőkről.

[Ole. K. megjegyzése: A „lélekrablás” fogalom említésre kerül mint az egyik radikális, vallásos szemléletű megjegyzés a reptiloid fajokkal kapcsolatban.]

De térjünk vissza a kérdésedhez: az erősebb szellemi hatalommal rendelkező teremtmények képesek közvetlen hatást gyakorolni a para-mezőkre a tudatos/öntudatos mezőik révén. Fontos tudni, ez a mező nincs korlátozva a konkrét személyiséghez, hanem sokkal inkább egy általános információs mező része - köznapin nyelven szólva akár közösségi léleknek is hívhatnánk - mely kapcsolódik mindenféle élő és élettelen létezőhöz, és valamennyi, ugyanezen a szinten létező öntudathoz. Ezen képességek biológiai oldala az anyagban rejlik, jut eszembe, az agyalapi mirigy, mely mindig abban az állapotban van, hogy képes generálni, aktiválni a befolyásolási zóna [Feldraum] feletti aktív ellenőrzést biztosító frekvenciákat. Habár ti emberek mindezt elméletileg meg is tudnátok tenni, azonban keményen le vagytok gátolva e tevékenységben. Amint mondtam, a para-mezők kapcsolatban állhatnak mind a tudattal, mind az anyaggal. Például, ha elhatározom, hogy használni kívánom mentális energiáimat ahhoz, hogy ezt a ceruzát arrébb mozdítsam, akkor egyszerűen szólva elképzelném magamban, ahogy megerősítem/kiterjesztem tudati/öntudati lényemet az anyagi oldalra az utó-plazma alakjában a ceruzához. A hatásszférában mindez azonnal azzal a következménnyel jár, hogy egy automatikus parancs jelentkezik a tudati/öntudati mező felől a para-mezőhöz, azért, hogy az a ceruza anyagi mezőjére hatással legyen. Habár az anyagi mező nem zárja magába a testet, nem okozná a legkisebb problémát sem, hogy a ceruza itt heverjen és ne amott, így egyértelmű, anélkül is meg tudnám ragadni, hogy ehhez az anyagi testemet a legkisebb mértékben is mozdítanám, utó-plazma az egyik oldalon, para-mező a másikon. Uralmat gyakorlok a ceruza felett, ez a kapcsolat a ceruza anyagi mezőjét a kívánt pontba mozgatja, ahol megváltozik a tér tulajdonsága, oly módon, hogy megmozdítja azt, példának okáért.

[Ole K megjegyzése: megerősítem, hogy a ceruza, pontosan abban a pillanatban mihelyt ráterelődt a szó, felugrott az asztalról mintegy 20 cm-es magasságba, majd visszahullott az asztallapra. A koppanás zöreje tisztán hallatszik a magnófelvételen. Semmiféle látható dolog nem ért a ceruzához.]

Kérdés: Ez lenyűgöző. Milyen paranormális tevékenységeket lehet így végezni?

Válasz: Mindenfélét. Akármit, amit Ti paranormálisnak neveztek. Miként említettem, ez a különleges mező a befolyásolási zónában [Feldraum] található, a morfogenetikus információs mező és az anyagi mező között, és ami azt illeti, mind a két oldal felé képes kölcsönhatásokra.

Pontosan fogalmazva, képes kölcsönhatásba lépni mind a szilárd anyaggal, mind a tudati vagy mentális információkkal, miáltal mindent meg tudunk valósítani, ami általánosságban telekinézis vagy telepátia néven ismert. A „kapcsolati elmerülés” másik tudattal/öntudattal általánosságban elkülönül technikájában a szimpla anyagra való hatástól, mivel más jellegű tudati/öntudati mezőket igényel és ezek rezgésszáma is más. Egy tudat/öntudat - mely jelzéseket küld vagy egy tudat/öntudat, mely jelzéseket fogad - számára elsőrendű feladat, hogy teljes mértékben alkalmazkodjon a másik tudathoz, hiszen enélkül bármiféle folyamat teljességgel lehetetlen. A legtöbb fajnak megvan a lehetősége az idegen tudati technikák blokkolására, azonban ti emberek nem rendelkeztek ezzel a képességgel. A következő állítás általánosságban igaz: minél erősebb paranormális képességekkel rendelkezik egy faj, annál könnyebben tud ilyen tudati folyamatokhoz alkalmazkodni. A mi saját képességeink nincsenek rendkívüli mértékben kifejlődve, ezért először meg kell ismernünk specifikusan az idegen lények tudati működését, hogy képessé váljunk saját elrejtőzési technikánk alkalmazására. Egészen egyszerű példa a rejtőzködési technika alkalmazására a tudatotok számára az implantált ki/be-kapcsolónak köszönhető. Ezen képességek némelyike részben öröklhető; anya és gyermek az én fajtámból jó példa arra, miként hangolódhatnak tökéletesen össze az első néhány hónap alatt - részben még a tojásbeli fejlődés idején a leendő anyával - kapcsolatban vannak telepatikusan. Ahhoz, hogy rátok emberekre hatni tudjunk, bizonyos gyakorlási időre van szükségünk annak érdekében, hogy feltérképezzük egyszerű felépítéseket. Ezért tiltott dolog például az, hogy az én fajtámból való még nem felnőttek a „Felvilágosodás korszakának” szellemében a Föld felszínére lépjenek. (Az elnevezés természetesen szinoníma, más fogalmakkal együtt a maguk teljes fizikai jelentésével.) Nem teljesen kifejlett képességek esetén az átlalatok való felfedezés lehetőségének veszélye túlságosan nagy mértékben megnőhetne. Jut eszembe, természetesen sok titkos tanítás áll rendelkezésünkre valós képességeinket illetően, melyek egyike megadja számunkra ezt a lehetőséget, de mindezekről valójában semmi pontosabbat nem tudok.

Ha bármikor is egy idegen elmére akarunk hatást gyakorolni, akkor ennek megvan a maga néhány megalapozott lépése, melyeket a másik idegen faj képviselői hoznak mozgásba. Először és mindenekelőtt, meg kell érezni az idegen rezgését, ez olyasvalami, amit az agy általában végrehajt, például egyiknek a mező rezgését, a másiknak a kvázi elektromos agyhullámain, itt a normál térben (az anyagi világban). Mindez nem különösebben bonyolult. Ezután egyszerű próbálkozás történik a másik tudat/öntudat részéről, egy mentális művelet, az utó-plazma manifesztáció; a befolyásolási zóna reagál erre, és a kapcsolat már létre is jött. Senki sem képes kiolvasni az információt az elsőről és rögzíteni a kívánt információt a másik pontos tartózkodási helyéről. Legutóbb arról kérdeztél, hogy vajon nektek embereknek megvan-e a lehetőségek hogy megvédjétek önmagatokat ilyen hatásokkal szemben, és én azt mondtam neked, hogy mindösszesen az éber és koncentrált tudat rendelkezik egyáltalán bármi eséllyel arra, hogy visszautasítson egy próbálkozást. A tudat ilyen szintjén a rezgés rendkívül hirtelen változik; ezért mindenféle hatásgyakorlás rá meglehetősen bonyolult; pontosabban fogalmazva, meglehetősen fájdalmas következményekkel járna. Valahányszor csak behunyod a szemed, ez a mező „kisimul”, az idegen behatás (a tudatra) azonnal lehetővé válik mindenfajta korlátozás nélkül. Ha az esélyeiteket szeretnénk meghatározni egy magasan fejlett lényvel szemben, azt kell mondanom, egyáltalán semmi. Képesek gyorsabban alkalmazkodni az egyes rezgésekhez, mint amilyen sebességgel ti változtatni tudjátok azokat. Saját magadon is megmutathatom ezt, de mivel az utóbbi időben igencsak megrémültél és teljesen össze-zavarodtál, így inkább hagyjuk ezt egy későbbi időpontra.

Ez a magyarázat esetleg úgy hangozhat számodra - mint mondanád - valamiféle ezoterikus szöveg, vagy okkult, esetleg mágikus. Ennek mindössze az az oka, hogy figyelmen kívül

hagyjátok az alapvető dolgok háttérének megértését. Valamennyi paranormális jelenség hátterében egészen egyszerű tudományos eredet van. Egyiknek sincs semmi köze az úgynevezett természetfeletti erőkhöz. Mi ennek a tudásnak a birtokában nőttünk fel, mi tudjuk, hogy miként kell használni ezeket az erőket, és azt is, honnan származnak. Ismerjük az elméletet és a gyakorlatot. Ti nem. Ezért, ti valójában nem is értitek, mi történik világotokban - csak az egyik oldalát látjátok a létezésnek, a másikat nem (most mindkét esetben a fizikai létezésre gondolok). Minden paranormális jelenség dualisztikus, és egyrészt abban a térben játszódik le, melyet az anyag tölt ki, másrészt pedig a befolyásolási zónában [Feldraum]. Ezt megmagyarázni... ezt megmagyarázni csak úgy lehet, ha elfogadjuk, hogy ez utóbbi, a befolyásolási zóna [Feldraum] számít az alapnak. Szeretnék végére érni a tudományos kérdéseknek, habár látom, nagyon ragaszkodsz hozzájuk. Mindez többé-kevésbé az értékes idő pazarlása csak.

Kérdés: Engedj meg még egy utolsó kérdést! Első találkozásnk alkalmával decemberben nyilvánvalóvá tetted, hogy nem akarsz tudományos és paranormális területekre kitérni. De miért vagy akkor most ennyire közlékeny?

Válasz: Az előző alkalommal nem szerettelek volna ilyen adatokkal terhelni - hiszen még most is túl sok ez neked. Így jobbnak láttam, csak megemlíteni ezeket a témaköröket. Mai mutatóványaim bizonyára gondolkodóba ejtettek és ezt nagyon fontosnak tartom. A Ti tudósaitok magyarázataimat egész biztosan humbugnak tartják majd, így nem látok veszélyt abban, hogy ne terjeszthetném őket. Kevesek fognak erre figyelni. Amúgy azok az emberek, akik engem a „Sátán követének” tartanak, hitüket okkult tudományokra és varázslatokra alapozzák, amelyek valójában NEM is LÉTEZNEK. Nem létezik varázslat, csak magasan fejlett tudomány van. Az is tudomány, amire Ti a „varázslat” címkét aggatjátok. Ha ezt megértétek, sokat lépnétek előre a fejlődés útján. Közlékenységem itt viszont véget ér. Kérlek, váltsunk témát!

Kérdés: Értem. Akkor beszéljünk az ufókról. Meg tudod magyarázni, hogy a kormányaink honnan szerezték az ismereteiket az ufókról, ami alapján saját projektekbe kezdtek? Volt ennek köze a „roswelli incidenshez”?

Válasz: Igen, de nem Roswell volt az első eset. Nem vagyok történész, csak viselkedéseket tanulmányozom, ezért a történelmetekkel kapcsolatos ismereteim nem túl széleskörűek. Megpróbálom elmondani neked, hogy mi az amit én tudok az akkori eseményekről. Hol is kezdjem... A Ti időszámításotok szerint 1946 és '53 között öt alkalommal zuhant le ufó a Földön. A roswelli eset idején nem csak egy földönkívüli űrhajó zuhant le, hanem kettő, amelyek darabjai az ütközés után több helyszínen csapódtak be az USA területén. Tudnod kell, hogy annak a fajnak a repülői még azután is képesek egy ideig lebegni, hogy a jármű már darabokban van, vagy megsérült - ezért a roncsok az egyes helyszíneken különböző időpontokban csapódtak be. Viszont már akkor sem ez volt az első két eset, mivel 1946-ban már történt egy szerencsétlenség, de akkor az ufó a használhatatlanságig összeroncsolódott.

Feltételezem, képtelenségnek tartod, hogy ilyen fejlett technológiájú járművek ilyen nagy számban szenvednek balesetet ilyen rövid idő alatt. Bár a magyarázat is több mint furcsa, az igazság a következő: a dolog nem függ össze a jármű meghajtó-rendszerével, sokkal inkább bolygótok mezőjének irányultságával. A szóban forgó fajok - a tárgyalt események mindig olyankor következtek be, amikor ezen fajok csészealj-alakú szerkezeteket használtak - olyan jellegű meghajtó-rendszert használtak, mely a fúzió alkalmazásának alapján működött - hogy úgy mondjam -, egyikük azonban bizonyos időszakban azokban időkben egy a konvencionálístól jelentősen eltérő mezőillesztési technikát alkalmazott. Ennek a módszernek számos előnye mellett hátrányai is voltak. A visszatérő mezőnek természetesen abszolút pontos szögirányultságúnak kell lennie a Föld felszínéhez képest. Ezek az idegen fajok egy bizonyos

illesztési technológiát használtak hajóikban, miáltal a keltett mezőt bezárták minden egyes pontján a Föld mágneses terébe. Jelen esetben, ezek az idegenek megérkeztek a Földre, miközben a kiinduló bolygójukon sokkal erősebb mágneses tér volt, melyhez kifejlesztették és igazították a meghajtó mezőt. A földi mágneses tér közel sem ilyen stabil; ciklikus változások mennek rajta végbe, örvények keletkeznek benne, meglehetősen barátságtalan körülmények között. Amikor egy hajó egy ilyen ingadozó mezőben köt ki, vagy pedig egy túl erős mágneses örvényben, ilyenkor rövid időre a visszatérő mező nem tudja magát pontosan hangolni, minek következtében a hajó irányíthatatlan siklásba kezd repülési vonalán. A meghajtás természetesen továbbra is megfelelően működik, azonban a mező minden irányban ingadozik, és emiatt a hajó összetörhet. Az 1947-es esetről melyről kérdeztél, az én értelmezésem szerint az egyik hajó fluktuáló térbe keveredhetett, véletlenszerűen összekapcsolódott a vezérhajó terével és ez összeütközött a másik hajóval, minek következtében mindketten súlyos károsodásokat szenvedtek. A mágneses mezőben akkor fellépő fluktuáció oka valószínűleg elektromos zavar következtében állt elő, minden bizonnyal egy időjárási jelenség kísérlőjeként. Mindkét hajó becsapódott mindezek eredményeként; egyikük nem sokkal az ütközési pont közelében zuhant le, míg a másik jó kilométerrel arrébb a ti mértékegységekben mérve. Valamennyi utas meghalt a becsapódás következtében. A vékony védőburok, mellyel ezek a csészealj alakú berendezések el vannak látva, nem jelent komoly védelmet, hiszen ezeket a repülő csészealjakat nem úgy tervezték, hogy becsapódhatnak, és olyan mezőkben való repüléshez sem, ahol külső erők hatnak.

Nos, miközben a hadseregetek a roncsok minden egyes darabját összegyűjtötte, megtalálta az űrhajót is, fedélzetén a halott ufonautákkal. Természetesen mindent szigorúan titkosnak nyilvánítottak azon nyomban, a roncsokat pedig egy katonai bázisra vitték, hogy a hajtóművet tovább tanulmányozhassák. Titkos céljuk az volt, hogy a földönkívüli technológiát nemzetvédelmi célokra használhassák. Primitív és nevetséges gondolat volt. Azt hiszem 1949 és 1952 között (a pontos dátum nem is fontos) súlyos baleset történt a roncsok tanulmányozása közben. Az általam hallottak szerint - amit a fajtársaimnak meséltek az érintett kormány képviselői - a baleset az egyik meghajtó elem pajzs nélküli körülmények közepette, véletlen aktivizálódása miatt következett be. Ennek eredményeként egy igen rövid időszakra - hogyan is fogalmazzam meg - ellenőrizhetetlen váltás következett be a plazmaszerű környezetben, mely másrésről egy rendkívül szerencsétlen balesethez vezetett, a fő meghajtó mező energiájának túlvezérlését hozva, hihetetlen mértékben megnövelve annak impulzusát. Van bármiféle elképzelésed is arról, hogy miféle hatást válthat ki egy plazma-elektromos hatás egy élőlényre? Nincs, honnan is lehetne. Természetesen nincs. A mező struktúrájának zavara és a bioelektromos visszajelzés. Képzeld, tegyük fel, hogy emberi testedet három-négy napon át teljesen kitöltik a lángok. Ezek a lángok nem lépnek ki a testedből, csak magát a testedet égetik, egészen a legutolsó összetevőjéig. Nos, ha mindezt elképzeled, akkor lesz némi fogalmad arról, hogy mi történt velük. Úgy tudom, a tudósaitok 20-30%-a odaveszett a laboratóriumban.

Két további baleset is bekövetkezett 1950-ben és 1953-ban az amerikai kontinens vízgyűjtő területeinél. Azokat a hajókat viszonylag sértetlen állapotban sikerült összeszedni. (Az 1953-asnak ahogy emlékszem, még a meghajtó-rendszere is sértetlen maradt. Mindez azt jelentette, hogy első alkalommal vehettetek szemügyre ilyen berendezést, amelynek vizsgálata révén a teljes koncepció érthetővé vált, azonban sikerült teljes egészében félreértenetek azt, és teljes mértékben hibásan rekonstruálni. A mai napig sem sikerült a helyes megoldást megtalálni.) Az a faj, amely azt a hajót építette elsőként - egy faj, melyet én úgy jellemeznék, hogy mások mellett barátságtalanok felétek - természetesen igencsak aggódtak saját technológiájuk általatok történő esetleges leleplezése miatt. Nem akartak azonban abban a korai időszakban

konfliktusba keveredni veletek, ezért a diplomáciai utat választották, és kapcsolatba léptek a nevezett kormánnyal az 1960-as években. Természetesen nem leplezték le valós szándékaikat, ami ittlétüket illeti (réz, hidrogén, levegő), sokkal inkább lelkes „kutatóknak” mutatták magukat, és felajánlották az embereknek, hogy megmutatják nekik a hajójuk működésének alapjait, viszonzásképpen viszont szeretnének némi „szívességet” kapni. Az olyan alacsony szinten álló felfogásúak mint ti, természetesen mindebbe beleegyeztek, ...és aztán át lettek verve. Adatok nekik nyersanyagokat, adatok helyet számukra titkos bázisok építésére, megadták a hozzáférést számukra a legtitkosabb védelmi adatállományaitokhoz, hozzáférést adtak nekik DNS-etekhez, és így tovább - és mindezt csillapíthatatlan hatalmi és információs éhségek következtében. Az idegen faj képviselői persze azonnal felismerték, milyen primitív gondolkodású lényekkel tárgyalnak, ezért megtévesztő és másodlagos információkat szolgáltatott technológiájukkal kapcsolatban, mindeközben sokkal, de sokkal többet nyertek az együttműködés révén, mint amennyit ti szerettetek volna. Például azt közölték veletek, hogy a meghajtó-rendszer csak igen nagy rendszámú, instabil elemek felhasználásával készíthető el, azonban visszatartották azt az információt, hogy a mező-vezérlő igen sokféle módon is kialakítható, alacsonyabb rendszámú, stabil elemek felhasználásával is, és általánosságban éppen ez utóbbi az az eljárás, ami elterjedt. Ezen félígazságok révén függővé tettek benneteket a magas rendszámú elemek szintetizálásától, egyúttal saját technológiájukat sikerült megújítani. Az eljárásuk kulcsa a ti saját „UFO”-tok megkonstruálása kapcsán az volt, hogy az általuk erőltetett megoldás mindig előhozta a régi problémát, ezek pedig újabbakat és újabbakat keltettek folyamatosan. Soha nem mondták el nektek a teljes igazságot, de mindig újabb és újabb okos hazugságokat vetettek be, melyek persze később technológiai problémákhoz vezettek - és a tőlük való függőségetek kialakulásához.

A ti időszámításotok szerinti 1970-es évek végén és az 1980-as évek elején számos eseményre került sor az idegen faj és az emberi kormányzat között - most nem akarok itt részletekbe menni, merthogy az eseményeknek olyan részletei is vannak, melyekben nem vagyok teljesen biztos. Az egész dolog néhány új, jobban mondva a régi technikai problémával volt összefüggésben, a ti általatok gyártott hajók álcázása és meghajtása néhány összetevőjében hibásan működött a szabadban végrehajtott tesztek során. Emiatt a titok esetleges lelepleződése fenyegetővé vált. Katonai vezetőitek és politikusaitok lassan, nagyon lassan arra a következtetésre jutottak több mint húsz év után, hogy megvetették őket az idegen faj képviselői. A nagyszámú egyezményesítés és a megállapodásban rögzített határok túllépése mindkét részcsoport végül vitákhoz vezetett a te fajod és a földönkívüliek között, mely három idegen lebegő objektum felszállásában csúcsosodott ki, mivel egy speciális - hogyan is hívjátok? - EMP (elektromágneses impulzus) fegyverrel katonai csapást mértek egyik föld alatti bázisukra. Ezen támadások következtében az idegen faj ultimátumszerűen felmondta valamennyi veletek kötött megállapodást, és érthetően több mint dühösek voltak hozzáállásotokat illetően. Ezért ezt az idegen fajt abba a három földönkívüli fajból álló csoportba sorolom, melyek ellenségesek irányotokban, s miközben a másik kettő inkább a saját dolgaival van elfoglalva, egyfajta hidegháború folyik köztük bolygók birtoklásának megszerzéséért, régi „barátaikat” és partnereiket arra készítik fel, hogy alkalmassá tegyék önmagukat az egyedüli és abszolút dominanciára a földi nyersanyagok és az emberi DNS felett. Most elmondható és minden bizonnyal igaz, jelenleg ehhez hiányzik a technikai felkészültségük és mindazok az erők, melyek szükségesek lehetnek céljaik közvetlen eléréséhez. Mindezek ellenére mi negatív felépítésre számolunk részükről - talán egy még körmonfontabb akcióval - az elkövetkező néhány évben, vagy évtizedben.

Kérdés: A földönkívüli fajok nem tesznek válaszlépéseket a katonai fellépést tapasztalva? Különösen arra tekintettel, hogy bizonyára sokkal fejlettebb fajok is élnek a Földön?

Válasz: Ebben tévedsz. A fejlettebb fajokat csöppet sem érdekli a sorsotok. Az ő számukra Ti csak állatok vagytok. Állatok egy óriási laboratóriumban. Érthető módon zavarná tevékenységüket, ha földönkívüliek szállnák meg a Földet, de nem hinném, hogy harcolnának is érte. A fejlettebb fajok szinte akármelyik újabb bolygót kereshetnének kutatásaikhoz, de az is lehet, hogy felkeltené érdeklődésüket a krízishelyzetben tanúsított magatartásotok. Ha Ti emberek egy hangyabolyt nézegettek, és valaki eltapossa azt, Ti mit tesztek? Továbbmentek a dolgokra, esetleg ott maradtok és figyelitek, hogyan reagálnak a hangyák a válsághelyzetre. Gondolod, hogy lenne közöttetek olyan, aki megvédené a bolyt attól, aki belemélyül a bolyba? Biztos nem. A hangyaboly túl jelentéktelen. Próbáld beleképzelni magadat a magasan fejlett lények helyzetébe. Ti vagytok a hangyák. Ne számítsatok a segítségükre.

Természetesen mi is próbálnánk segítséget keresni, ha kiderülne, hogy korábbi szövetségeseitek ellenetek fordulnak. A Föld kormányainak jó része tud is a mi létezésünkről, bár legtöbbször a régi, vallási dogma szerint gondolkodnak rólunk. Van egy hatalmas, részben föld alatti épület, amelyet kizárólag az én fajomnak tartanak fenn az egyik fővárosban, amelyhez közvetlenül kapcsolódik egy felvonó és egy föld alatti járatrendszer. Ebben az épületben több alkalommal is zajlottak és zajlanak még ma is találkozók köztetek és köztünk. Az elmúlt néhány évben sok információt adtunk át arról, amit tudunk, és tudattuk azt is, hogy távol tartjuk magunkat a Ti konfliktusaitoktól. Meg kell tanulnotok önállóan megoldani a problémáitokat, vagy elég intelligenssé kell válnotok, hogy megtanuljátok elkerülni az efféle szituációkat. Hogy mi fog történni, és ki áll majd mellétek, arra csak az idő adhatja meg a választ. Ezért nem is szeretnék további találgatásokba bocsátkozni.

Kérdés: Öt különböző állítólagos UFO-ról hoztam felvételeket, megmondanád róluk, hogy melyek ábrázolnak valódi földön kívüli járműveket?

Válasz: Megpróbálhatom. Sok olyan kérdést teszel ma fel, amelyekre nem tudok egyértelmű választ adni. Félek, túlbecsüled a képességeimet, én nem vagyok ugyanis a földön kívüli űrrepülők szakértője. Vannak azért olyan műszaki részletek, jellegzetességek, amelyek alapján meg lehet különböztetni a valódi UFO-kat furcsa természeti jelenségektől vagy az emberek által készített hamisítványoktól. Időnként meghamisítják a képeken a repülőgépek eredeti alakját, ezért nehéz azonosítani a repülő tárgyakat. Azért megpróbálom, mutasd a fotókat!

[Ole K. megjegyzése: Lacerta néhány másodperc alatt átnézte a fotókat és kivett közülük hármat.]

Ez a három kép egyértelműen hamisítvány, vagy félreértés. Úgy látom ezen a képen egy valódi UFO makettje van. Fontos műszaki és fizikai jegyek hiányoznak róla. Általánosságban véve annál valószínűbb egy képről, hogy hamisítvány, minél élesebb, élénkebb színű, mivel a lebegő űrhajót mindig takarja a módosult erőtér, ami ráadásul a színeket is megváltoztatja a felvételt készítő irányától függően. Lehet hogy furcsán hangzik, de az elmosódott, színképükben torz fotókról feltételezhető, hogy valódiak. Arról nem is beszélve, hogy ez a jármű víz felett lebeg, mégsem látunk a felszínen öblösödést, hullámokat. Mivel a felszín sima, nyilvánvaló, hogy nem valódi UFO-ról van szó. Véleményem szerint egyik kép sem ábrázol valódi repülő tárgyat, UFO-t. A következő képen például semmilyen repülő tárgyat nem vélek felfedezni, inkább a felvevő lencséjének tükröződéséről lehet szó. Egy ilyen tévedésnek nem szabad bedőlni. Túl késő lesz mire a legtöbbször rájöttök, hogy mi zajlik igazából az atmoszférátokban, és hogy hamisítványok és átverések áldozatai vagytok.

Kettes kép: Albiosc, Franciaország, 1974

Ez a kép valódinak tűnik, legalábbis rendelkezik a szükséges jegyekkel. Olyan faj űrrepülőjének nézem, amely az elmúlt 35 évben gyakran látogatott a bolygókra. A repülő tárgy fényes,

diszkoszszerű, bár formája és színe elmosódott az erőter hatására. Ez a négy nagyon hosszú, fehér fényoszlop a gép alján a gravitációs tér módosulása következtében jelenik meg. De ez igazából nem fény - egyébként egy UFO sem sugároz fényt -, hanem az elektromosan töltött mező miatt van, amelyben az anyag egyfajta fényként válik láthatóvá. Azt viszont nem értem, hogy miért használnak ilyen nagy erejű hajtóműveket az atmoszférákban, elképzelhető, hogy valamilyen vizsgálatot hajtottak végre. Ráadásul nagyon elővigyázatlan dolog az idegenek részéről, hogy hagyják lefényképezni ezt a technológiát. Bár feltételezem, hogy a legtöbb ember egyáltalán nem tud vele mit kezdeni, akik meg mégis tudnának, biztos nem beszélnek majd róla nagyközönség előtt.

Négyes kép: Petit Rechain, Belgium, 1990

Ez itt egy valódi repülő tárgy, de semmi esetre sem földönkívüli. Háromszög alakú repülő tárgyakat egy földönkívüli faj sem használ. Az áramvonalas forma emberi kézre utal. Ez az egyik titkos katonai program eredménye, amelyet a '60-as, '70-es években a földönkívüliektől kapott műszaki segítség után, kezdetleges technikával megépítettek. A földönkívüli repülő tárgyak alakja a tervezésnél sokadlagos szempont, mivel a módosult erőterben nem hat rá külső erő. Rendszerint lekerekített, éles sarkak nélkül, henger vagy diszkosz formára készülnek, hogy a mező könnyebben térhessen ki rajtuk. A Ti terveitekben a földönkívüli technológiával készült hajtómű mellett mindig van egy sugárhajtómű, a háromszög formára és az áramvonalas szerkezetre azért van szükség, hogy a kezdetleges lökhajtást használva is irányítható maradjon a jármű.

A példában szereplő hajó a már alapjaiban is hibás mező-vezérlő rendszerét használva siklott. Látod a torzulást és a kvázi-fényt a forgó hengerekben? Mindez félreérthetetlen jele annak, hogy ez egy hiteles fotó. De miért van, kérdezheted, négy darab henger? Ez szokatlan - sőt, a köztük lévő távolság is helytelennek látszik. A színezete nagyon sötét és a belső optikai eltérés meglehetősen kiugró. Feltételezhetően mindez az eredeti berendezésnek tudósaitok által készített rekonstrukciója lehet. Mivel az idegen faj semmiféle további információval nem szolgált számotokra a nézeteltérést követően, a tudósaitok egyszerűn újraépítették a rendszereket úgy, hogy a legkisebb mértékben is értették volna, mennyire veszélyes az a vállalkozás, amibe fogtak. Ez a szerkezeti összeállítás nem tette a rendszert jobba, inkább fokozottabban instabillá. Az első két henger túlságosan közel került egymáshoz; egészen pontosan áramlási rendszerük egymásba ér. A színek számomra arra utalnak, hogy jelentős maradványsugárzás van jelen; talán ez annak az oka, hogy magas rendszámú elemeket használtatok ismét - a megszokást követve - a váltáshoz. Ez minden körülmények között rendkívül veszélyes a mező környékén, ahol nincs kellő árnyékoló pajzs. Szenvedett a fotó készítője valamilyen sugárkárosodást, vagy égési sérülést?

Kérdés: Nem tudom. Honnan származnak a hadsereg által fejlesztett UFO-k? Az USA-ból?

Válasz: Igen, általában elmondható, hogy a nyugati kontinensről.

Kérdés: Mégis, miért repülnek olyan sűrűn lakott területek fölé itt Európában? Ezt a képet Belgiumban készítették. Ennek így nincs értelme. Meg tudod ezt magyarázni?

Válasz: Miért gondolod, hogy CSAK ÉN tudom megmagyarázni az érthetetlen emberi viselkedést? Meglehet, hogy ezek hosszútávú próbarepülések, vagy az elektromágneses álcázás használatát gyakorolják. Az amerikai nemzet ősi ellensége a világnak ezen a felén él, miért ne tesztelnének itt? Odahaza már eleget röpködhettek ide-oda, vagy talán már túl sokan figyeltek fel rájuk. De az ilyen instabil erőter mellett - amire a fotód is utal - valószínűtlennek tartom, hogy a jármű képes átrepülni az óceán feletti hosszú utat. Meglehet, hogy a Ti kontinenseken is van egy tesztállomás. De erről nincsenek bővebb ismereteim.

Kérdés: Sok olvasó tette fel az első interjú után a kérdést, hogy miként találkoztál E. F.-fel? Bár én már ismerem a történetet, elmondanád még egyszer az olvasók számára is?

Válasz: Természetesen. A történet két földi évvel ezelőtt kezdődött Svédországban. Fiatal korom óta nagyon érdekelt engem fajod viselkedése. Amennyire lehetőségeim engedték, tanulmányozni kezdtem irodalmatokat. (Mondanom sem kell, nem könnyű nálunk emberi könyvekhez hozzájutni, mivel azonban családom magasabb társadalmi szinten áll, lehetőségem volt anyagokat szerezni rólatok, és beszélnem olyanokkal, akik már létesítettek emberekkel kapcsolatot.) Igen kíváncsi lettem az emberi fajra, így amint lehetőségem nyílt a felszínre jönni, azonnal hozzáláttam az információgyűjtéshez. Akkori helyzetemben még szigorúan tilos volt számomra, hogy közvetlen kapcsolatot alakítsak ki emberekkel.

A Ti időszámításotok szerint 1998-ban történt, amikor innen távolabb északra biológiai mintákat gyűjtöttem egy távol eső erdőben a fajod által okozott környezetszennyezés vizsgálatához, mi ugyanis figyelemmel kísérjük, milyen pusztítást okoz az emberiség az állat- és növényvilágban. A visszaúton, amikor már világom bejárata felé tartottam, a nagy tó közelében legnagyobb meglepetésemre egy faházra lettem figyelmes az erdőben. Érzékeim emberi jelenlétre figyelmeztettek. Az ember E. F. volt. Mivel nem volt engedélyem kapcsolatot teremteni, elővettem megtévesztő képességemet, amelyet korábban már nagyobb csoportok ellen is sikeresen alkalmaztam. Azelőtt nem találkoztam egyedül lévő emberrel. Pusztán kíváncsiságból beszélni akartam ezzel a személlyel és bekopogtam a faház ajtaján. E. nyitotta ki, amivel szokatlan beszélgetés vette kezdetét. Bár nyelvét még nem értettem teljesen, gondolatait könnyedén megértettem, hiszen olvasni tudtam elméjében. Azt mondtam neki, hogy egy keleti országból jöttem. Akkor természetesen még nem tudta ki is vagyok valójában, megtévesztő képességem tökéletesen elhitette vele, hogy saját fajtájának egy másik példányával beszél.

Mivel megbízatásom, hogy mintákat gyűjtsek azon a területen, több napra szólt, a hátralévő időben még háromszor is meglátogattam emberi lény képében. Kezdetben hétköznapi dolgokról beszélgettünk, később vallási és tudományos témákat is szóba hoztunk. Úgy tűnt, nagyon csodál engem ismereteimért, és ő is lenyűgözött engem logikus gondolkodásával, letisztult nézeteivel és az emberek közt amúgy ritka, kiforrt személyiségével. Az emberek könnyen hagyják magukat befolyásolni a közvélemény vagy a kondicionálás által, és fenntartás nélkül elfogadják, hogy „a reptiloid faj gonosz”. Egyszer a földönkívüli fajokra tereltem a beszélgetést, és legnagyobb meglepedésemre E. F. azt mondta, hogy ő hisz a földönkívüli értelmes lények létezésében, amelyek bizonyára nem gonoszak, csak mások, mint az emberek. Az adott körülmények között persze nem tárhattam elé minden tudásomat, mert nem hitt volna nekem, és azt hitte volna, hogy a bolondját járatom vele. Megérlelődött bennem azonban az a gondolat, hogy megmutatom neki valódi lényemet, amire negyedik találkozásunk alkalmával a faházban került sor. E. nyitott, őszinte és intelligens volt, nem befolyásolta sem a vallás, sem kondicionáltsága, magányosan élt és bizonyára senki sem hitt volna neki, ha történetével a nyilvánossághoz fordul, úgyhogy a kapcsolatfelvétel szinte adta magát. Megtettem az első lépést, de komolyan aggódni kezdtem döntésem megalapozottságában, mert reakciója nagyon agresszív volt. Kis idő elteltével összeszedte magát, és végre higgadtan tudtunk beszélgetni. Nem maradt más választása, mint hinni nekem. Innentől fogva többször találkoztunk, eleinte a rengetegben, később távoli otthonában is. Végezetül téged is bemutatott nekem... ebből kifolyólag ülünk most itt és beszélgetünk olyan dolgokról, amiket az emberek képzelni sem mernek.

Kérdés: Azt mondtad, akkoriban még nem volt engedélyed, hogy kapcsolatot kezdeményezz emberi lényekkel. Szereztél azóta engedélyt, hogy mindezt elmondhasd nekem és E. F.-nek, hogy ezeket a dolgokat nyilvánosság elé tárd?

Válasz: Igen. Nehéz ezt elmagyarázni és megérteni is. Legyen annyi elég, hogy jelenlegi helyzetemben nem jelent problémát egy ilyen engedély megszerzése, és nem kell semmilyen következményekkel számolnom. Mondjuk így, mai helyzetemben mentesülök bizonyos előírások alól.

Kérdés: Ha más emberek is szeretnék fajtádbeliekkel felvenni a kapcsolatot, van-e rá lehetőségük?

Válasz: Általában véve nincs. Mi kerüljük a veletek való találkozást, és csak távoli, lakatlan vidékeken jövünk a felszínre. Ha mégis emberekkel találkozunk, megtévesztjük őket. Az hogy én veled beszélgetek, még nem jelenti azt, hogy mások is követni fogják az én példámat. Természetesen módokban áll megkeresni világom bejáratait és behatolni hozzánk, de ez a behatolóra nézve kellemetlen következményekkel járhat. Ennél fogva nincs módok velünk sem a felszínen, sem a felszín alatt közvetlen kapcsolatot létesítenetek. A kapcsolatot nekünk kell kezdeményeznünk, ahogy ez veled és E. F.-fel is történt. Viszont ez sem egy szokványos helyzet, hanem inkább egy ritka alkalom.

Kérdés: Le tudnád írni nekem föld alatti otthonod helyét?

Válasz: Természetesen le tudnám, de eszem ágában sincs megmondani a pontos helyét. Otthonom nem messze innen keletre van egy kisebb föld alatti településen. Mondok néhány adatot, hogy pontosabb fogalmat alkothass róla. Egy pillanat, hadd próbáljam meg átváltani a számokat a Ti mértékegységeitekre! ... Lakóhelyem egy magas boltozatú barlangban van 4300 m-re a föld felszínétől. A barlangot 3000 éve lakjuk. A barlang mennyezetének nagy részét magunk vágtuk a sziklába, amely végül szinte szabályos félgömb alakot vett fel, amelynek átmérője a Ti mértékegységeitekben 2,5 km. A boltív a legmagasabb részen 220 m-es. A legmagasabb belterű helyet minden kolóniánkban egy fehérés szürke henger alakú épület tölti ki, amely a boltív méhsejt-szerű tartószerkezetét támasztja alá. Ez az épület a legrégebbi és legmagasabb az egész településen, mivel midig ezt kezdik el elsőnek felépíteni a boltozat biztosítása céljából. (Természetesen történtek rajta időközönként változtatások, felújítások.) Ennek az épületnek különleges, vallási eredetű neve van. A mi lakóhelyünkön csak egy ilyen oszlop áll, de a nagyobb kolóniákon nem ritka, hogy többet is építettek a mennyezet szerkezetétől függően.

Az egyik legnagyobb telepünkön, Belső-Ázsiában kilenc ilyen oszlop tartja a mennyezetet, amelynek területe 25 km². A központi épület rendszerint vallási központ, de onnan szabályozzák a klímát és a világítást is. A mi településünkön öt nagy mesterséges fényforrás van, amelyek UV-fényt és meleget adnak. A felszínről induló fényforrások és szellőző aknák is ezen az oszlopon futnak keresztül.

Amúgy három szellőző aknánk és két liftünk van, meg egy alagutunk, amely összeköt minket az 500 km-re fekvő legközelebbi kolóniával. Az egyik liftaknánk egy felszín közeli barlangba vezet, a másik űrhajóink állomáshelyére visz - tudod, a henger alakú űrrepülők - a felszállóhely a felszínhez közelebb, hegyek rejtekében van. Rendszerint három hajó várakozik ott - ez csak egy kis állomás. A kolónia többi épülete a központi oszlop köré épült koncentrikus gyűrűkben helyezkedik el, amelyek kivétel nélkül sokkal alacsonyabbak a központi oszlopnál, magasságuk 3 és 20 m között van. Az épületek formája kerek, kupolaszerű. Az épületek színe a központi oszloptól való távolságuk szerint változik. Az oszlop északi oldalán van egy további nagy és nagyon lapos, kerek épület. 250 m-es átmérőjével ez az épület megtöri a

többiek koncentrikusságát. Ez a mi mesterséges napozónk, amelynek szobáit és folyosóit fény világítja meg. Ezeket az erős UV-fénnyel megvilágított helyeket elsősorban vérünk felmelegítésére használjuk. Még gyógyászati célú helységek és konferenciatermek is vannak benne. A kolónia külső gyűrűjén kívüli területeken állatfarmok - tudod, az étrendünkben nekünk is szerepelnie kell a húsnak - ezenkívül vannak melegházaink, amelyekben növényeket és gombákat tenyésztünk, valamint hideg-meleg folyóvizünk is van, amit föld alatti forrásokból szerzünk. Erőművünk is a kolónia szélén található, amelyet fúzió hajt, ez látja el a kolóniát fénnel és energiával. Az én csoportom, „családom” egyébként a központtól számított negyedik gyűrűben lévő épületekben lakik. Ezt tudnám röviden lakhelyemről elmondani. Az egyes épületeket és használati céljukat bemutatni túl sok lenne. Nehéz lenne elmagyarázni olyan dolgokat, amelyek valami egészen más környezetben vannak, és tökéletesen eltérnek a Ti felszíni kultúrátoktól. Valóban magadnak kéne látnod mindezt, hogy képet alkothass róla.

Kérdés: Egyszer én is láthatom majd?

Válasz: Talán igen. Ki tudja, mit hoz a jövő?

Kérdés: Fajod hány egyede él ebben a kolóniában?

Válasz: Nagyjából 900.

Kérdés: Időnk lassan lejár, szeretnél még végezetül üzeni valamit az interjú olvasóinak?

Válasz: Igen. Őszintén meglepődtem azon, milyen nagy visszhangra leltek az olvasók közt szavaim, de egyben el is szomorított, hogy milyen sokak adtak hangot annak a vallásos ellenségképnek, amely olyan mélyen él tudatotokban. Jobban tennétek, ha megszabadulnátok ősi kondicionálásotoktól, és nem engednétek azok befolyásának, akik már mintegy 5000 éve felétek sem néztek. Végére is, Ti mindannyian szabad lelkek vagytok. Ennyit szerettem volna mondani.

Vége a második interjúnak

A Kinyíló Végtelen Misztériuma

Mi a matematika? A kinyíló Végtelen Misztériuma! Találkozás az elsődleges elemi erőkkal és formákkal, amelyekre a Világegyetem fundamentumai épülnek. A Mindenség örök titkait tükrözik és hirdetik az idők kezdete óta. Benne ragyog elmúlt évmilliók üzenete, az Értelmelem, mely önmagára döbbsent, és szüntelen teremtlázában kiformalta az Anyagot, a múló csodát, mely mégis múlhatatlan, örökkévaló és fiatal, mindig megújuló, mert Isten vére lüktet az ereiben. A számok: építőkövek. Megannyi lazuritezetes, tündöklő gyémánt, opál, ametiszt és türkiz, sziporkáznak rajta a fények és belső mély tűzük kigyújtja az időt. A görögök azt mondták: Matheses, azaz emlékezés az örök dolgokra, amiket odaát, a szellemvilágban tapasztaltunk. Valóban, mi örökkévalóbb, mint a pí? Mi állandóbb, mint a matematika törvényei? Az istenek kérészéletű pillanatlények mellettük! Az univerzumok úgy jönnek és mennek, mint a szélben kavargó hópihéek! Csillagok, galaktikák, metagalaxisok úgy hullnak szét, mint az esőverte buborékok a tócsa felszínén! Ezek a csodák létünk alapjai és pillérei. Nem arra rendeltettek, hogy halandó szem mezítenül pillantsa meg őket, mi mégis e csodák titkaiba lesünk, a káprázatok fátyla mögé pillantunk, és elrémülünk az ott látott fenséges, lenyűgöző rettenetes és gyönyörű világoktól. Milyen álom, milyen drog, milyen megvilágosodás tár elénk ilyen titkokat? Milyen villám fényénél ragyog fel egy pillanatra lélegzetelállító, szívszorító tája a döbbsenetnek? A matematikát még nem érteni is nagy dolog. Ott állt Ő az Emberiség bölcsőjénél, és ott fog állni a sírjánál is, velünk virraszt, velünk mered az éjszaka zsigereibe, hangja átzúg az időközön, és a Titok Kapujánál magasra emeli az Értelmelem fáklyáját. Ami csodálatos, szép és nagyszerű az Emberiség történetében, az mind a matematikából született. Az egyiptomi piramisok, Tiahuanaco, a Napkapu, a katedrálisok boltívei, rozettái, vagy az Al Hambra csempemintái, az iszlám építészet egész formavilága a matematikából született. A görögök az arányt tartották a dolgok végső forrásának. És ők jöttek rá, hogy vannak irracionális, értelemmel nem megragadható arányok is, mint amilyen az aranymetszés. És a legnagyobb, legdöbbsenesebb felfedezésük az, hogy az értelemmel felfoghatatlan mégis felfogható! Létezik egy Még Magasabb Értelmelem, mely a Mindenséget egybeöleli, a szeretet erejével, egy olyan világban, ahol minden mindennel összefügg, ahol semmi és senki nem idegen, egy szerető Univerzum fogad magába, körülvesz és nem hagy egyedül, velünk örül és velünk szenved, szívének primfénye minden tükörben ott ragyog. Nem más ez, mint Isten. A Teremtő, a Befogadó, a Fenntartó és a Pusztító is egyben. Az Atya, a Fiú, a Szentlélek, az Anya, a Leány, a Szent Szellelem. Így hatan együtt, egy lángba forrva, egy lényegként kiáradva és áthatva minden létezőt. Hogy lehet az, hogy az emberek zöme ezt a csodát nem volt képes befogadni, átélni és magáévá tenni? Hogyan élhetnek az emberek vakon és süketen azokra a csodákra, amelyek körülveszik és élete minden pillanatát áthatják, ahogy az erek az élő, lüktető szívet? Az emberek zömétől azért áll távol a matematika, mert azt hiszik: ez csak unalmas számolás, száraz, sivár teóriák gyűjteménye, amelyet csak a beavatottak értenek, de az átlagember számára ezek érthetlenebbek mint a tibeti lámák szertartásai, és pálmalevéltre írt, ismeretlen nyelvű könyvei. Ezért van egy jó hírem: létezik egy másik matematika is, ami az átlagember számára is hozzáférhető, bár igaz hogy itt is kell valaki, aki az alapokra megtanít. Ilyen pl. a Mandelbrot halmaz és a fraktálok, amit egy Fractint program segítségével bárki tud használni, akinek számítógépe van. És ha belekóstol, megérzi a teremtés ízét, a Blút, a Kék Lángot. Csodás képeket teremthet, beléjük hatolhat, tanulmányozhatja titkos összefüggéseiket. Amikor húszegynéhány évvel ezelőtt a Káoszelmélet megszületett, ez az új matematika is kezdett kibontakozni. Ha nevet kéne adnom neki, úgy hívnám hogy a Minták, a Szimbólumok Elmélete. Minden matematikai dolognak mintázata van, ilyenek az Al Hambra csempéi, a poliéderek, kristályrácsok, aperiodikus kirakóminták, de ilyen dolgok pl. a függ-

vények Taylor-sora is. Én legelőször épp a szinuszfüggvény Taylor-sorában ismertem fel az öntartalmazás jelenségét. $\sin(x)$ deriváltja $\cos(x)$, $\cos(x)$ deriváltja $-\sin(x)$, így végül $\sin(x)$ negyedik deriváltja megint $\sin(x)$ lesz. A derivált az olyan, mint a csíra az anya méhében, tehát a derivált deriváltja a csíra a csírában. Nem nehéz ebben felismerni a Mandi egymásbaágyazott gumóit és mirminyóit (miniatűr Mandijait). Amikor mikroszkópon át a sejteket néztem, ilyen egymásbaágyazott világok képei derengtek fel bennem. A másik nagy csoda, ami hatott rám, a gömbben tükröződő világ. A gömbtükörben piciben ott van az egész Mindenség, és benne vagyok én is, és minden ami körülvesz. És ha két ilyen karácsonyi gömböt egymás mellé teszek, akkor egymást is tükrözik, és a tükörképekben ott vannak a még picibb tükörképek tükörképei, a végtelenségig! Na mondom, ilyen a tudat is, az emberek épp így tükrözik egymást és önmagukat! És nemcsak az emberek, de minden létező dolog! A világ egy fraktálhab, melyben minden buborék tükrözi az összes többi is, végtelenségig ismétlődve, egyre picibben, és ha megnézem, minden tükörkép egy ablak, amely egyenesen a Végtelenre nyílik! A benzin is ilyen világokat mutatott nekem, csak ott a tükörképek még mozogtak is, és mindegyikből csodálatos dallam áradt, egy szimfóniává olvadva össze. Csak azért nem lettem rabja ennek a szép világnak, mert nagyon hamar tapasztaltam a benzinezés negatív tüneteit is. Rángathatjuk az oroszlán bajszát, csak aztán ugorjunk is el a talpa elől! Szerencsére felfedeztem a látomáskeltésnek egy sokkal veszélytelenebb módját, ez a naptükrözés. Ha a szobámba besüt a nap, akkor veszek egy tükört, és behunyva a szemem, a szememre vetítem úgy, hogy közben a tükört gyorsan mozgatom. Káprázatos mintákat lehet így látni, és az agytrénerek is így működnek, csak ott még hang is van. Egy egyszerű sztroboszkóppal is meg lehet csinálni ezt, lényeg a villogó fény. Persze ez se veszélytelen, mert epilepsziás rohamokat válthat ki. Fontos hogy a villogás sebességét menet közben változtatni tudjuk. Ha az így látott mintákat matematikailag elemezzük, döbbenetes dolgok derülnek ki, pl. az, hogy az ember többdimenziós lény, és képes négydimenzióban is látni. Merőben más módszerek ezek, mint a matematika klasszikus eszközei: Tétel, bizonyítás, magyarázat, megjegyzés, lemma, kodifikálás és szimbólumok. Itt a matematika látvánnyá válik, és művészetté, semmiben sem marad el a hagyományos művészetektől. Ma már elfogadott irányzat a fraktálok képi megjelenítése. A hagyományos matematikus akkor fogad el egy tételt, ha bebizonyítja. Az új matematikus beéri azzal, hogy *látja* a megoldást. Ellát a végtelenbe is akár! Persze a bizonyítás is a látás egy formája, de erre csak az avatottak képesek. Az új, képi matematika viszont bárki számára hozzáférhető! A fraktál-matematikusan olyan mint a biológus, aki új, egzotikus állatokat tanulmányoz. Ismeretlen világokat fedez fel és derít fel, bejárja rejtett tájait, és érdekes, új fajokról ad hírt. A Föld már betelt, nincs fehér foltja, de a matematika új univerzumokat nyit meg előttünk. És ezeket a matematikai lényeket nemcsak felfedezhetjük, de teremthetjük is! Ma már nagyon sok film készül ilyen számítógép-tervezte lényekkel, tájakkal. Persze most azt mondhatná valaki, hogy ezek a lények nem élnek, csak vetített képek, mint a film. Csakhogy szerintem a film is él, Latabár Kálmán vagy Turay Ida ma is élnek a filmek által, mert ami volt, az van és lesz, nem múlik el semmi! Az idő egy és oszthatatlan, csak az illúziók világában hasad szét az idő múlt, jelenre és jövőre. Az élet olyan mint egy könyv, minden együtt van benne, egyszerre, csak amikor elkezdem olvasni, az elejétől, akkor válik az egységes idő lineáris folyamattá, amely valahonnan valahová tart. De semmi akadálya annak, hogy a könyvet középen kezdjem el olvasni, vagy éppen visszafelé haladjak. Ugyanígy, ahogy a matematikai világ lényei belépnek a létesülés kapuján, valódi élőlényekké válnak. Élő és ható erői lesznek a fizikai világnak. A kotta nem zene, de a kotta megszólaltatható, és az már zene. Meg lehet szólaltatni a Mandelbrot halmazt is, és más matek objektumot is, és egészen különleges dolgokat hallhatunk. Az Univerzum harmóniákból, rezgésekből áll. A matematika Fourier-analízise pedig rezgésekre bont mindent, rezgésekből építi fel a világot. Ma még ezek a dolgok az átlagember számára hozzáférhetetlenek. De a számítógép egyre közelebb hozza

őket. Csak egy új számítógép-generáció kell, amely már érti az előszóban megfogalmazott utasításokat, és rendelkezik egy univerzális művelet-készlettel. Ha azt kérem tőle hogy jelenítsen meg egy térbeli kirakómintát, azt is megteszi, akármilyen nézetből. Szerves vegyületek molekuláit vetíti ki három dimenzióban. Ma már nincs elvi akadálya a holografikus televízió-nak sem, elsősorban a szerzői jogok bonyodalmai akadályozzák az elterjedését. Vagyis ugyan-az a helyzet mint a vákuum-energiával. Már száz éve ismert a hogyanja, csak egyszerűen nem engedik elterjedni. A mai hatalmi struktúrát úgy zúzná szét, mint a tornádó a polyvát. A matematika nem kőtablákra vésett tízparancsolat, hanem eleven, lüktető, változó és fejlődő tudomány. Hogyan? Hát a matematika fejlődhet is? Hát 2×2 nem mindig 4? De, de! Csakhogy a matematika univerzuma oly végtelen és kimeríthetetlen, hogy minden nap akad új felfedez-nivaló, amely terebélyesedik, fává nő, erdőkké dagad és betölti a világmindenséget. A mate-matika nem kitalált, kiagyalt, újból szopott szabályok gyűjteménye! Valami más: A Minden-ség Tükre! Benne ragyog a Végtelen, a Teljesség, elmúlt és eljövendő korok titka és ígérete, történelmek, birodalmak, királyok sorsa és életútja, minden lehetséges leírásban és kimenetel-lel. A matematika: Bibliák milliói, végtelenje, kontínuuma! Felfoghatatlan áradása Isten üze-netének, tervének, a Teremtés Szimfóniája, melyet egyenesen az Univerzumra hangszereltek! A matematika története is lenyűgöző, izgalmasabb minden kriminél, fordulatossabb és ki-számíthatatlanabb. Itt nincsenek gyilkosok, nincs erőszak, mégis izgatottan lessük, jaj mi jön, mi történik, hogyan tovább? A történetek csattanója váratlan, feloldozó, egyszerű mint egy gyermeki mosoly, és mindent beragyog, mint a nyári nap sugarai.

Mi úgy gondoljuk, hogy a matematika története a babilóniaiakkal kezdődött, pedig dehogy. Már az atlantisziak is rendelkeztek vele, világméretű hálózatokat hoztak létre amelyek körül-ölelik az egész Földet, és csomópontjain helyezkednek el a szentélyek, templomok, menhirek, dolmenek, Stonehenge és Macsu Pikcsu, minden. Ismerték a Fibonacci sorozatot és az aranymetszést is. A mi civilizációnk csak az utolsó a civilizációk végtelen sorában. Már ezért is dőreség azt hinni, hogy pl. a kvaterniók Hamilton előtt nem is léteztek. Dehogynem léteztek! Még tán a dinoszauruszokból kifejlődött értelmes fajok is ismerték! Korunk gögje az, hogy a matematikát úgy állítják be, mintha az egy ember fejéből pattanna ki. Olyan ez mint a nagy földrajzi felfedezések. Csak oda kell mennünk és ki kell tűzni a zászlót, mintha az örökkévalóság egyedül ránk várt volna. De ha jobban odanézünk, azt látjuk hogy már zászlók milliói lengenek ott, azoké akik előttünk jártak ott. Nem néptelen úr a Mindenség, amit nekünk kell betöltenünk. Bizony az Univerzum lakott! Amikor Mózesék bevonultak az Ígéret Földjére, döbbenet tapasztalták hogy sajnos ez a föld már foglalt! Meg kell érte küzdeni az ott lakókkal! De a Mandelbrot halmaz olyan világ, ahol nem kell bennszülöttekkel harcolni. Itt tényleg csak az a dolgunk hogy ámuljunk és bámuljunk. Persze nevet is adhatunk a részletek-nek, ahogy elnevezték az agy területeit is, de ez csak arra jó hogy megkönnyítsük az utazást. Gödel felfedezte hogy a matematika nem teljes, és nem képes bebizonyítani a saját ellentmon-dásmentességét. Szerintem ez csak az első a megrázkódtatások közül. Hamarosan eljutunk egy olyan világba, ahol a matematika Internetjéről dinoszauruszok, és ismeretlen, fantasztikus lények DNS-mintáit tölthetjük le, a világba lépnek olyan erők, amelyekről semmit se tudunk, mindössze néhány egyszerű formulával, mint a $z = z^2 + c$, isteneket idézhetünk meg, ahogy egy Conan-filmben egy szoborból Dagot isten lesz, vagy az Androméda c. regényben a csillagokból jött üzenetből egy élő lány születik, aki kommunikálni tud az idegenekkel, és átformálja a Földet. Eddig mi néztük a matematikát. Most a matematika visszanéz ránk! Kétoldalú lesz a kapcsolat, és ennek beláthatatlan következményei lesznek. Eddig az Idők méhében szunnyadt Ő, de most hogy érkezett a szólításának az ideje, kibontakozik az ő-ölelésből, és testet ölt, belép a megnyilvánult formavilágba. Többé nem holt véset az Ige, hanem élő hús. De hát János evangéliuma ugyanezzel kezdődik! Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige. Mi ez, ha nem az öntartalmazás 2000 éves bibliai

megéneklése? Mint tudjuk, a Ríta szintén ilyen eleven írás, Isten írása, amely olyan mint a Mandi, matematikailag is hozzáférhető, bár már a tibeti lámák is látták, hiszen nem egyéb ez mint az Akasa-krónika, ahol minden fel van jegyezve, múlt, jelen és jövő egy lángra forr. A Ríta megjelenhet a számítógép képernyőjén, lehet nagyítgatni, mint a Mandit, és minden lehetséges nyelven le van írva benne minden. Nem kell egy eddig ismeretlen angyalnyelvet megtanulni a használatához. Ugyanakkor a Ríta öröktől fogva létezik, és lehet hogy ugyanolyan egyszerű matematikai formula adja meg, mint a Mandit. De hát ez olyan mintha azt állítanám, hogy már a magyar nyelv is létezett az idők kezdete óta, de csak most jött el az ideje hogy a fizikai világba is belépjen. Ugyanígy, benne vannak az eljövendő új birodalmak is, csak még nem tudjuk elolvasni a róluk szóló fejezeteket. De előbb-utóbb minden titokra fény derül. Nem tudjuk előre kipuskázni, mit hoz a jövő, mert a róla szóló fejezeteket még nem tudjuk, hol keressük. Asimov nagyon is fején találta a szöveget, amikor rejtett irányítóról beszélt! Mert a mi világunkat is irányítják valakik! Nem véletlen hogy az ufókról hivatalosan mindmáig hallgatnak. Nem véletlen, hogy bizonyos találmányok nem valósulhatnak meg, immár száz éve! Nikola Tesla már rendelkezett energiakicsatolóval, ez egy olyan cső volt, amiből tetszőlegesen nagy energiát tudott kivenni. Egely György nagyon sok esetet tárgyal. Állítólag már a nácioknak is volt ufójuk, támaszpontok voltak a Déli Sarkon. Olyan hír is van, hogy az Északi Sarkon van egy bejárat egy föld alatti világba, ahol mesterséges nap süt. Thule nem is volt kitalált hely? Már Verne is írt Arne Saknussenről, aki egy vulkánba ereszkedett le, és ott talált egy másik világot. Utazás Plutóniába! Még a régi dinoszauruszoknak is élhetnek ott kései rokonai. No és a reptilidák, a gyíkemberek is ott élnek már tízmillió éve! Egy ősvilág, ami fennmaradt. No és hogy lehet a legjobban megvédeni attól hogy gátlástalan gazemberek felprédálják ezt a világot is? Hát úgy hogy letagadjuk a létét, és mindenkit eltüntetünk aki valahogyan a nyomára bukkant! A Bermuda-háromszög szögeinek összege nem 180°! Lehet hogy egy iderepült és valahogyan fennakadt mini fekete lyuk lapul ott? Ha a Tunguz-meteor útvonalát meghosszabbítjuk a Föld belsejében, akkor éppen a Bermudáknál kéne előbújni! Ha előbújt! Mert lehet hogy egyszerűen ottragadt, és most kelti az anomáliákat. Már a régi görögök is írtak a hiperboreusokról, az északról jött idegenekről. Stonehenge és a menhirek nem passzióból épültek, és nem is egyszerű kőkorszaki obszervatóriumok, hanem jóval többek, olyan központok, amelyek bizonyos energiaáramlási helyek fölé épültek. Az is lehet hogy dimenziókapuk. Ma már oda se engedik az embert hogy megnézzze, el van kerítve. A katedrálisok is ilyen energiacentrumok fölé épültek. No és mi a helyzet a gabonakörökkel? Mindre nem foghatják rá hogy diákcsinny termékei! Különösen azokra nem, amelyek Mandelbrot-halmazt vagy más bonyolult mintázatot ábrázolnak! Ilyet nem tudnak diákok csinálni még egy hét alatt se, nemhogy egyetlen éjszaka leforgása alatt! Valakik üzennek nekünk, éppen csak nem üvöltenek hogy hé, itt vagyunk, vegyetek már észre minket! Lehet hogy a Galaktikus Birodalom már rég valóság, csak a Föld még hivatalosan nem tagja? Több mint 60 faj látogat minket, írja az Ufomagazin valahol. A Plejádok üzenete szerint az emberiség történelme sokkal régebbi, mint azt hivatalosan tanítják. Nem Ádámmal és Évával kezdődött a sztori úgy 6000 évvel ezelőtt, hiszen már voltak az atlantisziak is, és a lemúriaiak is. De ők sem az elsők. Vannak a Kryon-könyvek, a Séth-könyvek, ki-ki kedvére válogathat. Állítólag a kronovizor is létezik már régóta. Lehet hogy vannak akik már a Rítát is olvasni tudják. És pontosan azért rejtik el előlünk a tudást, mert ha mindenki mindent tudna, akkor nem lehetne az emberiséget irányítani. Túl komplexé válnának az egyenletek. Már így is csaknem 7 milliárd emberrel kell számolni. Azért van annyi új vallás, hogy az embereket valahogy mederbe terelje. A Végtelen Kapuját szélesre tárhatjuk, de a beözönlő információáradat szökőárként moshat el minket. A jóga éppen arra az önfegyelemre tanít meg minket, hogyha bepillantunk az Akasa-krónikába, ne zúzzon porrá minket az ismeretek lavinája. Mert mi marad belőlünk, az énségi szikránkból, ha egy Alexandriai Könyvtár teljes anyagát töltik a

fejünkbe? A mindentudás és a tudatlanság érintkezik, ahogy Dondánál láttuk. Elég csak félig tudni a dolgokat, mert a végtelennek a fele is végtelen. És minden tudás magában hordja a végtelenség csíráját.

Kristóf Miklós 2011-03-16.